ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ
Δημοσιογράφου

Ε413

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ 1935

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 1934

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

2413

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τῷ Δεσποτικωτάτῳ Γερῷ
Ἀκαδαοίῳ Καραγιαννίδη
Τῷ Θορικέως οἰ
1935.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΣ ΘΕΣΜΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ
Δημοσιογράφου

1935
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Τύποις «ΜΕΡΚΕΖ»

«ΤΑ ΜΕΝ ΚΑΛΩΣ ΓΡΑΦΕΝΤΑ ΦΘΟΝΟΥ ΜΗ ΜΕΤΕΧΕΤΩ, ΤΑ ΔΕ ΑΓΝΟΗΘΕΝΤΑ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΩΤΕΡΩΝ ΤΥΓΧΑΝΕΤΩ» (Διοδ. Σικελ. Βιβλ. Ἱστ. Α. 5.)

Ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀναμορφωτὴς τοῦ Τουρκικοῦ Ἔθνους
καὶ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας

ΓΑΖΗ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

'Η εὐμενὴς ὑποδοχή, ἡ πρόθυμος ὑποστήριξις καὶ ἡ πανταχόθεν ἐπικροτηθεῖσα πρωτοβουλία τῆς ἐκδόσεως τοῦ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ τούτου ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ μου, μοὶ παρέχουσι τὸ θάρρος, ὅπως φέρω εἰς φῶς τὸν ἀνὰ χεῖρας δεύτερον αὐτοῦ Τόμον.

Εἰς οὐδὲν λογισάμενος τὰς δυσχερεῖς οἰκονομικὰς συνθήκας ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων εὑρίσκομαι καὶ τὸ δυσβάστακτον βάρος τῶν πολυποικίλλων βιβλιοεκδοτικῶν δαπανῶν, ἐφιλοτιμήθην ὅπως ἀρτιώτερον καὶ τελειότερον τοῦ πρώτου, ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου καὶ παραστάσεως καταρτίσω αὐτόν.

Συνεχίζων τὴν ἔκδοσιν τοῦ πονηματίου μου τούτου, ἐν ᾧ ἀποκρυσταλλοῦται μία ἐντατικὴ ἐργασία, ἥτις διὰ μὲν τὸ παρὸν ἀποτελεῖ κήρυγμα εὐεργετικόν, διὰ δὲ τὸ μέλλον πολυσήμαντον χρονογραφίαν καὶ ἠθογραφίαν τοῦ παρόντος, δὲν ἀποβλέπω εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ὑλικοῦ κέρδους, ἀλλ' ἠθικοῦ τοιούτου καὶ κυρίως εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ φιλαναγνωστικοῦ Κοινοῦ τῆς Μεγαλουπόλεώς μας, διὰ τῆς παροχῆς καὶ διαδόσεως εἰς αὐτὸ ἐπωφελῶν γνώσεων καὶ χρησίμων πληροφοριῶν.

Τὸν ἐφετεινὸν τόμον τοῦ ***'Εγκυκλοπαιδικοῦ 'Ημερολογίου*** ἐτίμησαν διὰ τῆς πολυτίμου συνεργασίας των, Κορυφαὶ τῆς Θεολογίας καὶ τῶν 'Επιστημῶν καὶ διαπρεπεῖς καὶ ἀκάματοι τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος Χειρισταί, τῆς τε ἡμετέρας Πόλεως καὶ τοῦ Ἰοστεφοῦς τῆς γείτονος Χώρας Ἄστεως, καταστήσαντες τοῦτον πραγματικὸν ἀνθῶνα, ἐν ᾧ ἀναθάλλει τὰ σπανιώτερα τῶν μυροβόλων καὶ ἀμαράντων τῆς 'Επιστήμης, τῆς Τέχνης καὶ τῶν Γραμμάτων ἄνθη.

'Ικανοποίησιν καὶ ἐνθάρρυνσιν μεγίστην, τῇ ἀληθείᾳ, πρὸς συνέχισιν τοῦ κοπιώδους καὶ πολυδαπάνου μου τούτου ἔργου, ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀξίας καὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, ὑπὸ 'Εκκλησιαστικῶν Κορυφῶν καὶ ἁρμοδιωτάτων Μελῶν τῆς ὁμογενοῦς Κοινωνίας, τυχόντος συνάμα καὶ τῆς ὁμοθύμου ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἐνταῦθά τε καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ ὁμογλώσσου Τύπου, ὅστις δι' ἐπαινετικῶν λέξεων ἐχαιρέτισε τὴν ἐμφάνισίν του, πρὸς Οὓς καὶ καθηκόντως μυρίας χάριτας ὁμολογῶ καὶ τῶν ὁποίων εὔελπις ἀπεκδέχομαι καὶ πάλιν τὴν συμπαθῆ ἠθικὴν ἐπικουρίαν καὶ τοῦ δευτέρου τούτου Τόμου τὴν εὐμενῆ καὶ δικαίαν ἐκτίμησιν, συντελοῦντες οὕτω ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν εὐρυτέραν αὐτοῦ διάδοσιν, ὅπως καταστῇ ἀνάγνωσμα προσφιλὲς οὐ μόνον εἰς τὰ μεγάλα κέντρα, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ γωνίαν τῆς 'Υφηλίου, ἔνθα λαλεῖται ἡ ἡμετέρα γλῶσσα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐν-

θαρρύνουσι ἔτι πλέον καὶ ἐμὲ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἡμερολογίου τούτου, τοῦ τόσον μεγάλην ἀποστολὴν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἔχοντος καὶ τόσας τοῦ ὁμογενοῦς πληρώματος τῆς φίλης ἡμῶν Πατρίδος ἀνάγκας ἐκπληροῦντος.

Τὸ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ τοῦτο ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ εὐφρόσυνος προσφέρων καὶ ἐφέτος εἰς τὸ δημόσιον ἡ καρδιά μου πληροῦται χαρᾶς ἀφάτου, τὴν ὁποίαν μοὶ παρέχει ἡ ἐκπλήρωσις ἑνὸς καθήκοντος τόσου ἱεροῦ ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῆς ἀναλλοιώτου καὶ βαθείας μου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Α Ε. τὸν Μέγαν καὶ ῥηξικέλευθον Ἀναμορφωτὴν καὶ Πρόεδρον τῆς νεαρᾶς Δημοκρατίας μας Γαζῆν Μουσταφᾶ Κεμάλ, τὸν θερμουργὸν Προστάτην τῶν Μουσῶν καὶ παίσης ἐκπαιδευτικῆς κινήσεως, ἐπὶ τῶν εὐκλεῶν τοῦ Ὁποίου ἡμερῶν καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο ἔργον εὐοίωνον ἐγεννήθη καὶ ζῇ.

Ἐν δὲ τῷ Πολυσεβάστῳ Προσώπῳ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Φωτίου τοῦ Β΄ τοῦ τόσον φιλοστόργως καὶ πατρικῶς ἀναθρέψαντος τὸν εὐαγγελικὸν τοῦ βιβλίου σκοπὸν καὶ δαψιλῶς τὴν Ὑψηλὴν Αὐτοῦ ἀρωγὴν καὶ συναντίληψιν τοῖς Σκαπανεῦσι τῶν Γραμμάτων ἐσαεὶ παρέχων, εὐχαριστῶ θερμῶς σύμπασαν τὴν Σεβ. Ἱεραρχίαν καὶ τὸν εὐαγῆ τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου Κλῆρον, μὴ ἀμοιβάλλων τὸ παράπαν ὅτι ἡ πολύτιμος αὐτῶν προστασία πρὸς τὸ Ἡμερολόγιόν μου, οὐχὶ μόνον δὲν θὰ διαλίψῃ ἐν τῷ μέλλοντι, ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐμφυτεστέρα γενήσεται.

Ἐπισφραγίζων τὸν πρόλογον τοῦτον, καθηκόντως καὶ δημοσίᾳ ἰδιαιτέρας ὅλως χάριτας ὁμολογῶ καὶ εὐχαριστίας διαπύρους ἐκφράζω, πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πάπαν καὶ Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Μελέτιον τὸν Β΄, τὴν διαπρεπῆ καὶ ἐξέχουσαν Ταύτην Φυσιογνωμίαν τῆς καθ' ὅλου Ὀρθοδόξου Ἱεραρχίας, ὡς καὶ πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πτολεμαΐδος Κελαδίωνα, πρώην Τοποτηρητὴν τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἱεροσολύμων τὸν διακεκριμένον, φιλόμουσον καὶ ἐπιφανῆ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας Ἱεράρχην, διὰ τὴν ὑπ' Αὐτῶν παρασχεθεῖσαν μοι ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἀρωγὴν καὶ συναντίληψιν πρὸς τελειοτέραν καὶ πληρεστέραν τοῦ πονηματίου μου εὐόδωσιν.

Ἐν Γαλατᾷ, τῇ 1ῃ Νοεμβρίου 1934

Σ. Ν. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ
Δημοσιογράφος
τέως Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δέρκων

Ὁ τὸν Πανίερον τῆς Ὀρθοδοξίας Οἰκουμενικὸν Θρόνον κλείζων

ΦΩΤΙΟΣ ὁ Β΄

'Ο διακεκριμένος τῆς Σιωνίτιδος 'Εκκλησίας
'Ιεράρχης, Σεβ. Μητροπολ. Πτολεμαΐδος
ΚΕΛΑΔΙΩΝ
πρώην Τοποτηρητὴς τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

'Αριθμ. Πρωτ.
297

'Εντιμότατε κ. Σταῦρε Ν. Ζερβόπουλε, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητόν. Τὴν ὑμετέραν ἀγαπητὴν 'Εντιμότητα πατρικῶς ἐν Κυρίῳ εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν.

"Ασμενοι ἐκομισάμεθα τὰ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς 'Εντιμότητος ἀποσταλέντα ἀντίτυπατοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντος «Εἰκονογραφημένου 'Εγκυκλοπαιδικοῦ ἡμερολογίου τοῦ 1934,» ἔργου τὴν ἐμφάνισιν καλλιτεχνικωτάτου, πλουσίαν δὲ καὶ διδακτικωτάτην περιέχοντος ὕλην, ἐντρύφημα κάλλιστον παντὶ μὲν φιλανάγνωστον, ἰδίᾳ δὲ κληρικῷ.

Συγχαίροντες οὖν αὐτῇ ἐπὶ τοῖς κόποις καὶ πόνοις εἰς ἀπαρτισμὸν τοιούτου πονήματος, τὸν δίκαιον ἀπονέμομεν ἔπαινον, εὐχόμενοι αὐτῇ ὅπως συνεχίσῃ καὶ εἰς τοὐπιὸν τὴν τοῦ ἡμερολογίου ἔκδοσιν καὶ εἴ τινων ἑτέρων ὠφελίμων πνευματικῶν πονημάτων.

'Επικαλούμενοι δὲ ἐπὶ τὴν ὑμετέραν ἀγαπητὴν 'Εντιμότητα τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου καὶ ταῖς πατρικαῖς ἡμῶν εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις αὐτὴν καταστέφοντες, διατελοῦμεν.

'Εν τῇ 'Αγίᾳ Πόλει 'Ιερουσαλήμ ἀπλδ. 'Απριλίου κ.

'Ο Τοποτηρητὴς
Τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου 'Ιεροσολύμων.

† Μελετίου Βλαχάκης

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΚΑΜΑΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗΝ ΤΟΥ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ 1934

Κύριον ΣΤΑΥΡΟΝ Ν. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΝ

Χαῖρε, ὦ Σταῦρε, σκαπανεῦ ἰδανικῶν ἀνθέων
καὶ λαμπαδοῦχε τῶν λαμπρῶν τῆς διανοίας φώτων,
ἅπερ εἰς κόσμον ἅπαντα, τὸν παλαιὸν καὶ νέον,
ἀνὰ τῆς γῆς τὰ πέρατα μέγαν ποιοῦνται κρότον.

Δεινὸς Ἐγκυκλοπαιδιστής, δᾳδοῦχος τῆς παιδείας,
ὄντως «Ἐγυκλοπαιδικὸν» ἐξέδωκες Βιβλίον,
κι' ἡ δόξα Σου, Ζερβόπουλε, μὲ πτήσεις αἰθερίας
διέδραμε τοὺς τέρμονας διπλῶν ἡμισφαιρίων!...

Ἄσβεστον πῦρ διατηρεῖς ὑπὲρ τὰς Ἑστιάδας,
ὑπέροχον καὶ ζωηρὰν κατέχων φαντασίαν,
καὶ φιλομούσων ἑστιᾶς πολυπληθεῖς ὁμάδας,
τερψίθυμον «πνευματικὴν» παρέχων «πανδαισίαν»!..

Τὸ ἔκτακτόν Σου πόνημα, Μουσοφιλὲς Ἔκδότα,
ἠγλαϊσμένον μὲ λαμπρὰν τῆς δόξης λαμπηδόνα,
φωταγωγεῖ καὶ δᾳδουχεῖ τοῦ πνεύματος τὰ φῶτα,
τέρπει, κλείζει καὶ τιμᾷ τὸν «Εἰκοστὸν Ἀῶνα»!...

Τὸ ἔργον τὸ πανεύφημον καὶ τρισπεφιλημένον,
φιλοξενῆσαν ποίησιν ὁμοῦ καὶ ἐπιστήμην,
Ἔγεινε κτῆμ' ἀρίζηλον ὁμογενῶν καὶ ξένων
καὶ ἀληθῶς παγκόσμιον περιεβλήθη φήμην!...

Εἶν' ἀγλαὸν «ἐγκόλπιον» πολύτιμον Βιβλίον,
κλεινῶν ἀνδρῶν ἰνδάλματα, πληθὺν εἰκόνων φέρον·
εἶναι τερπνὸν ἀνάγνωσμα σοφῶν τε καὶ λογίων,
καὶ προσφιλὲς ἐντρύφημα τῶν φύλων ἀμφοτέρων!...

Τὸν Πρόεδρον τῆς «Τουρκικῆς» τιμῶν «Δημοκρατίας»
ἐξύμνησας τὴν δρᾶσίν Του, τ' ἀνδραγαθήματά Του,
τὰ τρόπαια, τοὺς ἄθλους Του, τὰς τόσας ἀριστείας,
τά ἔργα τὰ πανθαύμαστα, τὰ κατορθώματά Του!

Γεραίρων δὲ τὸν Φώτιον, τὸν σεβαστὸν τοῖς πᾶσιν
καὶ ἐκθειάζων τὴν λαμπρὰν Αὐτοῦ πατριαρχείαν,

ἐξύμνησας τὴν ἔξοχον κι' ἐθνωφελῆ Του δρᾶσιν,
καὶ πᾶσαν τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἱεραρχίαν.

Μὲ καλλιτέχνου δεξιοῦ θαυμάσιον χρωστῆρα
τὰς πράξεις ἐζωγράφησας πολιτικῶν μεγάλων,
κι' ἐντέχνως ἠθογράφησας ἑκάστου χαρακτῆρα
τῶν ἐκ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς ὀφφικιάλων.

Διὸ καὶ ὡς ἀγωνιστὴν πανευκλεῶν ἀγώνων
αἱ Μοῦσαι καὶ αἱ Χάριτες μετὰ φιλοκαλίας
ἀπέναντι τῶν τόσων Σου καμάτων τε καὶ πόνων
ἐν δόξῃ Σ' ἐστεφάνωσαν μὲ δάφνας εὐφημίας!...

Αἱ Βοσπορῖδες ἔπλεξαν τὸν ἀνθοστέφανόν Σου
μ' ἄνθη καὶ κρῖν' ἀμάραντα σφριγώσης φαντασίας,
μυρία δ' ὅσα στόματα ψάλλουν τὸν ἔπαινόν Σου
μέχρι τερμάτων ἀχανῶν μετ' ἐθνικῆς εὐκλείας!...

Χεὶρ τοῦ Ὑψίστου εὐλογεῖ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν Σου,
καὶ μ' αἴγλην ἀπαστράπτουσαν τὸ πνεῦμά Σου λαμπρύνει·
χεὶρ τοῦ Ἐθνάρχου τοῦ σεπτοῦ στέφει τὸ μέτωπόν Σου,
καὶ δι' εὐχῶν κι' εὐλογιῶν τὸ σθένος ἐνθαρρύνει!...

Ζῆθι λοιπόν, παμφίλτατε, ἐν πᾶσιν «ἀριστεύων»
κρονομιοῦχος εὐγενῶν κι' ἐξόχων αἰσθημάτων!
Μὲ ὀξυγράφον κάλαμον ἀνδρίζου θριαμβεύων
καὶ ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῶν «γραμμάτων»!...

Εἴθε δ' ὁ Πλάστης εὐλογῶν τὸν ἔνδοξον ἀγῶνα,
κλεινόν καὶ μακροχρόνιον νὰ Σοὶ χαρίζῃ βίον,
ἵνα κηπεύῃς τῶν Μουσῶν τὸν εὔοσμον ἀνθῶνα
μετ' ἐγκωμίων φιλικῶν καὶ συγχαρητηρίων!..

Ὦ!.. Εἶν' ἡ δόξα ζηλωτὴ ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων,
ἀνδρῶν ἐνδόξων στέφανον κοσμοῦσα Μεγιστάνων,
πλὴν ἀποκτᾶται δι' ἀδρῶν καὶ νυχθημέρων κόπων
καὶ γέρας, ὕμνον δέχεται Μουσῶν δαφνοστεφάνων!...

1934

Δ. Κ. ΜΕΛΠΙΔΗΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1935

Ἰνδικτιῶνος γ΄	Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλ. κη΄
Ἡλίου κύκλοι κγ΄	Λατίνων Πάσχα Ἀπριλ. κα΄
Σελήνης κύκλοι ιδ΄	Τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ Ἀπριλ. κη΄
Σελήνης θεμέλιον γ΄	Ἡ Ἀνάληψις Ἰουνίου στ΄
Κρεωφαγίας ἡμέραι ξθ΄	Ἡ Πεντηκοστὴ Ἰουνίου ιστ΄
Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Φεβρ. ιζ΄	Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου κγ΄
Ἑωθινὸν α΄ Ἦχος πλ. α΄	Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι ε΄
Ἡ Ἀπόκρεως Μαρτίου γ΄	Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ
Ἀρχὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς (Καθαρὰ Δευτέρα) Μαρτίου ια΄	Ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ Τρίτῃ.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.	
Ἰσραηλιτῶν Πεσὰχ Ἀπριλίου ιη΄	

ΗΜΕΡΑΙ ΚΑΘ' ΑΣ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΗΝΕΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1935

Ἰανουάριος	Τρίτη	*Ἰούλιος*	Δευτέρα
Φεβρουάριος	Παρασκευὴ	*Αὔγουστος*	Πέμπτη
Μάρτιος	Παρασκευὴ	*Σεπτέμβριος*	Κυριακὴ
Ἀπρίλιος	Δευτέρα	*Ὀκτώβριος*	Τρίτη
Μάϊος	Τετάρτη	*Νοέμβριος*	Παρασκευὴ
Ἰούνιος	Σάββατον	*Δεκέμβριος*	Κυριακὴ

ΜΗΝΕΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟΙ ΕΚ 31 ΗΜΕΡΩΝ

Ἰανουάριος	*Αὔγουστος*
Μάρτιος	*Ὀκτώβριος*
Μάϊος	*Δεκέμβριος*
Ἰούλιος	

ΜΗΝΕΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟΙ ΕΚ 30 ΗΜΕΡΩΝ

Ἀπρίλιος	*Σεπτέμβριος*
Ἰούνιος	*Νοέμβριος*

Ὁ Φεβρουάριος ἔχει 28 ἡμέρας καὶ κατὰ τὰ δίσεκτα ἔτη 29.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΗΤΟΙ
ΧΡΟΝΙΚΑΙ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ 1935

Ἔτη		
7443	ἀπὸ	κτίσεως Κόσμου κατὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα
5939	»	κτίσεως Κόσμου κατὰ Λατίνους
5695	»	κτίσεως Κόσμου κατὰ Ἑβραίους
5201	»	Κατακλυσμοῦ
4692	»	Πυργοποιΐας
2804	»	κατασκευῆς ἀργυρῶν νομισμάτων
2711	»	πρώτης Ὀλυμπιάδος
2689	»	κτίσεως Ρώμης
2289	»	τῆς γεννήσεως τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου
2259	»	κτίσεως τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου
2258	»	τοῦ θανάτου τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου
2141	»	τῆς κατασκευῆς χρυσῶν νομισμάτων
1979	»	τῆς διορθώσεως τοῦ Ἡμερολογίου ὑπὸ Ἰουλίου Καίσαρος
1979	»	τῆς Μοναρχίας τῶν Ρωμαίων ἐπὶ Αὐγούστου
1934	»	τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
1902	»	τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (33 μ. Χ.)
1612	»	κτίσεως τῆς Κων)πόλεως
1605	»	τῆς μεταθέσεως τοῦ θρόνου ἐκ Ρώμης εἰς τὴν Κων)πολιν ὑπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου
1598	»	τοῦ θανάτου τοῦ Μεγ. Κωνσταντίνου
1512	»	τῆς Μοναρχ. τῶν Γάλλων
1496	»	τοῦ Σχίσματος τῶν Ἀρμενίων
1401	»	τοῦ Ἰουστινιανείου Κώδικος
1341	»	τῆς κτίσεως τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ
1357	»	τῆς γεννήσεως τοῦ Μωάμεθ
1306	»	τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείου
1073	»	τῆς θεμελιώσεως τῆς Ρωσ. Μοναρχίας
883	»	τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτ. Ἐκκλησίας ἐπὶ Λέοντος Θ΄ καὶ Μιχ. Κηρουλαρίου Π)χου Κων)πόλεως
877	»	τῆς ἐφευρέσεως τοῦ χάρτου
731	»	τῆς ἁλώσεως τῆς Κων)πόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων (1204)
755	»	τῆς ἐφευρέσεως τῆς ναυτικῆς πυξίδος
674	»	τῆς ἀνακτήσεως τῆς Κων)πόλεως ἀπὸ τῶν Λατίνων (1261)

Ἔτη	
606	ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς πυρίτιδος
497	» τῆς ἐφευρέσεως τῆς Τυπογραφίας
482	» τῆς ἁλώσεως τῆς Κων)πόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων (29 Μαΐου 1453)
463	» τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ 1ου Ἡμερολογίου
443	» τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς (1492)
399	» τῆς ἐκδόσεως τῆς πρώτης ἐφημερίδος ἐν Βενετίᾳ
353	» τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου ἐν τῇ Δύσει
346	» τῆς ἱδρύσεως Ρωσσικοῦ Πατριαρχείου (1589)
335	» τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ἐν Φαναρίῳ (1600)
335	» τῆς ἐφευρέσεως τῶν ὡρολογίων ἐν Νυρεμβέργῃ, ὑπὸ τὸ ὄνομα «ὠὰ τῆς Νυρεμβέργης»
297	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ θερμομέτρου
292	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ βαρομέτρου
214	» τῆς καταργήσεως τοῦ Ρωσσ. Π(χείου (1721)
139	» τῆς ἐφευρέσεως τῆς δαμαλίδος
120	» τῆς ἐφευρέσεως τῶν ἀτμοπλοίων
106	» τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος (1829)
105	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ σιδηροδρόμου
103	ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τηλεγράφου
102	» τῆς ἀνακηρύξεως Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος (1833)
95	» τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν γραμματοσήμων
82	» τῆς ἀναγνωρίσεως Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος (1853)
63	» τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος (872)
60	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τηλεφώνου
56	» τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Αὐτοκεφάλου Σερβικῆς Ἐκκλησίας (1879)
56	» τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ρουμαν. Ἐκκλησίας (1879)
54	» τῆς καταργήσεως τοῦ Κοσμικοῦ Κράτους τῶν Παπῶν ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως
44	» τοῦ κλεισίματος τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ε' 3 10-25-12-1890
42	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἀεροπλάνου
41	» τοῦ μεγάλου σεισμοῦ ἐν Κων)πόλει 29 Ἰουνίου (1894)
27	» τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος (10 Ἰουλίου 1908)
23	» τῆς κηρύξεως τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου (4 Ὀκτωβρίου 1912)

Ἔτη	
21	ἀπὸ τοῦ κλεισίματος τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ Γερμανοῦ τοῦ Ε' (25 Μαΐου1914-28 Ἰουλίου 1914)
21	„ τῆς κηρύξεως τοῦ Παγκοσμίου πολέμου
18	„ τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ Ρωσσικοῦ Πατριαρχείου (Τύχων)
18	„ τῆς καταργήσεως τῆς Ρωσ. Αὐτοκρατορίας
17	„ τῆς συνάψεως τῆς ἀνακωχῆς (Ὀκτωβρ.1918)
16	„ τῆς ἀποβιβάσεως τοῦ Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶ εἰς Σαμψοῦντα (19 Μαΐου 1919)
15	„ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἀγκύρας ὡς πρωτευούσης τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας
13	„ τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ Σερβικοῦ Πατρ]χείου
12	„ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης (24 Ἰουλίου 1923)
12	„ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας (29 Ὀκτωβρ. 1923)
12	„ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Α. Ε. τοῦ Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ τὸ πρῶτον ὡς Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας
11	„ τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ (Μάρτιος 1924)
11	ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας (25 Μαρτ. 1924)
10	„ τῆς καταργήσεως τῆς φεσοφορίας ἐν Τουρκίᾳ (25[11]925)
10	„ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ρουμανικοῦ Πατρ)χείου (Μύρων 1ος Πατριάργης)
9	» τῆς παραδοχῆς τοῦ διεθνοῦς Ἡμερολ. καὶ ὥρας ὑπὸ τῆς Τουρκίας (1η Ἰανουκρ. 1926-1341)
9	„ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου Ἀστικοῦ Κώδικος (6-10]926)
7	„ τῆς παραδοχῆς τῶν διεθνῶς χρησιμοποιουμένων ἀριθμῶν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας (24 Μαρτίου 1928)
7	„ τῆς παραδοχῆς τοῦ νέου Τουρκικοῦ Ἀλφαβήτου (1 Νοεμβρίου 1928)
6	„ τῆς καταπλεύσεως εἰς τὸν Βόσπορον τῶν πάγων τοῦ Δουνάβεως (1 Μαρτίου 1929)
6	„ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Κράτους τοῦ Βατικανοῦ ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς φασιστ. κυβερνήσεως
6	„ τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμεν. Πατριάρχου Κυ Κου Φωτίου τοῦ Β'. (7 Ὀκτωβρίου 1929)
5	„ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Συμφώνου τῆς Τουρκοελ-

Ἔτη		*Ἔτη*	
	ληνικῆς φιλίας (Ἰούνιος 1930)	3	ἀπὸ τῆς μεταβάσεως εἰς Ἀθήνας διὰ πρώτην φορὰν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκ. Δημοκρατίας Ἐξ. Ἰσμὲτ παξᾶ
5	ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως εἰς Τουρκίαν (Ἄγκυραν καὶ Σταμπούλ) διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ (Ἐλευθέριος Βενιζέλος Ὀκτώβριος 1930)	2 „	τῆς ἐλεύσεως εἰς Τουρκίαν τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ κ. Π. Τσαλδάρη (Σεπτ. 1933).

ΕΤΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΝ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ 1935

ΕΤΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΗΛΙΑΚΟΝ 1351

(Σενέϊ-σεμσιγὲ ἢ σενέϊ ρουμιγὲ) ἀρχόμενον ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1935 καὶ λῆγον τὴν 29ην Φεβρουαρίου 1936

ΕΤΟΣ ΑΡΑΒΙΚΟΝ ΣΕΛΗΝΙΑΚΟΝ ἢ ΕΓΕΙΡΑΣ 1354

(Σενέϊ καμεριγὲ) ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 4ης Ἀπριλίου 1935-Μουχαρὲμ καὶ λῆγον [τὴν 24ην Μαρτίου 1936—30 Ζιλχιτζέ

ΕΤΟΣ ΙΟΥΔΑΪΚΟΝ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ5695

(Λῆγον τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1935=29 Ἐϊλοὺλ) 5696
(ἀρχόμενον τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1935 = 1 Τισθρί).

ΣΕΛΗΝΙΑΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΤΟΣ ΕΓΕΙΡΑΣ 1353-1354

1353							
Σεβὰλ	ἔχει	ἡμέρας	30	ἄρχεται	τῇ	6 Ἰανουαρίου	1935
Ζιλκαδὲ	„	„	29	„	„	5 Φεβρουαρίου	„
Ζιλχιτζὲ	„	„	30	„	„	6 Μαρτίου	„
1354							
Μουχαρὲμ	„	„	30	„	„	5 Ἀπριλίου	„
Σεφφὲρ	„	„	29	„	„	4 Μαΐου	„
Ρεμπιουλεββὲλ	„	„	30	„	„	3 Ἰουνίου	„
Ρεμπιουλαχὴρ	„	„	30	„	„	2 Ἰουλίου	„
Τζεμαζιουλεββὲλ	„	„	30	„	„	1 Αὐγούστου	„
Τζεμαζιουλαχὴρ	„	„	29	„	„	31 Αὐγούστου	„
Ρετζὲπ	„	„	29	„	„	30 Σεπτεμβρίου	„
Σαμπὰν	„	„	30	„	„	29 Ὀκτωβρίου	„
Ραμαζὰν	„	„	29	„	„	27 Νοεμβρίου	„
Σεβὰλ	„	„	30	„	„	27 Δεκεμβρίου	„

ΗΛΙΑΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1350-1351

ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ

Κιανούνου Σανῆ (1350)	Ἰανουάρ.	Τεμμοὺζ	Ἰούλιος
Σουμπὰτ	Φεβρ.	Ἀγουστὸς	Αὔγουστ.
Μὰρτ (1351)	Μάρτιος	Ἐϊλοὺλ	Σεπτέμβρ.
Νισὰν	Ἀπρίλιος	Τεσρινῆ Ἐββὲλ	Ὀ)βριος
Μαΐς	Μάϊος	Τεσρινῆ Σανῆ	Ν)βριος
Χαζιρὰν	Ἰούνιος	Κιανούνου Ἐββὲλ	Δ)βριος

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΑΙ

23 Ἀπριλίου **B. M. Meclisinin ilk toplanışı** (Ἐπέτειος τῆς Μ. Ἐθν.)
13 Ἰουνίου **Hakimiyeti Milliye** (Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας)
23 Ἰουλίου **Meşrutiyetin ilânı 1324-1908** Ἐπέτειος τοῦ Συντάγματος)
30 Αὐγούστου **Zafer ve Tayyare Bayramı** (Ἡ νίκη τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀεροπλοΐας)
6 Ὀκτωβρ. **Istanbulun Kurtuluşu** (Ἡ Ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως)
29 Ὀκτωβρ. **Cumhuriyetin ilânı** (Ἡ Ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ

3 Ἰανουαρίου [27 Ραμαζὰν] ***Λεϊλέϊ-ουλ Κάδρ*** (Καδὶρ γκιτζεσῆ—Νὺξ τῆς δυνάμεως)
6,7,8 Ἰανουαρ. (1 Σεββὰλ) ***Σεκὲρ Βαϊραμῆ*** (τριήμερος ἑορτή)
1 Μαρτίου Νέον ἔτος 1351
21 Μαρτίου ***Νεβρουζ*** (ἐαρινὴ τροπὴ)
15,16,17,18 Μ. (10 Ζιχλιτζὲ) ***Κουρμπὰν μπαϊραμῆ*** (ἑορτὴ 4ήμερος)
5 Ἀπριλίου (1 Μουχαρὲμ ***Χιτζρῆ Καμερῆ σενὲ ἰπτιδασῆ*** (Νέον ἔτος Ἐγείρας 1354)
13 Ἀπριλίου [10 Μουχαρὲμ] ***Γέβμι ἀτλουρὲ-βακαϊ Κερμπελᾶ*** (Ἡ μέρα πένθους διὰ τὰ ἐν Κερβέλοις γεγονότα)
6 Μαΐου (23 Ἀπριλ.) ***Ρούζι-ι-Χιζὶρ Χιδιρελὲζ*** (Συμπίπτουσα μετὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου π. ἡμ.)
13 Ἰουνίου [10 Ρεμπιουλεββὲλ] ***Λεϊλέϊ-Μεβλοὺδ-νεμπὶ*** (Ἡ γέννησις τοῦ Μωάμεθ)
30 Σεπτεμβρ. [2 Ρετζὲπ] ***Λεϊλέϊ-Ρεγκαΐπ*** (Ἡ σύλληψις τοῦ Προφήτου)
25 Ὀκτωβρίου [27 Ρετζὲπ] ***Λεϊλέϊ-Μιρὰτς-Νεμπί*** (Νὺξ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Προφήτου)
8 Νοεμβρίου [26 Ὀκτωβρ.] ***Κασήμ*** (Ἡμέρα χωρίζουσα τὸν χειμῶνα ἀπὸ τοῦ θέρους καὶ συμπίπτουσα μετὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου π. ἡμ.)
12 Νομεμβρίου [15 Σαμπὰν] ***Λεϊλέϊ Μπεράτ*** (Νὺξ ἐμφανίσεως τοῦ ἀγγέλου εἰς τὸν Προφήτην.)
27 Νοεμβρίου [1 Ραμαζάν] ***Ραμαζὰν ἰπτιδασῆ*** (ἔναρξις νηστείας)
23 Δεκεμβρίου [27 Ραμαζάν] ***Λεϊλέϊ-ουλ-Κάδρ*** (Καδὶρ γκιτζεσῆ-Νὺξ τῆς δυνάμεως)
27,28,29 Δεκεμ. [1 Σεββάλ] ***Σεκὲρ-Μπαϊραμῆ***

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Computato Ecclesiae (ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ)

Aureus Numerus	XVII	Cyclus solaris	XII
Epactae	XXV	Indictiones Rom.	III

Littera Dominicalis F

Januarius

1 **Circumcisio Domini** (Περιτομὴ
6 **Epiphania Domini** (Θεοφάν)

Februarius

2 **Purificatio B. M. V.** (Ὑπαπαντὴ)
17 **Septuagesima** (Ἑβδόμη Κυριακὴ πρὸ τοῦ Πάθους
24 **Sexagesima** (Ἕκτη Κυριακὴ πρὸ τοῦ Πάθους)

Martius

3 **Feria Tertia Quinquagesimae** (Καθαρὰ Τρίτη)
6 **Feria Quarta Ginerum** (Ἀρχὴ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς)
10 **Quatregesima** (Πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν)
13. 14, 15 **Quatuor tempora** (1) (Νηστεία)
25 **Annuntiatio B. M. V.** (τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

(1) Ἡ Νηστεία αὕτη ἀποχὴ κρέατος εἶναι τριήμερος καὶ ἀρχομένη πάντοτε ἀπὸ ἡμέρας Τετάρτης γίνεται τετράκις τοῦ ἔτους ἤτοι τὸ ἔαρ, τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα.

Aprilis

7 **Dominica Passionis** (Κυριακὴ τοῦ Πάθους)
14 **Dominica Palmarum** (τῶν Βαΐων)
19 **S. Joseph Sponsi B. M. V.** (Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος)
21 **Pascha** (Πάσχα)
28 **Quasimodo** (τοῦ Θωμᾶ)

Maius

30 **Ascensio** (τῆς Ἀναλήψεως)

Junius

9 **Pentecostes** (τῆς Πεντηκοστῆς)
12,13,14 **Quatuara tempora**(Νηστεία)
16 **Dominicae post Pentecostes** (Πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν)
20 **Corpus Domini** (Τῆς Ἁγίας Δωρεᾶς)
29 **S.S. Petri et Pauli app.** (Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου)

Julius

2 **Visitatio B.M.V.** (Ἐπίσκεψις τῆς Θεοτόκου)

Augustos

6 **Transfigurasio** (τῆς Μεταμορφώσεως)

15 **Assumptio B.M.V.** (Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου)

September

8 **Nativitas B.M.V.** (Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου)

14 **Exaltatio Sanctae Crucis** (Ἡ Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ)

18, 19,20 **Quatuor Tempora** (Νηστεία)

October

7 **Solemnitas S. S. Rosarii B. M. V.** (ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου πρὸς ἀνάμνησιν τῶν θαυμασίων τοῦ Χριστιανισμοῦ

November

1 **Omnium Sanctorum** (τῶν Ἁγίων Πάντων)

2 **Commemorasio omnium fidelium defunctorum** (τῶν Κεκοιμημένων)

December

1 **Domenica 1a Adventus** (Τετάρτη Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως)

8 **Conseptio Immaculata B. M. V.** (ἡ συλλήψις τῆς Παρθένου)

18, 19, 20 **Quatuor tempora** (Νηστεία)

25 **Nativitas De N. J. C.** (Ἡ Γεννησις τοῦ Χριστοῦ)

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΑΡΜΕΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

1 Ἰανουαρίου ***Γκαγάντ*** Νέον ἔτος

6 » ***Τζουνοὺτ καὶ Μιγκιρτουτιοὺν*** Γέννησις καὶ Βάπτισις τοῦ Ι. Χριστοῦ

7 Ἰαν. ***Μερελότς*** τῶν Κεκοιμημένων

13 Ἰαν. ***Ἀνβαναγκοσιουτιοὺν*** ἡ Περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ

27 Ἰαν. ***Σοὺρπ Σαρκὶζ*** τοῦ Ἁγ. Σεργίου

14 Φεβρ. ***Διὰρκ Ἰνταρὰτς*** τῆς Ὑπαπαντῆς

25 Φεβρ. ***Μπὰκ Ἀρατσαβουρὰτς*** Νηστεία 5 ἡμερῶν. Τὴν πρώτην Δευτέραν μετὰ τὸ ἡμέτερον Τριώδιον

7 Ἀπριλ. ***Ἀβεδούμ*** τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

14 Ἀπριλ. ***Τζὰγγ – Καζὰρτ*** τῶν Βαΐων

21 Ἀπριλ. ***Ζαδίκ*** Πάσχα

28 » ***Νὸρ-Γκυραγγῆ*** τοῦ Θωμᾶ (Νέα Κυριακή)

30 Μαΐου ***Χαμπαρτσοὺν*** τῆς Ἀναλήψεως

7 Ἰουνίου ***Χακκεκαλοὺστ Πεντεκοστὲ*** τῆς Πεντηκοστῆς

16 Ἰουνίου ***Κιρκὸρ Λουσαβορὶτς*** Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ

7 Ἰουλίου ***Βαρταβὰρ*** τῆς Μεταμορφώσεως

8 Ἰουλίου ***Μερελὸτς*** τῶν Κεκοιμημένων

11 Αὐγ. ***Βεραποχούμουν Σοὺρπ Ἀσσφατζατζνὶν*** Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

12 Αὐγ. ***Μερελὸτς*** τῶν Κεκοιμημένων

8 Σεπτ. ***Τζουννοὺτ Σοὺρπ Ἀσσφατζατζνὶν*** Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου

15 Σεπτ. ***Χὰτς-Βερὰτς Ἡ Ὕψωσις*** τοῦ Σταυροῦ

16 Σεπτ. ***Μερελὸτς*** τῶν Κεκοιμημένων

29 Σεπτ. ***Βαρακᾶ Χὰτς*** Ἡ ἐν Βαρὰκ ἐμφάνισις τοῦ Σταυροῦ

17 Νοεμ. ***Ἰσναγγὰτς Παρεγκεντὰν*** Κυριακὴ μετὰ τὴν 15ην Νοεμβρίου

18 Νοεμ. ***Μπὰκ-Ἰσναγγὰτς*** Νηστεία ἑξαήμερος.

21 Νοεμ. ***Ἰντζαϊουμοὺν Σοὺρπ Ἀσσφατζατζνὶν*** τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

9 Δεκεμβρίου ***Χιγουτιοὺν Σοὺρπ Ἀσφατζατζνὶν*** ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης

10 Δεκεμ. ***Μπὰκ-Ἀγκωπὰ*** Νηστεία ἑξαήμερος

15 Δεκεμ. ***Σοὺρπ-Ἀγκώπ*** τοῦ ἁγ. Ἰακώβου.

ΙΟΥΔΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 5695-5696

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

5695

Σεβὰτ	ἔχει	ἡμέρας	30	ἄρχεται	τῇ	5 Ἰανουαρίου	1935
Ἀδὰρ	»	»	30	»	»	4 Φεβρουαρίου	»
Βεαδὰρ	»	»	29	»	»	6 Μαρτίου	»
Νισὰν	»	»	30	»	»	4 Ἀπριλίου	»
Ἰγιὰρ	»	»	29	»	»	4 Μαΐου	»
Σιβὰν	»	»	30	»	»	2 Ἰουνίου	»
Ταμοὺζ	»	»	29	»	»	2 Ἰουλίου	»
Ἄβ	»	»	30	»	»	31 Ἰουλίου	»
Ἐϊλοὺλ	»	»	29	»	»	30 Αὐγούστου	»

5696

Τισθρὶ	»	»	30	»	»	28 Σεπτεμβρίου	»
Ἐσβὰν	»	»	29	»	»	28 Ὀκτωβρίου	»
Κισλὲβ	»	»	29	»	»	27 Νοεμβρίου	»
Τεβὲτ	»	»	29	»	»	27 Δεκεμβρίου	»

ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑΙ

19 Ἰανουαρ. 15 Σεβὰτ ***Τουβισβὰτ*** Ἡμέρα ἱκεσίας ὑπὲρ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων

16 Φεβρ.	13 Ἀδὰρ ***Ταανὶτ Ἐστὲρ***	Νηστεία ἐπὶ τῇ στερήσει τῆς Ἐσθήρ
17 „	14-15 Ἀδὰρ ***Πουρὶμ***	Ἑορτὴ διήμερος Ἀπολύτρωσις ἐκ πανωλεθρίας, ἣν παρεσκεύασε τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Ἀμάν.
17 Ἀπρ.	14 Νισὰν ***Ταανὶτ Μποχὸρ***	Νηστεία τελουμένη ὑπὸ παντὸς πρωτοτόκου Ἰσραηλίτου [Μποχὸρ] εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ σφαγῆς τῶν πρωτοτόκων
18-19 Ἀπρ.	15-16 Νισὰν ***ΠΕΣΑΧ***	Πάσχα τῶν Ἀζύμων
24-25 Ἀπρ.	21-22 Νισὰν ***Σεβισὲλ Πεσὰχ–Σεμινσὲλ Πεσὰχ***	7η καὶ 8η ἡμέραι τοῦ Πάσχα
17 Μαΐου	14 Ἰγιὰρ ***Πεσὰχ-σενὶχ***	Τελευταία ἡμέρα τοῦ Πάσχα
21 Μαΐου	18 Ἰγιὰρ ***Λὰγ Λαομὲρ***	33η ἡμέρα ἀπὸ τοῦ Πάσχα
6-7-8 Ἰουν.	13-14-17 Σιβὰν ***Σαβουὼθ***	Πεντηκοστὴ-Γκιοὺλ Μπαϊράμ
8 Αὐγ.	10 Ἀβ ***Τισαμπεὰφ Μεναχὲμ*** 1867	Νηστεία ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τοῦ Ναοῦ
14 Αὐγούστου	15 Ἀβ ***Τουμπάβ***	Ἡμέρα προσευχῆς
28 Σεπτ.	1 Τισθρὶ ***Ροσεσαναραμπὰ***	Νέον ἔτος 5696
30 Σεπτ.	3 Τισθρὶ ***Γκεδάλια***	Νηστεία Γκεδάλια
7 Ὀκτ.	10 Τισθρὶ ***Γιὼμ Κιπούρ***	Ἐξιλασμὸς–νηστεία
12-13 Ὀκτ.	15-16 Τισθρὶ ***Σουκὼθ***	Σκηνοπηγία. Καμὶς βαϊραμῆ.
20 Ὀκτ.	23 Τισθρὶ ***Ὁσανραμπὰ***	Ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ Σουκὼθ
21 Ὀκτ.	24 Τισθρὶ ***Σενινιασερὲτ***	Ἡ ἑορτὴ τοῦ Μοναχικοῦ βίου
22 Ὀκτ.	25 Τισθρὶ ***Σιμχιτορά***	Ἑορτὴ τοῦ νόμου
21 Δεκεμβρ.	25 Κισλὲβ ***Χανουκὰ***	Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ.Κανδήλ Βαϊράμ

ΣΗΜ. – Αἱ μὲν ἑορταὶ τῶν Ἰουδαίων ἄρχονται ἀφ' ἑσπέρας τῆς παραμονῆς καὶ λήγουσι τὴν ἑσπέραν τῆς ἑορτῆς, αἱ δὲ νηστεῖαι διαρκοῦσιν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, ἐξαιρέσει τῶν Νηστειῶν Τισαμπεὰφ καὶ Γιὼμ Κιποὺρ αἵτινες διαρκοῦσιν **24** ὥρας.

ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

6, 7, 8 Ἰανουαρίου [1 Σεβὰλ] Σεκὲρ Μπαϊράμ, τρεῖς ἡμέραι
15, 16, 17, 18 Μαρτίου [10 Ζιλχιτζὲ] Κουρμπὰν Μπαϊράμ 4 ἡμ.
23 Ἀπριλίου Ἐπέτειος τῆς συγκλήσεως τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως
13 Ἰουνίου Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας

23 Ἰουλίου Ἐπέτειος τοῦ Συντάγματος (10 Ἰουλίου 1908)
30 Αὐγούστου Ἐπέτειος τῆς Νίκης τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ ἑορτὴ τῆς Ἀεροπλοΐας
29 Ὀκτωβρίου Ἡ ἀνακήρυξις τῆς Δημοκρατίας (1923)
27, 28, 29 Δεκεμβρίου (1 Σεβὰλ) Σεκὲρ Μπαϊράμ
Ἅπασαι αἱ Παρασκευαὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΞΕΝΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

1 Ἰανουαρίου	Νέον ἔτος
6 Ἰανουαρίου	Σεκὲρ Μπαϊράμ 3 ἡμέραι
15 Μαρτίου	Κουρμπὰν Μπαϊράμ 4 ἡμέραι
18 Ἀπριλίου	Πεσὰχ Ἑβραίων
21 »	Πάσχα Καθολικῶν
28 »	» Ὀρθοδόξων
23 »	Ἵδρυσις τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως
13 Ἰουνίου	Μεβλούτ. (Γέννησις τοῦ Προφήτου καὶ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας
23 Ἰουλίου	Ἐπέτειος τοῦ Συντάγματος
30 Αὐγούστου	Ἑορτὴ τῆς Ἀεροπλοΐας
28 Σεπτεμβρίου	Νέον ἔτος (Ἑβραίων)
7 Ὀκτωβρίου	Γιὼμ Κιπούρ (Ἑβραίων)
29 Ὀκτωβρίου	Ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας
25 Δεκεμβρίου	Χριστούγεννα. (Ὀρθοδόξων καὶ Καθολικῶν)
27 Δεκεμβρίου	Σεκὲρ Μπαϊράμ 3 ἡμέραι

Ἅπασαι αἱ Παρασκευαὶ καὶ τὸ ἀπόγευμα τῶν Κυριακῶν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

ΣΗΜ. — Τὸ Χρηματιστήριον Σταμπούλ ὡς καὶ αἱ Τουρκικαὶ Τράπεζαι ἀργοῦσι μόνον τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ἀργοῦσι τὰ Κυβερνητικὰ γραφεῖα.

ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

1 Ἰανουαρ. 1η τοῦ Νέου ἔτους
6 » Τὰ Θεοφάνεια
11 Μαρτίου Καθαρὰ Δευτέρα
25 » Ὁ Εὐαγγελισμὸς [***Ἐθνική***]
26 Ἀπριλίου Μ. Παρασκευὴ
29 » Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου
23 » Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
1 Μαΐου Ἑορτὴ τῶν ἀνθέων

21	Μαΐου	Τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης
6	Ἰουνίου	Τῆς Ἀναλήψεως
17	»	Τῆς Ἁγίας Τριάδος
29	»	Τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου
15	Αὐγούστ.	Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
15	Σεπτεμ.	Τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
26	Ὀκτωβρ.	Τοῦ Ἁγ. Δημητρίου
6	Δεκεμβρ.	» » Νικολάου
25	»	Τῶν Χριστουγέννων
26	»	Σύναξις τῆς Θεοτόκου

Ἅπασαι αἱ Κυριακαὶ καὶ τὸ ἀπόγευμα τῶν Σαββάτων ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

1	Ἰανουαρ.	1η τοῦ Νέου ἔτους
5	Μαρτίου	Καθαρὰ Τρίτη
28	»	**Mi-Carême**
22	Ἀπριλίου	Δευτέρα τοῦ Πάσχα
30	Μαΐου	τῆς Ἀναλήψεως
10	Ἰουνίου	Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς
14	Ἰουλίου	***Ἐθνικὴ ἑορτὴ***
15	»	» »
14-15	Αὐγ.	Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
1	Νοεμβρ.	Τῶν Ἁγίων Πάντων
11	»	Ἐπέτειος τῆς Νίκης (***Ἐθνικὴ ἑορτή***)
25	Δεκεμ.	Τῶν Χριστουγέννων

Ἅπασαι αἱ Κυριακαὶ ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ

ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΝΤΑΥΘΑ ΕΛΛΗΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

21 Φεβρ. Ἐπέτειος τῆς ἁλώσεως τῶν Ἰωαννίνων

25 Μαρτίου Ἐπέτειος τῆς Παλιγγενεσίας τῆς Ἑλλάδος (1821) καὶ ἐπέτειος τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἑλλ. Δημοκρατίας (1924).

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

1	Ἰανουαρ.	1η τοῦ Νέου ἔτους
6	»	ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων
11	Μαρτίου	Καθαρὰ Δευτέρα
23	Ἀπριλίου	τοῦ Ἁγ. Γεωργίου
26	»	Μεγ. Παρασκευή
29	»	Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου

1	Μαΐου	ἑορτὴ τῶν ἐργατῶν
3	»	τῆς Ζωοδ. Πηγῆς (μόνον τὸ ἐνταῦθα Ἑλλην. Προξενεῖον
21	»	τῶν Ἁγίων Κων)τίνου καὶ Ἑλένης
6	Ἰουνίου	τῆς Ἀναλήψεως
17	»	τῆς Ἁγίας Τριάδος
29	»	τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου
15	Αὐγούστ.	τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
14	Σεπτεμ.	τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ
25	Δεκεμβρ.	τῶν Χριστουγέννων
26	»	Σύναξις τῆς Θεοτόκου

Ἅπασαι αἱ Κυριακαὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἡμέραι καθ' ἃς ἀργοῦσι τὰ ἐν Ἑλλάδι Γραφεῖα μόνον τὸ ἀπόγευμα

5	Ἰανουαρίου	παραμονὴ τῶν Θεοφανείων
7	»	Σύναξις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου
30	Ἀπριλίου	Τρίτη τῆς Διακαινησίμου
30	»	παραμονὴ τῆς Πρωτομαγιᾶς
24	Δεκεμβρ.	παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων
31	»	παραμονὴ τῆς 1ης τοῦ ἔτους

Ἕκαστον Σάββατον

ΣΗΜ. Τὸ Ἑλλην. Προξενεῖον ἐργάζεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9—12 ὥρας.

ΗΜΕΡΑΙ ΑΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

23	Ἀπριλίου	***ἡ Ἐπέτειος τῆς συγκλήσεως τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως***
13	Ἰουνίου	***ἡ Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας***
23	Ἰουλίου	***ἡ Ἐπέτειος τοῦ Συντάγματος***
30	Αὐγούστου	***ἡ Ἐπέτειος τῆς Νίκης τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀεροπλοΐας***
6	Ὀκτωβρίου	***ἡ Ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως***
29	»	***ἡ Ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας***

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

6	Ἰανουαρίου	***ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Σεκὲρ Μπαϊρὰμ***
15	Μαρτίου	***ἡ » » τοῦ Κουρμπὰν Μπαϊράμ***
27	Δεκεμβρίου	***ἡ » » τοῦ Σεκὲρ Μπαϊράμ***

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

1	Ἰανουαρίου	*ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου*
6	»	*Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια*
7	»	*ἡ Σύναξις τοῦ Τιμίου Προδρόμου*
30	»	*ἡ μνήμη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν*
2	Φεβρουαρίου	*ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς*
6	»	*ἡ μνήμη τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου*
11	Μαρτίου	*ἡ Καθαρὰ Δευτέρα*
25	»	*ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ*
23	Ἀπριλίου	*ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου*
29	»	*ἡ Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου*
30	»	*ἡ Τρίτη » »*
21	Μαΐου	*ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Κων)τίνου καὶ Ἑλένης*
6	Ἰουνίου	*ἡ » τῆς Ἀναλήψεως*
17	»	*ἡ » τῆς Ἁγίας Τριάδος*
29	»	*ἡ » τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου*
6	Αὐγούστου	*ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος*
15	»	*ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου*
8	Σεπτεμβρίου	*Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου*
14	»	*ἡ Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ*
26	Ὀκτωβρίου	*ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου*
8	Νοεμβρίου	*ἡ » τῶν Ταξιαρχῶν*
21	»	*Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου*
30	»	*ἡ ἑορτὴ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου*
6	Δεκεμβρίου	*ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου*
25	»	*Τὰ Χριστούγεννα*
29	»	*Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου*

Ἅπασαι αἱ Κυριακαὶ καὶ αἱ Παρασκευαὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ

ΗΜΕΡΑΙ ΑΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἡ Ἑβδομαδιαία ἀργία (Παρασκευή)

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως (ὅπου ὑπάρχει)

Ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας καὶ Μεβλούτ.

Ἡ ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας 29 καὶ 30 Ὀκτωβρίου

Αἱ χειμεριναὶ διακοπαὶ (1—7 Ἰανουαρίου)

Σεκὲρ Μπαϊράμ ἀπὸ τῆς 26 Ραμαζὰν μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 3ης ἡμέρας τοῦ Βαϊραμίου

Κουρμπὰν Μπαϊράμ 5 ἡμέραι ἀπὸ τῆς παραμονῆς μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 4ης ἡμέρας

Ἡ ἐπέτειος τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ παιδίου, 23 καὶ 24 Ἀπριλίου.

Σχολικαὶ ἑορταὶ 5 καὶ 6 Μαΐου

Ἡ ἐπέτειος τῆς μάχης τοῦ Ἀρχιστρατήγου 30 Αὐγούστου

ΣΗΜ.—Ἡ 23 Ἰουλίου καὶ 30 Αὐγούστου συμπίπτουν κατὰ τὰς θερινὰς διακοπάς, καθ' ἃς αἱ Σχολαὶ εἶναι κλεισταί.

ΗΜΕΡΑΙ ΑΡΓΙΑΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἐθνικαὶ ἑορταὶ

6 Ὀκτωβρίου ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κων)πόλεως

29—30 Ὀκτωβρίου ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας

23—24 Ἀπριλίου ἐπέτειος τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἑορτὴ τοῦ παιδίου.

13 Ἰουνίου Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας

Θρησκευτικαὶ ἑορταὶ

26 Ὀκτωβρίου ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου

8 Νοεμβρίου ἡ ἑορτὴ τῶν Ταξιαρχῶν.

21 Νοεμβρίου ἡ ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

6 Δεκεμβρίου ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου

23 Δεκεμβρίου—7 Ἰανουαρίου διακοπαὶ τοῦ Δωδεκαημέρου καὶ χειμεριναὶ 1ου ἑξαμήνου.

30 Ἰανουαρίου ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

2 Φεβρουαρίου ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

25 Μαρτίου ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

20 Ἀπριλ.— 5 Μαΐου. Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα (ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ).

23 Ἀπριλίου ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

21 Μαΐου ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Κων)τίνου καὶ Ἑλένης

17 Ἰουνίου ἡ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος

Ἅπασαι αἱ Παρασκευαὶ καὶ Κυριακαὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

ΚΙΝΗΤΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Τῆς Ὀρθοδοξίας 17 Μαρτίου

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως 31 Μαρτ.

Τῶν Βαΐων 21 Ἀπριλίου

Τὸ Ἅγιον Πάσχα 28 Ἀπριλίου

Τῆς Ἀναλήψεως 6 Ἰουνίου

Τῆς Πεντηκοστῆς 16 »

ΠΕΡΙ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ἑβδομὰς εἶναι τὸ φυσικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῶν τεσσάρων φάσεων τῆς Σελήνης, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ ἀρχὴ αὐτῆς εἶναι ἀρχαιοτάτη.

Ἡ ἑβδομὰς ὡς μέτρον τοῦ χρόνου ἦτο ἐν χρήσει πρὸ αἰώνων παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, τοῖς Χαλδαίοις, τοῖς Ἄραψι καὶ τοῖς Σίναις, ἀλλ' οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἠρίθμουν κατὰ δεκάδας, οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἄλλως. Ὅτε βραδύτερον οἱ Ρωμαῖοι παρεδέχθησαν τὸ μέτρον τῆς ἑβδομάδος, ἔδωκαν εἰς τὰς 7 αὐτῆς ἡμέρας τὰ ὀνόματα τοῦ Ἡλίου, τῆς Σελήνης καὶ 5 θεῶν, ἤτοι ὠνόμασαν :

Τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἡλίου =***Δίες Σόλις***. Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς Σελήνης = ***Λοῦνε Δίες***. Τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ Ἄρεως = ***Μάρτις Δίες***. Τὴν τετάρτην τοῦ Ἑρμοῦ=***Μερκοῦρι Δίες***. Τὴν πέμπτην τοῦ Διὸς=***Ζόβις Δίες***. Τὴν ἕκτην τῆς Ἀφροδίτης — ***Βένερι Δίες***. Τὴν ἑβδόμην τοῦ Κρόνου— ***Σατούρνι Δίες***.

Τὰ ὀνόματα ταῦτα διατηροῦσιν ἐν μέρει μέχρι τῆς σήμερον πολλὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, ἀλλ' ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μὴ δυναμένη νὰ υἱοθετήσῃ ὀνόματα θρησκείας εἰδωλολατρῶν, παρεδέχθη τὰ σημερινά. Πρῶτος ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ὅτε ἠσπάσθη τὸν Χριστιανισμόν, ὠνόμασε τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ***Κυριακήν,*** ἤτοι ***ἡμέραν τοῦΚυρίου,*** ἡ δὲ ***Σατοῦρνι Δίες*** μετετράπη εἰς Σάββατον, τῆς λέξεως ληφθείσης ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Schabbath, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἀνάπαυσις.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

Ὅταν ἔχωμεν ἐν Σταμπούλ μεσημβρίαν, τὸ ὡρολόγιον σημειοῖ ἐν:

Ὄνομα πόλεως	ὥρα		Ὄνομα πόλεως	ὥρα	
Ἁγία Ἑλένη	9.41′	π. μ.	Καΐρῳ	12.9′	μ. μ.
Ἀδριανουπόλει	11.50′	»	Κερκύρᾳ	11.23′	π. μ.
Ἀμστερδάμῃ	10.23′	»	Κρήτῃ	11.40′	»
Βασιγκτῶνι	4.55′	»	Κύπρῳ	12.18′	»
Βελιγραδίῳ	11.26′	»	Μασσαλίᾳ	10.25′	»
Βενετίᾳ	10.53′	»	Νεαπόλει	11.1′	»
Βιέννῃ	11.9′	»	Ὀδησσῷ	12.7′	μ. μ.
Βρυξέλλαις	10.21′	»	Πάτραις	11.31′	π. μ.
Γενεύῃ	19.28′	»	Πετρουπόλει	12.5′	μ. μ.
Γλάσκωβῃ	9.46′	»	Ρόδῳ	11.52′	π. μ.
Ζυρίχῃ	10.38′	»	Σάμῳ	11.52′	»
Θεσσαλονίκῃ	11.35′	»	Σμύρνῃ	11.52′	»
Ἱερουσαλὴμ	12.24′	»			

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΩΡΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1935

ΕΑΡ Μαρτίου 21 ὥρα 15.18′
ΘΕΡΟΣ Ἰουν. 22 ὥρα 10.38′
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ Σεπτεμβρίου 23 ὥρα 1.38′
ΧΕΙΜΩΝΔεκεμβρίου 22 ὥρα20.37′

ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑΙΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ	ΜΙΚΡΟΤΕΡΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
Ἰουνίου 21 καὶ 22	Δεκεμβρίου 22
Ἡμέραι ὧραι 15. Νύκτες ὧραι 9.	Ἡμέρα ὧραι 9. Νύξ ὧραι 15

ΙΣΗΜΕΡΙΑ

ΕΑΡΙΝΗ Μαρτίου 21.—**ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ** Σεπτεμβρίου 23.

Τὸ ἔτος 1935 ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου ἡμέραν Τρίτην.

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1935

1) Μερικὴ ἔκλειψις ***τοῦ Ἡλίου*** τὴν 5ην Ἰανουαρίου.
2) Ὁλικὴ „ ***τῆς Σελήνης*** τὴν 19ην Φεβρουαρίου
3) Μερικὴ „ ***τοῦ Ἡλίου*** τὴν 3ην Φεβρουαρίου
4) Μερικὴ „ „ „ τὴν 30ὴν Ἰουνίου.
5) Ὁλικὴ „ ***τῆς Σελήνης*** τὴν 16ην Ἰουλίου.
6) Μερικὴ „ ***τοῦ Ἡλίου*** τὴν 30ὴν Ἰουλίου
7) Δακτυλοειδὴς ἔκλειψις ***τοῦ Ἡλίου*** τὴν 25ην Δεκεμβρίου.

ΣΗΜ. — Τὸ Τουρκικὸν καὶ Ἀραβικὸν ἑορτολόγιον μετὰ τῶν ἐκλείψεων τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης κατηρτίσθησαν λίαν προθύμως καὶ ἀφιλοκερδῶς ὑπὸ τοῦ φίλου καθηγητοῦ τῆς Γεωμετρίας ἐν τῷ ἐν Κανδυλλὶ Λυκείῳ τῶν θηλέων Γιουσοὺφ Ζιαεδδὶν βέη.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

«Πρωτοχρονιά» !... Λαμπρὴ Γιορτή !...
Τὸν Πλάστη εὐχαριστεῖτε,
ποὺ σᾶς ἀξίωσε, κι' αὐτὴ
τὴ 'μέρα νὰ χαρῆτε.

Σήμερ' ἀγάπη καὶ χαρά !...
τὰ πάθη παρατᾶτε....
Μὰ τῶν φτωχῶν τὴ συμφορὰ
ποτέ σας μὴν 'ξεχνᾶτε !...

'Αδέρφια μ' εὔσπλαγχνη ψυχή,
'στὸν κόσμο ποὺ εὐτυχεῖτε
Ὅπου θωρεῖτε «δυστυχῆ»
πάντα νὰ τὸν βοηθῆτε !

Μέσ' 'στὴν «καινούργια» τὴ «χρονιά»
νὰ ζῆτ' εὐτυχισμένοι,
μ' ἀφῆσ'τε πειὰ τὴν ἀπονιὰ
καὶ ζῆτ' ἀγαπημένοι !

1935
ΜΕΛΙΠΑΗΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 14
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Ὑδροχόον

Μῆνας Γενάρης εἶμ' ἐγώ !... Σᾶς 'ξαναφέρνω, φίλοι,
τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, τὴ μνήμη τ' Αὐ-Βασίλη.
Σᾶς φέρνω τὴν «Πρωτοχρονιὰ» τὴ δεντροστολισμένη,
καὶ τὴν «καινούργια» τὴ «χρονιὰ» ποὺ νᾶν' εὐτυχισμένη !
Σᾶς φέρνω «Βασιλόπηττας» καὶ «δῶρα» 'βλογημένα,
«Φῶτα», τραγούδια καὶ χαρὰς καὶ γλέντια ἀγαπημένα !...

1	Τ	† ΠΕΡΙΤΟΜΗ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ, ***Βασιλείου τοῦ Μεγάλου***
2	Τ	***Κοσμᾶ ἀρχ. Κ)πόλεως*** Συλβέστρου Πάπα Ρώμης
3	Π	Μαλαχίου προφ. Γορδίου μάρτυρος
4	Π	Ἡ Σύναξις τῶν Ο' Ἀποστόλων. Θεοκτίστου ὁσίου.
5	Σ	***Παραμονὴ τῶν Φώτων.*** Θεοπέμπτου μάρτυρος ***(Νηστεία)***
6	Κ	† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ Ρωμανοῦ ἱερ. Δόμνας μάρτ.
7	Δ	***Ἡ Σύναξις τοῦ Τιμίου Προδόμου***
8	Τ	***Κύρου καὶ Ἀττικοῦ Ἀρχ. Κ)πόλεως***
9	Τ	Πολυεύκτου καὶ Εὐστρατίου μαρτύρων
10	Π	Γρηγ. ἐπισκ. Νύσσης. Δομετιανοῦ ἐπισκ. Μελιτ.
11	Π	Θεοδοσίου Κοινοβιάργου, Θεοδώρου, Ἀγαπίου Βιταλίου ὁσ.
12	Σ	Τατιανῆς, Μερτίου, Εὐθασίας μαρτύρων
13	Κ	***Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα*** Ἑρμύλου, Σρατονίκου
14	Δ	***(Ἀπόδ. Θεοφανείων)*** Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῳ ἀναιρ. Πατ.
15	Τ	Παύλου τοῦ Θηβαίου, Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου
16	Τ	Προσκύνησις ἁλύσεως ἀπ. Πέτρου, Πευσίππου μάρτ.
17	Π	† ***Ἀντωνίου τοῦ Μεγ. Γεωργίου*** νεομ. Ἀχιλλέως μάρτ.
18	Π	† ***Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου*** Π]χῶν Ἀλεξανδρείας
19	Σ	Μακαρίου Αἰγυπτίου, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, Ἀρσενίου μ.
20	Κ	Εὐθυμίου τοῦ Μεγ. Εὐσεβίου μάρτυρος, Βάσσου ὁσίου
21	Δ	Μαξίμου ὁμολ. Νεοφύτου, Ἁγνῆς μάρτ.
22	Τ	Τιμοθέου ἀποστ. Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου
23	Τ	Ἀγαθαγγέλου μάρτ. Κλήμεντος ἱερομ.
24	Π	Ξένης ὁσίας, Φίλωνος καὶ Ἑρμογένους μαρτύρων
25	Π	***Γρηγορίου Θεολ. Ἀρχ]που Κ]πόλεως,*** Πουπλίου ὁσίου
26	Σ	Ξενοφῶντος ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, Ἀρκαδίου ὁσίου
27	Κ	Ἀνακομιδὴ λειψ. Ἁγ. Ἰωάν. Χρυσοστόμου Ἀρχ. Κ]λεως
28	Δ	Εὐφραίμ τοῦ Σύρου
29	Τ	Φιλοθέου μάρτ. Ἀνακομ. λειψ. Ἰγνατίου Θεοφόρου
30	Τ	† ***Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν*** Χρυσῆς μάρτυρος
31	Π	Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρων, Ἀθανασίας καὶ Εὐδοξίας μ.

Β΄ Μὴν **ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ** Ἔχει ἡμ. 28

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τοὺς Ἰχθῦς

«Φλεβάρης, Κουτσο-Φλέβαρος»!... Αὐτό 'ναι τ'ὄνομά μου,
γιατὶ μοῦ πετσοκόψανε τὰ χεροπόδαρά μου...
Μὰ 'γὼ σᾶς φέρνω «Ἀποκρηαίς» κι' εὔθυμα «Καρναβάλλια»,
σᾶς φέρνω «μάσκαις» καὶ «χορούς» γιὰ νὰ ξεχνᾶτε... χάλια!...
Κάνεις δὲν ἔχει τὴς χαραὶς καὶ τὴ χρυσῆ μου χάρι.
καὶ κάθ' εὐαίσθητη καρδιὰ τῶχει «κρυφὸ καμάρι»!...

1	Π	Προεόρτια Ὑπαπαντῆς Τρύφωνος καὶ Ἀναστασίου Ναυπλ. μ.
2	Σ	† Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
3	Κ	Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος
4	Δ	Ἰσιδώρου καὶ Ἰωάννου ὁσίων
5	Τ	***Πολυεύκτου Π)χου Κ)λεως*** Ἀγαθης μ.
6	Τ	***Φωτίου Π)χου Κ)πόλεως*** Βοικόλου ἐπ. Σμύρνης
7	Π	Παρθενίου ἐπ. Λαμψάκου, Λουκᾶ ὁσίου
8	Π	Θεοδώρου Στρατηλάτου Ζαχαρίου πρ. Μάρθας μ.
9	Σ	Νικηφόρου μ. ***(Ἀπόδ. Ὑπαπαντῆς)***
10	Κ	Χαραλάμπους ἱερομ.
11	Δ	Βλασίου ἱερ. Θεοδώρας Αὐγούστης
12	Τ	***Ἀντωνίου Ἀρχ. Κ)λεως*** Μελετίου Ἀντιοχείας
13	Τ	Μαρτινιανοῦ, Ἀκίλλα μ. Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας
14	Π	Αὐξεντίου, Μάρωνος καὶ Αἰμιλίου τῶν ὁσίων
15	Π	Ὀνησίμου ἀπ. Εὐσεβίου ὁσ.
16	Σ	***Φλαβιανοῦ Π]χου Κ]λεως*** Παμφίλου μ.
17	Κ	***Τελώνου καὶ Φαρισαίου*** Θεοδ. Τύρωνος ***(Ἀρχὴ Τριωδίου)***
18	Δ	Λέοντος Πάπα Ρώμης Ἀγαπητοῦ μ.
19	Τ	Χαριλάου ἰαμ. Ἀρχίππου ἀπ.
20	Τ	Λέοντος ἐπ. Κατάνης, Βησσαρίωνος καὶ Ἀγάθωνος ***(Κατάλυσις εἰς πάντα)***
21	Π	***Ἰωάννου Π]χου Κ]λεως*** Τιμοθέου, Εὐσταθίου ἐπ. Ἀντιοχ.
22	Π	Ἀνθούσης μ. Τελεσφόρου Πάπα Ρώμης ***(Κατάλ. εἰς πάντα)***
23	Σ	Πολυκάρπου ἐπ. Σμύρνης
24	Κ	Η Α΄. καὶ Β΄. εὕρεσις Τιμίας Κεφαλῆς Προδρόμου
25	Δ	***Ταρασίου Πατριάρχου Κων)πόλεως***
26	Τ	Πορφυρίου ἐπ. Θεοκλήτου μ. Φωτεινῆς μεγαλ.
27	Τ	Προκοπίου Δεκαπολίτου ὁμολογητοῦ ***(Νηστεία)***
28	Π	Βασιλείου ὁμολογ. Νυμφᾶ καὶ Εὐβούλου ἀποστόλων

Γ΄ Μὴν **ΜΑΡΤΙΟΣ** Ἔχει ἡμ. 31

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Κριὸν

Ἐγὼ εἶμ' ὁ Μάρτης!... Ὅλοι σάν μὲ λέτε «τρελλο-Μάρτη»,
«παλουκοκαύτη» καὶ «φονιᾶ» κι' «ἀρνο-μακελλογδάρτη»!
Μὰ 'γὼ κι' ἂν κλαίω κι' ἂν γελῶ, τὸ 'ξέρω μοναχός μου,
καὶ συχναλλάζω τὸν καιρὸ 'σὰν τὰ μυαλὰ τοῦ κόσμου...
Κι' ἐπάνω 'στοῦ «Βαγγελισμοῦ» τὴ μέρα τὴ μεγάλη
τὰ χελιδόνια διαλαλοῦν τῆς Ἄνοιξης τὰ κάλλη!...

1	Π	Εὐδοκίας ὁσιομ. Ἀντωνίνης μ. ***(Νηστεία)***
2	Σ	***Τῶν Ψυχῶν.*** Ἡσυχίου, Θεοδότου, Εὐθαλίας μ.
3	Κ	***Τῆς Ἀπόκρεω*** Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μ.
4	Δ	Γερασίμου ὁσίου
5	Τ	Κόνωνος, Εὐλαμπίου, Ἀρχελάου μ.
6	Τ	Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μ. Εὕρεσις Σταυροῦ παρὰ τῆς Ἁγ. Ἑλένης
7	Π	Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου ἐπισκ.
8	Π	Θεοφυλάκτου ἐπ. Νικομηδείας. Ἑρμοῦ ἀποστ.
9	Σ	† ***Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων Ἀνδρῶν καὶ Γυναικῶν. Τῶν Ἁγίων 40 Μαρτύρων***
10	Κ	***Τῆς Τυρινῆς.*** Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Κυπριανοῦ μ.
11	Δ	***Καθαρὰ Δευτέρα.*** Σωφρ. Π)χου Ἱεροσ ***Ἀρχ.Μ.Τεσσαρ.***
12	Τ	Θεοφάνους ὁμολ. Γρηγορίου Διαλόγου
13	Τ	***Ἀνακ. λειψ. Νικηφόρου Π]χου Κ]λεως***
14	Π	Βενεδίκτου ὁσ. Ἐλαιονώρας μ.
15	Π	Ἀγαπίου, Νικάνδρου μ. Βαρνάβα ἀπ. ***(Α΄ Χαιρ. Θεοτόκου)***
16	Σ	Μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Σαββίνου μ. Χριστοδούλου ὁσ.
17	Κ	ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρ. τοῦ Θεοῦ, Μαρίνου μ.
18	Δ	Κυρίλλου Ἀρχ. Ἱεροσ. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος
19	Τ	Χρυσάνθου, Δαρείας, Ἰάσωνος μ.
20	Τ	Ἀββάδων Πατέρων τῶν ἐν τῇ Μονῇ Ἁγ. Σάββα ἀναιρεθ.
21	Π	***Θωμᾶ Π)χου Κ)λεως*** Ἰακώβου ὁμολ.
22	Π	Βασιλ. ἱερομ. Ἀγκύρας Καλλινίκης μ. ***(Β΄ χαιρ. Θεοτόκου)***
23	Σ	Νίκωνος καὶ Δομετίου μ.
24	Κ	***Β΄ Νηστειῶν. Προεόρτια Εὐαγγελισμοῦ*** Ἀρτέμονος ἐπ. Λαοδικείας ***Γρηγορίου Παλαμᾶ***
25	Δ	Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ. ***Ἐσπ. Εὐαγγελ.***
26	Τ	Η Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ
27	Τ	Ματρώνης ὁσίας τῆς ἐν Θεσ)νίκῃ
28	Π	Ἰλαρίωνος καὶ Ἡρωδίωνος μ.
29	Π	Μάρκου ἐπ. Κυρίλλου διακόνου ***(Γ΄ χαιρ. Θεοτόκου)***
30	Σ	Ἰωάννου συγγραφέως Κλιμ. Εὐβούλης Ἰωὴλ προφ.
31	Κ	Τῆς ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ. Ὑπατίου ἐπ. Βενιαμ. Διακ.

Δ΄ Μὴν **ΑΠΡΙΛΙΟΣ** Ἔχει ἡμ. 30

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Ταῦρον

Μῆνας Ἀπρίλης εἶμ' ἐγώ!... Μὰ σεῖς καὶ τώρ' ἀκόμα
τιμᾶτε τὴν «Πρωταπριλιὰ» μὲ τὴν ψευτιὰ 'στὸ στόμα!
Σᾶς φέρνω μὲ τὴν «Ἄνοιξι» τὰ δροσερὰ λουλούδια,
κι' ἡ κοπελλιαὶς μὲ δέχονται μὲ λιγερὰ τραγούδια.
Σᾶς φέρνω τὸν προστάτη σας Ἁϊ-Γιώργη καβαλλάρη,
«Ἀνάστασι» καὶ «Πασχαλιὰ» κόκκιν' αὐγὰ καὶ χάρι!...

1	Δ	Μαρίας ὁσίας Αἰγυπτίας, Ἄχαζ δικαίου
2	Τ	Τίτου ὁσ. Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μ.
3	Τ	Νικήτα Ἡγουμ., Ἰωσὴφ ὑμνογράφου, Ἀγάβου ἐκ τῶν 70
4	Π	Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῷ, Πλάτωνος ὁσίου
5	Π	Κλαυδίου, Διοδώρου, Ζήνωνος μαρτ. ***(Δ΄ χαιρ. Θεοτόκου)***
6	Σ	***Εὐτυχίου Π]χου Κ]λεως***, Πλατωνίδος μάρτ.
7	Κ	***Δ΄ Νηστειῶν.*** Ἰωάν. Συγγραφ. κλίμακος, Καλλιοπίου, Ἀκυλλίνης, Ρουφίνου μάρτ.
8	Δ	Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου μάρτ.
9	Τ	Εὐψυχίου καὶ Βαδίμου ὁσίων
10	Τ	ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ. Τερεντίου, Ζήνωνος, Δήμου μαρτ.
11	Π	Ἀντύπα ἐπισκ. Φαρμουθίου μάρτ.
12	Π	ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ. Βασιλ. ἐπ. Παρίου. Ἀνακομιδὴ Τιμίας Ζώνης Θεοτόκου
13	Σ	Μαρτίνου Πάπα Ρώμης
14	Κ	***Ε΄ Νηστειῶν.*** Μαρίας Αἰγυπτ. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν Ο΄. Θωμαΐδος μ
15	Δ	Κρήσκεντος μ. Λεωνίδου ἐπισκ. Ἀθηνῶν
16	Τ	Ἀγάπης, Χιονίας, Εἰρήνης μαρτ.
17	Τ	Ἀγαπητοῦ Πάπα Ρώμης, Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι
18	Π	Ἰωάννου ὁσίου, Ἰωάννου νεομ. ἐξ Ἰωαννίνων
19	Π	***Τρύφωνος Ἀρχιεπ. Κ)λεως***, Σωκράτους μαρτ.
20	Σ	ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ, Θεοδώρου Τριχινᾶ, Ζακχαίου ἀποστ.
21	Κ	ΤΩΝ ΒΑ·Ι·ΩΝ, ***Μαξιμιανοῦ Π]χου Κ]λεως***, Ἰσαακίου μ.
22	Δ	Μεγ. Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλου. Θεοδ. Συκεώτου ἐπ. Ἀναστασ)λεως
23	Τ	***Μεγ. Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφ.*** Ἀνατολίου, Ἀλεξάνδρας μ.
24	Τ	***Μεγ.*** Ἐλισάβετ τῆς ὁσίας, Λεοντίου καὶ Λογγίνου μ.
25	Π	***Μεγ. Μακεδονίου Π]χου Κ]λεως*** Μάρκου Εὐαγ. Νίκης
26	Π	***Μεγ.*** ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ, Βασιλέως ἐπισκ. Ἀμασείας
27	Σ	***Μεγ.*** Συμεὼν ἐπισκ. Ἱεροσολ. συγγενοῦς τοῦ Κυρίου
28	Κ	ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτ. Ἀντιπ. μ.
29	Δ	***Τῆς Διακαινησίμου*** Σωσιπάτρου καὶ Ἰάσωνος Ο΄. ἀποστ.
30	Τ	***Τῆς Διακαινησίμου*** Ἰακώβου ἀπ. Ἀργυρῆς τῆς ἐν Πικριδίῳ Κων)πόλεως

Ε΄ Μὴν **ΜΑΪΟΣ** Ἔχει ἡμ. 31

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 10
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τοὺς Διδύμους

Ἐγὼ εἶμ' ὁ Μάης!... Ἄνθρωποι! Καθένα σας κερβάνι
τιμᾶτε τὴν «Πρωτομαγιὰ» μ' ἀνθόπλεχτο στεφάνι!...
Τὸν ποθητό μου ἐρχομό τ' ἀηδόνια διαλαλοῦνε,
ἄντροι, γυναῖκες καὶ παιδιὰ μὲ γλυκοχαιρετοῦνε.
Σὰς φέρνω τριαντάφυλλα, κεράσια-ὡριμασμένα
ποὺ τάχω γιὰ τὴν Ἄνοιξι στολίδια ζηλε'μένα!...

1	Τ	Ἱερεμίου προφ., Ἀκακίου ὁσίου
2	Π	Ἀνακ. Λειψ. Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου
3	Π	ΤΗΣ ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗΣ. Τιμοθέου, Μαύρας μ. Ροδοπιανοῦ δ.
4	Σ	Πελαγίας μάρτ. ἀνακ λειψ. Μαρίας Μαγδαληνῆς
5	Κ	ΤΟΥ ΘΩΜΑ. Εἰρήνης μεγαλ. Γαΐου, Γαϊανοῦ μ.
6	Δ	Ἰὼβ τοῦ Πολυάθλου
7	Τ	Ἀνάμνησις φανέντος ἐν οὐρανῷ Σταυροῦ. Ἀκακίου μ.
8	Τ	Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου
9	Π	Ἡσαΐου προφ. Χριστοφόρου μεγαλομ.
10	Π	Σίμωνος ἀπ. Ζηλωτοῦ, Λαυρεντίου ὁσίου
11	Σ	Μωκίου ἱερομ. Ἐγκαίνια Κ]πόλεως, (***ἀπ. ἑορτ. τοῦΘωμᾶ***)
12	Κ	ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. ***Γερμανοῦ ἀρχιεπ Κων)πόλεως***, Ἐπιφανίου ἐπ. Κύπρου, Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμου
13	Δ	Γλυκερίας μάρτ. Σεργίου ὁμολογ.
14	Τ	Θεράποντος ἱερομ. Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ
15	Τ	Παχωμίου τοῦ Μεγ. Ἀχιλλίου ἐπ. Λαρίσσης
16	Π	***Νικολάου Ἀρχ· Κων)πόλεως***, Θεοδώρου Ἡγ. Ἰσαακίου μ.
17	Π	Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας μαρτ.
18	Σ	Ἡρακλείου, Διονυσίου, Χρηστίνης, Ἰουλίας, Βενεδίκτου μ.
19	Κ	ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ. Πατρικίου ἐπ. Προύσης, Μενάδρου μ.
20	Δ	Ἀνακομ. λειψ. Ἁγίου Νικολάου, Θαλλελαίου μ.
21	Τ	† ***Τῶν Ἁγίων Κων)τίνου καὶ Ἑλένης*** Ἰσαπ. Βασιλέων
22	Τ	ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Βασιλίσκου, Βλαδιμήρου μ.
23	Π	Μιχαὴλ ἐπ. Συνάδων ὁμολ., Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ Μυροφ.
24	Π	Συμεὼν ὁσ. Σωσάνης, Χαρίτωνος μαρτ.
25	Σ	Γ΄ εὕρεσις τῆς Τιμ. Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου
26	Κ	ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ. Κάρπου ἐκ τῶν Ο΄, Ἀλφαίου ἀπ.
27	Δ	Ἑλλαδίου ἱερομ., Ἰωάννου Ρώσου
28	Τ	Εὐτυχοὺς ἱερομ. Ἑλικωνίδος, Δάφνης μαρτ,
29	Τ	Θεοδοσίας μάρτ. Ὀλβιανοῦ ἱερομ.
30	Π	Ἰσαακίου ὁσ. Βαραχίου καὶ Νατολίου μαρτ.
31	Π	Ἑρμείου, Εὐσεβίου, Ρωμανοῦ μαρτ.

ΣΤ΄ Μὴν

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἔχει ἡμ. 30

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 9
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Καρκῖνον

«Ἰούνιος ὁ Θεριστής»!... Αὐτό 'ναι τ' ὄνομά μου,
κι' ὁ τζίτζικας μοῦ τραγουδεῖ τὰ γλυκοβύσσινά μου.
Οἱ θερισταὶ μ' ἀστραφτερὰ δρεπάνια ἀκονισμένα
παντοῦ θερίζουνε σπαρτὰ μὲ στάχυα ὡριμασμένα.
Καὶ ἄλλοι 'πᾶνε 'ς τὰ νησιὰ κι' ἀξέγνοιαστοι γλεντοῦνε,
καὶ ἄλλοι μέσ' 'ς τὴ θάλασσα 'σὰν πάπιαις κολυμποῦνε!...

1	Σ	Ἰουστίνου φιλοσόφου, Χαριτοῦς μ.
2	Κ	***Τοῦ Τυφλοῦ. Νικηφόρου Ἀρχ. Κ)λεως.*** Μαρίνου ὁσ.
3	Δ	Λουκιανοῦ μάρτ.
4	Τ	***Μητροφάνους Ἀρχ. Κ)λεως.*** Μαρίας, Μάρθας
5	Τ	Δωροθέου ἐπ. Τύρου, Λεωνίδου μ. ***(Ἀποδ Πάσχα)***
6	Π	ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ Ἰλαρίωνος ὁσ. Βαλερίας μ.
7	Π	Θεοδότου ἐπ. Ἀγκύρας. Σωσσάνας καὶ Ταρασίου ὁσ.
8	Σ	Ἀνακ.. λειψ. Θεοδώρου Στρατηλ. Καλλιόπης μ.
9	Κ	***Τῶν 318 Θεοφ. Πατέρων Α΄ Νικ. Συνόδ.*** Ἀνανίου μ.
10	Δ	Ἀλεξάνδρου, Ἀντωνίνης, Πανσέμνης μ
11	Τ	Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα Ἀποστόλων
12	Τ	Ὀνουφρίου Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθῳ
13	Π	Ἀκυλίνης μ. Ἀντιπάτρου, Θεοδώρου μ.
14	Π	***Μεθοδίου Ἀρχ. Κ]λεως*** Ἐλισσαίου προφ. ***Ἀποδ. Ἀναλήψ.***
15	Σ	ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ Ἀμὼς τοῦ πρ. Αὐγουστίνου ἐπισκ.
16	Κ	ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου
17	Δ	ΤΗΣ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ Ἰσαύρου, Ἰνοκεντίου, Μανουὴλ μ.
18	Τ	Λεοντίου, Θεοδούλου μ.
19	Τ	Ἰούδα ἀπ. Παϊσίου τοῦ μεγ. Ζήνωνος μ. ***(Κατ. εἰς πάντα)***
20	Π	Μεθοδίου ἱερομ. Καλλίστου ὁσ.
21	Π	Ἰουλιανοῦ μ. Ἀφροδίτης, Νικήτα Νισιρίου μ. (***Κατ. εἰς πάντα***)
22	Σ	Εὐσεβίου ἐπισκ. Σαμοσάτων
23	Κ	ΤΩΝ ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ Ἀγριππίνης, Ἀριστοκλέους μ.
24	Δ	† ***Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.*** Παναγιώτου νοεμ. ***(Ἀρχ. Νηστ. Ἁγ Ἀποστόλων)***
25	Τ	Φεβρωνίας ὁσιομ. Ἔρωτος, Φέρμου μ.
26	Τ	Δαυὶδ τοῦ ἐν Θ)νίκη Ἀνθίωνος ὁσ.
27	Π	Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου, Ἰωάννας μυροφόρου
28	Π	Ἀνακ. λειψ. Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρων
29	Σ	† ΠΕΤΡΟΥ καὶ ΠΑΥΛΟΥ τῶν Πρωτοκ. Ἀποστόλων
30	Κ	† ***Ἡ Σύναξις τῶν 12 Ἀποστόλων***, Μελίτωνος μ.

Ζ΄ Μὴν

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἔχει ἡμ. 31

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 10
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Λεόντα

«Ἰούλιος-Ἁλωνιστής»!... Αὐτό 'ναι τ' ὄνομά μου
κι' ὁ τζίτζικας μὲ διαλαλεῖ στὸ νέο πέρασμά μου.
Παντοῦ οἱ ἀκούραστοι γεωργοὶ μὲ χέρια ἀντρειωμένα
Τώρ' ἁλωνίζουν τὰ σπαρτὰ ποὺ τἄχουν θερισμένα...
Μὰ μέσ' τὴ ζέστη τὴν πολλή, ὁποῦ σᾶς φρυγανίζει,
ἄξαφν' Αἴ-Λιᾶς φέρνει βροχὴ κι' ἀνάργα σᾶς δροσίζει!...

1	Δ	Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων
2	Τ	Ἡ κατάθ. τῆς Τιμ. Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις
3	Τ	***Ἀνατολίου Ἀρχ. Κ)λεως***, Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου μ.
4	Π	Ἀνδρέου ἐπ. Κρήτης, Λουκίας μ. Θεοφίλου ἱερομ.
5	Π	Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, Κυπριανοῦ ὁσιομ.
6	Σ	Φιλήμονος, Ἀρχίππου ἀπ. Σισώης ὁσ.
7	Κ	Κυριακῆς μεγ. Θωμᾶ ὁσ. τοῦ ἐν Μαλέῳ, Εὐαγγέλου μ.
8	Δ	Προκοπίου μεγαλ. Ἀντιόχου μ.
9	Τ	Παγκρατίου ἐπ. Ὀρέστου μ.
10	Τ	Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μ.
11	Π	***Εὐφημίας μεγαλομ.*** Νεκταρίου μ. Ὄλγας ἰσαποστόλου
12	Π	Πρόκλου, Ἰκαρίου, Ἡρακλείου, Βερονίκης μ.
13	Σ	Σύναξις Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, Στεφάνου Σαββαΐτου
14	Κ	Ἀκύλα ἀποστ. Ἰωσὴφ ὁμολογητοῦ
15	Δ	† ***Τῶν Ἁγ. Θεοφόρων Πατέρων τῆς Δ΄. Οἰκ. Συνόδου*** Κυρίκου καὶ Ἰουλίτης μαρτ.
16	Τ	Ἀθηνογένους ἱερομ. Φαύστου μ.
17	Τ	Μαρίνης Μεγαλομ. Εὐφρασίου Ἱεραπόλεως
18	Π	Αἰμιλιανοῦ μ. Οὐαλεντίνης, Μαρκέλλου μ.
19	Π	Μαυρίνης ὁσ. Δίου ὁσ. Βαλεντίνης μ.
20	Σ	† ***Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου*** τοῦ Θεσβίτου Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ καὶ Ἰωάννου ὁσ.
21	Κ	
22	Δ	Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου, Μαρκέλλης μ.
23	Τ	Φωκᾶ ἱερομ. Ἰεζεκιὴλ προφ.
24	Τ	Χρηστίνης μεγαλ. Ἀθηναγόρα ὁμολ.
25	Π	Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγ. Ἄννης, Εὐπραξίας ὁσ.
26	Π	***Παρασκευῆς ὁσιομάρτ.*** Ἑρμολάου ἱερομ.
27	Σ	† ***Παντελεήμονος μεγαλομ. τοῦ ἰαματικοῦ***
28	Κ	Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, Παρμενᾶ ἀποστ.
29	Δ	***Κ)τίνου Π)χου Κ)λεως*** Καλλινίνου μ. Θεοδότης μ.
30	Τ	Σύλλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ ἐκ τῶν Ο΄.
31	Τ	Εὐδοκίμου δικαίου, Ἰωσὴφ Ἀριμαθείας, Προεορ. Σταυροῦ

Η΄ Μὴν **ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ** Ἔχει ἡμ. 31

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὴν Παρθένον

Αὔγουστος μῆνας εἶμ' ἐγώ!... Αὐτό 'ναι τ' ὄνομά μου
ἀπὸ τὰ χρόνια τὰ παληά, καὶ τῶχω καύχημά μου.
Φέρνω σταφύλια ζάχαρι, νεράντζια καὶ λεμόνια,
σῦκα καὶ μῆλα, καϊσιὰ κι' ἀπίδια καὶ κυδώνια.
Τιμῶ τὴ «Μεταμόρφωσι» τὴ Θεοδοξασμένη,
Τῆς Παναγιᾶς τὴν «Κοίμησι» τὴν κοσμοτιμημένη!...

1	Π	Ἡ πρόοδος τοῦ Τιμ. Σταυροῦ. Τῶν 7 παίδων Μακκαβαίων Σολομονῆς μ. *(ἄρχετ. ἡ νηστ. τῆς Θεοτ. Ἑσπ Α΄ παρ)*.
2	Π	Ἀνακομ. λειψ. Στεφάνου πρωτομ. Ἰουστινιανοῦ Βασιλέως
3	Σ	Ἰσαακίου, Σαλώμης Μυροφ. Δαλμάτου, Θεοκλητοῦς
4	Κ	Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων, Εὐδοκίας μάρτ.
5	Δ	Προεόρτια Μεταμορφώσεως, Νόνας μητρὸς Γρηγορίου Θεολ.
6	Τ	† ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ *(Ἰχθύος κατάλ)*.
7	Τ	Δομετίου, Ναρκίσσου ἱερομ. Ἀστερίου μάρτ.
8	Π	Αἰμιλιανοῦ καὶ Μύρωνος ἐπισκ. Τριανταφύλλου νεομ.
9	Π	Ματθίᾳ ἀποστ. Πατρικίας μάρτ.
10	Σ	Λαυρεντίου ἀρχιδιακ. Ἱππολύτου, Ξύστου Πάπα Ρώμης
11	Κ	Εὔπλου διακόνου, Ζήνωνος μάρτ.
12	Δ	Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτ.
13	Τ	Μαξίμου ὁσιομ., Εἰρήνης Βασιλίσσης *(Ἀπόδ. Μεταμορφ)*.
14	Τ	Προεόρτια Κοιμήσεως Θεοτόκου, Μιγαίου τοῦ προφ.
15	Π	† Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
16	Π	Τοῦ Ἁγ. Μανουήλ, Διομήδους, Σταματίου, Ἀλκιβιάδου μ.
17	Σ	Μύρωνος, Κυπριανοῦ, Ἰουλιανοῦ μάρτ.
18	Κ	*Ἰωάννου καὶ Γεωργ. Π]χῶν Κ]λεως*, Φλώρου, Λαύρου μ.
19	Δ	Ἀνδρέου Στρατηλάτου, Ἀγαπίου μάρτ.
20	Τ	Σαμουὴλ προφ. Φωτεινῆς μάρτ. Ἡλιοδώρου μάρτ.
21	Τ	Θαδδαίου ἀπ. Βάσσης μάρτ.
22	Π	Ἀγαθονίκου, Ζήνωνος καὶ Ἀνθούσης μάρτ.
23	Π	*Καλλινίκου Π]χου Κ]λεως*, Εἰρηναίου ἐπ. *(Ἀπ.έ.Θεοτ.)*
24	Σ	Εὐτυχοῦς ἱερομ. Γατίωνος μ. Κοσμα νεομ.
25	Κ	*Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου καὶ Ἰωάννου Ἀρχιεπ. Κ]λεως* Βαρθολομαίου καὶ Τίτου ἀποστ.
26	Δ	Ἀδριανοῦ, Ναταλίας, Ἰωάσαφ μαρτ.
27	Τ	Ποιμένος ὁσ. Λιβερίου, Φανουρίου νεοφανοῦς
28	Τ	Μωϋσέως Αἰθίοπος Ἐζεκίου Βασιλέως
29	Π	† *Ἡ ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (νηστεία)* Χαριλάου μάρτυρος
30	Π	*Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου Π]χῶν Κ]λεως*
31	Σ	Κατάθεσις Τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου

Θ΄ Μὴν **ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ** Ἔχει ἡμ. 30

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Ζυγὸν

Σεπτέμβρης μῆνας καὶ «Σταυρός»!... Αὐτὸ 'ναι τ ὄνομά μου,
καὶ τοῦ «Σταυροῦ» τὴν «Ὕψωσι» ἔχω προσκύνημά μου.
Ὢ!... Τώρα οἱ ἀμπελουργοὶ τ' ἀμπέλια τους τρυγοῦνε,
καὶ τὰ σταφύλια τὰ γλυκὰ ληνοποδοπατοῦνε.
Καὶ τρέχ' ὁ μοῦστος ἄφθονος μὲ τὴ γλυκειὰ θωριά του,
κι' ὁ πικραμένος πίνωντας ξεχνᾷ τὰ βάσανά του!...

1	Κ	*Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου*, Συμεὼν Στυλίτου, Σύναξις Θεοτόκου Μάρθας καὶ Εὐανθίας ὁσίων
2	Δ	*Ἰωάννου Νηστ. Π]χου Κ]λεως*, Μάμαντος, Εὐτυχίου
3	Τ	Ἀνθίμου ἐπισκ. Θεοκτίστου καὶ Πολυδώρου μαρτ.
4	Τ	Βαβύλα ἐπ. Ἑρμιώνης, Μωϋσέως προφ.
5	Π	Ζαχαρίου προφ. Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθύρᾳ
6	Π	Ἀνάμν. ἐν Χώναις θαύματος Ἀρχ. Μιχαὴλ, Εὐδοξίου μ.
7	Σ	Σώζοντος μ., Προεόρτια Γεν. Θεοτόκου
8	Κ	† ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
9	Δ	Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, Θεοπατόρων
10	Τ	Μηνοδώρας, Μητροδ. Νυμφοδ. μ. Πουλχερίας Βασιλ.
11	Τ	Θεοδώρας καὶ Διοδώρου μ. Εὐανθίας ὁσίας
12	Π	Αὐτονόμου, Θεοδούλου μ. *(Ἀπ. Γεν. Θεοτόκου)*
13	Π	Προεόρ. Σταυροῦ, Κορνηλίου. Ἐκ. Ἐγκ. Ναοῦ Ἀναστάσεως
14	Σ	† Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ *(Νηστεία)*
15	Κ	Νικήτα μεγαλομ. Φιλοθέου πρεσβυτ., Ἀκακίου μ.
16	Δ	Εὐφημίας μεγαλομ., Μελιτινῆς μ.
17	Τ	Σοφίας καὶ τῶν θυγ. Πίστεως, Ἀγάπης, Ἐλπίδος
18	Τ	Εὐμενίου ἐπισκ. Ἀριάδνης μ.
19	Π	Τροφίμου, Σαββατίου, Δορυμέδοντος μ.
20	Π	Εὐσταθίου μεγ. Θεοπίστης, Μαρτίνου
21	Σ	Κοδράτου ἐπ. Ἰωνᾶ προφ. *(Ἀπόδ. Σταυροῦ)*
22	Κ	Φωκᾶ ἱερομ. Φωκᾶ μ. κηπουροῦ, Ἡρακλέους ὁσίου
23	Δ	Σύλληψις Τιμ. Προδρόμου, Ξανθίππης, Πολυξένης μ.
24	Τ	*Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης*, Θέκλης μ.
25	Τ	Εὐφροσύνης ὁσίας, Παφνουτίου, Καλλιμάχου μ.
26	Π	Μετάστασις Ἰωάννου Θεολόγου, Γεδεὼν δικαίου
27	Π	Καλλιστράτου μ. Ἰγνατίου ἡγουμ. Ἀκιλίνης μ.
28	Σ	Χαρίτωνος ὁμολ. Βαρουχ προφ.
29	Κ	Κυριακοῦ ἀναχωρητοῦ, Πατρωνίας μ.
30	Δ	Γρηγορίου Φωτιστοῦ ἐπ. Ἀρμενίας, Στρατονίκης μ.

Ι΄ Μὴν **ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ** Ἔχει ἡμ. 31

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Σκορπιὸν

Μῆνας Ὀκτώβρης εἶμ' ἐγώ, μὰ κι' «Ἁϊ-Δημητριάτη»
μ' ὠνόμασαν γιατ' ἀγαπῶ τ' Ἁγι-Δημήτρη τ' ἄτι...
Ὅσα λουλούδια 'ναι στὴ γῆ ἡ πάχνη τὰ μαραίνει,
καὶ μόνο μὲ «χρυσάνθεμα» ἡ γῆ εἶναι στολισμένη...
Λουλούδια φθινοπωρινὰ καὶ πικροφαρμακωμένα
ἀνεμοστρώνονται ἁστὴ γῆ χλωμὰ καὶ μαραμμένα !...

1	Τ	Ἀνανίου ἀπ. Ρωμανοῦ μελωδοῦ Ἰωάννου Κουκουζέλου
2	Τ	Κυπριανοῦ ἱερ. Ἰουστίνης μ. Θεοφίλου ὁμολ.
3	Π	Διονυσίου Ἀεροπαγίτου, Θεαγένους μ.
4	Π	Ἱεροθέου ἐπ. Ἀθηνῶν, Καλλισθένους μ.
5	Σ	Χαριτίνης μ , Εὐδοκίμου ὁσίου
6	Κ	Θωμᾶ ἀπ. Ἑρωτηΐδος μ.
7	Δ	Σεργίου, Βάκχου, Πολυχρονίου μ.
8	Τ	Πελαγίας ὁσ. Ἀγησιλάου καὶ Ἀρχελάου μ.
9	Τ	Ἰακώβου ἀπ. Ἀνδρονίκου ὁσ. Ἀθανασίας μ.
10	Π	Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μ. Χαριλάου μ.
11	Π	***Νεκταρίου, Ἀρσακίου Σισινίου Π)χῶν Κ)λεως*** Θεοφάνους
12	Σ	Πρόβου, Ταράλου, Ἀνδρονίκου μ. Ἀνδρομάχης μ.
13	Κ	Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθονίκης μ. Ἀντιγόνου, Φλωρεντίας, Χρυσῆς μ.
14	Δ	† ***Τῶν Πατέρων τῆς Ζ΄ Οἰκ. Συνόδου*** Ναζαρίου, Γερβασίου, Κοσμᾶ μελωδοῦ
15	Τ	Λουκιανοῦ ὁσ. Σαββίνου ὁσίου
16	Τ	Λογγίνου ἑκατοντάρχου, Δομνίκου μ.
17	Π	Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρίσει. Ὡσηὲ προφ.
18	Π	Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ, Μαρίνου μ.
19	Σ	Ἰωὴλ προφ. Φίλωνος, Εὐσεβίου μ.
20	Κ	Γερασίμου Ἀρχ. Κεφαλ. Ματρώνης Χιοπολ., Ἀρτεμίου μ.
21	Δ	Ἱλαρίωνος τοῦ Μεγαλ. Σωκράτους μ.
22	Τ	Ἀβερκίου ἰσαποστ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων
23	Τ	Ἰακώβου Ἀδελφοθέου. ***Ἰγνατίου Π]χου Κ]λεως***
24	Π	Ἀρέθα μεγαλομ. Σεβαστιανῆς μ.
25	Π	Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μ.
26	Σ	† ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΥΡΟΒΛΗΤΟΥ. Ἀνάμν. Μεγ. Σεισμοῦ
27	Κ	Νέστορος μ. ***Κυριακοῦ Π]χου Κ]λεως***
28	Δ	Τερεντίου, Νεονίλλης καὶ τῶν Τέκνων αὐτῶν. Θεοδούλου
29	Τ	Ἀναστασίας Ρωμαίας, Ἀβραμίου ὁσ.
30	Τ	***Ἰωσὴφ Π]χου Κ]λεως***. Ζηνοβίου, Ζηνοβίας μ. Κλεόπα ἀπ.
31	Π	***Στάχυος ἐπ Βυζαντίου***, Ἀριστοβούλου, Στρατονίκης

ΙΑ΄ Μὴν **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ** Ἔχει ἡμ. 30

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 14
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Τοξότην

Μῆνας Νοέμβρης εἶμ' ἐγὼ μὲ φτερωμένο ἄτι,
ὅμως ὁλοῦθε οἱ ἄνθρωποι μὲ λὲν «Ἁϊ-Φιλιππιάτη» !
Μὲ τ' Ἁϊ-Φιλίππου τὴ Γιορτὴ τὴ θεοδοξασμένη
σᾶς φέρνω τὴν «Ἀποκρηὰ» τὴν κοσμαγαπημένη
Μὲ τὴν τρουμπέτα τοῦ Βοριᾶ τραντάζω κάθε ἀνθῶνα,
καὶ διαλαλῶ τὸν ἐρχομὸ τοῦ γεροντο-χειμῶνα !...

1	Π	Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων
2	Σ	Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου μ.
3	Κ	Ἀκεψιμᾶ, Ἀειθαλᾶ, Ἰωσὴφ μ.
4	Δ	Ἰωαννικίου, Νικάνδρου ὁσ. Ἰωάννου Βασιλ. ἐλεήμονος
5	Τ	Γαλακτίωνος, Ἐπιστήμης μ. Γρηγορίου Ἀλεξανδρείας
6	Τ	***Παύλου Ἀρχ. Κ]λεως*** ὁμολ. Παύλου διὰ Χριστὸν Σαλοῦ
7	Π	Λαζάρου ὁσ. Ἀθηνοδώρου, Ἀλίκης μ. Τῶν Μελετινῆ 33 μ.
8	Π	† ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ***Μιχαὴλ, Γαβριὴλ*** καὶ λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων
9	Σ	Ὀνησιφόρου, Πορφυρίου μ. Ματρώνης ὁσ.
10	Κ	Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου, Ἐράστου ἀπ. Ὀρέστου μ.
11	Δ	Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου, Στεφανίδος μ. Θεοδ. Στουδίτου
12	Τ	Ἰωάνου ἐλεήμονος, Νείλου ὁσ.
13	Τ	***Ἰωάννου Ἀρχ. Κ)λεως Χρυσοστόμου***, Δαμασκηνοῦ νέου
14	Π	Φιλίππου ἀπ. Κ)τίνου Ὑδραίου ν. ***(Ἀπόκρεω Χριστουγ)***
15	Π	***Θωμᾶ Π)χου Κ)λεως*** Γουρία Σαμωνᾶ (***Ἀρχ. νηστ. Χριστ)***
16	Σ	Ματθαίου ἀπ. Εὐαγγελιστοῦ, Ἰφιγενείας μ.
17	Κ	***Μυξίμου, Γενναδίου Π)χῶν Κ)λεως*** Γρηγορίου Νεοκαισ.
18	Δ	Πλάτωνος, Ρωμανοῦ μ.
19	Τ	Ἀββιοὺ προφ. Βαρλαὰμ μ.
20	Τ	***Πρόκλου Ἀρχ. Κ]λεως*** Γρηγορίου ὁσ. Θεσπεσίου, Ἀνατολ.
21	Π	† ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ***(Κατάλυσις ἰχθύος)***
22	Π	Φιλήμονος ἀπ. Κικιλίας μ.
23	Σ	Ἀμφιλοχίου ἐπ. Γρηγορίου ἐπ. Ἀκραγαντίνων
24	Κ	Κλήμεντος Ρώμης, Μάλχου, Χρυσογόνου μ.
25	Δ	† ***Αἰκατερίνης Μεγαλομάρτυρος (Ἀπόδ. Εἰσοδίων)***
26	Τ	Στυλιανοῦ, Ἀλυπίου ὁσ. Γεωργίου νεομ. Χίου
27	Τ	Ἰακώβου τοῦ Πέρσου, Ναθαναὴλ ὁσ.
28	Π	Στεφάνου ὁμολ Εἰρηνάρχου μ.
29	Π	Παραμόνου καὶ Φιλουμένου μ.
30	Σ	† ***Ἀνδρέου Πρωτοκλήτου Θεμελιωτοῦ Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως***

ΙΒ΄ Μὴν **ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ** Ἔχει ἡμ. 31

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 15
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Αἰγόκερω

Μῆνας Δεκέμβρης εἶμ' ἐγὼ 'στοῦ Χρόνου τὴ 'στασιῶνα...
Σᾶς φέρνω χιόνια κάτασπρα, σᾶς φέρνω τὸν χειμῶνα!...
Σᾶς φέρνω τὰ «Χριστούγεννα» κι' ἐφέτος νὰ χαρῆτε,
κι' ἀντάμα νὰ γιορτάσετε κι' ἀντάμα νά εὐχηθῆτε!...
Μὰ μέσα 'στὴ λαμπρὴ Γιορτή, ποὺ ὅλοι τὴν τιμοῦνε,
μὴ λησμονεῖτε, Χριστιανοί, φτωχούς, ποὺ δυστυχοῦνε!

1	Κ	Ναοὺμ προφ. Φιλαρέτου ἐλεήμονος
2	Δ	Ἀββακοὺμ προφ. Μυρόπης μάρτ.
3	Τ	Σοφονίου προφ. Θεοδούλου ὁσ. Ἀγγελικῆς, Ἀγγελὴ μ.
4	Τ	† ***Βαρβάρας Μεγαλ*** Ἰωάννου Δαμασμηνοῦ, Σεραφεὶμ ἐπ.
5	Π	† ***Σάββα Ἡγιασμένου***, Διογένους μ.
6	Π	† ***Νικολάου Μύρων Λυκίας*** θαυματουργοῦ
7	Σ	Ἀμβροσίου ἐπ. Μεδιολάνων, Ἀθηνοδώρου μ.
8	Κ	Παταπίου ὁσ. Σωσθένους καὶ σὺν αὐτῷ, Σωφρονίου ἐπ. Κύπρου
9	Δ	Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, Ἄννης τῆς Προφίτιδος
10	Τ	Μηνᾶ, Ἑρμογένους, Εὐγράφου μαρτ.
11	Τ	Δανιὴλ Στυλίτου, Τερεντίου, Μείρακος
12	Π	† ***Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος*** θαυματουργοῦ
13	Π	Εὐστρατίου, Λουκίας, Εὐγενίου Αὐξεντίου μ.
14	Σ	Θύρσου, Φιλήμονος, Λευκίου, Καλλινίκου, Ἀπολλωνίου μ.
15	Κ	Ἐλευθερίου ἱερομ. Σωσάνης ὁσίας
16	Δ	† ***Τῶν Ἁγίων Προπατόρων***, Ἀγγαίου προφ. Θεοφανοῦς
17	Τ	Δανιὴλ πρ. Τῶν 3 Παίδων, Διονυσίου ἐπ. Λιγίνης
18	Τ	Σεβαστιανοῦ μ. Ζακχαίου διακόνου, Ζωῆς μ.
19	Π	Βονιφατίου μ. Ἁγλαΐας Ρωμαίας
20	Π	Ἰγνατίου θεοφ. Φιλογονίου ἱερομ.
21	Σ	Ἰουλιανῆς, Θεμιστοκλέους μαρτ.
22	Κ	***Πρὸ τῶν Χριστουγέννων***. Τῶν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρις Ἰωσὴφ μνήστορος Ἁγ. Προπατόρων, Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας
23	Δ	Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύρων
24	Τ	***Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων*** Εὐγενίας Παρθενομ.
25	Τ	Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
26	Π	Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπερ. Θεοτόκου, Εὐαρέστου ὁσ.
27	Π	***Θεοδώρου Ἀρχ. Κων)πόλεως***. Στεφάνου πρωτομ.
28	Σ	Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δισμυρίων μαρτ.
29	Κ	Τῶν Ἁγίων 14 χιλ. Νηπίων. Ἡρώδου ἀναιρεθέντος.
30	Δ	Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ ὁσ. Ἀνυσίας μ.
31	Τ	Μελάνης ὁσ. Γαλατείας μ. (***Ἀπόδ. Χριστουγέννων***)

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Καὶ πάλιν σκέπτεσαι, Ζωή!
τὸ δάκτυλο καὶ πάλιν
στὰ χείλη σου τὰ ροδαλά,
ποὺ στέκουν τώρα σιγαλά,
ἀκούμβησες καὶ πάλιν.

Ἀλλά, Ζωή, τί σκέπτεσαι;
γύρισε τὴν σελίδα,
καὶ πάρε μέσα στὴν καρδιὰ
γιὰ θάρρος καὶ παρηγοργιά,
καὶ πάλιν τὴν ἐλπίδα.

Τόσαις σελίδες γύρισες
δὲν ἔχεις συνηθίσει;
Ἢ μήπως ἀγνοεῖς, πτωχή,
πὼς κι' ἂν δὲν θέλῃς, μοναχὴ
ἐκείνη θὰ γυρίσῃ;

Ναί! Θὰ γυρίσῃ μοναχὴ
γι' αὐτὸ τὸ βλέπεις πῶς κρατεῖ,
πῶς τὸ βιβλίο σου πατεῖ
σ' ἀκάνθινο τρισκέλι

Ναί, θὰ γυρίσῃ καὶ αὐτὴ
καὶ μὲ τὸν ἴδιο πόνο,
θὰ θάψῃ μέσα στὸ φριχτό,
μέσα στὸ μαῦρο παρελθόν,
ἀκόμη ἕνα χρόνο.

Κι' ἕν ὄνειρον ποὺ ἡ Ἐλπὶς
εἶχε ποτὲ χρυσώσει
μὲς τὴν ταλαίπωρη καρδιά,
κι' αὐτὸ μιὰ μαύρη καταχνιά,
σκληρὰ θὰ σαβανώσῃ.

Ἄχ! Θὰ γυρίσῃ ἡ σελίς
θελήσῃς δὲν θελήσῃς
καὶ μιὰ κατάξηρη στεγνὴ
στὰ νῶτα λέξις θὰ φανῇ,
ἡ λέξις.... Ἀναμνήσεις!

Ν. Α. ΣΑΡΑΝΤΟΣ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΩΝ

Α

Ἀβέρκιος	Ὀκτωβρ. 22
Ἀβραὰμ	Κυρ. Προπατ·
Ἀβράμιος	Ὀκτωβρ. 29
Ἀγάπιος	Ἀπριλίου 3
Ἀγαθάγγελος	Ἰανουαρ. 23
Ἀγάθη	Φεβρουαρ. 5
Ἀγαθόδωρος	Μαρτίου 7
Ἀγαθονίκη	Ὀκτωβρ. 13
Ἀγαθόνιος	Αὐγούστ. 22
Ἀγάπη	Σεπτ. 17, Ἀπρ. 16
Ἀγαπητὸς	Φεβρ. 18
Ἀγάπιος	Ἰανουαρ. 11
Ἀγγελὴς	Δεκεμβρ. 3
Ἀγγελικὴ	Δεκεμβρ. 3
Ἀγησίλαος	Ὀκτωβρ. 8
Ἀγλαΐα	Δεκεμβρ· 19
Ἀγνὴ	Ἰανουαρ. 21
Ἀγριππίνα	Ἰουνίου 23
Ἀδὰμ	Κυρ. πρὸ Χρ. Γεν.
Ἀδριανὸς	Αὐγούστου 26
Ἀθανασία	Ἰαν. 31, Ὀκτ. 9
Ἀθανάσιος	Ἰαν. 18, Μαΐου 2
Ἀθηναγόρας	Ἰουλ. 24
Ἀθανογένης	Ἰουλ. 16
Ἀθηνόδωρος	Νοέμ. 7, Δεκ. 7
Αἰκατερίνα	Νοεμβρ. 25
Αἰμιλιανὸς	Ἰουλ. 18, Αὐγ. 8
Αἰμίλιος	Φεβρ. 14
Ἀλεξάνδρα	Ἀπρ. 23
Ἀλέξανδρος	Ἰουν. 10, Αὐγ. 30
Ἀλέξιος	Μαρτ. 17
Ἀλίκη	Νοεμβρ. 7
Ἀλκιβιάδης	Αὐγ. 16
Ἀμβρόσιος	Δεκεμ. 7
Ἀμφιλόχιος	Νοεμβρ. 23
Ἀνανίας	Ὀκτ. 1, Ἰουν. 9
Ἀναστασία	Ὀκτ. 29. Δεκεμ. 22
Ἀναστάσιος	Ἰανουαρ. 22
Ἀνατόλιος	Ἰουλ. 3, Ἀπρ. 23
Ἀνδρέας	Ν. 30, Ἰουλ. 4, Αὐ. 19
Ἀνδρομάχη	Ὀκτ· 12
Ἀνδρόνικος	Ὀκτ. 12, Μαΐ. 17
Ἄνθιμος	Σεπτ. 3
Ἀνθοῦσα	Φεβρ. 22, Αὐγ. 22
Ἄννα	Σεπ. 9, Δεκ. 9, Ἰουλ. 25
Ἀντίγονος	Ὀκτωβρ 13
Ἀντίοχος	Ἰουλ. 8
Ἀντύπας	Ἀπρ. 11
Ἀντωνίνα	Ἰουν. 10, Μαρτ. 1
Ἀντώνιος	Ἰανουαρ. 17
Ἀπολλώνιος	Δεκεμβρ. 14
Ἀργυρὴ	Ἀπρ. 30
Ἀριάδνη	Σεπτ. 18
Ἀρίσταρχος	Ἀπρ. 14
Ἀριστόβουλος	Ὀκτ. 31
Ἀριστοκλῆς	Ἰουν. 23
Ἀρκάδιος	Ἰαν. 26
Ἀρσένιος	Μαΐου 8, Ἰαν. 19
Ἀρτέμιος	Ὀκτωβρ. 20
Ἀρχέλαος	Μάρτ. 5, Ὀκτ. 8
Ἀστέριος	Αὐγ. 7
Αὐγουστῖνος	Ἰουν. 15
Αὐξέντιος	Δεκ. 13, Φεβρ. 14
Ἀφροδίτη	Ἰουν. 21
Ἀχιλλεὺς	Ἰαν. 17
Ἀχίλλιος	Μαΐου 15

Β

Βαλλεντίνη	Ἰουλ. 19
Βαρβάρα	Δεκ. 4
Βαρθολομαῖος	Ἰουν. 11
Βαρλαάμ	Νοεμ. 19
Βαρνάβας	Ἰουν. 11
Βασίλειος	Ἰαν. 1
Βασιλίσκος	Αὐγ. 21, Μαρτ. 3
Βίσσα	Αὐγ. 21
Βάσσος	Ἰαν. 20
Βενέδικτος	Μαΐου 18
Βενιαμίν	Μαρτ. 3
Βερονίκη	Ἰουλ. 12
Βικέντιος	Νοεμ. 11
Βίκτωρ	Νοεμ. 11
Βλαδίμηρος	Μαΐου 22
Βλάσιος	Σεπτ 11

Γ

Γαλάτεια	Δεκ. 31
Γαβριὴλ	Νοεμ. 8, Μαρτ. 26, Ἰουλ. 13
Γεδεὼν	Σεπτ. 26
Γεννάδιος	Νοεμ. 18
Γεράσιμος	Ὀκτ. 20
Γερμανὸς	Μαΐου 12
Γεώργιος	Ἀπρ. 23
Γλυκερία	Μαΐου 13
Γρηγόριος	Ἰαν. 25

Δ

Δαμασκηνὸς	Νοεμ. 13
Δαμιανὸς	Ἰουλ. 1, Νοεμ. 1
Δανιὴλ	Δεκ. 11, 17
Δαυΐδ	Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Χριστούγεννα
Δάφνη	Μαΐου 28
Δέσποινα	Αὐγ. 15
Δημήτριος	Ὀκτ. 26
Διογένης	Δεκ. 5
Διόδωρος	Σεπτ. 11, Ἰουν. 13
Διομήδης	Αὐγ. 16
Διονύσιος	Μαΐου 18, Ὀκτ. 3 Δεκ. 17
Δόμνα	Ἰαν. 6
Δομνίκης	Ἰαν. 8
Δωρόθεος	Ἰουν. 5

Ε

Εἰρήναρχος	Νοεμ. 28
Εἰρήνη	Μαΐου 5, Ἀπρ. 16
Εἰρηναῖος	Αὐγ. 23
Ἐλαιονώρα	Μαρτ. 14
Ἑλένη	Μαΐου 21
Ἐλευθέριος	Δεκ. 15
Ἐλισάβετ	Ἀπρ. 24
Ἐλισσαῖος	Ἰουν. 14
Ἐλπὶς	Σεπτ. 17
Ἐμμανουὴλ	Δεκ. 25
Ἐπιφάνιος	Μαΐου 12
Ἑρμῆς	Μαρτ. 8
Ἑρμιώνη	Σεπ. 4
Ἑρμογένης	Δεκ. 10
Εὐαγγελία	Μαρτ. 25
Εὐάγγελος	Μαρτ. 25, Ἰουλ. 7
Εὐανθία	Σεπτ. 3, 11
Εὐγενία	Δεκεμ. 24
Εὐγένιος	Δεκ. 13, Μαρτ. 7
Εὐδοκία	Μαρτ. 1
Εὐδόκιμος	Ἰουλ. 31, Ὀκτ. 5
Εὐδοξία	Ἰανουαρ. 31
Εὐδόξιος	Σεπτ. 6
Εὐθαλία	Μαρτ. 2
Εὐθύμιος	Ἰαν. 20
Εὐλαμπία	Ὀκτ. 10
Εὐλάμπιος	Ὀκτ. 10
Εὐλόγιος	Φεβρ. 13
Εὐπραξία	Ἰουλ. 25
Εὐσέβιος	Ἰαν. 20, Φεβρ. 15
Εὐστάθιος	Φεβρ. 21, Σεπτ. 20
Εὐστράτιος	Δεκ. 13, Ἰαν. 9
Εὐτρόπιος	Μαρτίου 3

Εὐτύχιος	Ἀπρ. 6, Σεπτ. 2
Εὐφημία	Ἰουλ. 11, Σεπτ. 16
Εὐφροσύνη	Σεπτεμβρίου 25
Εὐφρασία	Ἰανουαρίου 19

Ζ

Ζαχαρίας	Σεπτ. 5, Φεβρ. 8
Ζηνοβία	Ὀκτ. 30
Ζηνόβιος	Ὀκτ. 30
Ζωὴ	Δεκ. 18

Η

Ἠλίας	Ἰουλ. 20
Ἡράκλειος	Μαΐου 18
Ἡρακλῆς	Σεπτ. 22
Ἡρωδίωνος	Μαρτ. 28, Ἀπρ. 8
Ἡσαΐας	Μαΐου 9

Θ

Θαδδαῖος	Αὐγ. 21
Θεαγένης	Ὀκτ. 3
Θέκλα	Σεπτ 24
Θεμιστοκλῆς	Δεκ. 21
Θεοδοσία	Μαΐου 29
Θεοδόσιος	Ἰαν. 11
Θεόδουλος	Ἰουν. 18, Ὀκτ. 28, Δεκ. 3
Θεοδώρα	Φεβ. 11, Σεπτ. 11
Θεόδωρος	Φεβρ. 8, 17
Θεόκλητος	Φεβρ. 26
Θεοπίστη	Σεπτ. 20
Θεοφάνης	Μαρτ 12, Ὀκτ. 19
Θεοφανὼ	Δεκ. 16
Θεόφιλος	Ἰουλ. 4, Ὀκτ. 2
Θεοφύλακτος	Μαρτ. 8
Θωμαΐς	Ἀπρ. 14
Θωμᾶς	Τοῦ Θωμᾶ, Ὀκτ. 6

Ι

Ἰάκωβος	Μαρτ. 21, Ἀπρ. 30, Ὀκτωβρ. 9, 23
Ἰάσων	Ἀπρ. 29, Μαρτ. 19
Ἰγνάτιος	Δεκ. 20, Ἰαν. 29, Σεπτ. 27
Ἱερόθεος	Ὀκτ. 4
Ἱλαρίων	Μαρτ. 28
Ἰορδάνης	Ἰαν. 6
Ἰουλία	Μαΐου 18
Ἰουλιανὴ	Δεκ. 21
Ἰουστίνα	Ὀκτ. 2
Ἰουστῖνος	Ἰουν. 1
Ἱππόλυτος	Αὐγ. 10
Ἰσαάκ Κυρ. Προπατόρων	Ἀπρ. 21
Ἰσαάκιος	Μαΐου 30, Αὐγ. 3
Ἰσίδωρος	Ὀκτ. 4, Μαΐου 14
Ἰωιγένεια	Νοεμ. 16
Ἰωακείμ	Σεπτ. 9
Ἰωάννα	Ἰουν. 27
Ἰωάννης	Ἰαν. 7
Ἰωαννίκιος	Νοεμ. 4
Ἰωνᾶς	Σεπτ. 21
Ἰωσὴφ Κυρ. μετὰ Χριστούγεννα	

Κ

Καλλίμαχος	Σεπτεμβρίου 25
Καλλίνικος	Ἰουλ. 29, Δεκ. 14
Καλλιόπη	Ἰουνίου 7
Κάλλιστος	Ἐκ τῶν 42, Μαρτ. 6 Ἰουν. 20
Καλλίστρατος	Σεπτεμβρίου 27
Κήρυκος	Ἰουλίου 15
Κλεόνικος	Μαρτίου 3
Κλήμης	Ἰαν. 23, Νοεμ. 24
Κορνήλιος	Σεπτεμβρίου 13
Κοσμᾶς	Νοεμ. 1, Ἰουλ. 1
Κυπριανὸς	Ὀκ. 2, Μαρ. 10, Ἰουλ. 5
Κυριακὴ	Ἰουλίου 7
Κυριακὸς	Σεπτεμβρίου 29
Κύριλλος	Ἰαν. 18, Ἰουν. 9, Μαρ. 18
Κῦρος	Ἰανουαρίου 30
Κων)τῖνος	Μαΐου 21, Νοεμ. 14

Λ

Λάζαρος	Σάβ. Λαζάρου, Νοεμ. 7
Λαυρέντιος	Αὐγ. 10, Μαΐου 10
Λεόντιος	Ἰουν. 18, Ἀπρ 24
Λέων	Φεβρουαρίου 18, 20
Λεωνίδας	Ἀπρ. 15, Ἰουν. 5
Λουκᾶς	Φεβρ. 7, Ὀκτ. 18
Λουκία	Δεκ. 13, Ἰουλ. 4
Λυσίμαχος	ἐκ τῶν 40 Μαρτ. 9

Μ

Μαγδαλινὴ	Ἰουλίου 22
Μακάριος	Ἰανουαρίου 19
Μακρίνα	Ἰουλίου 19
Μανουὴλ	Ἰουνίου 17
Μάξιμος	Ἰανουαρίου 21
Μάρθα	Ἰουν. 4, Σεπτ. 1
Μαρία	Αὐγ. 15
Μαρίνα	Ἰουλίου 17
Μαρίνος	Μαρτ. 17, Ἰουν. 2
Μάρκος	Ἰουν. 19, Απρ. 25 Μαρ. 29
Ματθαῖος	Νοεμβρίου 16
Ματρώνα	Μαρ. 27 Ὀκ. 20 Νο. 9
Μεθόδιος	Ἰουνίου 14, 20
Μελέτιος	Φεβρουαρίου 12
Μελίτων	Ἐκ τῶν 40, Μαρτ. 9, Ἰουν. 30
Μελχισεδέκ	Κυρ. πρὸ Χρ. Γεν.
Μένανδρος	Μαΐου 19
Μηνᾶς	Νοεμ. 11, Δεκ. 10
Μηνοδώρα	Σεπτ. 10
Μητροδώρα	Σεπτ. 10
Μητροφάνης	Ἰουν. 4
Μιχαὴλ	Δεκ. 17
Μισαὴλ	Νοεμ. 8
Μυρόπη	Δεκ. 2
Μωϋσῆς	Αὐγ. 28, Σεπτ. 4

Ν

Ναοὺμ	Δεκ. 31
Ναθαναὴλ	Νοεμ. 27
Ναταλία	Αὐγ. 26
Νεόφυτος	Ἰαν. 21
Νέστωρ	Ὀκτ. 27
Νίκανδρος	Νοεμ. 4
Νίκη	Ἀπρ. 25
Νικήτας	Σεπ. 15, Ἀπρ. 3
Νικηφόρος	Ὀκτ. 9, Μαρτ. 13, Ἰουν. 2
Νικόδημος	Τῶν Μυροφόρων
Νικόλαος	Δεκ. 6
Νυμφοδώρα	Σεπτ. 10

Ξ

Ξανθίππη	Σεπτ. 23
Ξένη	Ἰαν. 24
Ξενοφῶν	Ἰαν. 26

Ο

Ὄλγα	Ἰουλ. 11
Ὀνούφριος	Ἰουν. 12
Ὀρέστης	Ἰουλ. 9, Νοεμ. 10

Π

Παγκράτιος	Ἰουλ. 9
Πάμφιλος	Φεβρ. 16
Παναγιώτης	Ἰουν. 24
Παντελεήμων	Ἰουλ. 27
Παρασκευὴ	Ἰουλ. 26
Παρθένιος	Φεβρ. 7
Πατρίκιος	Μαΐου 19
Παῦλος	Ἰουν. 29
Πελαγία	Ὀκτ. 8, Μαΐου 4
Πέτρος	Ἰουν. 29
Πίστις	Σεπτ. 17
Πλάτων	Ἀπρ. 4, Νοεμ. 18
Πολύδωρος	Σεπτ. 3
Πολύευκτος	Ἰαν. 9, Φεβ. 5
Πολύκαρπος	Φεβρ 23
Πολυξένη	Σεπτ. 23
Πολυχρόνιος	Ὀκτ. 7
Πουλχερία	Σεπτ. 10

Πορφύριος	Φεβρ. 26, Νοεμ.	9
Πρόδρομος	Ἰανουαρ.	7
Προκόπιος	Φεβρ. 27, Ἰουλ.	8

Ρ

Ρωμανὸς	Ὀκτ. 1, Νοεμ.	18

Σ

Σάββας	Δεκεμ.	5
Σαββῖνος	Μαρτ. 16, Ὀκτ.	15
Σαμουὴλ	Αὐγ.	20
Σάρρα	Κυρ. τῶν Προπατ.	
Σεραφεὶμ	Δεκ.	4
Σέργιος	Ὀκτ. 7 Μαΐου	13
Σίλβεστρος	Ἰαν.	2
Σίμων	Μαΐου	10
Σμάραγδος	ἐκ 40 Μαρτ.	9
Σοφία	Σεπτ.	17
Σπυρίδων	Δεκ.	12
Σταμάτιος	Αὐγ.	17
Σταῦρος	Σεπτ.	14
Στεφανὶς	Νοεμ.	11
Στέφανος	Δεκ.	27
Στυλιανὸς	Νοεμ.	26
Στρατόνικος	Ἰαν.	13
Στρατονίκη	Σεπτ. 30, Ὀκτ,	31
Συμεὼν	Φεβρ.	3
Σωκράτης	Ἀπρ, 19, Ὀκτ.	21
Σωσάννα	Μαΐου 24, Ὀκτ. 7, Δεκ.	15
Σωτήριος	Αὐγ.	6
Σωφρόνιος	Μαρτ. 11, Δεκ.	8

Τ

Ταράσιος	Φεβρ. 16, Ἰουν.	7
Τιμόθεος	Ἰαν. 22, Φεβρ. 21, Μαΐου	3
Τῖτος	Αὐγ.	25
Τριαντάφυλλος	Αὐγ.	8
Τρύφων	Φεβρ.	1
Τύχων	Ἰουν.	16

Υ

Ὑπάτιος	Μαρτ.	31

Φ

Φεβρωνία	Αὐγ.	3
Φέρμος	Ἰουν.	25
Φιλάρετος	Δεκ.	2
Φιλήμων	Νοεμ.	22
Φίλιππος	Νοεμ.	14
Φιλόθεος	Ἰαν. 29, Σεπτ.	15
Φίλων	Ἰαν.	24
Φλωρεντία	Ὀκτ.	13
Φωκᾶς	Ἰουλ. 23, Σεπτ.	22
Φωτεινὴ τῆς Σαμαρείτ.	Φεβρ.	26
	Αὐγ.	20
Φώτιος	Φεβρ. 6, Αὐγ.	12

Χ

Χαράλαμπος	Φεβρ.	10
Χαρίλαος	Φεβρ. 19, Αὐγ.	29
	Ὀκτωβρ.	10
Χαριτίνη	”	5
Χαριτὴ	Ἰουν.	1
Χαρίτων	Σεπτ, 28, Μαΐου	24
Χιονία	Ἀπρ.	16
Χριστίνα	Μαΐου 18, Ἰουλ.	24
Χρῆστος	Δεκ.	25
Χριστόδουλος	Μαρτ.	16
Χριστόφορος	Μαΐου	9
Χρύσανθος	Μαρτ.	19
Χρυσῆ	Ἰαν. 30, Ὀκτ.	13
Χρυσόστομος	Νοεμ.	13

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΓΑΖΗ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

«Σήμερα μὲ τὴν ἴδια πίστι καὶ κατηγορηματικότητα σᾶς λέγω ὅτι τὸ Τουρκικὸν Ἔθνος προχωρεῖ πρὸς τὸ ἐθνικὸν ἰδεῶδες μὲ ὅλη του τὴν ἀκαιρεότητα. Εἶναι ἔθνος μεγάλο τὸ ὁποῖον σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα θὰ ξαναγνωρίση ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος».

[Ἀπὸ τὸ διάγγελμα τοῦ Γαζῆ πρὸς τὸν Τουρκικὸ Λαὸ τὴν μέρα τῆς γιορτῆς τῆς Δεκαετηρίδος τῆς Δημοκρατίας].

Ἀναμνηστικὴ ἱστορικὴ φωτογραφία τοῦ ΓΑΖΗ κατὰ τοὺς πολέμους τῆς Ἀνεξαρτησίας

ΑΠ' τὴν ἱστορικὴ γιὰ τὴν καινούρια Τουρκία Ἄγκυρα, ποὺ στάθηκε τὸ λίκνο ἀσύλληπτων ὀνείρων, εὐγενικῶν πόθων, μεγαλουργῶν σχεδίων τῆς φωτισμένης διάνοιας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Νέας Τουρκίας, ἀκούσθηκαν πέρυσι τὴν μέρα τοῦ γιορτασμοῦ τῶν δέκα χρόνων τῆς Δημοκρατίας, τὰ δυνατὰ αὐτὰ λόγια σὰν ξεχείλισμα ἀγάπης, σὰν πεντάσταγμα ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας, σὰν ἀχτῖδες φωτός, σὰν ἐπι-

γραφὴ καινούργιας σελίδας μιᾶς ἱστορίας ποὺ ἄργισε νὰ γράφεται τώρα καὶ δέκα πέντε χρόνια ἐδῶ στὴν μάγισσα Ἀνατολή. Τὰ πρόφερνε Ἐκεῖνος ποὺ στάθηκε δημιουργὸς τῆς ἱστορίας αὐτῆς. Ἐκεῖνος, ποὺ ἔνοιωσε μέσα στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς του δυνατὲς ἀνησυχίες νὰ τὸν συγκλονίζουν γιὰ τὴν Πατρίδα Του. Ἐκεῖνος ποὺ δραματίσθηκε ἀντίκρυ σὰ μιὰ πένθιμη ἐθνικὴ δύσι δράματα μεγαλόπρεπα γιὰ τὴν αὐγὴ ἐθνικῆς δημιουργίας. Ἐκεῖνος ποὺ στὰ ὑψώματα τοῦ Τσὰν-Καγιὰ ὁρκίσθηκε ἕνα μεγάλο ἐθνικὸ ὅρκο νὰ ξυπνήσῃ τὴν Ἀνατολὴ ποὺ κοιμόνταν ἀμέριμνη καὶ νὰ τῆς δείξῃ τὸν δρόμο ποὺ τραβᾶ γιὰ τὴν πρόοδο.

Ὁ φωτισμένος αὐτὸς Ἀρχηγός, βγαλμένος μέσα ἀπὸ τὴν λαϊκὴ καρδιά, ποτισμένος μὲ τὶς πίκρες πού δοκίμαζε τὸ Ἔθνος Του, γεννημένος καθὼς ἦταν γιὰ μεγάλα ἱστορικὰ ξεκινήματα ποὺ κρίνουν τὶς τύχες τῶν λαῶν καὶ παρασκευάζουν τὸ ὑλικὸ τῆς ἱστορίας, ἀνέλαβε μ' ἀπόφασι νὰ θυσιαστῇ ἀκόμη γιὰ τὴν ἰδέα Του, τὸν ὑπερήφανο ἀγῶνα, γιὰ μιὰν Ἐθνικὴ Δημιουργία.

***

Ξεκίνησε μὲ πυξίδα τὴν ἀκλόνητη πίστι του πρὸς τὰ πεπρωμένα τῆς Τουρκικῆς φυλῆς καὶ μὲ θέλησι ἀτσάλινη ἀγωνίστηκε γιὰ νὰ παρουσιάσῃ ἐμπρὸς σ' ὅλο τὸν κόσμο μιὰ καινούργια ἐθνικὴ δημιουργία.

Οὔτε μιὰ στιγμὴ πέρασε ἀπὸ τὸν νοῦ του ἡ ἰδέα νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν προσπάθεια. Οὔτε μιὰ στιγμὴ προσπάθεια. Οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ φαντάσθηκε ὅτι μποροῦσε νὰ ναυαγήσῃ τὸ ἔργο του.

Ἦταν βέβαιος γιὰ τὸν θρίαμβο. Ἔβλεπε πάντα μακρυά, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν του τὴν δυναμικότητα τοῦ λαοῦ του. Σὲ στιγμὲς δύσκολες ποὺ οἱ λαοὶ ἀμφιβάλλουν πολλὲς φορὲς γιὰ τὴν αὔριο. Σὲ στιγμὲς ποὺ οἱ λαοὶ στέκουν διστακτικοὶ ἐμπρὸς σὲ μεγάλες ἀποφάσεις. Σὲ στιγμὲς κρίσιμες ποὺ φέρνουν ταραχὴ στὶς ὑπεύθυνες διάνοιες, ὁ Γαζῆς καταρτίζει μὲ ἀποφασιστικότητα θαυμαστὴ σχέδια μεγαλουργὰ γιὰ τὴν πατρίδα του γιὰ τὸν λαό του.

Σκέπτεται μὰ δὲν σκέπτεται. Ἡ σκέψις του γοργὴ σὰν ἀστραπή, διατρέχει τὴν διάνοιά του, συναρμονίζεται μὲ τὸ αἴσθημα τῆς καρδιᾶς του καὶ καταλήγει σὲ διαταγή, σέ ἀπόφασι ποὺ τὸν κάμνει πειὸ δυνατό, πιὸ μεγάλο, ποὺ τονώνει τὰ νεῦρα του καὶ τοὺς μῦς του καὶ καταταλάζει σὲ ἐνέργεια, σὲ δρᾶσι, σὲ ἐργασία, γιὰ μιὰν ἐθνικὴ Δημιουργία.

***

Γιὰ μιὰν Ἐθνικὴ Δημιουργία ἀγωνίζεται ὁ Γαζῆς ἕνα ἀγῶνα σκληρό ποὺ ζητεῖ νὰ ἀνατρέψῃ μιὰ νοοτροπία γεμάτη νωχέλεια.

Γιὰ μιὰν Ἐθνικὴ Δημιουργία ὁ Γαζῆς ξαγρυπνᾶ μερόνυχτα καὶ ἐργάζεται ἀκατάπαυστα καὶ δημιουργεῖ.

Γιὰ μιὰν Ἐθνικὴ Δημιουργία ὁ Γαζῆς μαζὺ μὲ τοὺς συντρόφους Του σκυμμένοι ἐπάνω ἀπὸ τὶς τύχες τοῦ λαοῦ τους ἔνδεκα ὁλόκληρα χρόνια καταγίνουνται καὶ ἀγωνίζουνται μὲ θυσίες ἀνυπολόγιστες.

Μὰ καμιὰ προσπάθεια δὲν χάνεται, λέγει κάπου ὁ Β. Οὐγκώ.

Οἱ προσπάθειες καὶ οἱ κόποι καὶ οἱ ἱδρῶτες καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ Γαζῆ καὶ τῶν συντρόφων του ἐπὶ τέλους καρποφοροῦν καὶ ἡ Ἐθνικὴ Δημιουργία παίρνει σάρκα καὶ κόκκαλα.

Μέσα σὲ δέκα χρόνια γίνουνται ἀληθινὰ θαύματα σ' ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς ζωῆς καὶ ἡ Τουρκία ἀπαρνιέται τὰ ἐρείπια καὶ ἀρχίζει νὰ οἰκοδομῇ ἕνα καινούργιο ἐθνικὸ οἰκοδόμημα.

***

Οἱ ἐπιτυχίες καὶ οἱ θρίαμβοι ὅμως, αὐτὰ δὲν ναρκώνουν τὴν διάνοια τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Κάθε μέρα καὶ καινούργοι ὁρίζοντες ἀνοίγονται ἐμπρός του. Κάθε στιγμὴ καινούργιες ἀνησυχίες γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς Πατρίδος του συνταράζουν τὸ εἶναι Του. Ποτὲ δὲν θέλει νὰ σκεφθῇ ὅτι τὸ ἔργο Του τέλειωσε, ὅτι πρέπει νὰ ξεκουραστῇ

Ξεύρει καλὰ πὼς δὲν τελειώνει εὔκολα ἡ ἀποκατάστασις ἑνὸς Ἔθνους. Ξεύρει καλὰ πὼς κι' ἂν μιὰ στιγμὴ ἀκόμα στοχασθῇ πὼς τὸ ἔργο του τέλειωσε θὰ καταστρέψῃ ὅ,τι μὲ τόσο κόπο ἐδημιούργησε.

Γι' αὐτὸ τὸ σύνθημά του εἶναι:
Hep illeri!

Γι' αὐτὸ φωνάζει, φωνάζει στὸ ἔθνος Του τὸ ἀγαπημένο: **Durmayalım düşeriz!**

Γι' αὐτὸ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται, νὰ μοχθῇ, ν' ἀγωνίζεται ἀκόμη, γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τῆς ἐθνικῆς του Δημιουργίας.

Γι' αὐτὸ στὸ περυσινό του διάγγελμα τόνισε ὅτι τὸ Τουρκικὸ Ἔθνος προχωρεῖ ἀκόμη πρὸς τὸ Ἐθνικόν του ἰδεῶδες. Τὸ ἐτόνισε αὐτὸ μ' ὅλη τὴν δύναμι τῆς ψυχῆς του ποὺ νοσταλγεῖ μεγαλείτερους θριάμβους γιὰ τὸ δημιούργημά της πρὸς ἕνα λαὸ ποὺ κι' αὐτὸς πιστὸς στὸν τιμημένο ἀρχηγό του ἀγωνίζεται νυχθημερὸν γιὰ μιὰ Ἐθνικὴ Δημιουργία. Τὸ ἐτόνισε σὰν ἐνίσχυσι, σὰν ἀνακούφισι, σὰν τονωτικὸ γιὰ κείνους ποὺ ὀργώνουν κάτω ἀπὸ τὶς ἐμπνευσμένες διαταγές Του τὸ χῶμα τῆς προόδου τῆς Πατρίδος. Γιατὶ πιστεύει πὼς ἐνίσχυσις σ' ἕνα ἀγωνιζόμενο γιὰ μεγάλα ἰδανικὰ εἶναι νὰ τοῦ πῇ πὼς ἔχει ἀκόμη νὰ δουλέψῃ πολὺ καὶ πὼς ὁ κόπος του δὲν πάει μάταιος ἀλλὰ φέρνει πλούσια ἀποτελέσματα.

***

Γιὰ μια Ἐθνικὴ Δημιουργία ἔχυσε ὁλόκληρο τὸ φῶς του ὁ Γαζῆς.

Γιὰ μιὰ Ἐθνικὴ Δημιουργία προσφέρουν ὅλες τὶς δυνάμεις τους οἱ ἀφοσιωμένοι καὶ πιστοὶ σύντροφοί Του.

Γιὰ μιὰ Ἐθνικὴ Δημιουργία ἀγωνίζεται σήμερα πέρα ὡς πέρα σ' ὅλη τὴν Τουρκία ἕνας Λαός.

Γιὰ μιὰ Ἐθνικὴ Δημιουργία ἔχουν δώσει ὅρκο οἱ νέοι στὸ λατρευτὸ Ὁδηγό τους, τὸν ἐθνικό τους Ἥρωα.

Γιὰ μιὰ Ἐθνικὴ Δημιουργία βρίσκεται σὲ κίνησι ἀκατάπαυστη σήμερα ὁλόκληρη ἡ Ἀνατολή.

Καὶ Ἀρχηγὸς, Λαὸς καὶ ἔμψυχα καὶ ἄψυχα στὴν σημερινὴ Τουρκία, τὴν Τουρκία τοῦ Γαζῆ ὅλοι μαζὺ γιὰ ἕνα σκοπό, ἀγωνίζονται, γιὰ μιὰ Ἐθνικὴ Δημιουργία.

Ρ .Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

— Ἡ Ἱστορία βρίθει παραδειγμάτων ἀνδρῶν οἵτινες, τυφλοὶ ὄντες τὴν ὅρασιν, ἐτιμήθησαν δι' ὑψίστων ἀξιωμάτων καὶ ἐδοξάσθησαν.

Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ὁ Ὅμηρος ἦτο τυφλὸς ὅτε συνέθετε τὰ ἀθάνατα αὐτοῦ ποιήματα, τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν.

— Ὁ Ἄγγλος ποιητὴς Ἰωάννης Μίλτων τυφλὸς συνέταξε τὸν «Ἀπολεσθέντα παράδεισον».

— Ὁ Κικέρων μνημονεύει ὅτι ὁ διδάσκαλός του Θεόδωρος, τυφλὸς ὢν ἐδίδασκεν ἄριστα γεωμετρίαν, ὁδηγῶν εὐχερῶς τοὺς μαθητάς του εἰς ἐξιχνίασιν τῶν γραμμῶν τῶν διαφόρων σχημάτων.

Ὁ Δίδυμος προήχθη εἰς ἀρχηγὸν τῆς σχολῆς της Ἀλεξανδρείας, περιφήμου Θεολογικῆς σχολῆς, τότε τυφλὸς ὤν. Ἐτυφλώθη εἰς ἡλικίαν πέντε ἐτῶν.

— Ὁ Ἑρρῖκος Δάνδολος τυφλὸς ὢν ἐξελέγη τῷ 1192 ἄρχων τῆς Βενετίας καὶ στρατηγὸς ἐνταυτῷ. Τῷ 1201 βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Γάλλων σταυροφόρων ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς στασιασάσης Ζάρας, ἣν καὶ καθυπέταξε.

— Παρασκευαζομένων τῶν σταυροφόρων νὰ ἐπέλθουν εἰς Ἱερουσαλὴμ ὁ τυφλῶς ἄρχων τῆς Βενετίας εἰσακούσας τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐκθρονισθέντος, τυφλωθέντος καὶ καθειργθέντος Βασιλέως τοῦ Βυζαντίου Ἰσαάκ Ἀγγέλου κατέπεισε τοὺς σταυροφόρους νὰ παραιτήσωσι τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ἁγίας γῆς καὶ νὰ στρατεύσουν κατὰ τοῦ Βυζαντίου. Τοῦτο καὶ ἐγένετο.

— Ὁ στόλος τοῦ Δανδόλου καὶ τῶν συμμάχων σταυροφόρων συνέκειτο ἐκ 500 πλοίων ἐφ' ὧν ὑπῆρχεν ἀνάλογος ἀριθμὸς στρατιωτῶν.

Ἡ πορεία δ' οὐδαμῶς ἐκωλύθη ὑπὸ τῆς ἐμφραττούσης τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου ὀγκώδους ὑποβρυχίου ἁλύσεως. Διὸ προμαντευθέντος τοῦ προσκόμματος ἐγένετο ἡ παρασκευὴ διὰ τὴν ἄρσιν αὐτοῦ εἰς ἓν ἐκ τῶν Βενετικῶν πλοίων προσηρτήσθη κολοσσιαία Ψαλλὶς, ἐν ἀκαρεῖ διέκοψε τὴν ἅλυσον καὶ οὕτως ὁ ἐχθρικὸς στόλος προέβη ὁλοταχῶς.

— Προσβληθείσης διὰ μιᾶς τῆς Κων)πόλεως πρῶτος ὁ τυφλὸς Δάνδολος ἀπέβη εἰς τὴν ξηρὰ καὶ ἀνεπέτασε τὴν Βενετικὴν σημαίαν ἐπὶ τῶν τειχῶν.

Ὁ Ἰσαὰκ Ἄγγελος ἐξήχθη ἀμέσως ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸν θρόνον του...

— Καὶ οὕτως εἰς τὴν Ἱστορίαν ἀνεγράφη τὸ ἀνήκουστον παράδειγμα τυφλοῦ στρατηγοῦ ἀγαγόντος ἐπὶ βασιλείαν τυφλὸν ἡγεμόνα.

— Ὁ περίφημος Ἄγγλος μαθηματικὸς Σάνδερσιν. ἐφευρέτης τῆς ἀλγέβρας, ἦτο ἐκ γενετῆς τυφλός.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ ΔΩΡΟΘΕΟΥ

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ

ΕΝΑ μικρὸ λογοτεχνικὸ ἀριστούργημα, γραμμένο εἰς τὴν Κρητικὴν διάλεκτον κατὰ τὸν ΙΣΤ΄ αἰῶνα. Ὁ ποιητής του εἶναι ἄγνωστος. Ἕνα δρᾶμα γεμᾶτο ἀπὸ ἀλήθεια καὶ ζωή, ἀπὸ εἰλικρίνεια καὶ συγκίνησι, ἀπὸ τρυφερότητα καὶ πάθος. Μὲ ἰδιαίτερα ἀγάπη εἶναι γραμμένο τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰσαάκ. Αὐτὸ συναρπάζει.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαοδικείας ΔΩΡΟΘΕΟΣ, ὁ τιμῶν τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

***

Τὸ παιδί, τὸ γλυκὺ φῶς διὰ τὴν μητέρα, ὁ ἀτίμητος θησαυρός της, ὁ ἰσχυρότερος πρὸς τὴν ζωὴν σύνδεσμός της. Τί μεγάλη τραγῳδία: μιὰ μητέρα νὰ χάσῃ τὸ παιδί της! Τὴν ὕπαρξι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἔνοιωσε ὑπερκόσμιες συγκινήσεις. Τὴν μορφὴν ποὺ τὸ εἴδωλό της εἶχε διακρίνῃ εἰς τὰ μάτια τοῦ συζύγου της, ὅταν τὴν ἐγνώρισε καὶ τὸν ἠγάπησε. Νὰ χάσῃ τὸ παιδί της καὶ νὰ μείνῃ ἔρημη εἰς τὴν στέρησίν του. Νὰ τὸ ἴδῃ νὰ σβύνῃ εἰς τὰ χέρια της σὰν ἕνα κερί.

***

Ἂς ἀτενίσωμεν τὴν Σάρραν τὴν ὥραν ποὺ τῆς παίρνουν τὸ παιδί. Εἶναι ἡ προμμάμη τῆς Ραχήλ, ποὺ κλαίει τὰ τέκνα της, καὶ δὲν θέλει νὰ παρηγορηθῇ. Μοιάζει τὴν ἀπολιθωμένη Νιόβη ποὺ πάνω στοὺς ἄσπρους ὤμους της καὶ βρέχει καὶ χιονίζει. Ἡ Σάρρα, πλέον, πικραμένη μητέρα, θὰ βλέπῃ τὶς μέρες της ἀτελείωτες, μαῦρες, ἄδειες, χωρὶς καμμιὰν ἐλπίδα.

Πῶς θὰ φθάνῃ παιδικὴ φωνὴ εἰς τὰ αὐτιά της; Ἡ καρδιά της θὰ τρέμῃ σὰν φύλλο, ὅταν εἰς ἄλλου παιδιοῦ γρικήσῃ τὸ ὄνομά του. Τὸ πένθος θὰ καλύψῃ ὅλη πειὰ τὴν ζωήν της. Ποτέ της εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θὰ σηκώσῃ τὰ μάτια της ἀπὸ τὴν γῆ. Σὲ τραγικὰ ὄμορφες, λυρι-

κές, στιγμές, τὰ μιλήματά της γίνονται ὑπέροχα τραγούδια :

Ἐθώρουν κι' ἐμεγάλωνες ὡσὰν δεν-
[τροῦ κλωνάρι...
Ὡσὰν βροντή, σὰν ἀστραπή, θὲ νὰ
[χαθῇς, νὰ λυώσῃς...
Κι' ἐγώ, πῶς εἶναι μπορετὸ δίχως
[σου πλειὸ νὰ ζήσω ;
Ποιὸ θάρρος ἔχω, ποιὰν δροσιὰ στὰ
[γέρα μου τὰ πίσω;

***

Τιποτε δὲν μπορεῖ νὰ ξεπεράσῃ τὴν ἀγάπην τῆς μητέρας. Ἡ ἀγάπη της εἶναι τὸ καταφύγιο τοῦ παιδιοῦ της. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ὁ Ἰσαὰκ ἐρωτᾷ τὸν πατέρα του : «Κατέχει το κι' ἡ μάννα μου, εἶναι μὲ τὸ θέλημάτης ;» Δὲν εἶναι αὐτὸ κάποιο εἶδος ἀπειλῆς ; Τὴν δύναμιν αὐτὴν τῆς ἀγάπης τῆς μητέρας. τὴν ὀμορφιὰ αὐτή, τὴν αἰσθάνεται πολὺ βαθειὰ τὸ παιδί. Πολὺ ἐπηρεάζεται ἀπ' αὐτήν.

Ὅταν ὁ Ἰσαὰκ ἀκούῃ πὼς θὰ θυσιασθῇ, ἡ ψυχή του ξεχειλίζει ἀπὸ τρυφερότητα πρὸς τὴν μητέρα του, θέλει νὰ τὴν σφιχταγκαλιάσῃ καὶ νὰ τὴν γλυκοφιλήσῃ. Θρηνεῖ :

Μάννα μου, μπλιὸ δὲν ἄρχεσαι στὸ
[στρῶμα νὰ μὲ ντύσῃς,
νὰ μὲ ξυπνήσεις σπλαχνικὰ καὶ νὰ
[μὲ κανακίσεις.
Μισεύγω σου καὶ χάνεις με, σὰν
[χιόνι ὅταν λύσει
καὶ σὰν ὅταν κρατεῖς κερὶ καὶ ἄνε-
[μος τὸ σβύσει.

***

Καὶ ἀφοῦ δὲν μπορεῖ ἀλλοιώτικα νὰ γίνῃ, γιατὶ ἔτσι τὸ ὥρισε ἐκεῖνος ὁποῦ κρίνει, ζητεῖ μιὰ χάρι ἀπὸ τὸν πατέρα του: νὰ μὴ θελήσῃ ἄπονα νὰ κόψῃ τὸ λαιμό του. Ζητεῖ νὰ τὸν σφάξῃ χαϊδευτά, κανακιστὰ κι' ἀγάλια. Νὰ βλέπῃ τὰ δάκρυά του, ν' ἀκούῃ τὰ παρακάλια του :

Νὰ σὲ θωρῶ, νὰ μὲ θωρῇς, νά ἰδῶ
[ἂν λαχταρίζεις
καὶ τὸν φτωχὸ τὸν Ἰσαὰκ γιὰ τέκνον
[ἂν γνωρίζεις
Καὶ σὰν ταράξω νὰ μὲ ἰδῇς σὰν πρό-
[βατον ὁμπρός σου.

Πόσην ἀφέλειαν καὶ χάριν καὶ παιδικότητα ἔχουν οἱ στίχοι αὐτοί! Τὸ παιδὶ διψᾷ ἀπὸ χάδια. Τὸ παιδὶ κατὰ βάθος δὲν νοιώθει ἀπὸ θάνατον. Ὁ ποιητὴς ἔχει εἰσχωρήσῃ πολὺ εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ παιδιοῦ. Καὶ εἶναι θαυμάσιο εὕρημά του ἡ ἀντιληψίς του αὐτὴ περὶ τοῦ θανάτου.

***

Ζητεῖ φιλήματα ἀπὸ τὸν πατέρα του. Ζητεῖ τὴν εὐχήν του. Τὸν παρακαλεῖ νὰ ἀγαπᾷ εἰς τὸ ἑξῆς περισσότερο τὴν μητέρα του, ποὺ τὴν παραδίδει εἰς αὐτόν. Νὰ τὴν παρηγορήσῃ. Νὰ εἶναι πάντοτε μαζί της. Πάντοτε ἀγαπημένοι. Νὰ τῆς πῇ πὼς μὲ ὅλη του τὴν χαρὰ πῆγε νὰ βρῇ τὸν Ἅδη.

Τὰ λόγια του εἶναι σὰν μιὰ διαθήκη. Καὶ ὁ πολυτιμότερός του θησαυρὸς εἶναι ἡ μητέρα του. Μερικά του πράγματα τὰ ἀφήνει εἰς ἕνα φίλον του, συμμαθητή του τὸν Ἐλισεέκ. Εἰς τὴν τραγικήν του στιγμὴν περνᾷ ὡς ἐν ὁράματι ἡ μικρή του παιδικὴ ζωή, συγκινημένη καὶ γεμάτη ἀπὸ ἀγάπη.

***

Ἡ μητέρα του ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος περνᾷ κρίσεις τρομερὲς, λειποθυμεῖ·

Συνέρχεται. Μένει πάντοτε ἡ μητέρα. Παρὰ τοῦτο ἀτενίζει εἰς τὴν προσταγὴ τοῦ Θεοῦ μὲ πίστιν, μὲ ὑπακοὴν, μὲ ἐγκαρτέρησιν. Δὲν τολμᾷ νὰ ξυπνήσῃ τὸ παιδί της ποὺ κοιμᾶται σὰν πουλί. Καὶ μὲ τραγικὴ εἰρωνεία, μονολογοῦσα, ἀπευθύνεται πρὸς αὐτό :

Ξύπνησε, κανακάρικο κι' ἀκριβανα-
[θρεμμένο,
νὰ πᾶς εἰς τὴν ξεφάντωση ποὺ σ' ἔ-
χουν καλεσμένο.

Ἐδῶ ἐνθυμίζει ὀλίγον τὰ ὡραῖα λόγια ποὺ λέγει κατὰ τὸν ὑμνῳδὸν, ἡ Παναγία εἰς τὸν Χριστόν — εἰς τὸν θαυμάσιον Οἶκον τοῦ ὄρθρου τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς — ἐνθυμίζει τὸ ὑπέροχο ἐκεῖνο ποίημα :

> **Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἑλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα : Ποῦ πορεύῃ, τέκνον; τίνος χάριν τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς ; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ, κἀκεῖ νῦν σπεύδεις. ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσῃς ; συνέλθω σοι, τέκνον, ἢ μείνω σοι μᾶλλον; Δός μοι λόγον. Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθῃς με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.**

Δὲν στολίζουν τὸν νεκρὸν νέου ὡς γαμβρὸν καὶ τὴν νεκρὰν νέας ὡς νύμφην; Εἶναι ἐπίσης ὡραῖον τὸ τοῦ Παλαμᾶ :

> **Ἄφκιαστο κι' ἀστόλιστο**
> **Τοῦ Χάρου δὲν σὲ δίνω.**
> **Στάσου μὲ τἀνθόνερο**
> **Τὴν ὄψη σου νὰ πλύνω.**

***

Εἰς τὸ βάθος δὲ τοῦ ὅλου ἔργου ὑψώνεται ἡ πατριαρχικὴ φυσιογνωμία τοῦ Ἀβραάμ, ὁ κατ' ἐξοχὴν χαρακτηριστικὸς τύπος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν μεγάλην πίστιν. Δὲν διστάζει, δὲν κάμπτεται. Θέλει νὰ κάμῃ τὴν θυσίαν του τελείαν. Ζητεῖ πρὸς τοῦτο νὰ σκληρυνθῇ ἡ ψυχή του. Γιὰ μιὰ στιγμὴ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ σφαγῇ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ παιδιοῦ του. Ὁ Θεὸς δὲν ἀπαντᾷ. Φαίνεται ὅτι ἀποκρούει τὴν προσφορά. Δὲν δέχεται τὴν ἀνταλλαγή. Τοῦ Ἀβραὰμ δὲν τοῦ λείπει ἡ μεγάλη τρυφερότης. Ἀλλ' αὐτὴ παραμερίζεται, ὅσον βαθεῖα καὶ ἂν εἶναι, ἀπὸ τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸ θεῖον θέλημα. Προσπαθεῖ να παραμυθήσῃ τὴν Σάρραν, νὰ τὴν ἐνισχύσῃ. Εἶναι ὡραία ἡ σκηνή, ὅταν τῆς ὁμιλῇ τὴν ὥραν ποὺ ἐκείνη θρηνεῖ ἐμπρὸς στὸ κοιμισμένο παιδί. Ὑπάρχουν στιγμὲς ποὺ γίνεται ὄχι μόναν τρυφερός, ἀλλὰ καὶ ἀούνατος πατέρας. Δεσπόζει ὅμως πάντοτε εἰς τὴν ψυχήν του ἡ προσήλωσίς του εἰς τὸ θεῖον θέλημα. Εἶναι ἡ οὐσία τῆς ὑπάρξεώς του.

***

Δίδοντες τέλος εἰς τὴν μικρὰν καὶ πρόχειρον αὐτὴν ἀνάλυσιν, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι προκειται περὶ ἑνὸς ἀριστουργήματος. Ὡραίαν του ἔκδοσιν μὲ εἰσαγωγὴν καὶ σημειώσεις ἔχει κάμῃ ἤδη πρὸ ἀρκετῶν ἐτῶν ἡ διακεκριμενη καθηγήτρια ἐν Leiden τῶν Κάτω Χωρῶν Δεσποινὶς Σοφία Ἀντωνιάδου.

Φανάριον, 27[10]34

† ὁ Λαοδικείας ΔΩΡΟΘΕΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΗΣ!...

('Απ' τὴν ἀνέκδοτη Συλλογὴ «Τ' ΑΓΓΡΙΣΤΑ ΝΕΙΑΤΑ»

Πρωτομαγιάτικο ΕΝΘΥΜΙΟ σ' Ἕνα Δεκαεξάρικο Κοντζέ!..,

Α΄.

Μιὰ μέρα συννεφιᾶς... περνᾷ ἀπ' ἐμπρός μου,
μιὰ λάμψι ξαφνικιά,
πολὺ-πολὺ γλυκειά,
ὁποῦ θαρρεῖς καὶ θάμπωσε τὸ φῶς μου.
Σὰν ξαναπέρασε καὶ καλοεῖδα,
ἡ λάμψι ἦτανε μιὰ... δεσποινίδα !

Ἐν' ἀγγελοῦδι πῶμοιαζε λουλοῦδι.
Σὰν ὀπτασία... μὰ καὶ σὰν... τραγοῦδι !
Πῶμοιαζε ἀστραπὴ μὰ καὶ... Σειρῆνα.
Κ' εἶχε τὰ δάχτυλα σὰν ἀπὸ κρῖνα...
Δυὸ μάτια γελαστά, φωτιὲς γεμᾶτα,
μὲ φρύδια σπαθωτά, μαλλιὰ σγουράτα,
μαλλιὰ μ' ἀνταύγειες καστανωτὲς
καὶ χτενισιὲς χυτές, κυματιστές...
Κλειδάκι ποὺ κλειστὲς καρδιὲς ἀνοίγει
καὶ φέρνει σ' ὅλες μιὰ χαρὰ μὲ... ρίγη—
ρίγη ζωῆς σὲ... χιονισμένα μέρη...
καὶ τὸν χειμῶνα κάνει καλοκαῖρι . . .

Κάτι σὰν ζωγραφιά, σὰν φιγουρίνι,
κάτι σὰν πόλεμος καὶ σὰν εἰρήνη,
ποὺ ἐπαναστατεῖ τὰ στήθη κι' ὅμως
μπρὸς σ' ἕνα βλέμμα της περνᾶ ὁ τρόμος..,
Σὰν ἕνας πόλεμος μὲ δίχως αἷμα,
ποὺ πιάνει αἰχμάλωτους μόν' μὲ τὸ βλέμμα.
Κι' ἡ ἀστραπὴ αὐτὴ ποὺ ξάφνω εἶδα
ἦταν σὰν ὄνειρο.... μιὰ... δεσποινίδα...

Σὰν μέλισσα χρυσῆ ποὺ μέλι στάζει
κι' ἔχει πικρὸ κεντρὶ ποὺ σὲ σπαράζει.

Σὰν ροδοζάχαρι Χατζη-Μπεκῆρι,
σιρόπι νὰ τὴν πιῆς σ' ἕνα ποτῆρι.
Λουκοῦμι, ἀκιντὲς, καϊμάκι ἔξτρα
καὶ μὲ τὰ ὅπλ' αὐτὰ καρδιομαγεύτρα.
Ἕνα ὁμοίωμα μικρῶν ἀγγέλων,
μὲ σοβαρὸν παρὸν καὶ μέγα μέλλον.
Σὰν ἀπὸ ἥλιου ἦρθε πηγή
νὰ γλυκοφέξη ἐδῶ στὴ γῆ...

Β.΄

Κι' ἡ λάμψι ἦτανε μιὰ δεσποινίδα
ὅταν γιὰ δεύτερη φορὰ τὴν εἶδα...
Ἦτανε μιὰ μορφὴ γαρυφαλένια,
μὲ χείλη κερασιά, δόντια ἀνθένια,
στόμα σὰν κάλυκας τρανταφυλλιῶν,
στόμα μισόκλειστο, φωλιά... φιλιῶν !
Κῆπος δλόκληρος μ' ἄνθη καὶ φροῦτα,
ποὺ βλέπων ἔκπληκτος ρωτᾷς—τ' εἶν' τοῦτα;

Κεράσια, φράουλες καὶ... πορτοκάλλια !
Κρῖνα, γαρύφαλα. καὶ τριανταφυλάκια
νὰ τὰ χαϊδεύουνε τὰ μάτια ἀγάλια
ν' ἀκοῦς γιὰ μουσικὴ λόγια, φιλάκια,
σὰν ἀπ' ἀπόκοσμο, σὰν ἀπ' οὐράνια
σ' αὐτὸν τὸν κῆπό της, μέσ' στὰ φιντάνια,
καὶ ποὺ μὲ θαυμασμὸ περνοῦν τὰ μάτια
στὰ μαγικὰ τοῦ κήπου μονοπάτια !....

Γ΄.

Ὦ! σὺ μικρὲ Κοντζέ ! μὲ φῶς κι' ἀέρα
γιὰ Βασιλόπουλου τὴ μπουτουνιέρα,
ἄνοιξι ἀτέλειωτη, γιασουμί, βιόλα,
ἄνθος πολύχρωμο, τέλειο σ' ὅλα
ποὺ λὲν' οἱ χάρες σου — Βλέπε καὶ μέτρα,
— ἄστρο παρλάδικο,
τί κρῖμα κι' ἄδικο
νἄχης ΕΛΑΤΤΩΜΑ, ΚΑΡΔΙΑ ΑΠΟ ΠΕΤΡΑ! !

. . . . . .

Πέραν, 1 Μαΐου 1934
Κ. Μαρκ. ΠΕΛΕΚΥΔΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΣΩΤΗΡΙΟΥ
(Διευθυντοῦ τοῦ Βυζ. Μουσείου Ἀθηνῶν)

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΑΝΑΓΛΥΦΟΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΙΣ πρόσοψιν τοῦ οἰκήματος τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἔναντι τῆς εἰσόδου τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ (ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς

Ὁ διακεκριμένος Βυζαντινολόγος
Ἐντιμ. κ. ΓΕΩΡΓ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Μ. Ἀρχιδιακονίας) εὑρίσκεται ἐντοιχισμένον τὸ ἐν τῇ παρατεθειμένῃ εἰκόνι τμῆμα ἀξιολόγου βυζαντινοῦ ἀναγλύφου, ὅπερ ἔχει παραμείνει ἀπαρατήρητον μέχρι τοῦδε (1).

Εἰς τὸ διασωθὲν τμῆμα, παντα-χόθεν τεθραυσμένον (μέγιστον ὕψος ἔχει τὸ ἀνάγλυφον 0.73 καὶ πλάτ. 0.58 μ.), εἰκονίζεται ἐντὸς ἐγκολπίου, σχηματιζομένου διὰ διπλῶν γλυφῶν καὶ λοξῶν φύλλων διατρήτου ἀκάνθου, ὁ Χριστὸς ἐν προτομῇ εἰς τύπον Παντοκράτορος εὐλογοῦντος διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ κρατοῦντος διὰ τῆς ἀριστερᾶς τὸ Εὐαγγέλιον· φέρει δὲ σταυροφόρον φωτοστέφανον κοσμούμενον οἰωνεὶ διὰ πολυτίμων λίθων. Ἐκατέρωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ Χριστοῦ παρατηροῦνται ὁπαὶ ὀηλωτικαὶ μεταλλίνων γραμμάτων (προφανῶς τῆς ἐπιγραφῆς ΙC XC) ἐπικεκολλημένων ἐπὶ τοῦ βάθους.

Ἄνωθεν τοῦ Χριστοῦ παρίσταται ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ μέχρι τῆς ὀσφύος ἐνδεδυμένος χλαμύδα καὶ κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς σκῆπτρον καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς σφαῖραν.

Αἱ δύο διασωζόμεναι προτομαὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἀναγλύφῳ εἶναι ἄρτιαι, πλὴν τμήματος τοῦ κάτω μέρους τοῦ στήθους τοῦ Χριστοῦ καὶ τμημάτων τῶν πτερύγων τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἐπίσης εἶναι ἀποκεκρουσμέναι ἡ ρὶς καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ Χριστοῦ, ὃαθεῖα δὲ ρωγμὴ ἀπεχωρίζει τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀπὸ τοῦ λοιποῦ σώματος.

Τὴν παράστασιν τοῦ ἀγγέλου φαίνεται ὅτι περιέβαλε προεξέχον πλαίσιον σχηματιζόμενον ἐκ φύλλων, ὡς αἱ προεξέχουσαι γωνίαι τοῦ μαρμάρου (μικρὸν τμῆμα τῶν ὁποίων διεσώθη εἰς τὰ κάτω μέρη τῶν πτερύγων τοῦ ἀγγέλου) ἀφίνουν νὰ ἐννοήσωμεν. Ἐκ τοῦ τμήματος τούτου ὑποθέτομεν, ὅτι τὸ πλαίσιον περιέβαλλε τοξοειδῶς τὸν ἄγγελον

Βυζαντινὸν μαρμάρινον ἀνάγλυφον
ἐντοιχισμένον εἰς πρόσοψιν τοῦ Πατριαρχικοῦ οἴκου Κων)πόλεως

(1) Καθόσον γνωρίζω, φωτογραφία μόνον μετρία τοῦ ἀναγλύφου τούτου ἔχει δημοσιευθῇ (ἐν Ἡμερολογίῳ τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Βαλουκλῆ Γ', 1907, σ. 351) ἄνευ οἱασδήποτε ἑρμηνείας. Δεξιὰ τοῦ ἀναγλύφου τούτου (εἰς τὴν πρόσοψιν τοῦ αὐτοῦ οἰκήματος χαμηλότερον) εἶναι ἐντοιχισμένη καὶ ἑτέρα ἀνάγλυφος παράστασις, τμῆμα πιθ. ἐκ σαρκοφάγου τῶν ἀσχέτων ρωμαϊκῶν χρόνων.

ἐσυνεχίζετο δὲ ὁριζοντίως ἑκατέρωθεν.

Τέλος δεξιὰ καὶ πλησίον τοῦ ἐγκολπίου τοῦ Χριστοῦ διεσώθη χεὶρ εἰς στάσιν δεήσεως καὶ ἄνωθεν ἡ ἐπιγραφὴ Ἰ̄ω̄· πρόκειται προφανῶς περὶ τῆς παραστάσεως Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ συνήθει στάσει τῆς Δεήσεως(ἢ τοῦ Τριμόρφου), καθ' ἣν εἰκονίζονται ἑκατέρωθεν τοῦ Χριστοῦ ὁ Πρόδρομος καὶ ἡ Θεοτόκος· τῆς τελευταίας παραστάσεως οὐδὲν ἴχνος διετηρήθη. Τὰ δύο ταῦτα πρόσωπα, ἅτινα ἀσφαλῶς ὁποσδήποτε ὑποθέτομεν, εὑρίσκοντο δὲ εἰς τὸ αὐτὸ περίπου ὕψος πρὸς τὸ ἐγκόλπιον τοῦ Χριστοῦ, δυνάμεθα κατὰ δύο τρόπους νὰ συμπληρώσωμεν: ἢ εἰκονίζοντο δηλονότι ταῦτα ἐν προτομῇ, ὁπότε τὸ κάτω μέρος τοῦ ὅλου ἀναγλύφου θὰ ἦτο ὁριζόντιον, ἢ ἦσαν ὁλόσωμοι παραστάσεις ὁπότε τὸ κάτω μέρος τοῦ ὅλου ἀναγλύφου θὰ ἐσχημάτιζε τόξον. Τῆς δευτέρας ταυτης ἐκδοχῆς ἔχομεν παράλληλον τὸ ἄνωθεν τοῦ τάφου τοῦ Γορνίκη ἀνάγλυφον τόξον εἰς τὸ δεξιὸν παρεκκλήσιον τοῦ ἐν Κων)πόλει Καθολικοῦ τῆς Μονῆς τῆς Χώρας (Καχριὲ Τζαμί).[1] Πρὸς τὸ ἀνάγλυφον μάλιστα τοῦτο ὑπάρχει καὶ ἡ ἀναλογία τοῦ ἐξέχοντος πλαισίου τοῦ περιβάλλοντος ταξοειδῶς ἐκεῖ μὲν τὸν Χριστόν, ἐνταῦθα δὲ τὸν ἄγγελον. Ἀλλὰ περὶ τούτου κατωτέρω.

Ἡ παράστασις τῆς Δεήσεως μὲ μόνον τὸν Χριστὸν ἐντὸς ἐγκολπίου εἶναι, καθόσον γνωρίζω, μοναδική. Συνήθως τὰ τρία πρόσωπα τοῦ συμβολικοῦ Τριμόρφου παρίστανται ἢ ὁλόσωμα μὲ τὸν Χριστὸν ὄρθιον ἢ ἔνθρονον ἢ παρίστανται καὶ τὰ τρία ἐν προτομῇ (ὡς παρατηροῦμεν εἰς σχετικὴν παράστασιν ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Μονῆς τοῦ ὁσίου Λουκᾶ παρὰ τὴν Λεβάδειαν) Αἱ εἰς τὴν παράστασιν τῆς Δεήσεως προσθῆκαι: ἀγγέλων ὁλοσώμων (λ. χ. εἰς τρίπτυχον τοῦ Βατικανοῦ)[2] ἢ καὶ ἐν ἐγκολπίοις (τρίπτυχον **Harbaville** Λούβρου)[3], ὡς καὶ προσθῆκαι προφητῶν (ὅλ. χειρόγραφον Βατικανοῦ, Παλατ. 381) ἢ ἀποστόλων (εἰς παλαιὰν ρωσσικὴν λ. χ. εἰκόνα ἐν **Grottaferatta**, προβλ. ἐν **Munoz** ἔ. ἀ. σ. 63 εἰκ. 41) προέρχονται πιθανώτατα ἐκ τῆς ἀποκαλυπτικῆς σκηνῆς τῆς Δευτέρας Παρουσίας, τὸ κεντρικὸν τμῆμα τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ἡ Δέησις, ἀπὸ τοῦ 10ου αἰῶνος καὶ ἑξῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν τεχνοτροπίαν καὶ τὴν χρονολογίαν τοῦ ἀναγλύφου, νομίζομεν ὅτι τοῦτο γενικῶς παρουσιάζει ἀναλογίας πρὸς τὴν ὁμάδα ἐπὶ μαρμάρου καὶ ἐλεφαντοστοῦ μισοβυζαντινῶν ἀναγλύφων (10ου - 12ου αἰῶνος) μὲ τὴν ἐλαφρὰν ἀπόδοσιν τοῦ ὄγκου, τὰς στάσεις τῶν χειρῶν μὲ καλὰς προοπτικὰς σμικρύνσεις καὶ τὴν ἰδιάζουσαν μαλακότητα πτυχώσεως τῶν ἐνδυμάτων. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ τινες διαφοραί.

Καὶ πρῶτον εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν τὰ ἐνδύματα φέρονται, παρατηρεῖται ἀσύνηθές τι καὶ συγκεχυμένον. Εἰς τὸν ἀριστερὸν ὦμον τοῦ Ἀρχαγγέλου λ. χ. εἶναι ἄνευ λόγου ἐρριμμένον τὸ πολύπτυχον ἄκρον τῆς χλαμύδος Τὸ θέμα τοῦτο, σύνηθες βεβαίως καὶ εἰς παλαιοχριστιανικὰ ἔργα, προσιδιάζει καὶ κατὰ τὸν 11ον—12ον αἰῶνα, ὁπότε φέρεται ὑπὸ μορφὴν πλέον ἐξεζητημένην[1] πανταχοῦ παρατηρεῖται τοῦτο πρόκειται περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς μορφῆς τοῦ ἀργαίου ἱματίου ριπτομένου ἁπλῶς εἰς τοὺς ὤμους καὶ ἀναδιπλωμένου· ἐνῷ ἐνταῦθα ὁ Ἀρχάγγελος φέρει διὰ τῆς πόρπης εἰς τὸν δεξιὸν ὦμον συγκρατουμένην Ρωμαϊκὴν χλαμύδα, τὴν πίπτουσαν ἀπὸ τῶν ὤμων μέχρι τῶν γονάτων ἢ ἀστραγάλων, ὁπότε τὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἀναδιπλούμενον ἄκρον δὲν ἔχει τὴν θέσιν του.

Ὁμοίως εἰς τὸν Χριστὸν τὸ ἱμάτιον καλύπτει κανονικῶς τὸν δεξιὸν ὦμον, εἰς τὸν ἀριστερὸν ὅμως περιορίζεται εἰς μικρὰν ἀναδιπλουμένην ἄκραν ἀντὶ νὰ καταπίπτῃ, ὡς συνηθίζεται, πολύπτυχον μέχρι τῆς ὀσφύος ἢ καὶ χαμηλότερον καλύπτον ἐνίοτε καὶ τὸν βραχίονα. Αἱ γωνιώδεις πτυχαὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος, αἵτινες εἰς τὸ ἡμέτερον ἀνάγλυφον ἀνήκουν εἰς τὸν χιτῶνα, ὤφειλον κανονικῶς νὰ ἀνήκουν εἰς τὸ μακρὸν —πτυχούμενον ἐπὶ τοῦ βραχίονος— ἱμάτιον.

Εἰς τὰ πρόσωπα ἀφ' ἑτέρου — τόσον εἰς τὴν στάσιν τῆς κεφαλῆς ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χαρακτηριστικῶν καὶ εἰς τὴν ἔκφρασιν —ὑπάρχει ἀλυγισία τις καὶ τυπικότης. Τὰ πρόσωπα παρίστανται αὐστηρῶς κατ'ἐνώπιον, παρὰ τὸ ἔξεργον δὲ αὐτῶν δὲν παρέχεται ἡ δύναμις ἐκείνη τῆς ἐκφράσεως καὶ ἡ πνοὴ τῆς ἀληθείας, χαρακτηριστικῶν ἐν μέρει τῆς σειρᾶς τῶν εἰκονογραφικῶν ἀναγλύφων καὶ ἐλεφαντοστῶν τοῦ 10—12ου αἰῶνος, τῶν ἁρυομένων τὴν τέχνην των ἐκ τῆς ἑλληνιστικῆς παραδόσεως. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἰδίως τοῦ Χριστοῦ — μὲ τὴν σκληρὰν διπλῆν χαραγὴν πρὸς δήλωσιν τῶν βλεφάρων—ἐγγίζουν τὰ ὅρια τῆς γραμμικῆς σχηματοποιήσεως, ἡ δὲ κόρη εἰς τὸ κέντρον τῶν ὀφθαλμῶν προσδίδει ὀξύτητα εἰς τὸ βλέμμα καὶ ἀφαιρεῖ τὴν ἐκφραστικότητα[2]. Ἐπίσης καὶ οἱ δό-

(1) Πρβλ. εἰκόνα τοῦ ἀναγλύφου μετὰ παραθέσεως τῆς ἀξιολόγου ἐπιγραφῆς καὶ ἐν Millingen, Byzantine churches in Con)ple, London, 1812, σ. 330, Πιν. XCII.

(2) A. Muñoz, L' art byzantin à l' exposition de Grottaferrata, Rome, 1907 εἰκ. 70.

(3) Ch. Diehl, Manuel d' art byzantina, Paris 1925 σ. 662 εἰκ. 323.

(1) Βλ. Millet—Γιαννοπούλου, Remarques sur les sculptures byzantines de a région de Démètrias, ἐν Bull d. corr. hell 44 (1920) σελ. 251 καὶ πρβλ. αὐτόθι καὶ εἰκ. 9.

(1) Ἡ κατασκευὴ αὕτη τῶν ὀφθαλμῶν δὲν εἶναι χαρακτηριστικὴ ὡρισμένης ἐποχῆς, διότι συναντᾶται εἰς σειρὰν ἔργων μικροτεχνίας ὅλων τῶν ἐποχῶν: τὸν 6ον λ. χ. αἰῶνα εἰς ἀργυροῦν θυμιατήριον ἐκ Κύπρου (βλ. Dalton, Byzantind Art. and Archcheology, Oxford, 1911, εἰκ. 352), τὸν 9ον αἰῶνα εἰς ἀργυροῦν κιβωτίδιον τοῦ Βατικανοῦ (βλ. Monuments Piot 1906 Πιν. VII), τὸν 10ον αἰ. ἐπὶ ἐλεφαντοστοῦ μὲ παράστασιν της στέψεως Λέοντος ς΄ (βλ. Wulff. Altchr, u. Byz. Kunst εἰκ. 525), τὸν 11ον ἐπὶ στεατίου (βλ. Mon. Piot 1902 Πιν. XX) καὶ καθεξῆς.

στρύχοι τῆς κόμης ἀμφοτέρων τῶν προσώπων ἔχουν διάταξιν ἐξεζητημένην χωρὶς τὴν σχετικὴν εὐρύτητα καὶ ἐλευθερίαν ἥτις παρατηρεῖται εἰς τὰ γλυπτικὰ ἔργα τοῦ 10—12ου αἰῶνος· αἱ διαφοραὶ αὐταὶ εἶναι πιθανότερον ὅτι δὲν ὀφείλονται εἰς διάφορον τεχνοτροπίαν ἀλλ' εἰς τὴν ἐποχὴν εἰς ἣν τὸ ἀνάγλυφον ἀνάγεται. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι καὶ εἰς τὴν γλυπτικὴν, ὅπως καὶ εἰς τὴν ζωγραφικὴν, ὑπάρχουν περισσότεραι τῆς μιᾶς κατευθύνσεις. Τὸ ἐσχάτως π. χ. δημοσιευθὲν ἀνάγλυφον τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ τῆς Ἀτταλείας [2], χρονολογούμενον πιθανότατα εἰς τὸν 12ον αἰῶνα [3], δεικνύει ἱκανὴν διαφορὰν παραβαλλόμενον πρὸς τὰ σύγχρονα κλασσικίζοντα εἰκονογραφικὰ ἀνάγλυφα, ἕνεκα τῆς γραμμικῆς διακοσμητικῆς τεχνοτροπίας του καὶ τῆς ἰδιαζούσης δυνάμεως καὶ ἁπλότητος τοῦ σχεδίου του, σχετιζόμενον πρὸς ἔργα τῆς μνημειώδους ζωγραφικῆς τοῦ 12ου αἰῶνος. Ἡ τεχνοτροπία ὅμως τοῦ ἀναγλύφου τῆς Ἀτταλείας δὲν ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ἐξεταζόμενον ἐνταῦθα, ὅπερ ἀκολουθεῖ ὡς πρὸς τὴν πτυχολογίαν, τὴν τεχνοτροπίαν κλασσικιζόντων ἀναγλύφων τοῦ 11-12ου αἰ., ἀμιλλώμενον εἰς μαλακότητα πρὸς τὰ καλύτερα ἐξ αὐτῶν, διαφέρει δὲ μόνον εἰς τὴν αὐστηρὰν τυπικότητα τῶν κεφαλῶν.

Ἐπειδὴ δὲ γνωρίζομεν ὅτι τὸ εἰκονογραφικὸν ἀνάγλυφον ἄρχεται μετὰ τὸν 12 αἰῶνα νὰ τείνῃ εἰς σχηματικότητα μᾶλλον παρὰ πρὸς ἀναγέννησιν τῶν ἑλληνικῶν μορφῶν, ὅτι τότε πρέπει νὰ χρονολογήσωμεν καὶ τὸ ἡμέτερον, ἤτοι εἰς τὸν 13ον αἰῶνα, μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν βυζαντινῶν δηλονότι ἀνάκτησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῶν Φράγκων. Ὁ κύκλος τῶν πλαστικῶν φύλλων τῆς ἀκάνθου, ὅστις περιβάλλει τὴν προτομὴν τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἐπίσης σύμφωνος πρὸς τὴν ἐποχὴν αὐτήν, δεδομένου ὅτι κατ' ἀρχὰς τοῦ 14ου αἰῶνος τὸ παλαιοχριστιανικὸν τοῦτο θέμα ἐπανέρχεται συναντώμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς ἀνάγλυφα τοῦ Καγριὲ (πρβλ. Millingen, ἔ. ἀ. Πίν. 92) καὶ ἀλλαχοῦ.

Ὡς πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τέλος τοῦ ἀναγλύφου προσθέτομεν τὰ ἀκόλουθα: Ἂν γίνῃ δεκτὴ ἡ ὑπόθεσις περὶ παραστάσεως τῶν δύο ἑκατέρωθεν τοῦ ἐγκολπίου τοῦ Χριστοῦ ἐξαφανισθέντων προσώπων ἐν προτομῇ, φαντασθῶμεν δὲ τὸ κάτω μέρος τοῦ ὅλου ἀναγλύφου δριζόντιον τότε θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι τοῦτο ἐπλήρου ἴσως ἡμικυκλικὸν τύμπανον ἄνωθεν πύλης — τῆς ἀγούσης λ. χ. ἀπὸ τοῦ νάρθηκος εἰς τὸν κυρίως

(2) R. Riefstahl, un bassorilievo bizantino nel museo di Adalia, ἐν Dedalo τόμ. 10 (1929) σ. 267—272.

(3) Πρβλ. καὶ ἑτέρας χρονολογίας τοῦ ἀναγλύφου ἐν Byzantin, Zeitschrift 1932 σελ· 227.

νὸν κεντρικῆς πύλης — ναοῦ τινος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἂν πάλιν φαντασθῶμεν τὰς ἀνωτέρω παραστάσεις ὁλοσώμους καὶ συμπληρώσωμεν τὸ κάτω μέρος τοῦ ἀναγλύφου διὰ τόξου, θὰ ἠδυνάμεθα καὶ ὡς ἐπιτύμβιον πλάκα—κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ ἐπιτύμβιον τοῦ Τορνίκη—νὰ ἐκλάβωμεν τὸ ἀνάγλυφον τῶν Πατριαρχείων.

Καθ' ἡμᾶς ἡ πρώτη ἐκδοχὴ εἶναι προτιμοτέρα, συμβιβάζεται δὲ καὶ πρὸς τὰς διαστάσεις τοῦ ἀναγλύφου, οὗτινος τὸ ὕψος συμπληρούμενον μὲ τὰ ἐλλείποντα πλαίσια θὰ ἠδύνατο νὰ φθάσῃ τὰ 0.90 μ.

Ἀνάγλυφα εἰς τύμπανα θυρῶν μὲ τὰς παραστάσεις τῆς Δεήσεως δὲν εἶναι σπάνια εἰς τὴν τέχνην τῆς Δύσεως ἀπὸ τῆς ρωμανικῆς ἰδίᾳ ἐποχῆς, θεωροῦνται δὲ ταῦτα ὡς προελθόντα ἐξ ἐπιδράσεως βυζαντινῆς[1].

Ἀλλ' εἰς τὴν βυζαντινὴν τέχνην τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ παραδείγματα εἶναι ψηφιδωτά, ὅπως τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς Βατοπεδίου τοῦ Ἄθω[2], τοῦ Ἁγίου Μάρκου Βενετίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς Μονῆς τῆς Κρυπτοφέρρης[3] εἰς ἀνάγλυφα εἶναι, καθόσον γνωρίζω, μοναδικὸν τὸ ἡμέτερον δεῖγμα. Ἡ παράστασις ὅμως τοῦ ἀναγλύφου τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ τύμπανον πύλης εἶναι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν παλαιοτάτη, ὡς τὸ κλασσικὸν παράδειγμα τοῦ Ἀντιφωνητοῦ εἰς τὴν πύλην τοῦ Παλατίου τῆς Χαλκῆς δύναται νὰ μαρτυρήσῃ[4]. Ὁ ἀσυνήθης μάλιστα κύκλος, ὅστις περιβάλλει ἐνταῦθα μόνην τὴν προτομὴν τοῦ Χριστοῦ, ἰσχυρῶς τονιζόμενος μὲ τὰ πλαστικὰ καὶ εἰς καλὴν διάτρητον τεχνικὴν εἰργασμένα λοξὰ φύλλα ἀκάνθης, εἶναι δύσκολον νὰ ἑρμηνευθῇ, ὅτι προῆλθεν ἀπὸ τὴν «δόξαν» ἥτις περιβάλλει τὸν Χριστὸν εἰς τὴν Δέησιν τῆς Δευτέρας Παρουσίας[5]· ὀφείλει μᾶλλον νὰ συνδέεται πρὸς παλαιόν τι πρότυπον, ἀνάγλυφον δηλονότι τοῦ Χριστοῦ ἄνωθεν πύλης· καὶ ὡς τοιοῦτον δύναται, νομίζομεν, νὰ προβληθῇ τὸ καὶ ἀνωτέρω μνημονευθὲν παράδειγα τοῦ Ἀντιφωνητοῦ,

Ἀθῆναι 1934.

Γ. Α. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

[Δημοσιεύεται εἰς τὸν ἀναμνηστικὸν Τόμον «Εἰς μνήμην Σ. Λάμπρου».]

(1) Βλ. Dalton, Byzantin art and Archaeology, ἔ. ἐ. σ. 666.

(2) Γ. Σωτηρίου, Τὸ Ἅγιον Ὄρος, 1922 σ. 122, Πίν. Δ΄.

(3) E. Bertaux, L' art d' Italie meridionale, Paris 1904, σ. 143.

(4) Γ. Σωτηρίου, ὁ Χριστὸς ἐν τῇ τέχνῃ, Ἀθῆναι 1914 σ. 48 κ. ἑνθα παρατίθεται καὶ ἡ προγενεστέρα βιβλιογραφία.

(5) Ὡς ἐν Torcello, βλ. εἰκ. ἐν Diechl, Peinture Byzannine, 1932 Pl. XXXI.

ΠΑΡΩΔΙΑ

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ

Οὐδεὶς εἶναι τόσον κατηραμένος ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης, οὐδεὶς εἶναι τόσον ἔρημος καὶ δυστυχής, ὅσον ἐκεῖνος μετὰ τῆς καρδίας τοῦ ὁποίου, ἔστω καὶ κρυφίως, δὲν πάλλει ταὐτοχρόνως καμμιὰ ἄλλη καρδιά. Λογκεφλόου

Ἐὰν οὐδεὶς ὑπῆρχεν εἰς τὸν κόσμον μὴ ἐρῶν, θὰ ἐσβύνετο ὁ ἥλιος.

Εἰς τὸν ἐρωτα ἡ μόνη νίκη εἶναι ἡ φυγή !

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ ρόδον ἄνευ ἀκανθῶν, οὐδὲ ἀγάπη ἄνευ ἀντιζήλου.

Ὁ ἔρως εἶναι ὡς τὸ ρόδον. Παράγει ἁπλοῦν ροδόσταμον· ἀλλ' ὁ ὑπομονητικὸς τεχνίτης ἐξάγει ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ θεσπέσιον ροδέλαιον.

Εἰς τὸν ἔρωτα ὅλαι αἱ γυναῖκες ἔχουν πνεῦμα. Ἡ γυνὴ εὑρίσκει εἴκοσι μέσα ταχύτατα, ὅπως κατορθώσῃ τὸ ποθούμενον εἰς κρίσιμον περίστασιν, καθ' ἣν εἴκοσι ἄνδρες οὐδὲν ἤθελον εὕρει.

Τοῖς μὲν νέοις ὁ ἔρως ζωή, τοῖς δὲγέρουσι τὸ προοίμιον τοῦ θανάτου.

Βαλζὰκ

Ὁ Ἔρως εἶναι κατασώτευσις τοῦ αἵματος καὶ χαλάρωσις τῆς θελήσεως.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν γυναικῶν ὑπάρχει μέλι, εἰς δὲ τὴν καρδίαν δηλητήριον. Διὰ τοῦτο τὸ μὲν στόμα των ἀσπαζόμεθα, τὸ δὲ στῆθός των θλίβομεν.

Ἡ γυνὴ εἶναι ἀτελὴς καὶ διὰ τὴν ἀτέλειάν της ταύτην ζητεῖ ἔρεισμα ἐπὶ τοῦ ἀνδρός. Ἐνθυμήθητε τοὺς λόγους τοῦ φιλοσόφου: "Ὅπως ἡ ὕλη ἐπιζητεῖ τὸ σχῆμα, οὕτω καὶ ἡ γυνὴ ἐπιζητεῖ τὸν ἄνδρα. **Rosa**

Αἱ γυναῖκες καὶ ἂν δὲν εἶναι θυγατέρες τῆς Εὔας, εἶναι θυγατέρες τῆς Σαπφοῦς καὶ τῆς Λιδοῦς.

Ἡ γυνὴ δὲν εἶναι βεβαιοτέρα περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἐραστοῦ της, ὅτε ἡ καλλονή της ἐμαράνθη ἢ ὁ ἀνὴρ περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ φίλου του, ὅτε ἡ περιουσία του ἠφανίσθη.

Ἡ γυνὴ εἶναι ἐφάμιλλος τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν εὐφυΐαν, ἀλλ' ἀνωτέρα κατὰ τὰ αἰσθήματα.

V. Hugo

Ἐν τῷ ἔρωτι δὲν εἶναι ἡ εὐειδεστέρα, ἥτις ἑλκύει, ἀλλ' ἡ μᾶλλον φιλοπαίγμων, δηλαδὴ ἡ "πειὸ τρελλή„. **V. Hugo**

Ἡ νέα κόρη εἶναι ἄνθος, ἡ γυνὴ καρπός. Ἐὰν ὁ καρπὸς εὑρεθῇ κακός, ποιὰ ἀνάμνησις θὰ μείνῃ διὰ τὸ ἄνθος;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΞΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Κων)πολιν τὸ 1899 καὶ κατοικεῖ εἰς Ἀθήνας (Αχαρνῶν 9). Ποιητὴς, διηγηματογράφος καὶ θεατρικὸς συγγραφεὺς. ἐξέδωκε περὶ τοὺς εἴκοσι τόμους φιλολογικῆς ἐργασίας πάσης φύσεως. Διηύθυνε ἐπὶ μακρὸν τὰ περιοδικὰ «Ἐθνικὴ Ζωὴ», «Εὔα» καὶ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» καὶ διετέλεσε χρονογράφος τῶν πλείστων ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων. Τινὰ ἐκ τῶν ἔργων του μετεφράσθησαν γαλλιστὶ καὶ ἰταλιστί. Ὁ ἴδιος ἔδωσε μεταφράσεις τῶν τραγουδιῶν τοῦ Χάϊνε, τῶν Ρώσσων ποιητῶν καὶ μακρὰν σειρὰν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων ποιητῶν. Ἐκ τῆς τελευταίας λογοτεχνικῆς του ἐργασίας ἀναφέρομεν τελευταῖον ποιητικόν του τόμον «Σπουδὴ στὸν Ἄνεμο», τὰ κοσμοπολιτικά του διηγήματα, «Γκαρσὸν ἕνα οὐΐσκυ». τὰ ὁποῖα ἔσχον τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν ἑλληνικοῦ βιβλίου ἀριθμήσαντα τέσσαρας ἀλλεπαλλήλους ἐκδόσεις ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ τὴν ὀπερέτταν του «Τραγουδιστὴς τοῦ Καζίνου», ἥτις ἐδόθη πέρισυ τὸ καλοκαῖρι εἰς σειρὰν 40 συνεχῶν παραστάσεων ὡς ἑορτασμὸς τῆς 25ετηρίδος τῆς ἑλληνικῆς ὀπερέττας ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Θεατρικῶν συγγραφέων τῆς ὁποίας ὁ κ. Δόξας τυγχάνει σύμβουλος.

Τὰ ἔργα τοῦ κ. Ἀγγέλου Δόξα διακρίνονται διὰ τὴν γλαφυρότητα τοῦ ὕφους των καὶ τὸ πρωτότυπον τῶν ἰδεῶν των, ἀναγινώσκονται δὲ ἁπλήστως ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ, τὸ ὁποῖον δι' ἰδιαιτέρας ὅλως σύμπαθείας καὶ ἀγάπης τὸν περιβάλλει.

ΛΙΖΕΤΤΑ

Ἐκεῖνο

τὸ βράδυ μὲ τὸν Γιάγκο Δαμίρη, ἕνα φίλο μου ποὺ ζοῦσε στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἦρθε νὰ περάσῃ τὸ καλοκαῖρι του στὴν Ἀθήνα, καθόμαστε στὴ χορευτικὴ ἐξέδρα ἑνὸς νυκτερινοῦ κέντρου τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου.

Ἦταν περασμένα μεσάνυχτα κ' ἡ κίνηση τοῦ κέντρου ἐξακολουθοῦσε ἡ ἴδια στὴν μονοτονία της. Ἄλλοι ἔμπαιναν, ἄλλοι ἔβγαιναν, ἐκυττάζοντο ἀπ' τὰ τραπέζια ποὺ ἦταν χωμένα στὰ μπενουάρ, κουβέντιαζαν, ἔπιναν, ἐχόρευαν καὶ ἔφευγαν.

— Αὐτὴ ἡ στερεοτυπία μὲ πλήττει, μοῦ φώναζε κάθε τόσο ὁ φίλος μου. Δὲν ὑπάρχουν νειᾶτα. δὲν ὑπάρχει εἰλικρίνεια. καὶ πρὸ πάντων τὰ κορίτσια. Εἶνε γεμάτα ὑποκρισία καὶ ὑπολογισμό.

Αὐθόρμητα θυμηθήκαμε τὴν περασμένη μας ζωὴ στὸ ἐξωτερικό. Ἐγεμήσαμε τὰ ποτηράκια μας ἀπ' τὸ παγωμένο μπόλ, κι' ἤπιαμε εἰς ὑγείαν τῶν μακρυνῶν τόπων. Θὰ σοῦ διηγηθῶ τὴν τελευταία μου αἰσθηματικὴ περιπέτεια, εἶπε ὁ Δαμίρης. Εἶνε λίγο περίεργη...

Τὶς τελευταῖες ἀπόκρηες, ἤμουνα στὴ Νίτσα κι' ἔμενα στὸ Ρουλ 'Ωτέλ. Ἕνα μεσημέρι μετὰ τὸ φαγητὸ καθώς ἀνέβαινα στὸ δωμάτιό μου, μπῆκαν

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΞΑΣ

στὸ ἀσανσὲρ μαζύ μου κι' ἄλλοι δύο κύριοι. Ἦσαν Ἕλληνες, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐγνώριζα προσωπικῶς. Κι' εὐθὺς κατόπιν ἦρθε καὶ μιὰ δεσποινίς, μιὰ χαριτωμένη Βελγίδα, ποὺ ἔμενε κι' αὐτὴ στὸ ξενοδοχεῖο. Ἔβγαλα τὸ καπέλλο μου καὶ ἡ δεσποινὶς ἔρριξε περίεργες ματιὲς στοὺς δύο κυρίους ποὺ φοροῦσαν τὸ καπέλλο τους καὶ κουβέντιαζαν ἑλληνικά. Στὸ πρῶτο πάτωμα οἱ κύριοι κατέβηκαν. Ἔμεινα ἐγὼ μὲ τὴν δεσποινίδα. Τότε γύρισε καὶ μ' ἐκύτταξε.

— Τί ἀνάγωγοι αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες, μοῦ εἶπε. Τοὺς εἴδατε μὲ τὰ καπέλλα τους;

Ἐννοεῖς ὅτι πειράχτηκα σὰ Ρωμηὸς, ἀλλὰ ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ τῆς ἀπαντήσω.

— Δεσποινὶς δὲν πρέπει νὰ τοὺς παρεξηγεῖτε, ἴσως στὸν τόπο τους νὰ μὴ συνειθίζεται...

Στὸ δεύτερο πάτωμα βγήκαμε κι' οἱ δύο καὶ περάσαμε τὸν ἴδιο διάδρομο γιὰ νὰ πᾶμε στὰ δωμάτιά μας.

— Κατοικεῖτε καὶ σεῖς στὸ δεύτερο; μοῦ εἶπε.

— Μάλιστα.

— Ἀπὸ καιρό;

— Λίγες μέρες.

— Δὲν σᾶς ἔχω ξαναϊδῆ.

— Παρακολουθεῖτε τοὺς τρόπους τῶν Ἑλλήνων, ἴσως γι' αὐτὸ τῆς εἶπα χαμογελῶντας.

— Γιατὶ μοῦ τὸ λέτε;

— Γιατὶ εἶμαι κι' ἐγὼ Ἕλλην.

Σταμάτησε στὴ μέση τοῦ διαδρόμου ἀπότομα καὶ μοῦπιασε τὸ χέρι σὰν νἄθελε νὰ μοῦ ζητήσῃ συγνώμην.

—Ἄ! τί γκάφα κύριε,συγχωρῆστεμε.

— Κάθε ἄλλο. Μὰ μοῦ ἦταν πολὺ εὐχάριστο, ἂν αὐτὸ σᾶς ἐνδιέφερε, νὰ σᾶς ἔδινα μὲ τὴν ἀφορμὴ αὐτὴ μερικὲς ἐξηγήσεις γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ζωή, αὔριο τὸ μεσημέρι μετὰ τὸ φαγητό.

Ἐδέχθηκε εὐχαρίστως.

— Τί τὰ θέλεις φίλε μου, μπορεῖ νὰ λέμε ὅσα θέλουμε ἐδῶ πέρα ἐναντίον τῶν Ρωμηῶν, μὰ ὅταν βρισκόμαστε στὸ ἐξωτερικὸ εἶναι ἄλλο πρᾶγμα. Δὲν ἀνεχόμεθα νὰ πατήσουν τὸν κάλο καὶ τοῦ πιὸ ἀναγώγου συμπατριώτου μας.

***

Τὴν ἄλλη μέρα στὸ μεσιμεριανὸ ἡμίφως ποὺ ἐσχημάτιζαν οἱ κλειστὲς γρίλιες, σὲ μιὰ συμπαθητικὴ γωνοῦλα τοῦ Ρουλ, κρατήσαμε μιὰ πολλὴ εὐχάριστη συνομιλία. Λογάριασε ὅτι εἶχε τὴν τάση νὰ εἶναι καλὴ μαζύ μου γιὰ νὰ ζεστάνῃ τὴν ψυχρότητα τῆς χθεσινῆς της γκάφας κι' ἐγὼ πάλι ἔπρεπε νὰ δείξῳ ἐξαιρετικὴ εὐστροφία ἐπιχειρημάτων γιὰ νὰ διώξω τὴν κακὴ ἰδέα ποὺ ἐσχημάτισε γιὰ τοὺς Ἕλληνες.

Στὸ τέλος ξεχαστήκαμε μὲ τὸ κρυστάλλινο σαντριὲ γεμισμένο πιὰ ἀπὸ

ἄκρες σιγαρέττων κι' ὅταν μὲ μιὰ σιγαλὴ στιγμὴ τοῦ σαλονιοῦ ὅπου εἴμαστε μόνοι, ἀντήχησαν ἀπὸ τὴ διπλανὴ αἴθουσα τέσσαρες ραϊσμένοι χτύποι τοῦ ρολογιοῦ, τότε κατάλαβα ὅτι ἐπέρασε ἀρκετὴ ὥρα. ὅτι εἴμαστε πολὺ κοντὰ κι' ὅτι μιλούσαμε μὲ οἰκειότητα καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη ἢ καλύτερα μὲ τρυφερότητα. Τὸ πρῶτο μας θέμα εἶχεν ἐξαντληθῇ πρὸ πολλῆς ὥρας χωρὶς νὰ σημειώσωμεν τὸ τέλος του. Τώρα ἤξερα ὅτι ἡ χαριτωμένη δεσποινὶς ποὺ μὲ ἐφαίνετο πρὶν μικροῦλα. ἦταν στὰ εἰκοσιένα της χρόνια καθὼς ἡ ἴδια μοῦ ὡμολόγησε. τὴν ἔλεγαν Λιζέττα καὶ ἔμενε στὸ ξενοδοχεῖο μὲ τὸν πατέρα της, πλούσιον ἔμπορον μεταλλευμάτων, μηχανικὸ ἀπ' τὸ Ναμὺρ, ὅτι εἶχον ἔρθει ἐδῶ γιὰ τὰ καρναβάλια τῆς Νίτσας. μὰ ὁ μπαμπᾶς. πάντα πολυάσχολος, τὴν ἄφινε νὰ διαβάζῃ τὰ καρναβάλια στὰ ἐγγλέζικα περιοδικά. Ἐκείνη ἤξερε ἀπὸ μένα ὅτι ἤμουνα Ρωμηός, ὅτι μὲ λένε Ἰανκό, καθὼς πρόφερε τὸ μικρό μου ὄνομα μὲ τὴν προφορὰ τοῦ τόπου της, ὅτι εἶχα ἐμπορικὸ γραφεῖο εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς στὴ Μασσαλία κι' ὅτι εἶχα ἔρθει ἐκεῖ πέρα γιὰ νὰ ξεσκάσω.

Τῆς ἐπρότεινα ἕνα γῦρο στὰ εὔθυμα κέντρα μὲ τὸν πατέρα της. Μὲ εὐχαρίστησε, ἀλλὰ φοβόταν πῶς ὁ μπαμπᾶς ἀπησχολημένος δὲν θὰ μᾶς συντρόφευε. Τότε τὴν παρεκάλεσα ἂν ἤθελε νὰ τὴν συνοδεύσω ἐγώ, νὰ μὲ συστήσῃ τὸ βράδυ στὸν πατέρα της. Ἔτσι ἔγινε. Τὸ βράδυ στὸ τραπέζι μὲ γνώρισε στὸν πατέρα της. Μιλήσαμε γιὰ ἐμπορικὲς ὑποθέσεις. Μὲ ρώτησε γιὰ τὶς δουλειές μου στὴ Μασσαλία κι' ἔπειτα τοῦ ζήτησα τὴν ἄδεια. ἂν ἤθελε ἡ δεσποινὶς κόρη του, νὰ μ' ἀφίσῃ νὰ κάνουμε παρέα τὸ βράδυ, ἀφοῦ αὐτὸς ἦταν ἀπησχολημένος. Ἐδέχτηκε καὶ μ' εὐχαρίστησε. Μὲ παρεκάλεσε μόνο νὰ μὴν ἀργήσουμε, ἐπειδὴ ἡ Λιζέττα δὲν ἦταν συνειθησμένη. Τῆς εἶπα νὰ πάρῃ τὸ βαρὺ μαντώ της καὶ μᾶς εὐχήθηκε καλὴ διασκέδαση.

***

— Ποῦ θέλετε νὰ πᾶμε;

Ἔσκυψε στ' αὐτὶ μου καὶ μοῦ εἶπε;

— Ἔχω τρομερὴ μανία νὰ δῶ τὴ ρουλέττα τοῦ Μόντε Κάρλο.

Πήραμε ἕνα αὐτοκίνητο ἀπὸ τὴν πιάτσα. μιὰ γερὴ Πακάρ. καὶ τραβήξαμε στὸ Μόντε Κάρλο. Ἀφελέστατα μοῦ ζήτησε νὰ τῆς δανείσω διακόσια φράγκα γιὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχη της στὴ ρουλέττα. Ἔπαιξε. ἐκέρδισε καὶ θέλησε νὰ μοῦ ἐπιστρέψῃ τὰ διακόσια φράγκα. Ἐννοεῖς ὅτι ἡ Ρωμέϊκη φιλοτιμία μου δὲν τῆς τὸ ἐπέτρεψε. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέμενε τῆς εἶπα γιὰ ἀστεῖο.

— Πληρώνετε ὕστερα τὴν κονσομασιὸν καὶ κοντάρουμε.

Ἐδέχτηκε καὶ τραβήξαμε στὸ Ὠτὲλ ντὲ Παρί, ἤπιαμε Βέβ Κλικὸ μὲ λίγα φροῦτα, χορέψαμε. ἐπλήρωσε κατ' ἀπαίτησίν της κι' ἐφύγαμε.

— Μιὰ ἰδέα! τῆς εἶπα καθὼς βγαίναμε.

— Τί: κι'ἐκρέμασε τὰ χειλάκια της ἀπὸ τὰ μάτια μου.

— Νὰ πᾶμε στὰς Ἱέρας νὰ χαιρετήσουμε τὴν αὐγή.

Στάθηκε σιωπηλὴ καὶ σκεφτότανε.

— Δὲν συμφωνεῖτε; τὴν ξαναρώτησα.

— Φίλε μου εἶμαι ἐνθουσιασμένη μαζύ σας. Ἡ ἰδέα μὲ τρελλαίνει. Ἀλλὰ ἕως τὰς Ἱέρας εἶναι ἑκατὸν πενῆντα χιλιόμετρα.

— Ἡ Πακὰρ πέρνει ἑκατὸ ἀληθινὰ, τὴν ὥρα.

— Ἀλλὰ ὁ μπαμπᾶς;

— Ὁ μπαμπᾶς;

Ἕνα δευτερόλεπτο σταθήκαμε κι'οἱ δυὸ συλλογισμένοι. Ἐκείνη διέκοψε τὴν σιωπὴ πρώτη.

— Σταθῆτε, ἔχω καὶ γὼ μιὰ ἰδέα.

— Δηλαδή;

— Γιὰ νὰ μὴ μὲ παρεξηγήσετε ἂν δὲν δεχόμουν τὴν πρότασί σας, ποὺ

εἶναι ἄλλως τε ἔκτακτη, νὰ γυρίσουμε στὴ Νίτσα, στὸ ξενοδοχεῖο. Θἀνέβω στὴν κάμαρά μου μὲ τὶς μύτες. Θὰ ξεστρώσω τὸ κρεββάτι μου. Θ' ἀφίσω μιὰ σημείωση στὸν μπαμπᾶ ὅτι γυρίσαμε νωρὶς κι' ἐφύγαμε πρωί-πρωί γιὰ τὶς Ἱέρες καὶ ὅτι θὰ ἐπιστρέψουμε τὸ μεσημέρι. Σύμφωνοι;

— Ἔκτακτα...

Μὲ λίγα λόγια ὑποδεχθήκαμε πράγματι ἕνα ὑπέροχο γλυκοχάραγμα στὴν ἠρεμία τῆς δενδροστοιχίας τῶν ἐξωτικῶν δέντρων, στὰς Ἱέρας. Ὢ! ἐκεῖνο τὸ ξημέρωμα μέσα στὴ γαληνεμμένη ἀτμοσφαῖρα ποὺ μοσχοβολοῦσε ἀπὸ τὶς μπανανιὲς καὶ τὶς χουρμαδιές, ἐκείνη ἡ χλιαρὴ ἠρεμία καὶ ἡ μεθυστικὴ σιγὴ ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀποκρηάτικη νύχτα γεμάτη κίνησι καὶ τρέλλες καὶ φωνές, δίπλα στὸ θελκτικὸ ἐκεῖνο πλάσμα. Θὰ μοῦ μείνῃ ἀλησμόνητη γιὰ πάντα. Αὐτὲς εἶναι πράγματι οἱ λίγες στιγμὲς ποὺ μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε ἀπ' ὁλόκληρη τὴ ζωή μας...

Ἤπιαμε τὸν καφέ μας καὶ πρὸς τὸ μεσημέρι εἴμαστε γυρισμένοι στὴ Νίτσα, στὸ ξενοδοχεῖο μας.

Ἔ, λοιπὸν φίλε μου. Μιὰ ὁλόκληρη νύχτα πέρασε μαζὶ μαὐτὸ τὸ θαυμάσιο κορίτσι, μέσα στὸ μεγαλύτερο ἀποκριάτικο ἐρεθισμό, ἀλλὰ σὲ ὀρκίζουμε ὅτι ἡ παρακμικὰ ὑστερόβουλη πρόθεσις δὲν μοῦ πέρασε γι' αὐτὴν ἀπ' τὸ μυαλό μου. Οὔτε τὴν ἄκρη τῶν χεριῶν της νὰ φιλήσω. Δὲν εἶμαι ἅγιος, οὔτε μισογύνης. Ἀλλὰ τί τὰ θέλεις; Ἦταν τόσο ἐλεύθερη, τόσο ἀφελής, τόσο ἀθῶα μαζύ μου, χωρὶς ὑποκρισίες ἢ σεμνοτυφίες, χωρὶς κουτὲς κουβέντες, ἢ διαφορούμενες ἐρωτήσεις ἢ ψεύτικους ἀναστεναγμούς, ἢ πονηρούς ὑπαινιγμούς, ὅπως εἴμαστε ἐμεῖς μαθημένοι ν' ἀκοῦμε, ὥστε τὴν ἐθεωροῦσα γιὰ ἀδελφή μου ἢ μάλλον γιὰ πολύτιμο σύντροφο ποὺ ἡ ἔξυπνη συνομιλία του καὶ ἡ ἀνεκτίμητη συντροφιά του ἔσβυναν μὲ τὴν ὑπεροχή τους κάθε ἐπιθυμία μιᾶς σαρκικῆς ἐπαφῆς ποὺ γεννιέται τόσο γρηγορώτερα, ὅσο ὀλιγώτερο ἐνδιαφέρον μᾶς προξενεῖ μιὰ γυναῖκα.

Καὶ στὸ τέλος ὅλων αὐτῶν, στὸ ἴδιο κοριντὸρ τοῦ ξενοδοχείου ποὺ γνωριστήκαμε τὴν προηγουμένην ἡμέρα, ἐχωριστήκαμε γιὰ τὰ δωμάτιά μας ἁπλούστατα. Μοῦσφιξε τὸ χέρι καὶ μοῦ εἶπε εἰλικρινέστατα.

— Φίλε μου εὐχαριστῶ γιὰ τὴ συντροφιά σας καὶ πρὸ πάντων γιὰ τὴν εὐκαιρία ποὺ μοῦ δώσατε νὰ ἐκτιμήσω ἕναν ἄνθρωπο μὲ ἀξία.

***

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ συναντηθήκαμε στὴν ταράτσα τοῦ ξενοδοχείου.

— Σιγύρισαν τὸ δωμάτιό σας; μὲ ρώτησε.

— Ὑποθέτω μάλιστα.

— Πᾶμε;

— Ποῦ;

— Στὸ δωμάτιό σας.

— Πᾶμε.

Μόλις μπήκαμε στὴν κάμαρά μου, μοῦ ζήτησε νὰ τῆς δείξω τὴν γκαρνταρόμπα μου, τὰ ροῦχα μου, τὰ βιβλία μου, τὰ ἀσπρόρρουχά μου ἀκόμα. Τὰ ἐξήτασε ὅλα ἕνα πρὸς ἕνα μὲ λεπτομέρεια. Μὲ μιὰ περίεργη λεπτομέρεια σὰν νὰ ζητοῦσε κάτι. Ἤθελε νὰ καταλάβῃ τί ἄνθρωπος ἤμουνα πραγματικῶς. Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο. Σένα κουτάκι ἀνεκάλυψε τέσσαρα-πέντε ζευγάρια κουμπιῶν γιὰ τὰ μανικέτια, ἀσημένια καὶ ἁπλά.

— Εἶσθε κοκκέτης μοῦ εἶπε. Ἀλλὰ κρύβετε τὴν κοκεταρία σας. Καὶ γι' αὐτὸ σᾶς συγχαίρω. Καὶ εἶσθε καὶ πολὺ νοικοκύρης.

Ἔπειτα ἐκύτταξε τὰ ξυράφια μου ἂν ἦταν καθαρισμένα, τὰ μπιμπελό πῶς ἦταν τακτοποιημένα καὶ στὸ τέλος τὸ σαποῦνι τοῦ νιπτῆρος.

Ἐγέλασα.

— Μὴ σᾶς φαίνεται περίεργο μοῦ εἶπε, οἱ ταξειδιῶται συνειθίζουν νὰ

ἔχουν στὴν σαπουνιέρα τους πάντα ἀμεταχείριστα σαπούνια ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ φεύγουν ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο. Τὸ δικό σας εἶναι σχεδὸν λυωμένο. Θὰ πῇ ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν καθαριότητα.

Σὲ βεβαιῶ ὅτι ἤμουν τελείως ἀσυνείθιστος σὲ τέτοιου εἴδους ἐξετάσεις καὶ παρατηρήσεις, σὲ τέτοιες ὁμιλίες καὶ συμπεράσματα. Τὰ εἶχα χαμένα. Ὅταν ἐτελείωσε ἡ περίεργη αὐτὴ ἐπιθεώρησις, ἡ Αἰζέττα ἐκαθησε στὴν πολυθρόνα σὰν κουρασμενη, μὲ κύτταξε στὰ μάτια μὲ ἄπειρη συμπάθεια καὶ μοῦ εἶπε σταθερά:

— Ἰανγκό, σᾶς ἐκτιμῶ τώρα ἀληθινὰ καὶ μοῦ ἀρέσετε ὑπερβολικά.

Ὕστερα μὲ τράβηξε κοντά της καὶ μὲ μιὰ φωνὴ σβυσμενη στὸν πόθο μου εἶπε μισοσφαλώντας τὰ βλεφαρά της.

— Εἶμαι δική σου...

Ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ ἐκάναμε τὶς μεγαλύτερες τρέλλες, ἐδοκιμάσαμε τὶς δυνατώτερες ἡδονες, ἠρθαμε στὴν πιο στενὴ οἰκειότητα. Καὶ ὅμως ὕστερα ἀπ' αὐτα μὲ μάλλωνε κάμμια φορὰ σὰν τὴ φιλοῦσα, λέγοντάς με.

— Μὴν πέρνεις αὐτὸ τὸ ὕφος. Μοῦ φαίνεσαι σὰν ἐρωτευμένος...

Ὅλα γιὰ κείνην ἦταν τόσο φυσικά. Καμμιὰ σεμνοτυφία, κανένας ὑπαινιγμος, καμμια ὑστεροβουλία. Ἐννοεῖς ὅτι γιὰ ν' ἀποφασίσω νἄρθ' ἐγὼ σαὐτὴν τὴ στενότητα τῶν σχέσεων μαζύ της, τα εἶχα σκεφθεῖ ὅλα. Ἀλλὰ ἐκείνη δὲν ἔραξε στὸ μυαλό της τίποτα ἀπ' αὐτα. Κι' ἀπορουσα μάλιστα γιὰ τὸν πλῆθυντικὸ ποὖθελε παντα να κρατουμε. Ἔτσι ἐπεράσαμε ἑξῆ μέρες. Τὴν ἑβδόμῃ θὰ ἔφευγε. Ἀγωνιουσα. Ὁ θαυμασμός μου γι' αὐτὴν ἔδινε τόπο σὲ μιὰ παράφορη ἀγάπη, κι' ἡ ἀγάπη σὲ μιὰ φοβερὴ λύπη για το χωρισμό μας. Ἦταν και κείνη λυπημένη ποὺ τὰ καρναβάλια ἐτελείωναν τοσο γρήγορα, κι' εἴμαστε ὑποχρεωμένοι να χωριστοῦμε. Δὲν βάσταξα. Τὸ τελευταίο ἀπόγευμα τῆς εἶπα:

— Αἰζέττα, σ' ἀγαπῶ.

Μοῦ ἔκλεισε τὸ στόμα καὶ μοῦ ἀπήντησε:

— Μὴ μὲ κάνετε νὰ χάσω τὴν ἐκτίμησή μου γιὰ σᾶς καὶ πρὸ πάντων μὴ βεβηλώνετε τὴν ἀνάμνηση τῶν ὡραίων ἡμερῶν ποὺ ἐπεράσαμε μαζύ.

Ὁ ρωμαντισμός μου ὅμως μ'ἔπνιγε. Ἔβαλα ὅση συγκίνηση μποροῦσα στὴ φωνή μου καὶ τῆς εἶπα πάλι:

— Θὰ θελήσετε ὅμως νὰ διατηρήσουμε μιὰ ἀλληλογραφία;

— Θὰ ἤθελα πολὺ φίλε μου νὰ μαθαίνω τὰ νέα σας, ἀλλὰ μιὰ ἀλληλογραφία τώρα μεταξύ μας φοβοῦμαι μήπως κάνει τὸν ἕνα ἀπαραίτητο γιὰ τὸν ἄλλον. Καὶ τότε οἱ σχέσεις μας θὰ ἦσαν ἔνοχες. Μπορεῖτε ν' ἀλληλογραφεῖτε μὲ τὰ καρναβάλια ποὺ πέρασαν; Ὄχι! Ἐν τούτοις θὰ τὰ θυμᾶστε εὐχαρίστως, θα τὰ ἐπιθυμεῖτε, θὰ τὰ νοσταλγῆτε. Τὸ ἴδιο συμβαίνει μεταξύ μας. Ἂς εἴμαστε ἱκανοποιημένοι ὅτι ἐπεράσαμε τὶς ἡμέρες μας ὅσο μπορούσαμε καλλίτερα...

Τὴν ἄλλη μέρα ἔφυγε μὲ τὸν πατέρα της γιὰ τὸ Τουρῖνο.

Καὶ ἐν τούτοις ἡ Αἰζέττα πρὶν παραδοθῇ σὲ μένα ἦταν ἕνα κορίτσι, ἕνα ἀληθινὸ κορίτσι.

***

Μετὰ δύο ἡμέρες ἐγκατέλειψα τὴ Νίτσα καὶ πέρασα στὸ Ντίν, ἐπάνω στὰς Ἄλπεις, γιὰ νὰ παραλάβω τὸ συνέταιρό μου, ἕνα Γάλλο ποὺ εἶχε πάει ἐκεῖ γιὰ νὰ περάσῃ τὰ καρναβάλια μὲ τὴν οἰκογένειά του.

Στὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Ντίν ποιὸν συναντῶ νομίζεις; Τὴν Αἰζέττα μὲ τὸν πατέρα της. Δὲν ξέρω τί μοῦ ἦρθε ἐκείνη τὴ στιγμή. Χαρά, ἔκπληξις, ἀγάπη, ἡδονή, ἀπορία. Ὅλα αὐτὰ ἀνακατεμμένα. Τὸ αὐτοκίνητό τους, στὸ δρόμο ποὺ πήγαιναν γιὰ τὸ Τουρῖνο, ἔπαθε μιὰ βλάβη κι' ἔκαναν ἀναγκαστικὸ σταθμὸ στὸ Ντίν ὡς ποὺ νὰ διορθωθῇ.

Εἶχε σπάσει τὸ ἀνγκραϊνὰζ μιᾶς ταχύτητος κι' ἐτηλεγράφησαν στὸ Παρίσι νὰ τοὺς στείλουν ἕνα ἄλλο.

Χαιρετηθήκαμε σὰν παληοὶ γνώριμοι. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί βγήκαμε περίπατο καὶ τὸ ἴδιο ἀπόγευμα πάλι. Μιλούσαμε σὰν φίλοι. Γυρνῶντας ἀπὸ τὸν περίπατο ἐνωρίς, ἡ Λιζέττα στάθηκε πρὸς στὴ βιτρίνα ἑνὸς χρυσοχοείου τῆς Λεωφόρου Δημοκρατίας κι' ἔπειτα μὲ τράβηξε καὶ μπήκαμε μέσα. Εἶπε κάτι στὸ χρυσοχόο, τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι της καὶ τῆς ἐπέρασε ἕνα ἁπλὸ βραχιόλι μὲ ἀσημένιους κόμπους ποὺ τὸ κόλλησε κατὰ τρόπο ποὺ νὰ μὴ βγαίνῃ χωρὶς νὰ σπάσῃ. Ἔπειτα ὁ χρυσοχόος ζήτησε καὶ τὸ δικό μου χέρι κι' ἔκαμε τὸ ἴδιο. Αὐτὸ εἶναι μιὰ συνήθεια τοῦ τόπου γιὰ ὅσους θέλουν. Δὲν τὴν ἤξερα. Σ' ὅλο ὅμως αὐτὸ τὸ διάστημα τοῦ περάσματος τῶν βραχιολιῶν παρετήρησα γιὰ πρώτη μου φορὰ τὴ Λιζέττα ἐξαιρετικὰ συγκεκινημένη. Σχεδὸν ἕτοιμη νὰ κλάψῃ.

Ἐπλήρωσε τριάντα φράγκα στὸ χρυσοχόο κι' ἐφύγαμε.

— Θὰ ἤμουν εὐχαριστημένη ἂν φυλάγατε αὐτὸ τὸ σουβενίρ ἀπὸ μένα, μοῦ εἶπε καθὼς βγαίναμε. Καὶ ἡ φωνή της ἔτρεμε. Ἂν δὲν εἴμασε στὸ δρόμο θὰ ἔπεφτα στὴν ἀγκαλιά της καὶ θὰ τὴν ἐγέμιζα ἀπὸ φιλιὰ καὶ ἀπὸ δάκρυα. Δὲν μπόρεσα ὅμως νὰ τῆς πῶ τίποτα. Οὔτε ἕνα εὐχαριστῶ. Ἕνας κόμπος ἔφραξε τὸ λαιμό μου. Κι' ἐκεῖνο τὸ βραχιόλι ποῦ ἔσφιγγε ἀσυνείθιστα τὸ χέρι μου, μοῦ φαινόταν σὰν κάτι ζωντανό σὰν ἕνα κομμάτι ἀπὸ κείνην, σὰν μιὰ αἰώνια ἀγάπη.

Τὸ ἴδιο βράδυ μετὰ τὸ φαγητὸ μ' ἀπεχαιρέτησε. Τὸ αὐτοκίνητό τους εἶχε διορθωθῇ καὶ θὰ ἔφευγαν πρωί-πρωί. Σ' ἕνα σκοτεινὸ διάδρομο τοῦ ξενοδοχείου, ποὺ τὸν ἐφώτιζε μόνο τὸ φεγγάρι, ἐσφίξαμε τὰ χέρια μας θερμὰ μὲ πάθος. Ἀλλὰ δὲν φιληθήκαμε. Στὸ φεγγαρόφωτο ἔλαμψε τὸ ἀσημένιο βραχιόλι. Κι' ἀπὸ τὰ μάτια της ἐκύλισε ἕνα δάκρυ...

Ἔκτοτε δὲν τὴν ξαναεῖδα πιά, οὔτε ἔμαθα τίποτε γι' αὐτήν...

Ὁ φίλος μου στιμάτησε ἐδῶ τὴ διήγησί του, σήκωσε λίγο τὸ ἀριστερό του μανικέτι καὶ κάτω ἀπ' τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς εἶδα τὸ ἀσημένιο βραχιόλι ποὺ ἕνα ἀπόγευμα σὲνα χρυσοχοεῖο τῶν Ἄλπεων του χάρισεν ἡ Λιζέττα...

Στὴν ἐξέδρα τοῦ Φαληρικοῦ μπάρ ὁ κόσμος ἐξακολουθοῦσε νὰ χορεύῃ, νὰ πίνῃ, νὰ φλερτάρῃ κατὰ τὸν ἀνιαρώτερο τρόπο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΞΑΣ

Ἰούλιος 1923

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

1. Αἴξ (κατσίκα)	ἐγκ. ἐπὶ	6	μῆν.
2. Ἀγελὰς	»	9—10	»
3. Γάτα	»	55	ἡμέρ.
4. Κουνέλι	»	29—31	»
5. Ὄνος	»	11—12	μῆν.
6. Πίθηκος. Οἱ μικροὶ ἐγκυμονοῦσιν 5 μῆνας, οἱ δὲ μεγάλοι 7.			
7. Πρόβατον ἐγκυμ. ἐπὶ		150	ἡμ.
8. Φοράδα	»	347—350	»
9. Χοῖρος	»	155	»

Ω! ΒΟΣΠΟΡΕ

Γοργὰ κυλοῦν τ' ἀτλάζινα νερά σου,
Ω! Βόσπορε! — στῆς πλάσης τὴν ποδιά,
Σὰν ὄνειρο τὴ νύχτα τὰ βουνά σου,
πολύχρωμη τὴ μέρα ζωγραφιά.

◆◆

Ἐκεῖνοι ποὺ σὲ ξέρουν νοσταλγοῦνε,
τὰ λιόλουστα χωριά σου τὴς ξοχές,
τὰ κρυσταλλένια σου νερὰ διψοῦνε,
ποθοῦν τῆς ἀσημένιες σου βραδυές.

◆◆

Καράβια, πλοῖα, βάρκες, τρεχαντήρια,
πανέρχονται τρελλὰ σὰν πανηγύρια,
ἀνάλαθρα σὰν κύκνοι στὸ νερό.

◆◆

Στὶς βάρκες τραγουδοῦνε οἱ ψαράδες,
κι' οἱ χωρικοὶ στῆς δύσης τὶς λαμπράδες,
τραγοῦδι σοῦ ταιριάζουν χαρωπό.

Μ. Ρεβμα — ΔΗΜΗΛΙΟΣ (Δ. Η.)

ΜΑΝΟΥΗΛ ΙΩ. ΓΕΔΕΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ
Ἄρχοντος Μ. Χαρτοφύλακος καὶ Χρονογράφου τῆς Μ. τοῦ Χρ. Ἐκκλησίας
Ἄρχοντος Ὑπομνηματογράφου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας

ΚΑΛΦΑΔΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΟ μικρόν μου τοῦτο σημείωμα, προωρισμένον 'ν' ἀποτελέσῃ κεφάλαιόν τι τοῦ βιβλίου μου τοῦ μικροῦ «Μνείας τῶν πρὸ ἐμοῦ»—οὔπω ἐκδοθέντος—ἀπεκλείσθη, ἕνεκα λόγων τεχνικῶν, ἀποτελεῖ δὲ σύνολον εἰδήσεων, ὅσας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, οὐχὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμονῆς συνῆγον, ἐρωτῶν διαρκῶς καὶ ἀποτυγχάνων, ἀφοῦ ἠρώτων γέροντας ἀγνοοῦντας καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς ἐπεισόδια, ἅτινα ὑπεμίμνησκον εἰς αὐτοὺς ἐγὼ ὁ ζητῶν ἀπ' αὐτῶν νὰ μάθω.

Εἰς τὰς σελίδας 71 καὶ 172 τῆς δυστυχοῦς συγγραφῆς «Μνείας» ἀνεγράφησαν ἁπλῶς ὀνόματα τριῶν ἀδελφῶν καλφάδων (ἀρχιτεκτόνων) τῶν ἐκ Μαδύτου Γαητανάκηδων, μὴ συνεκδοθεισῶν οὔτε τῶν φωτογραφιῶν αὐτῶν, οὔτε βιογραφικῶν τινῶν εἰδήσεων ἀληθινῶν περὶ τῶν ἀνδρῶν, ἅς οὔτε σήμερον ὑπ' ὄψιν ἔχω. Περὶ τῶν καλφάδων τούτων καί τινων προγενεστέρων, οἱανδήποτε δυνάμεθα 'ν' ἀνεύρωμεν πληροφορίαν εἰς ἔντυπα, ἢ χειρόγραφα, διότι ἐκ παραδόσεων οὐδὲν πρέπει 'ν' ἀπεκδεχώμεθα, καθῆκον ἔχομεν 'να περισώσωμεν διὰ τοῦ τύπου. Εἶμαι εὐχαριστημένος, διότι οἱ γονεῖς μου ἔσωζον ἀπὸ μνήμης καὶ μορφὰς καὶ πράξεις παλαιῶν καλφάδων, καί μοι εἶπον περὶ αὐτῶν ὅσα ἐγίνωσκον. Ἀγνοῶ τίς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχει γεγραμμένον λόγον ἐκτενῆ ἢ σύντομον περὶ τῶν ***ἑλλήνων ὀρθοδόξων ἀρχιτεκτόνων τῶν ἀκμασάντων μέχρι τῶν μέσων τῆς ΙΘ΄ἑκατονταετηρίδος***, ἐν τοῖς κάτω χρόνοις πάντοτε ἴσως ἐνὸς ἀρχιτέκτονος ὄνομα παλαιοῦ γνωστότερον ἐγένετο παρ' ἡμῖν, διὰ τὸν λόγον ὅτι, χάριν αὐτοῦ ἐσώθη μέχρις ἡμῶν καθὸ κτῆμα τῶν ὀρθοδόξων, ὁ εἰς τὴν τοποθεσίαν «τοῦ Φανάρη»—ὁ ἐν Μουχλίῳ—ναὸς τῆς Θεοτόκου Μαγουλιωτίσσης, ὁ τουρκιστὶ Καγλὴ-κλίσε (Αἱματόεσσα ἐκκλησία) λεγόμενος. Ἐχορηγήθη εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα ***Χριστόδουλον*** ὁ ναὸς οὗτος ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μεχμὲτ τοῦ Πορθητοῦ τῷ 876 ἐγίρας, δηλαδὴ 1471, κατὰ τὸν ὑπολογισμόν μου. Τὸ τουρκικὸν ἐπίσημον γράμμα τοῦ 876 δωρεῖται τόπους ἐν τῷ Μουχλίῳ εἰς τὸν Κοντόπουλον, κτίσαντα ἐπὶ τῶν αὐτόθι γηπέδων πτωχοκομεῖον φαίνεταί μοι δὲ τολμηρία 'να εἰκάσω ὅτι ὁ Χριστόδουλος ἐπώνυμον εἶχε Κοντοπούλου, καὶ ὅτι τὸ τουρκικὸν γράμμα περὶ δωρεᾶς τοῦ ναοῦ καὶ τὸ περὶ δωρεᾶς γηπέδων ἀναφέρονται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Ἡ παράδοσις ἔσωζεν ὅτι, ὁ ναὸς, τοιοῦτος, οἷος σώζεται σήμερον, κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα, ἐδωρήθη εἰς τὸν Χριστόδουλον, διότι κατὰ τὸ σχέδιον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν αὐτοῦ, ἀνηγέρθη τὸ μεγαλοπρεπὲς τζαμὶ Σουλτὰν Μεχμὲτ, ἐπὶ τῶν ἐρειπίων καί, ἐν μέρει, διὰ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἐπὶ βυζαντινῶν ἐγειρομένου μεγάλου ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων· λέγω ***ἐν μέρει***, διότι, κατὰ παλαιὰν κοινολαΐτιδα παράδοσιν, καὶ μέρος τοῦ ὑλικοῦ τοῦ παλαιοῦ ἱεροῦ ναοῦ, καὶ χῶμα καὶ πέτραι περισσεύσασαι ἀπὸ τοῦ λόφου, χαμηλωθέντος πολὺ, μετεκομίσθησαν εἰς τὴν παραλίαν τὴν ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ Γενὶ-καπὶ μέχρι τοῦ Κίλβουρνοῦ, καὶ ἐχέρσωσαν τὸ μέρος ὅλον, ὅπερ ἔβρεχον τὰ νερὰ τοῦ Κερατίου κόλπου μέχρι τοῦ τείχους τοῦ «πτεροῦ» τοῦ Πετρίου· γνωστὸν δ' ὅτι τὸ χερσωθὲν μέρος τοῦτο εἷς τινα σημεῖα προχωρεῖ ἀπὸ τοῦ τείχους μέχρι τῆς παραλίας εἰς 40-60 μέτρα. Ἕως πρὸ ἑξήκοντα ἐτῶν εἰς τὴν πλησίον τοῦ Κίλβουρνοῦ πλατεῖαν διεφαίνοντο τεμάχια μεγάλα πλινθοκτίστου οἰκοδομῆς τῶν βυζαντινῶν, ὡς εἰκάζω, χρόνων.

Διέσωσεν ὁ Κομνηνὸς Ὑψηλάντης εἰς «Τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν» (σ. 12) τὴν παράδοσιν ὅτι ὁ Χριστόδουλος ἐφονεύθη, διότι ἐκαυχήθη ὅτι δύναταί 'να κτίσῃ ἕτερον τζαμὶ μεγαλοπρεπέστερον τοῦ κτισθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ σουλτάνου Μεχμέτ. Οἱ πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἀκμάζοντες ἀρχιτέκτονες ὡς μοι ἔλεγεν ὁ ὁ πατήρ μου, ἔσωζον ἄλλην περὶ τοῦ Χριστοδούλου παράδοσιν· ὅτι λαβὼν διαταγὴν 'να κτίσῃ εἴς τινα μεγάλην πόλιν, δῆθεν τὴν Ἀδριανόπολιν, τζαμὶ μέγα ἔχον χίλια παράθυρα, ἵνα ὁ ἀριθμὸς ἀκουόμενος προξενῇ παφλάζουσαν ἐντύπωσιν, ἤνοιξεν ἐννεακόσια ἐνενῆντα ἐννέα, ἐλεγχόμενος δὲ διὰ τὴν παράβασιν τῆς σουλτανικῆς διαταγῆς ἐδικαιολογήθη ὅτι ἐξεπλήρωσεν αὐτὸς τὸ πνεῦμα τῆς διαταγῆς ἐμφανέστερον· ἡ λέξις χίλια, μπὶν τουρκιστὶ καὶ μονοσύλλαβος, ἀδυνατεῖ 'να προξενήσῃ τόσῳ μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἀκούοντα, ὅσην θὰ προξενήσωσιν αἱ λέξεις ἐννεακόσια ἐνενῆντα ἐννέα—τουρκιστὶ ντοκοὺζ γιοὺς ντοκσὰν ντοκοὺς, καὶ κατὰ μετάφρασιν ἐπιμήκη, ἐννεάκις ἑκατὸν ἐννενήκοντα ἐννέα· δεκαπέντε συλλαβὰς!!! ἀντὶ τῆς μιᾶς.

Ὁ πολυγραφώτατος στιχουργὸς Καισάριος Δαπόντες εἰς τὴν ἀνέκδοτον αὐτοῦ «Βίβλον Βασιλειῶν» ἀναφέρει ***Κωνσταντὴν*** κάλφαν (ἀρχιτέκτονα) ἀκμάσαντα μετὰ τὸ μέσον τῆς ΙΗ΄ ἑκατονταετηρίδος. Ἐγεννήθη ἐν Ἐπιβάταις τῆς Θράκης, καὶ κατώρθωσεν, αὐτοδίδακτος ὤν,

'να χερσώσῃ ἀσφαλῶς τὸ πρὸς τῇ Βλάγκᾳ νεώριον, ὅπου κεῖται τὸ σήμερον λεγόμενον Γενίκαπι τῆς Βλάγκας. Ὁ ἀρχιτέκτων Κωνσταντῖνος ὁ ἐπιβατηνὸς κατώκει εἰς τὸ Ἐξω-κιόνιον (τὰ Ἕξ Μάρμαρα), ἦτο δὲ «γνώριμος» τῷ Δαπόντε. Μνείαν τοῦ κάλφα τούτου βλέπε εἰς τὴν λέξιν Κωνσταντινούπολις (ἐν τέλει) γραφεῖσαν ὑπ' ἐμοῦ, εἰς τὸ Λεξικὸν Ἱστορίας καὶ Γεωγραφίας τοῦ «Νεολόγου» (τομ. Γ').

Θρακικοὶ Σύλλογοι καὶ Ἐπετηρίδες παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς ἐκ παραδόσεως σώσασαι τὸ ὄνομα ἀρχιτέκτονός τινος, ἐκ Μαδύτου τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου. Ἐλέγετο ***Χατζὴ Ἀνδρέας***, καὶ διηγοῦντο περὶ τοῦ ἀνδρὸς ὅτι, μικρῷ πρὸ τοῦ ἔτους 1790 συνέστησε σχολεῖον εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Μάδυτον, καὶ ἐδωρήσατο πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ πεσὸν ἴσον πρὸς χρυσᾶ φράγκα 15000. Παραδόξως ὁ περὶ σχολείων γράψας τὸ χρήσιμον Σχεδίασμα Ματθαῖος Παρανίκας, ὁ καὶ διδάξας ἐκεῖ ποὺ, πατρέδραμεν ἀφήγησιν ἱδρύσεως σχολείου, πρωτοδοτηθέντος διὰ τόσον μεγάλης περιουσίας. Σημειώσωμεν ὅτι καὶ ὁ χατζὴ Ἀνδρέας, ὡς ὁ Χριστόδουλος, ἦτον αὐτοκρατορικὸς ἀρχιτέκτων.

Ἀρχιτέκτων διαιωνίσας τὸ ὄνομα αὐτοῦ, συνδεθὲν μετὰ τῆς ἀνοικοδομήσεως (1809—1810) τοῦ μεγάλου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐν Ἱεροσολύμοις, ἦτο ***Χατζῆ Κομνηνὸς*** κάλφας, ἐν Μιτυλήνῃ γεννηθείς, ἀλλὰ φονευθεὶς ὁ ταλαίπωρος ὑπὸ κακούργων.

Γνωστὸς ἐγενετο μετ' αὐτὸν ὁ ***Μαρκὴ κάλφας***, οἰκοδομήσας τῷ 1802 τὴν οὐχὶ μεγάλην οὖσαν τότε οἰκοδομὴν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Μετ' αὐτὴν ἀνῳκοδόμησε τὸ ἐν Γαλατᾷ νοσοκομεῖον, οὗτινος ἦτο συμπεπληρωμένη ἡ οἰκοδομὴ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους 1813, καθὰ βεβαιοῖ ἡ εἰς τὸ σημερινὸν μέγα Ἐθνικὸ Χάνι ἐντετειχισμένη ἐπιγραφή· αὐτὴ καὶ μαρτυρεῖ ὅτι τὸ κτίριον τοῦ νοσοκομείου συνετελέσθη.

ἐπιστασίᾳ θερμουργῷ
τιμίων ἐπιτρόπων
καὶ Μάρκου ἀρχιτέκτονος
ἐπιεικοῦς τὸν τρόπον

Ἀγνοῶ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ Μαρκῆ κάλφα, εἰς χειρόγραφον δέ τι ἀνέγνωσα ὅτι, κατὰ τὸ ἔτος 1824 ὁ «ἐπιεικὴς τὸν τρόπον» ἀρχιτέκτων ἦτον, ἂν μὴ σφάλλωμαι, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κοινοῦ, τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πατριαρχείῳ· ἦτο δῆλα δὴ μέλος τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τοῦ τότε καιροῦ.

Σύγχρονος τῷ Μαρκῆ κάλφα ἦτο ***ὁ χατζὴ Νικολὴς ὁ Νικολαΐδης***, ἀνακτορικὸς ἀρχιτέκτων καὶ αὐτός. Ἐπεστάτησεν εἰς συμπλήρωσιν ἢ καὶ εἰς ἀνοικοδόμησιν τῶν ναῶν ἁγίου Γεωργίου: πατριαρχικοῦ, ἁγιοταφικοῦ Μετοχίου, τοῦ ἐν Ἐδιρνέκαπι καὶ τοῦ ἐν Ψαμμαθίᾳ Κυπαρισσᾶ (τεσσάρων δῆλα δή), ἴσως καὶ τοῦ κὰτότε τῆς Ἀναλήψεως· ἐπίσης τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Τζιβαλίου, πάντων κατὰ τὰ ἔτη 1837—38, καὶ τινων ναῶν εἴς τινα μικρὰ χωρία ἔξω τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινοπόλεως, περὶ τὰ ἔτη 1833-34. Τῷ ἔτει 1837 ἀνήγειρεν ἐκ βάθρων τὸ ἔσω τῆς πύλης Πετρίου (Πετρὶ καπουσοὺ) ἐν τῷ Διπλοφαναρίῳ κείμενον ἁγιορειτικὸν Μετόχιον, ἐπιτρόπων τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὄντων τῶν ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ συνέσει φημιζομένων Βενιαμὶν Λαυριώτου καὶ Ἱλαρίωνος Ἰδηρίτου. Ἐγένετο προστάτης τοῦ πατρός μου ὁ Χατζὴ Νικολής, καθὸ συμπολίτης αὐτοῦ (ἐκ Λέρου) καὶ συγγενής, δεύτερος ἐξάδελφος, ὡς ἦσαν καὶ τῶν μητροπολιτῶν Ἡρακλείας, τοῦ πολλοῦ Μελετίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Ἰγνατίου Εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ οἰκίαν τοῦ Χατζῆ Νικολῆ ἐσύχναζον πρόκριτοί τινες τοῦ Γένους, συνήθως δὲ ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος. Ἐτιμᾶτο ὑπ' αὐτῶν, ὡς ἠγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μαχμουτ· ἀπεδίωσε δὲ τῷ 1841.

Σύγχρονον αὐτῷ ζῶντα μέχρι τοῦ 1836 εὑρίσκω τὸν ***Ἰωάννην Σγούταν***, καθήμενον εἰς Τὰ-ταῦλα. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Σγούτα ἀναγινώσκω ἐν καταλόγῳ συνδρομητῶν βιβλίου τυπωθέντος τῷ 1836.

Ἴσως ἔζη καθ' ὃν καιρὸν ἦλθεν ὁ χατζὴ Νικολὴς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ τουρκικοῦ κράτους, ἕτερος ἀρχιτέκτων, ***Γεώργη κάλφας***. Εὑρίσκω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς πατριαρχικὸν γράμμα τοῦ 1790, ἀναφέροντι ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Φανὴ εἶχε στασείδιον ἐν τῷ γυναικωνίτῃ τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν ἐν Μεγάλῳ Ρεύματι. Πιθανῶς ἐκεῖ κατῴκει ὁ Γεώργιος.

Σύγχρονοι τοῦ Μαρκῆ καὶ τοῦ χατζῆ Νικολῆ (1810—1841) ἦσαν· ***ὁ Νικόλαος Γλαγτζόγλους***, ἔχων υἱὸν Λουκᾶν, μαθηματικὸν, ἀγνοῶ που διδαχθέντα, ὃν ἐγνωρίσαμεν μέχρι σχεδὸν τοῦ 1870 διδάσκαλον τῶν μαθηματικῶν εἴς τινα σχολεῖα τῆς Κπόλεως — ***ὁ Κωνσταντῖνος Γιολασιγμάζης***, ἀνοικοδομήσας τὸν ἐν Βλάγκᾳ ναὸν τῶν ἁγ. Θεοδώρων, καὶ τὸν Ἅγ. Μηνᾶν, Ψαμμαθείων ὡς καὶ νεκούς τινας τῶν ἔξω τῆς Κπόλεως θρακικῶν χωριδίων (1833—34) — ***ὁ Γαλὴπ κάλφας***, ὀρθόδοξος ἕλλην, Γαλὺπ ὑπὸ τῶν τούρκων καλούμενος, διότι ὠνομάζετο Ἀλύπιος. Ἡ μήτηρ μου ἔβλεπε καὶ τοὺς τρεῖς τούτους, μικρασιάτας ὄντας, παρὰ τῷ χατζῆ Νικολῇ, κατὰ τὰ ἔτη 1833—35. Ἐλέγετο δ' ὅτι, τὰ ἔτη ἐκεῖνα ἑπτὰ ἦσαν οἱ «μεγάλοι καλφάδες» ἐν Κπόλει, πάσας τὰς μεγάλας ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους οἰκοδομὰς ἀναλαμβάνοντες, μάλιστα τῶν τούρκων, ἐκέρδαινον δὲ πολλά.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σουλτάνου Μαχμοὺτ Β', τῷ 1839, εὐνοοῦντος τοὺς «μεγάλους καλφάδες» καὶ τὸν μετὰ δύο ἔτη ἐπελθόντα θάνατον τοῦ χατζῆ Νικολῆ, νέοι ἀρχιτέκτονες ἐνεφανίσθησαν, ἐξασκηθέντες εἰς τὴν τέχνην ταύτην παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἦσαν δὲ, ὁ πατήρ μου ***Κιουτσοὺκ Γιάννη κάλφας***, μικρὸς δῆλα δὴ πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ ***Μπουγιοὺκ Γιάννη κάλφα*** (μεγάλου), ἐπιλεγομένου καὶ ***Μισιρλῆ***, (Αἰγυπτίου) ἐργασθέντος εἰς οἰκοδο-

μὰς τοῦ Μωχάμετ Ἄλη τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ὅπου πολλὰ ἐκέρδισεν. Εἶδον αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν τῷ 1863, ἢ 64 καὶ ἐδικαίωσα ἐξ ὄψεως τὴν ἐπίκλησιν· πραγματικῶς ἦτο Μπουγιούκ. — Ὁ κιουτσοὺκ Γιάννη κάλφας ᾠκοδόμησε τὸ μέγα Τελωνεῖον τὸ εἰς τὸ μέρος τῆς πόλεως· τὴν ἀλληλοδιδακτικὴν τοῦ Μουχλίου σχολήν, καὶ τῷ 1860 τὸ εἰς Τσάμλιτζαν μικρὸν παλάτιον τοῦ πρίγκηπος Ἀχμὲτ Κεμαλλεδίν, τετάρτου υἱοῦ τοῦ σουλτάνου Μετζήτ. Ἤρξατο δὲ τῶν παρ' ὀθωμανοῖς ἐργασιῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ Ῥεοὺφ πασᾶ, πρωθυπουργοῦ τὸ τρίτον (1840—1846). — Συγχρόνως ἀνεφάνη ***ὁ Ντελῆ Δημήτρης***, οὗ υἱὸς ἦτον ***ὁ Πετράκη κάλφας Μεημαρίδης***, ἀναλαβὼν ἐπικερδεστάτας πολλὰς οἰκοδομὰς τοῦ αἰγυπτίου πρίγκηπος Μουσταφὰ Φαζὴλ πασᾶ, ὅστις, πολλὰ χορηγήσας εἰς τὸν Πετράκην χρήματα, εὑρέθη πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς ὀφείλων 17000 χρυσῶν τουρκικῶν λιρῶν, καταβληθεισῶν καὶ τούτων. — Τὴν εὔνοιαν τῶν ἀνακτόρων ἐπὶ τοῦ σουλτάνου Χαμὴτ ἐκέρδισεν ***ὁ Βασιλάκη κάλφας Ἰωαννίδης***, ἀπόγονος τοῦ Μαρκῆ. Ἐπὶ τοῦ σουλτάνου Ἀζὴζ ἀνακτορικὸς ἀρχιτέκτων ἦτον ὁ κακοηθέστατος Σερκὴζ Βαλλιὰν, ἀρμένιος.

Ἀναβάντος εἰς τὸν θρόνον τοῦ ἀγαθοῦ σουλτάνου Μετζὴτ εἰσεχώρησεν εἰς τὸ παλάτι ὡς ἀρχιτέκτων ***ὁ χατζὴ Στεφανὴς ὁ Γαητανάκης***, ἐκ Χιοῦ οὗ τῆς Θρακικῆς χερσονήσου· συνειργάζετο μετ' αὐτοῦ ***ὁ χατζὴ Δημήτρης ὁ Γαητανάκης***. Τρίτος ἐκ τῶν Γαητανάκηδων ἦτον ***ὁ χατζὴ Σάββας***, ἰδιωτικὰς οἰκοδομὰς ἀναλαμβάνων. Ὁ χατζὴ Στεφανὴς ἐκτήσατό τινα τιμὴν παρ' ἡμῖν ὡς οἰκοδομήσας ἐν τῇ πατρίδι Μαδύτῳ τὴν Γαητανάκειον ὀνομασθεῖσαν ἀπ' αὐτοῦ σχολήν, ἣν ἤγειρε τῷ 1850. Ταύτην ἤλπιζε νὰ προαγάγῃ μέχρι γυμνασίου, διὸ καὶ ἐδωρήσατο αὐτῇ συλλογὴν ὀργάνων φυσικῆς πειραματικῆς καὶ χημείας· ἀλλὰ ἄρας ταῦτα τῷ 1866 ἐδωρήσατο τῇ Μ. Σχολῇ τοῦ Γένους, διότι οὐδὲ εἰς ἡμιγυμνάσιον ἦτο δυνατὸν ἵνα προαχθῇ ἡ Γαητανάκειος, ταύτης ἐθαύμασα, τῷ 1894 ἐπισκεφθεὶς τὴν Μάδυτον, τὴν πλουσίαν βιβλιοθήκην, ὅπου πλήρης σχεδὸν ὑπῆρχε σειρὰ (τῶν πρώτων ἐτῶν) τῆς σμυρναϊκῆς «Ἀμαλθείας» τοῦ Ἰακώβου Σαμιωτάκη. Τοῦ χατζῆ Στεφανῆ ἓν τέκνον — τὸ μόνον — ἐγνωρίσαμεν, θυγατέρα, σύζυγον λαβοῦσαν τὸν ἐκ Μαούτου χριστὸν πολίτην καὶ ἰατρὸν Χαραλάμπην Μιχαηλίδην, αὐτοκτονήσασαν ἐν Χάλκῃ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1902. Ὁ χατζὴ Στεφανὴς ὑπεστήριξεν εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἐν Χάλκῃ σχολὴν σπουδάζοντα ἐπί τινα χρόνον τὸν ἀπὸ τοῦ 1864, πλέον τῆς τεσσαρακονταετίας χρηματίσαντα ταμίαν τοῦ Πατριαρχείου Συμεὼν Παπαδάκην, οὗ ὁ πατὴρ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἦτο κηπουρὸς εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ μεγάλην οἰκίαν τοῦ Γαητανάκη. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, ὁ τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ σουλτάνου Μετζὴτ διὰ πολιτικοῦ βαθμοῦ καὶ διὰ τοῦ νισὰν ἰφτιχὰρ — παρασήμου τῆς δόξης, ἀπέθανεν οἰκτρῶς, ριφθεὶς ὑπὸ γυναικός τινος

καθημαξευμένης εἰς τὸν κῆπον τῆς οἰκίας τοῦ ἰατροῦ Μιχαηλίδου, κειμένης ἐν Φαναρίῳ, παρὰ τὴν θάλασσαν, καταποντισθεὶς ὑπ' αὐτῆς πρότερον γρηματικῶς.

Ὁ Χατζὴ Δημήτρης ὁ Γαητανάκης, ἤρεμος ἄνθρωπος, καλὸς οἰκογενειάρχης, ἀπέθανεν εἰρηνεύων μετὰ πάντων· κατὰ σχέδιον καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ συνεπληρώθη προεκταθεῖσα ἡ ἀπέραντος καὶ ὀγκώδης οἰκοδομὴ τῆς Ὑψ. Πύλης. Εἶχεν υἱὸν Ἀριστείδην, μέλος ὄντα πρὸ ἑβδομήκοντα ἐτῶν τοῦ ἐν τῇ Ὑψ. Πύλῃ Γραφείου τῶν μεταφραστῶν, διορισθέντα ὕστερον πρόξενον τῆς Τουρκίας ἐν εὐρωπαϊκῇ τινὶ πόλει, ὅπου καὶ ἀπέθανεν, ὡς ἤκουσα, ἀπιστῶν εἰς τὸ ἄκουσμα.

Ὁ Χατζὴ Σάβας Γαητανάκης, τρίτος καὶ νεώτερος τῶν ἀδελφῶν, ἀνελάμβανε μικρὰς ἰδιωτῶν οἰκοδομάς, ὀλίγα κερδίζων· οὔτε παράσημον εἶχεν, ὡς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οὔτε βαθμόν.

Τούτους ἐνθυμοῦμαι καὶ περὶ τούτων ἤκουσα, ἢ ἀνέγνωσα, νοῶ δὲ τοὺς ἀκμάσαντας μέχρι τοῦ 1870. Ἔκτοτε κατεσκευάσθησαν ἀρχιτέκτονες ἕως τέλους τῆς ΙΘ' ἑκατονταετηρίδος ὄχι ἑπτὰ, ἀλλ' ἑβδομηκοντάκις ἑπτά, ὀλίγιστοι μὲν ἐκ Ζαγορᾶς, οἱ πλεῖστοι δὲ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Γρεβενῶν, Καστορίας καὶ Σιατίστης. Οὗτοι ἐργαζόμενοι ὀραγὺν χρόνον ὡς ξυλουργοί, λεπτουργοί — ὡς ἐλέγοντο — ἢ σιλιτζῆδες (τυρνευταί), ἢ ὡς κτίσται, κατόπιν ἐργασίας ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν, περιεβάλλοντο στολὴν εὐπρεπῆ, ἔθετον ἕνα διαβήτην εἰς τὴν ζώνην, καὶ κατεσκεύαζον ἑαυτοὺς ἀρχιτέκτονας Ἦσαν ὅμως, ὡς φαίνεται, πολλοὶ τοιοῦτοι καὶ πρὸ διακοσίων ἐτῶν, πρακτικοὶ πάντες, ἀλλ' εἴδός τι βοηθῶν πλησίον εἰς τοὺς πρωτοβαθμίους· φρονῶ ὅτι οἱ μεγάλοι ἀνηγόρευον τοὺς μικρούς· συμπεραίνω τοῦτο ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς τοὺς «κερχανατζῆδες»· οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ παρ' ἑκάστῳ τῶν ἀρχιτεκτόνων ἐργαζόμενοι ἀρχιλεπτουργοί. Ὅτε διέκρινον λεπτουργόν τινα εὐφυῶς ἔχοντα περὶ τὸ ἐπάγγελμα καὶ δεξιόν, ἀνηγόρευον αὐτὸν κερχανετζῆν, ἢ σιλιτζήμπασην. Ἀνέβαινον ὅλοι εἰς τὴν στέγην κτιζομένης οἰκίας, ἔψαλλον τουρκιστὶ ᾠδήν τινα ἐγκωμιαστικὴν εἰς τὸν ὑποψήφιον, εἰς ἕκαστον δὲ στίχον ἐκτύπων ἅπαξ τὰ σκεπάρνια αὐτῶν ἐπὶ τῶν σανίδων, οἱ δὲ σκεπαρνοψηφίζοντες συνέχαιρον, εὐχόμενοι εἰς ἕκαστον στίχον, καὶ εἰς τὸ τέλος, ἔτη πολλά.

Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς οἰκοδομὴν ἀνεγειρομένην ἐκ βάθρων, ἀνήκουσαν δὲ εἰς τοῦρκον, εἶχον δῶρον ἐπὶ τῇ ἀνορύξει τῶν θεμελίων τὸ πρόβατον, τὸ θυσιαζόμενον κατόπιν εὐχῆς τοῦ ἱμάμη, καίτοι χριστιανοί τινες ἀνόητοι καὶ θεοβλαβεῖς ἠρνοῦντο ἵνα φάγωσι κρέας εὐλογούμενον ὑπὸ ἱερέως ἀλλοπίστου Ὅτε δὲ συνεπλήρουν οἱ λεπτουργοὶ καὶ κτίσται τὴν οἰκοδομὴν τὴν ἀνήκουσαν εἰς τοῦρκον, ὁ ἰδιοκτήτης ἔδιδεν δῶρον εἰς τοὺς ἀρχιεργάτας τὸν τσεβρὲ, ὕφασμα ἐν εἴδει μεγάλου μανδηλίου, καὶ εἰς τὸν κάλφαν, τὸν ἀρχιτέκτονα,

μέγα τεμάχιον ὑφάσματος μεταξωτοῦ, διὰ τὴν σύζυγον, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ. Τὰ δῶρα ταῦτα ἔπρεπε ᾽νὰ μένωσιν ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀνηρτημένα ἐπὶ κονταρίων προσηλωμένων ἐπὶ τῆς σκαλωσιᾶς, ἢ ἰκρίου.

Οἱ καλφάδες οἱ μεγάλας ἀναλαμβάνοντες οἰκοδομὰς ἐλάμβανον κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους καὶ τὸ μέγα Πάσχα δῶρα καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἀρχιεργατῶν, καὶ ἀπὸ μέρους τῶν προμηθευόντων τὸ γρησιμεῦον εἰς τὴν οἰκοδομὴν ὑλικόν.

Κλείων τὸ ἀπομνημόνευμά μου τοῦτο, πρέπει ᾽να προσθέσω ὅτι, ὡς ἐγυμνάζοντο πρότερον οἱ κερχανατζῆδες καὶ οἱ σιλιτζήμπασήδες, τοιουτοτρόπως ἐγυμνάζοντο οἱ καλφάδες. Ὁ πεπειραμένος ἀρχιτέκτων προσελάμβανε παρ᾽ ἑαυτῷ νέον ἔξυπνον, καὶ γινώσκοντα ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν. Αὐτὸν ἐκράτει παρ᾽ ἑαυτῷ ἢ ὡς ὑπάλληλον γραμματέα, ἢ, κατὰ τὴν ἣν εἶχε δεξιότητα, καὶ ζεσιμτζῆν, δῆλα δὴ σχεδιαστήν, ὕστερον δὲ προσελάμβανε συνεταῖρον, ἀλλ᾽ ἀνεδείκνυε καὶ διάδοχον τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Αἱ παραδόσεις αὗται φρονῶ ὅτι δέον ᾽να σωθῶσι διὰ τύπου· ἀλλὰ καὶ ᾽να διαδοθῇ ἡ ἀλήθεια ὅτι τοῦρκος οὐδέποτε ἠδίκησε χριστιανὸν ἀρχιτέκτονα, ἢ ἐργάτην εἰς τὰς μετ᾽ αὐτοῦ συναλλαγάς· τοὐλάχιστον οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει χριστιανοὶ καὶ μωαμεθανοὶ ἐτιμῶμεν καὶ ἠγαπῶμεν ἀλλήλους.

᾽Εξ ᾽Αθηνῶν, ὀκτωβρίῳ 1934

ΜΑΝΟΥΗΛ ΙΩ. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΟΣΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΤΑ ΖΩΑ ΧΩΡΙΣ ΤΡΟΦΗΝ

Ὁ Ἵππος δύναται νὰ ζήσῃ ἐπὶ 25 ἡμέρας χωρὶς τροφήν, ἀρκεῖ νὰ πίνῃ νερόν. Χωρὶς νερὸν ζῇ μόνον 17 ἡμέρας. Ἂν δὲ τρώγῃ χωρὶς νὰ πίνῃ ἀποθνήσκει μετὰ 5 ἡμέρας.

Ἡ Γάτα ἐὰν πίνῃ νερὸν ζῇ ἄνευ τροφῆς 15 – 20 ἡμέρας.

Εἷς σκύλος, πίνων χωρὶς οὐδὲν νὰ τρώγῃ ἔζησε 39 ἡμέρας. Ἂν δὲ ὁ σκύλος τρώγῃ χωρὶς νὰ πίνῃ ἀποθνήσκει μετὰ 20 ἡμέρας.

Τὸ Κουνέλι ζῇ ἄνευ τροφῆς 14 ἡμέρας.

Ἡ Περιστερὰ στερουμένη τροφῆς ζῇ 10 μόνον ἡμέρας.

Ὁ Σπουργίτης ἄνευ τροφῆς ζῇ μόνον 2 ἡμέρας.

Ὁ ἄνθρωπος τέλος οὐδὲν τρώγων ζῇ ἐπὶ 20 ἡμέρας.

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἀσθένειαι λαιμοῦ

Ἂν θέλῃς νὰ μὴ προσβάλλεσαι ποτὲ ἀπὸ ἀσθενείας τοῦ λαιμοῦ, πλύνε καλὰ κάθε πρωὶ ἐκτὸς τοῦ προσώπου σου καὶ τὸν λαιμόν σου.

Φαγητόν, ὕπνος, καθαρὸς ἀὴρ

Ποτὲ μὴ φοβοῦ ἀπὸ φθίσιν ἐὰν τρέφεσαι καλῶς καὶ τακτικῶς, κοιμᾶσαι ὅσον πρέπει, ἀναπνέεις πάντοτε καθαρὸν ἀέρα καὶ δὲν κάμνεις καταγρήσεις.

Ἀνοικτὰ παράθυρα

Συνείθισε, ἐὰν εἶναι δυνατὸν καὶ ἀργίζων ἀπὸ τὸν Μάϊον, νὰ κοιμᾶσαι μὲ ἀνοικτὸν παράθυρον, ἀλλὰ νὰ προφυλάσσεσαι καταλλήλως ἀπὸ τὰ ρεύματα.

Συγκίνησις, σύγχυσις, θυμὸς

Ἀμέσως μετὰ διαίαν ἠθικὴν συγκίνησιν καὶ ἰδίως μετὰ σύγχυσιν ἢ ὀργήν, μὴ καθήσῃς νὰ φάγῃς, διότι ἀφεύκτως θὰ πάθῃς σοβαρὰν δυσπεψίαν.

Κίνδυνος ἀκοῆς

Ὅταν ἀπομύτεσαι μὴ πίεζε καὶ φράττε τοὺς δύο μυκτῆράς σου συγχρόνως, ἀλλὰ μόνον τὸν ἕνα, διότι ἄλλως κινδυνεύει βαθμηδὸν ἡ ἀκοή σου

Κίνδυνος ὀδόντων

Μὴ θραῦε ποτὲ μὲ τοὺς ὀδόντας σου κάρυα, λεπτοκάρυα, κλωστὰς καὶ ὁ,τι ἄλλο σκληρὸν πρᾶγμα, διότι τοιουτοτρόπως καταστρέφονται βαθμηδόν.

Ἱδρώς

Μὴ πίνε ψυγρὸν νερὸν ἐνῷ εἶσαι ἱδρωμένος ἀπὸ κίνησιν, ἢ ἂν πίῃς ἐξακολούθησον τὸν δρόμον ἢ τὴν κίνησίν σου,

Πρωϊνὸν φαγητόν

Τὸ πρωὶ συνείθισον νὰ τρώγῃς κάτι τι, ἔστω καὶ ὀλίγον ψωμὶ μόνον, μὲ τὸν καφὲν ἢ τὸ γάλα σου, διὰ νὰ μὴ ἀρχίσῃς τὴν ἐργασίαν σου μὲ κενὸν στόμαχον.

Καλτσοδέται

Μὴ σφίγγε ποτὲ τοὺς κνημοδέτας σου (καλτσοδέτας) διότι μὲ αὐτὴν τὴν παρεμπόδισιν τῆς φλεβικῆς κυκλοφορίας κινδυνεύεις νὰ πάθῃς ἕλκη τῶν κνημῶν.

Νερὸν μετὰ τὸ φαγητόν

Ἀμέσως μετὰ θερμὸν φαγητὸν μὴ πίνε ψυχρὸν ὕδωρ μήτε πάνπαλιν, ἂν δὲν θέλῃς νὰ καταστραφοῦν οἱ ὀδόντες σου.

Πλύσιμον στήθους καὶ λαιμοῦ

Συνείθισε ἀπὸ τοῦ θέρους τὰς ψυγρὰς πλύσεις τοῦ στήθους καὶ λαιμοῦ κάθε πρωὶ διὰ νὰ μὴ φοβεῖσαι ποτὲ ἀπὸ κρυολογήματα.

Φαιδρότης

Ἓν ἀπὸ τὰ μυστικὰ τῆς ὑγείας εἶναι καὶ ἡ ἀνοικτὴ καρδιά, ἡ φαιδρὰ καὶ εὔθυμος διάθεσις καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ νὰ μὴ συγχύζεσαι εὐκόλως.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἦτον ἡ νύχτα σκοτεινὴ
μὲ διαμαντένια ἀστέρια...
Δὲν ἀκουγότανε φωνὴ
᾽ς τὰ ἔρημα λημέρια.

᾽Ανάμεσα ᾽ς τὸν οὐρανὸ
μὲ ὠμορφιὰ καὶ χάρι
ἔλαμπ᾽ ἕν ἄστρο φωτεινὸ
κι᾽ ἔφεγγε ᾽σὰ᾽ φεγγάρι.

᾽Σὲ μιὰ σπηλιὰ, Παρθέν᾽ Ἁγνὴ
μ᾽ ὄνομα δοξασμένο
᾽σπαργάνωσε μέσ᾽ ᾽ς τὸ παχνὶ
παιδάκι ἀγαπημένο.

Μυστήριο μέγα καὶ φρικτὸ,
ποὺ ᾽νίκησε τὴ φύσι,
κόσμου Σωτῆρα τὸν Χριστὸ
ἐγνώρισεν ἡ χτίσι!...

Ἄγγελοι ᾽ψέλναν λιγερὰ
καὶ τὸν δοξολογοῦσαν
βοσκοὶ ᾽θαυμάζαν μὲ χαρὰ
καὶ Μάγοι ᾽προσκυνοῦσαν.

Μάγοι τοῦ ᾽δώκανε χρυσὸ,
πολύτιμο στεφάνι
ἁγνὸ χρυσάφι περισσὸ
καὶ σμύρνα καὶ λιβάνι.

Κι᾽ ἐμεῖς μὲ πρόθυμη καρδιὰ
τὸν Πλάστη προσκυνοῦμε
καὶ μὲ οὐράνια μελῳδιὰ
«Χριστούγεννα» τιμοῦμε!...

Δ. Κ. ΜΕΛΙΗΔΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΜΑΣ

ὑπὸ ΣΤ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ *ἰατροῦ*

ΣΥΝΕΘΕΤΟΝ ἤδη μίαν φιλοσοφικὴν διὰ τὸ ἀνὰ χεῖρας ἡμερολόγιον μελέτην, ὁπότε παρατυγχάνων φιλικὸν πρόσωπον μὲ ἐπιτακτικὴν παράκλησιν μὲ διέκοψε. Μὴ, δι᾽ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀνεφώνησε, μὴ ἀρέσκεσαι ν᾽ ἀνακινῇς σήμερον διὰ τὸ θέμα τῆς προκειμένης πραγματείας μου.

Ὁ διακεκριμένος ἰατρὸς
κ. Στ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

Ὁ αἰὼν, ἢ μᾶλλον τὸ τμῆμα τούτου τοὐλάχιστον, τὸ ὁποῖον διερχόμεθα, εἶναι δύναταί τις μετὰ παρρησίας νὰ εἴπῃ, τελείως ἀπρόσφορον δι᾽ ὑψηλὴν διανόησιν, διὰ τοὺς διανοουμένους.

Αἱ ἐπικρατήσασαι ἢ ὀρθώτερον αἱ ἐκ συγχρόνων τινῶν αἰτίων ἐπιβληθεῖσαι ἄκρως ὑλιστικαὶ ἀντιλήψεις τῶν ἀνθρώπων τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων καὶ ἡ μετὰ τὸν γενικὸν πόλεμον κοινωνικὴ ἐξάρθρωσις καὶ ἐξαθλίωσις ἐπέφερεν τοιαύτην μεταστροφὴν πεποιθήσεων καὶ ἀνέδειξαν τοσαύτην οἰκονομικὴν ἀνὰ τὸν κόσμον σύγχυσιν, ἀναρχίαν καὶ κρίσιν, ὥστε ἡ διαβίωσις καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἁπλῆ ζωὴ νὰ καθίσταται σήμερον διὰ τὸν ἄνθρωπον προβληματικὴ καὶ δυσχερεστάτη. Κατήντησε νὰ δέεται οὗτος καὶ νὰ ἀναζητῇ, οὐχὶ πλέον εὐμάρειαν καὶ εὐτυχίαν, ἀλλ᾽αὐτὸν ἁπλῶς τὸν ἐπιούσιον ἄρτον του, καὶ νὰ ἀδιαφορῇ παντελῶς, ὡς ἦτο ἐπόμενον, διὰ τὸν πολὺν κόσμον φιλοσοφικὰ ζητήματα, ἂν θέλῃς τοὐλάχιστον ν᾽ ἀξιωθῇς προθύμου ἀναγνώσεως.

Καὶ δικαιώσας πληρέστατα τόν ὀξυδερκῆ φίλον ἐνεπνεύσθην ἐκ τῆς παρατηρήσεώς του ἀκριβῶς ταύτης

πᾶσαν διανοητικὴν ἔξαρσιν καὶ ἀπόλαυσιν, δι' ἰδανικὰ ἐν γένει καὶ ἰδεώδη.

Ἐνδεικτικὰ ἄλλως τε τῆς καταστάσεως ταύτης τοῦ κόσμου ἔχομεν καθ' ἑκάστην πολλὰ, ἄπειρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἄξια μνείας εἶναι ὁ τεράστιος, ἐπὶ παραδείγματι, ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ἀνὰ τὴν ὑφήλιον (ὀκτὼ ἕως δέκα ἑκατομμύρια ἀνέργων ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἴκοσι τρία ἑκατομ. ἀνέργων ἐν Ἀμερικῇ πλὴν τῶν εἰς τὰς ἄλλας τρεῖς ἠπείρους τοιούτων), τὸ πλῆθος ἀφ' ἑτέρου τῶν ἀπεργιῶν, τῶν στάσεων καὶ τῶν ἐκ πείνης καὶ ἀθλιότητος κακουργημάτων, ὡς καὶ τόσων ἄλλων κοινωνικῶν ἐκτρόπων, ὑφ' ὧν κατατρύχονται καὶ χῶραι, αἱ ὁποῖαι μάλιστα μέχρι της χθὲς ἀκόμη εὐημέρουν καὶ ἤκμαζον.

Εἰς τοιοῦτον τι περιβάλλον, ὑπὸ τόσον ἀνωμάλους κοινωνικὰς συνθήκας δὲν εἶναι νομίζω, δυσνόητον ἢ ἀκατάληπτον, ἂν καὶ ὁ διανοούμενος κόσμος ἐξηναγκάσθη νὰ αἰσθανθῇ τὰς συνεπείας τῆς συγχρόνου ταύτης ἐκτροχιάσεως καὶ κακοδαιμονίας τῶν ὅρων τῆς καθόλου ἐν τῇ κοινωνίᾳ ζωῆς.

Δέον ἐν τούτοις πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως νὰ καθορισθῇ ἐπακριβῶς διὰ ποίους διανοουμένους τυγχάνει ἀπρόσφορος, ὡς θέλομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν, ὁ αἰών μας. Διότι δὲν δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ, ὅτι καὶ ὁ αἰών μας ἀναμφισβητήτως διακρίνεται διὰ τὸ μέγεθος καὶ πλῆθος τῶν σκαπανέων τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῶν Ὡραίων Τεχνῶν ὡς καὶ διὰ τὰς ἐξεχούσας κορυφὰς τῶν πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς δημοσιογραφίας καὶ δημοσιολογίας. Δὲν πρόκειται ὅμως ἐνταῦθα περὶ τούτων. Ἡ χορεία τῶν διανοουμένων ἀπαρτίζεται κυρίως ἀπὸ τρεῖς τάξεις ἀνθρώπων.

1ον ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους διὰ τὴν Ἐπιστήμην καὶ ἀποκλειστικῶς μόνον δι' αὐτήν.

2ον ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους διὰ τῆς Ἐπιστήμης, τοὺς ἔχοντας δηλονότι τὴν Ἐπιστήμην ὡς βιοποριστικὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα, καὶ 3ον τοὺς ἐρασιτέχνας διανοουμένους, τοὺς εἰσερχομένους τουτέστι καὶ ἐγκύπτοντας εἰς τὴν ἀνωτέραν διανόησιν, τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὰ Γράμματα ἁπλῶς μόνον πρὸς διάθρυψιν καὶ τέρψιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν ἐπιθυμιῶν καὶ ὀρέξεων.

Ἐνταῦθα λοιπὸν πρόκειται μόνον περὶ τῶν τῆς δευτέρας τάξεως διανοουμένων, περὶ τῶν διαβιούντων ἐν ἄλλοις λόγοις δυνάμει καὶ μέσῳ τῆς Ἐπιστήμης ἢ τῆς Ὡραίας Τέχνης, τῆς ὁποίας ἔτυχε νὰ εἶναι κάτοχοι. Διότι οἱ διὰ τὴν ἐπιστήμην ἐργαζόμενοι ὑποτίθεται, ὅτι φύσει ἢ θέσει τυγχάνουσιν οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι καὶ οὐδεμίαν κατὰ συνέπειαν δύναται νὰ ἐνασκήσῃ ἐπ' αὐτῶν ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη οἰκονομικὴ τῶν διαφόρων κοινωνιῶν κατάστασις.

Διὰ τοὺς τῆς δευτέρας ἔθεν τάξεως διανουμένους, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀποτελοῦν ἁπανταχοῦ σχεδὸν τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ συνόλου, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι, ὁ αἰών μας, οἱ καιροί, οὓς διανύομεν, εἶναι δυστυχῶς χαλεποί, δύσκολοι καὶ κακοί.

Πολλοί, πλεῖστοι. διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν, ἡ πλειονότης τῶν διδακτόρων καὶ τιτλούχων τῆς Φιλοσοφίας καὶ Φιλολογίας, τῆς Ἰατρικῆς καὶ Νομικῆς, τῆς Θεολογίας καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ πλεῖστοι τῶν διπλωματούχων τῆς Μουσικῆς, Ζωγραφικῆς καὶ Γλυπτικῆς διέρχονται σήμερον ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν Ὑφήλιον τὴν δυσχερεστέραν ζωήν, τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ τις διὰ διανοουμένους. Μὲ στενοχωρίαν καὶ οὐχὶ σπανίως μὲ στερήσεις, μὲ ἀηδίαν διὰ τὴν σήμερον καὶ μὲ δικαίαν ἀβεβαιότητα καὶ ἀγωνίαν διὰ τὴν ἐπαύριον διέρχονται παρηγκωνισμένοι τὸν βίον των, ἐν ἀφανείᾳ καὶ ἀφωνίᾳ καὶ περιορίζονται εἰς τὸ νὰ οἰκτείρωσι καὶ ἐλεεινολογῶσι μόνον φλεγματικῶς τὴν κατάστασιν τοῦ σημερινοῦ κόσμου ἀλλ' ὄχι ὀλιγώτερον καὶ τὴν ἰδικήν των.

Σκοπίμως δὲν θέλω νὰ ἐπιμείνω εἰς τὰς σχετικὰς ἀτομικάς μου ἀντιλήψεις καὶ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἠρύσθην ἐκ τοῦ πρὸ διετίας ταξειδίου μου ἀνὰ ἑπτὰ ὅλας ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης, θὰ ἀναφέρω μόνον τελευταῖά τινα ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα γεγονότα, δι' ὧν καταδεικνύεται ἐπαρκέστατα ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος χειμῶνος, ὅστις ὡς γνωστὸν ἦτο δριμύς, ἡ Δημαρχία τῆς Βουδαπέστης ἐμίσθωσε δέκα χιλιάδας ἄτομα διὰ τὴν ἐκ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἄρσιν τῶν ἀφθόνων τότε χιόνων. Ἐκ τῶν δέκα τούτων χιλιάδων μισθωτῶν ἐργατῶν διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀγγαρείαν ἑξακόσιοι (ἀρ. 600) ἦσαν διπλωματοῦχοι Πανεπιστημίων καὶ ἄλλοι τόσοι σχεδὸν ἀφ' ἑτέρου καλλιτέχναι πάσης ἀδιακρίτως ἀποχρώσεως. Καὶ ὅμως μόλις πρὸ δύο ἐτῶν εἶχον διαπιστώσει ἰδίοις ὄμμασι καλὴν σχετικῶς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἐν Βουδαπέστῃ

Πρὸ ὀλίγων δι' ὡσαύτως μηνῶν καὶ μάλιστα μετὰ τὸν φόνον τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Αὐστρίας, ἡ ἀστυνομία τῆς Βιέννης ἔχουσα ἀνάγκην διακοσίων ἀτόμων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀστυφυλάκων, προέκρινε νὰ προσλάβῃ ἐκ τῆς ἀπειροπληθοῦς καὶ πολυμόρφου πληθύος τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα διεξεδίκησαν τὰς θέσεις ταύτας, ἀπεφάσισε, ἐπαναλέγω νὰ προσλάβῃ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε (ἀρ. 185) δικηγόρους καὶ δέκα πέντε ἰατρούς.

Ἀνάλογον ἄλλως τε, ἂν καὶ ὄχι τόσον ἐξευτελιστικὴν, κατάστασιν διανοουμένων ἀνευρίσκει τις, ὁπόταν ἐταστικώτερόν πως θελήσῃ νὰ ἐρευνήσῃ τὰ πράγματα, εἰς πολλὰς χώρας τῆς ὑφηλίου, ἀφοῦ δὲν εἶναι ἀσύνηθες νὰ συναντήσῃ τις διανοουμένους, ἐδῶ μὲν ὡς ὑπαλλήλους καταστημάτων ἢ ἐργοστασίων, ἀλλαχοῦ ὡς ὁδηγοὺς μεταφορικῶν μέσων (τροχιοδρόμων, αὐτοκινήτων κ. τ. λ.), ἀλλαχοῦ ὡς θυρωροὺς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Εἰς ὅλην ὡσαύτως τὴν Εὐρώπην, οἱ πλεῖστοι τῶν ἰατρῶν καὶ δικηγόρων ἐξηναγκάσθησαν, ἀντὶ νὰ ἐξασκήσωσιν ἐλευθέρως τὸ ἐλεύθε-

ρον αὐτῶν ἐπάγγελμα, νὰ προσδεθῶσι, νὰ καταφύγωσι, πρὸς ἐξασφάλισιν καθωρισμένων καὶ παγίων πόρων ζωῆς, ὡς ἔμμισθοι ἰατροὶ ἢ δικηγόροι, ὡς ὑπάλληλοι δηλονότι ἐπιστήμονες, εἰς διαφόρους ἰδιωτικὰς ἢ κρατικὰς ὑπηρεσίας, γεγονὸς, τὸ ὁποῖον ἐξήγειρε τὴν συνείδησιν τῶν φανατικῶν ἐπιστημόνων καὶ ἐξαπέλυσε τὸ πολυθόρυβον ἐκεῖ ἀπό τινος ζήτημα τῆς «**ὑπαλληλοποιήσεως τῶν ἐπιστημόνων**».

Εἶναι ὡσαύτως ἐντέλει γνωστὸν, ὅτι εἰς πολλὰς πρωτευούσας τῆς Εὐρώπης κατὰ Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον μετ' ἐπιμονῆς καὶ στωϊκότητος τοιχοκολλοῦσιν εἰς τὰς ὁδοὺς προκηρύξεις ὁμοίας πρὸς τὰς τῶν θεάτρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναγιγνώσκει τις τὰς ἀκολούθους μὲ μεγάλα γράμματα παραινέσεις: Μὴ σπουδάζετε ἰατρικὴν, μακρὰν τῆς ἰατρικῆς, μὴ γίνεσθε ἰατροὶ καὶ τὰ παραπλήσια.

Τόσον θλιβερᾶς, τόσον οἰκτρᾶς, ἂς μὴ διστάσωμεν νὰ τὸ εἴπωμεν, τυγχανούσης τῆς καταστάσεως τῶν διανοουμένων τῆς σήμερον, ἀφ' ἑαυτοῦ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Καὶ διατὶ δὲν λαμβάνονται ἁρμοδίως τὰ κατάλληλα προληπτικὰ ἢ θεραπευτικὰ μέσα ἐναντίον τοῦ σοβαροῦ τούτου κοινωνικοῦ κακοῦ; Δὲν λαμβάνονται, διότι δυστυχῶς, κατὰ τὴν γνώμην μου, οὐδέποτε οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι, αὐτοὶ δηλονότι οἱ διανοούμενοι, ἠθέλησαν νὰ ἐργασθῶσι, νὰ διενεργήσωτι σοβαρῶς ὅπως καὶ ὅπου δεῖ πρὸς βελτίωσιν καὶ διευθέτησιν τῆς θέσεώς των. Παθητικῶς καὶ μοιρολατρικῶς μόνον οὗτοι ἀποδεχόμενοι τὰ δεινὰ τῆς καταστάσεώς των, περιορίζονται συνήθως, ὡς εἴπομεν, εἰς ἀστόχους μεμψιμοιρίας καὶ αἰτιάσεις, χωρὶς τίποτε τὸ θετικὸν ὁμαδικῶς καὶ ἐκ συμφώνου νὰ ἀποφασίσωσι καὶ ἀξιώσωσι.

Καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι, νομίζω, ἡ κυριωτέρα αἰτία τοῦ ὅλου κακοῦ. Διότι αὐτοὶ οὗτοι οἱ διανοούμενοι ἔπρεπε καὶ πρέπει νὰ ἐπιδειώξωσι, ἀποτεινόμενοι εἰς τὸ κοινὸν ἀφ' ἑνὸς καὶ εἰς τὰς ἁρμοδίους κυβερνητικὰς ἀρχὰς ἀφ' ἑτέρου τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καταλλήλων μέτρων. Ἐὰν τοῦτο συνέβαινε πρὸ πολλοῦ θὰ ἐξέλιπε ἡ παρατηρουμένη ὑπερπληθώρα τῶν διανοουμένων, ἡ δυσανάλογος, ὡς φαίνεται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς συνθήκας τῆς συγχρόνου τῶν κοινωνιῶν ζωῆς, πρὸς τὴν σημερινὴν ζήτησιν. Κατὰ ταῦτα δέον πρῶτον τὸ κοινὸν (οἱ γονεῖς, οἱ κηδεμόνες καὶ αὐτὴ ἡ νεολαία) διηνεκῶς καὶ συστηματικῶς νὰ διαφωτίζηται, νὰ πειθαναγκάζηται νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ μάθῃ ὅτι ὁ ἐπιθυμῶν κατὰ τὸν σημερινὸν ἄκρως ὑλιστικὸν αἰῶνα νὰ ἐξασφαλίσῃ δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του οὐχὶ πλέον εὐημερείαν καὶ χλιδὴν, ἀλλὰ ἀσφαλῆ καὶ ὡρισμένον πόρον ζωῆς ὀφείλει κατ' ἀνάγκην ν' ἀκολουθήσῃ πρακτικόν τι ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα, ἐμπόριον, βιομηχανίαν ἢ τέχνην καὶ οὐχὶ ἐπιστήμας, ὡραίας τέχνας καὶ γράμματα.

Πρέπει νὰ κατανοηθῇ ἐπαρκῶς, ὅτι ἂν καὶ ἡ ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσις εἶναι σήμερον ἀπαραίτητος καὶ ἀναπόφευκτος, αἱ ἐπιστήμαι καὶ αἱ ὡραῖαι τέχναι ἔπαυσαν πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, νὰ εἶναι εὔστοχα καὶ εὔκολα διοποριστικὰ στάδια. Εἰς αὐτὰς δέον νὰ καταφεύγωσιν, οὐχὶ πλέον οἱ ὑπὸ κενοδοξίας, φιλοδοξίας, ἀπομιμήσεως ἢ πρὸς διοπορισμὸν ὠθούμενοι, ἀλλὰ μόνον οἱ ἔχοντες ἐξαιρετικὰς κλίσεις καὶ τάλαντα καὶ ὅσοι τυγχάνωσι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι. Διότι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καὶ τῆς καλλιτεχνίας ἡ μεγαλειτέρα δυσχέρεια δὲν ἔγκειται εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς διπλώματος ἢ ἑνὸς τίτλου, τὴν τόσον ἄλλως τε ἐπίμοχθον καὶ πολυδάπανον, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς καλῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεως. Τοῦθ' ὅπερ ἀπαιτεῖ τοῦτο μὲν προσόντα καὶ οἰκονομικὰ μέσα οὐχὶ τὰ σύνηθη τοῦτο δὲ συνθήκας καὶ περιστάσεις εὐνοϊκὰς ἐκ μέρους τοῦ περιβάλλοντος. αἱ ὁποῖαι ὅμως δυστυχῶς σήμερον, πρὸς τῇ οἰκονομικῇ δυσπραγίᾳ, τελείως ἐλλείπουσι.

Πράγματι δὲ πῶς, ἐπὶ παραδείγματι, νὰ καταφύγῃ τις σήμερον εὐκόλως εἰς ζωγράφον ἢ μουσικόν, ὅταν συνεπείᾳ τῆς γενικῆς δυσπραγίας παλαίει κυριολεκτικῶς διὰ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον του, καὶ ὅταν ἱκανοποιεῖ ὅλας τὰς μουσικὰς αὐτοῦ ὀρέξεις μὲ μετακίνησιν ἢ πίεσιν ἁπλοῦ τινος κομβίου; Ὡσαύτως πῶς νὰ ἱκανοποιηθῇ καὶ νὰ ζήσῃ ὁ δικηγόρος ἢ ὁ ἰατρὸς, ὅταν αἱ διὰ τούτους ὀκτάναι, ὡς ἐπιπρόσθετα καὶ περιττά, ὡς εἰπεῖν, ἔξοδα θεωρούμεναι, δὲν ἐπιτρέπουσι σήμερον τὴν πρόθυμον προσφυγὴν εἰς τὰ φῶτα τῶν δικηγόρων καὶ ἰατρῶν παρὰ μόνον εἰς ἀπολύτως ἀναγκαίας περιστάσεις.

Ἄλλοτε καὶ διὰ τὰ μᾶλλον ἀσήμαντα ζητήματα ἢ νοσήματα ἀμέσως καὶ εὐμενῶς κατέφευγέ τις εἰς ἀναζήτησιν βοηθείας, ἐνῶ σήμερον καὶ ὁ ὑπὸ βαρείας παθήσεως κατατρυχόμενος καὶ ὑπὸ τῆς μεγαλειτέρας ἀδικίας πληττόμενος ἀδυνατεῖ, παρὰ τὴν θέλησίν του νὰ ἐπικαλεσθῇ ὁσάκις ἐπιθυμεῖ τὴν ἀρωγὴν τῶν ἁρμοδίων ἐπιστημόνων.

Δέον δεύτερον ἐκ μέρους τῶν Κυβερνήσεων νὰ θεσπισθῶσι μέτρα ἄκρως περιοριστικὰ διὰ τὰς πανεπιστημιακὰς καὶ τὰς τῶν ὡραίων Τεχνῶν σχολάς.

Οὐχὶ βεβαίως, ὡς ὑπό τινων ὑπεστηρίχθη, νὰ κλεισθῶσι αἱ πύλαι τῶν σχολῶν τούτων, ἔστω καὶ προσκαίρως, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἰσοφάριζε πρὸς ἀναστολὴν καὶ διακοπὴν τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ νὰ καθορισθῶσι καλῶς ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ ποιὸν τῶν κατ' ἔτος προσλαμβανομένων καὶ πάντοτε ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις ἑκάστης χώρας, ἵνα τοιουτοτρόπως ἐπιτραπῇ νὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτὰς μόνον ὅσοι χρειάζονται καὶ οἱ κατάλληλοι.

Ὡς καταλλήλους ἤδη θεωρῶ, οὐχὶ τοὺς κατόχους ἑνὸς διπλώματος γυμνασίου ἢ καὶ τοὺς ὑποβαλλομένους εἰς ἁπλὴν εἰσιτήριον ἐξέτασιν τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς αὐτῶν μόνον ἱκανότητος καὶ ὡριμότητος, ὡς δυστυχῶς μέχρι σήμερον συμβαίνει.

Πᾶς ὑποψήφιος διὰ νὰ θεωρηθῇ κατάλληλος καὶ διὰ νὰ γείνῃ δεκτὸς εἰς τὰς σχολὰς ταύτας δέον, κατ' ἐμέ, νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς ἀκολούθους δοκιμασίας:

1ον νὰ παρουσιάσῃ τεκμήρια τῆς ἀρτίας βεβαίως ἐγκυκλοπαιδικῆς αὐτοῦ μορφώσεως (δίπλωμα γυμνασίου ἢ καὶ εἰσιτηρίους ἐξετάσεις) τοῦθ' ὅπερ ἐκζητεῖται καὶ σήμερον.

2ον νὰ ὑποστῇ μετὰ ταῦτα ἐκ μέρους εἰδικῆς πανεπιστημιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐξέλεγξιν αὐστηρὰν τῶν σωματικῶν καὶ διανοητικῶν αὐτοῦ ἰδιοτήτων, ἵνα οὕτως ὁ ὑποψήφιος ἀποδειχθῇ ὅτι πράγματι κατέχει τὰ σωματικὰ ἐκεῖνα προσόντα, τὰ ὁποῖα πρὸς ἐπιτυχίαν ἀπαιτοῦνται διὰ τὸ στάδιον τὸ ὁποῖον οὗτος ἐπιζητεῖ ν' ἀκολουθήσῃ. Θὰ ἐμετριάζετο κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον τὸ σύνηθες φαινόμενον, καθ' ὁ ἐμφανίζονται ὡς δικηγόροι καὶ ἰατροί, πρόσωπα, τῶν ὁποίων τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἡ πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ αὐτῶν διάπλασις εἶναι αὐτόχρημα ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ κοινωνίᾳ καταβασανίζονται καὶ προθυμοποιοῦνται νὰ ἐξασκήσωσι. Καὶ

3ον Νὰ ἐνασκῆται ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν τοῦ σπουδάζοντος καὶ δυνάμει πρακτικῶν ἐξακριβώσεων, διηνεκὴς ἔλεγχος τῆς ἱκανότητος ἢ μὴ τούτου, οὕτως ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ σπουδαστὴς ἐγκαίρως νὰ κατανοήσῃ τὴν ἐπάρκειαν ἢ ἀνεπάρκειαν αὐτοῦ διὰ τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ σπουδάζῃ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἄρρενας διανοουμένους.

Προκειμένου ἤδη παρεμβατικῶς καὶ χάριν τοῦ πλήρους, περὶ τῶν σχέσεων τῆς γυναικὸς πρὸς τὴν ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, ἐπιτραπήτω νὰ ἐκθέσω ἐν συντόμῳ τὴν γνώμην μου εἰς τὰς κατωτέρω γραμμάς.

Ἂν καὶ ἀναμφισβητήτως ἡ ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσις διὰ τὴν γυναῖκα, τὴν ἴσην σήμερον μὲ τὸν ἄνδρα, εἶναι ἀπαραίτητος καὶ μὲ πᾶσαν ὁμολογουμένως θυσίαν ἐπιζητήσιμος, ἡ ἀνωτέρα ἐν τούτοις δι' αὐτὴν μόρφωσις τότε μόνον δύναται νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ καὶ ἐπωφελής, ὁπόταν ἀποβλέπει εἰς καθαρὰν ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἐπιστήμης ἢ ὡραίας τινὸς Τέχνης, ἢ καὶ ὅταν τυγχάνει καθαρῶς ἐρασιτεχνική. Γυναίκας πράγματι τοῦ εἴδους τούτου, ἀναδειχθείσας παγκοσμίως καὶ ὀξασθείσας ἐγνώρισαν, ὡς γνωστόν, πολλαὶ χῶραι καὶ πολλαὶ ἐποχαί.

Ἡ ἀνωτέρα ὅμως ἐπιστημονικὴ ἢ καλλιτεχνικὴ μόρφωσις οια τὴν γυναῖκα ὡς ἁπλοῦν μόνον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα καὶ μέσον ἢ δι' ἀντικατάστασιν δῆθεν τῆς προικός, ὡς πολλάκις ὑστεροβούλως καὶ ἀτυχῶς συμβαίνει, εἶναι ὄχι μόνον ἀνωφελής, ἀλλὰ καὶ βλαβερά. Πρῶτον μὲν, διότι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς σημερινὰς τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν διανοουμένων συνθήκας ἀνεπανορθώτως ἀποτυγχάνει, καὶ δεύτερον διότι καὶ ἂν ἐπὶ τέλους κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτύχῃ, δημιουργεῖ πάντοτε γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι εἶναι τελείως ἀκατάλληλοι διὰ τὴν σύμπηξιν μιᾶς ἀληθινῆς οἰκογενιακῆς ἑστίας, μιᾶς πραγματικῆς ἐν τῷ οἴκῳ φωλεᾶς.

Διότι ἡ πεῖρα διδάσκει, ὅτι αἱ γυναῖκες αἱ ἐπαγγελόμεναι Ἐπιστήμην ἢ τὰς ὡραίας Τέχνας, ὡς ἐκ τῶν ἀκαταπαύστων ἐπαγγελματικῶν αὐτῶν ἀσχολιῶν καὶ ἰδίᾳ ὡς τῶν διαμορφωθεισῶν παρ' αὐταῖς ἀκαταλλήλων ἀντιλήψεων περὶ ζωῆς ἐν γένει, οὐδέποτε δύνανται ν' ἀναχθῶσιν εἰς τὸ ὕψος μιᾶς καλῆς μητρὸς ἢ μιᾶς ἀφωσιωμένης συζύγου.

Κατ' ἀρχὴν ἄλλως τε ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ γνωρίζῃ καλῶς, ὅτι, ὁσάκις διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον κατέρχεται εἰς ἐπάγγελμά τι ἐν τῇ κοινωνίᾳ, κατ' ἀνάγκην ἀπομακρύνεται ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς φύσεως καθορισθέντος αὐτῇ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ ἐπαγγέλματος, τοῦ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τουτέστιν ἐπαγγέλματος τῆς συζύγου καὶ τῆς μητρός.

Διότι ἡ γυναῖκα εἶναι κατ' ἀνωτέραν οἰκονομίαν προωρισμένη δι' οἰκογενειακὸν καὶ οὐχὶ διὰ κοινωνικὸν ἐπάγγελμα.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην εὐτυχῶς κατενόησαν ἐκ νέου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολλαὶ πεπολιτισμέναι χῶραι, εἰς τὰς ὁποίας καὶ ἤρχισε πλέον, ἰδίᾳ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, σοβαρὰ καὶ ἀκατάσχετος προσπάθεια, ὅπως παντὶ σθένει καὶ μέσῳ ἐπανέλθῃ πάλιν ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὴν ἀγορὰν καὶ τὰς ἀκαδημαϊκὰς στοὰς εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν οἰκογένειαν.

Ἡ ἀνωτέρω σύντομος κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τόσον ἀνεπαρκὴς ἀπεικόνισις τῆς καταστάσεως τῶν διανοουμένων τῆς ἐποχῆς μας εὔχομαι, ὅπως ἀνακινήσῃ, ὅπως ἀναρριπίσῃ ἐπὶ τέλους δεόντως καὶ ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν συζήτησιν τὸ μέγα τοῦτο κοινωνικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον πρὸς τὸ καλὸν ὅλων τῶν κοινωνιῶν, ἀντὶ ν' ἀποκδύπτεται καὶ ἀποσιωπᾶται, ἔχει ἀνάγκην πλήρους καὶ εὐθαρσοῦς ἀποκαλύψεως ὡς καὶ συντόμου μετὰ ταῦτα καὶ συστηματικῆς μελέτης καὶ ἐπεμβάσεως ἐκ μέρους τῆς τε ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ τῶν ἁρμοδίων κρατικῶν ἀρχῶν.

Διότι πρὸς θεραπείαν μιᾶς πληγῆς παντὸς ἀδιακρίτως ὀργανισμοῦ πρὸ τῆς δεούσης ἐπεμβάσεως ἀπαραίτητος εἶναι πάντοτε ἡ ἀκριβὴς ἀναγνώρισις καὶ ἡ εὑρεῖα καὶ δαψιλὴς ἀποκάλυψις ταύτης.

ΣΤ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

Ἐν Κων)πόλει
Νοέμβριος 1934

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Φιλία ἐστὶ ψυχὴ ἐν δυσὶ σώμασιν ἐνοικουμένη **Ἀριστοτέλης**

Ἐπὶ τὰ δεῖπνα τῶν φίλων βραδέως πορεύου, ἐπὶ δὲ τὰς ἀτυχίας ταχέως. **Χίλων**

Ἵππου μὲν ἀρετὴν ἐν πολέμῳ κρίνομεν, φίλου δὲ πίστιν ἐν ἀτυχίᾳ. **Πλούταρχος**

Τῷ μὲν τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς χρεῖ ἐστὶν ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου.

ΣΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

Α.'

Ἐθνάρχη! «Καλῶς ὥρισες» καὶ Σὺ κι' ἡ Συνοδειά Σου
καὶ σήμερα ἐλειτούργησες τὴν «πέμπτη» Λειτουργιά Σου!
Κι' ἐπάνω στὸ «Μνημόσυνο» τῶν 'Ιδρυτῶν-Κτιτόρων
ἐμνημόνεψες ὀνόματα πανσέπτων Προπατόρων,
Εὐεργετῶν καὶ Δωρητῶν μεγάλων δωρημάτων,
καὶ εὐσεβῶν Συνδρομητῶν ἐνδόξων 'Ιδρυμάτων
Εὐλογημένα ὀνόματα ἐστὸν οὐρανὸ γραμμένα
καὶ ἐστὰ οὐράνια καὶ ἐστὴ γῆ θὰ μένουν φημισμένα!
Ἄνθρωποι μεγαλόκαρδοι μὲ πίστι στεριωμένοι
καὶ ἐστὰ οὐράνια καὶ ἐστὴ γῆ θὰ μένουν δοξασμένοι,
γιατ' ὅλοι μ' εὐσπλαχνη καρδιὰ τὸ Ἔθνος ἀγαποῦσαν
καὶ τὰ μεγάλα πλούτη των ἀλύπητα ἐσκορποῦσαν,
κι' ἔχτισαν «Φιλανθρωπικὰ» καὶ «Ἐθνικὰ» παλάτια
ποὺ τὰ θαυμάζουν τῶν Ἐθνῶν τὰ ἐξιπασμένα μάτια...
Γι' αὐτὸ κι' ὁ Πλάστης ἔγραψε τὰ κατορθώματά των
μέσ' ἐστὸ «Βιβλίο τῆς Ζωῆς» καὶ τὰ ὀνόματά των.
Γι' αὐτὸ καὶ μὲ παντοτεινὴ κι' αἰώνια εὐγνωμοσύνη
ὅλο τὸ Ἔθνος τοὺς τιμᾷ καὶ ὅλη ἡ Ρωμηοσύνη!
Γι' αὐτὸ κι' ἀπ' τὴν ἀπέραντη τῆς γῆς αὐτῆς τὴ σφαῖρα
ἕνα τραγοῦδι πεταχτὸ σκορπιέται στὸν ἀέρα:
«Ὦ! μέσα ἐστὸν ἀμάραντο τοῦ Παραδείσου ἀνθῶνα
» αἰώνια νἄν' ἡ μνήμη τους, νὰ ζοῦνε 'στὸν αἰῶνα!...
» Φάχρης ὁ πρῶτος 'Ιδρυτής, ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου,
» πῶστρωσε «τσόχαις κόκκινες» ἐστὸ διάβα τοῦ Σουλτάνου,
» π' ἀφῆκε τόσα χτήματα, ἐστὸ Ἔθνος χαρισμένα,
» κι' ὅλοι ἐπαινοῦν τὰ ἔργα του τ' ἀξιοπαινεμένα!...
» Γιώργης Ζαρίφης καὶ Τσυγγρὸς, Σκουλούδης, Εὐγενίδης,
» Μαυρογορδᾶτος Θώδωρος, Γιάννης Χαριτωνίδης,
» καὶ Σιδερίδης ὁ λαμπρὸς καὶ Ζερβουδάκης Χιώτης,
» καὶ Χρυσοβέργης, ὁ χρυσὸς αὐτὸς Στενημαχιώτης,
» καὶ ὅλοι οἱ μεγαλόψυχοι Προστάται τῶν ἀπόρων,
» καὶ τὸ κερβάνι ὁλόκληρο τῶν σεβαστῶν Κτιτόρων!...

Β'.

Ὦ!... Τί μεγάλη ἀρετὴ εἶν' ἡ φιλανθρωπία,
καὶ τὶ κακία μισητὴ εἶν' ἡ φιλαργυρία!
Ἡ μιὰ ἐχει δόξα καὶ τιμὴ καὶ ἁγιασμένη μνήμη,
ἡ ἄλλη παντοῦ καταφρονιά, καταραμένη φήμη!
Οἱ Εὐεργέται οἱ τρανοὶ «παρᾶ» δὲν προσκυνοῦσαν,
τὴ δύστυχη φτωχολογιὰ δὲν τὴν καταφρονοῦσαν,
μόν' ἀγαποῦσαν τοὺς φτωχοὺς καὶ πάντα τοὺς βοηθοῦσαν,
καὶ πάντα τοὺς ἐδιαφέντευαν καὶ τοὺς παρηγοροῦσαν.
Μὰ κι' οἱ λαμπροί μας Ἄρχοντες, οἱ κοσμαγαπημένοι,
οἱ Ἔμφοροι κι' Ἐπίτροποι, τοῦ Γένους διαλεγμένοι,
οἱ ἀντάξιοι ἀπόγονοι μεγαλουργῶν Κτιτόρων,
οἱ Εὐεργέται τῶν πτωχῶν, Προστάται τῶν ἀπόρων,
μὲ θεϊκὰ χαρίσματα θεοστεφανωμένοι,
μ' εὐγενικά αἰσθήματα εἶν' ὅλοι στολισμένοι!
Βλέπετε, πῶς τ' ὠμόρφαιναν αὐτὸ τὸ Μοναστῆρι,
καὶ πόση δείχνουν προθυμιὰ ἐσὲ κάθε πανηγῦρι;
Ὦ!... Εἶναι δόξα καὶ τιμή, τοῦ Γένους Κουμαντάροι,
τῆς Ρωμηοσύνης ἐπαίνεμα καὶ τῆς Φυλῆς καμάρι,
νὰ κουμαντάρουν τῶν Ρωμηῶν παλάτια δοξασμένα,
«Ἄσυλα πόνου» πάνσεμνα καὶ κοσμοζηλεμένα!...

Γ'.

Μὰ μέσ' ἐστὸν κόσμο βρίσκονται κι' Ἀρχόντοι φανταγμένοι
ποὺ ἔχουν ἄσπλαγχνη ψυχή, καρδιὰ μαρμαρωμένη!...
Δυστυχισμένους καὶ φτωχούς ποτὲ δὲν ἀγαποῦνε,
τὴν ἄτυχη φτωχολογιὰ πάντα καταφρονοῦνε,
τ' ἅγια λόγια τοῦ Χριστοῦ καθόλου δὲν τ' ἀκοῦνε
καὶ κάθε δίκηο ἄνθρωπο πάντα τὸν ἀδικοῦνε...
Ἄχ!... Τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ γιατὶ τὴ λησμονοῦνε;
Πῶς καροργίζουν τὸν Θεό, χωρὶς νὰ αἰσθανθοῦνε;
Κι' ὅταν τὰ «Φιλανθρωπικὰ» κονάκια δυστυχοῦνε,
ἐστοὺς Ἀρχοντάδες τὰ πολλὰ τὰ πλούτη τί ὠφελοῦνε;

Δ'.

Ὦ!.. Στῆς ζωῆς τὴ θάλασσα τὴν ἐξαγριωμένη,
π' ἀναστενάζ' ἡ ἀρετὴ ἡ καταφρονεμένη,
καλότυχοι εἶν' οἱ Χριστιανοὶ, ποὺ κάνουν καλωσύνη

μ' εὐγενικὰ αἰσθήματα καὶ μὲ δικαιοσύνη !...
Καλότυχοι εἶν' οἱ Ἄρχοντες τοῦ κόσμου ποὺ εὐτυχοῦνε,
καὶ συμπαθοῦνε τοὺς φτωχοὺς καὶ πάντα τοὺς βοηθοῦνε!
Αὐτοί, 'σὰν φίλοι τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ θέ' ν' ἀξιωθοῦνε,
τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ αἰώνια νὰ χαροῦνε !..
Κι' ἀλλοίμονο 'στοὺς ἄρχοντες τοῦ κόσμου, πού εὐτυχοῦνε,
καὶ δὲν λυποῦνται τοὺς φτωχοὺς καὶ δὲν τοὺς ἐλεοῦνε!
Ὤ!... οἱ ἄσπλαγχνοι, ποὺ τὸν «παρᾶ» λατρεύουν κι' ἀγαποῦνε
τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ποτέ τους δὲν θὰ 'διοῦνε !...

Ε'.

Ἄμποτ' ὁ Δίκαιος Κριτὴς νὰ κάνῃ δίκῃα κρίσι,
κι' αὐτὴ ἡ Μπαλουκλιώτισσα, νὰ τοὺς θαυματουργήσῃ !
Ἄμποτ' ὁ Πλάστης ὁ Σοφὸς κι' αὐτοὺς νὰ τοὺς φωτίσῃ,
καὶ εἰς τὸν δρόμο τὸν ὀρθὸ νὰ τοὺς καθοδηγήσῃ,
καὶ τοὺς ἀπόρους ἀδελφοὺς νὰ μὴν καταφρονοῦνε,
μόνο νὰ τοὺς σπλαγχνίζωνται καὶ νὰ τοὺς βοηθοῦνε !
Ἄμποτ' Ἀφέντης ὁ Χριστὸς, π' ὅλο τὸν κόσμ' ὁρίζει,
ζωὴ καὶ χάρι καὶ χαρὰ εἰς ὅλους νὰ χαρίζῃ,
κι' ὅπως «τ' ἀθάνατο νερὸ» μαζὺ μὲ τὴν εὐχή Του
'δῶκε 'στὴ Σαμαρείτισσα τὴν ἅγια διδαχή Του,
ἔτσι ν' ἀξιώσῃ καὶ ἐμᾶς, νἀρθοῦμ' εὐτυχισμένοι
'στὴν «Ἑκατόχρονη Γιορτὴ» τὴν πολυδοξασμένη !

1934

Δ. Κ. ΜΕΛΠΙΔΗΣ

ΣΗΜ.— Τὸ παρὸν ποίημα στιχουργηθὲν ὑπὸ τοῦ 'Ιερολογ. καὶ Μουσοτραφοῦς διακόνου κ. Δωροθέου Μελπίδου, ἀπηγγέλθη ὑπ' αὐτοῦ τὴν Κυριατριάρχου κ. κ. Φωτίου τοῦ Β', καὶ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν, κατὰ τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ὑποδοχῶν τῆς 'Ι. Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐπακολουθήσασαν ὑποδοχὴν μετὰ τὴν ὑπὲρ τῶν Εὐεργετῶν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Λειτουργίαν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ
Μ. Οἰκονόμου τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Εἰς τὰς ἁγ. Γραφάς, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς οὐδέποτε γίνεται λόγος περὶ τοῦ ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐγέλασεν ἢ ἐμειδίασε, τρὶς ἀφ' ἑτέρου μνημονεύεται ὅτι ἔχυσε δάκρυα, εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀθλιότητα προσβλέπων. Χύνονται δὲ τὰ δάκρυα Του

Ὁ Αἰδ. κ. Κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
Ἱερ. προϊστάμενος Μάντσεστερ

ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει ὀλιγώτερα ἢ ἀφθονώτερα ἀναλόγως τοῦ στενωτέρου ἢ εὐρυτέρου κύκλου, ὅστις τὰ προκαλεῖ.

Ἡ πρώτη περίπτωσις, ὅπου παρουσιάζεται δακρύων ὁ Ἰησοῦς, εἶναι ἡ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ πεφιλημένου Του Λαζάρου, ὅτε ἐν τῇ πρὸς τὸ μνημεῖον ὁδῷ, θεωρήσας κλαίουσαν τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Μαρίαν κλαίουσαν παρὰ τὴν συνήθη ἐμφιλόσοφον ψυχικὴν ἠρεμίαν της, καὶ τοὺς παρακολουθοῦντας Ἰουδαίους ὁμοίως κλαίοντας, δὲν ἠδυνήθη καὶ Αὐτὸς νὰ κρατηθῇ, ἀλλὰ δύο δάκρυα, σταγόνες δρόσου θεϊκῆς συμπαθείας, ἀνέβλυσαν ἐκ τῶν ὀμμάτων Του καὶ ἐκυλισαν ἐπάνω εἰς τὰς καστανὰς παρειάς Του.

Ἡ θεωρία τοῦ θανάτου συντρίβοντος βαρύτατα τὴν ζωήν, ὁ ἄρρητος πόνος δύο ἀπορφανισθεισῶν γυναικείων ὑπάρξεων, δι' ἃς ὁ Λάζαρος ἐπεῖχε θέσιν καὶ ἀδελφοῦ καὶ πατρὸς συγχρόνως, τὸ εἰλικρινὲς πένθος τῶν Βηθανιτῶν, οἱ ὁποῖοι πρὸ τετραημέρου ἐκήδευσαν πολύτιμον συμπολίτην καὶ ἤρχοντο καὶ πάλιν νὰ συμμίξουν τὰ δάκρυα των μὲ τὰ δάκρυα τῶν μαυροφόρων ἀδελφῶν του, ὅλα ταῦτα συνεκίνησαν βαθύτατα τὴν συμπαθεστάτην καρδίαν τοῦ Κυρίου, Ὅστις τέλειος ὢν Θεός, τελείαν κατεῖχε καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν μὲ ὅλα τὰ ἀδιάβλητα πάθη της. Καὶ ὁ Πελώριος, ὁ Οὐράνιος, ὁ Ὑπέρμεγας, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Λόγος ἐθεάθη δακρύων. «Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς!» (Ἰω. ια', 35). Εἶναι ὁ μικρότερος

στίχος εἰς ὅλην τὴν ἁγ. Γραφήν. Ἀλλὰ οἷον ἐν αὐτῷ ἐμπεριέχεται ἰλιγγιῶδες ὕψος, οἷα τῶν ἐναντιωτάτων ἀνάκρασις καὶ σύμπτυξις!

Δευτέραν φορὰν ὁ Ἰησοῦς ἀφῆκε διέξοδον εἰς τὰ δάκρυά Του, ἐπὶ πώλου ὄνου πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατερχόμενος καὶ ὑπὸ σωρείας Ἰουδαίων ἐν βαΐοις καὶ κλάδοις ἐπευφημούμενος, ἐπλησίασε πρὸς τὴν μεγάλην τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καθέδραν καὶ ἀπὸ τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους προσεῖδε πρὸς αὐτὴν αἰφνιδίως εἰς τὴν κάτω κοιλάδα ἀνακύπτουσαν μὲ τὰς οἰκοδομάς της, τὴν κίνησίν της, τὰ πλήθη της, τὴν δόξαν της, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀμετανοησίαν της. Ὡς τὸ αἴσθημα τῆς φιλίας δὲν ὑπῆρξε ξένον πρὸς τὴν πληρεστάτην ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου, οὕτω καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ ὡς ἀκοίμητος κανδήλα εἰς τὰ στήθη Του ἔκαιε. Δὲν ἦτο Ἐκεῖνος κοσμοπολίτης, καίτοι διὰ τὴν σωτηρίαν καταβὰς ὅλου τοῦ κόσμου· οὐδ' εἶχε ἀξίωμα τὸ ὑλιστικὸν «ἐκεῖ ἡ πατρίς μου, ὅπου καὶ τὸ συμφέρον μου.» Ἀλλ' ὡς εἶχε τὴν ἰδιαιτέραν ἑστίαν Του καὶ ἄλλην Μητερα δὲν ἐγνώρισε ἀπὸ τὴν Πανάχραντον Μαρίαν, οὕτω εἶχε καὶ τὴν ἰδιαιτέραν ἐθνικότητά Του, ἐθνικότητα πτωχὴν ἴσως καὶ δούλην τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑ' ἀντήλλασσεν οὐδὲ μὲ ὅλας τὰς κιήσεις τῆς ὀλβίας Ρώμης.

Ἠγάπα τὴν πατρίδα Του ὁ Ἰησοῦς, ἐπόνει διὰ τὴν πιῶσίν της, ἐπόθει τὸ μεγαλεῖόν της. Ἀλλὰ φεῦ! εἰς ποῖον βάραθρον συμφορῶν φέρεται ἀκατάσχετος ἡ ἁγία Σιών. Ὤ, καὶ ἂν ἀπέπτυε τὸν φαρισαϊσμόν, ὅστις μὲ τὸν ἄγονον καὶ κρονόληρον τυπικισμόν του, μὲ τὴν διανοητικήν του στενότητα καὶ ἀποχαύνωσιν καὶ μὲ τὴν ἀνικανότητά του νὰ προσαρμοσθῇ διὰ νέων πτερυγισμῶν πρὸς τὸ παρόν, ὡς ἐφιάλτης βαρὺς τὴν ἀπέπνιγεν! Ὤ, καὶ ἂν ἤθελε νὰ τείνῃ πρὸς στιγμὴν τὸ οὖς εἰς τὰς θείας προσκλήσεις ἡ ἀείποτε προφητοκτόνος πόλις! Ἰδὲ πῶς ἐπέρχεται κατ' αὐτῆς ἡ θεϊκὴ ὀργή. Τὴν πολιορκοῦν οἱ Ρωμαῖοι. Γεμίζουν τὰ πέριξ της ἀπὸ ἐσταυρωμένους καὶ τὰ ἔνδον της ἀπὸ πτώματα. Ἀλληλοσφάζονται τὰ τέκνα της. Κυριεύεται τέλος τὸ γαυρίαμα τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Πυρπολεῖται ὁ ναός. Ἐξανδραποδίζονται οἱ ὑπολειφθέντες κάτοικοι.. Αὐτὰ θεωρεῖ τὸ βλέμμα τοῦ Ἰησοῦ, 40 περίπου ἔτη πρὶν νὰ γείνουν, καὶ χύνει διὰ τὴν ἐπικειμένην τύχην τῆς πόλεως ὄχι πλέον ἕνα ἢ δύο ἢ τρεῖς σταλαγμοὺς δακρύων ὡς ἐν Βηθανίᾳ, ἀλλὰ δακρύων κρουνούς. «Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν!!» (Λουκ. ιθ', 41).

Τρίτην φορὰν κλαίει ὁ Χριστὸς κατὰ τὴν Σταύρωσιν, ὅτε, ὡς ῥητῶς γράφει ἡ πρὸς Ἑβραίους (ε', 7), «δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν Αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσήνεγκε». Ἐδῶ πλέον δὲν ἔχομεν μόνον εὐάριθμα δάκρυα ὡς εἰς τὸν θανατον τοῦ Λαζάρου. Οὐδ' ἔχομεν μόνον δακρύων ἄφθονον ροήν. Ἀλλ' ἔχομεν κραυγὴν συγχρόνως καὶ κλαυθμόν, φωνὴν συγχρόνως καὶ ἄλγος. Ἄλγος ὑπερεκχειλίσαν, φουσκῶσαν, ἀφρίσαν καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦν καὶ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος διέξοδον. Διότι σημειωτέον ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ νηπίου καὶ κορασίδος, ὧν εὔκολοι οἱ κλαυθμηρισμοί. Πρόκειται περὶ ἀνδρὸς καὶ δὴ ἀνδρὸς τριακονταετοῦς, εἰς τὸ ζενὶθ ἱσταμένου τῆς πληρεστάτης καὶ ἀκμαιοτάτης ζωῆς.

Καὶ ὁ Ἀνὴρ αὐτὸς ὁ τέλειος κλαίει. Καὶ ὄχι μόνον κλαίει, ἀλλὰ καὶ κραυγάζει. Καὶ ὄχι μόνον κραυγάζει, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρῶς κραυγάζει. Κραυγάζει εἰς τὴν Γεθσημανῆ, ὅταν, μὲ τὸ ποτήριον τοῦ μαρτυρίου κατέναντι, αἰσθάνεται τὸν φυσικὸν ἐκεῖνον ἀποτροπιασμόν, μεθ' οὗ πᾶς ὑγιὴς ὀργανισμὸς προσβλέπει πρὸς τὸν ἐξ ἐνέδρας θάνατον. Κραυγάζει εἰς τὸν Γολγοθᾶν, ὅτε ἀνηρτημένος ἐπὶ τοῦ Ξύλου ἀποτείνει φωνῇ μεγάλῃ πρὸς τὸν Πατέρα τὴν κραυγὴν τῆς ὑπερτάτης ὀδύνης: «Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες;» Κραυγάζει ἀπὸ τοῦ ὑστάτου τῆς ζωῆς μεταιχμίου, ὅτε δύουν πλέον τὰ κάθυγρα ὄμματά Του καὶ τὴν τελευταίαν πνοὴν ἀφίνει τὸ πνεῦμά Του.

Ἐάν, Χριστέ, δάκρυα Σοῦ ἀπέσπασεν ὁ θάνατος τοῦ φίλου Σου, ἐὰν μέχρι κλαυθμοῦ Σὲ συνεκίνησε τὸ ἐλεεινὸν τέλος τῆς Ἱερουσαλήμ, ἔποιον ἆρά γε πέλαγος ἁμαρτίας, συμπνίγον τὸν κόσμον ὅλον ν' ἀντίκρυσες ἀπὸ τὸν Σταυρόν Σου διὰ νὰ κλαίῃς ἰσχυρῶς καὶ νὰ θρηνῇς συγχρόνως;

(Μάντσεστερ) **Κ. Ν. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ**

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΘΙΓΟΝΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ὁ πατὴρ τοῦ Δημοσθένους ἦτο σιδηρουργός, τοῦ Εὐριπίδου λαχανοπώλης, τοῦ Σωκράτους ἀγαλματοποιός, τοῦ Ἐπικούρου ποιμήν, τοῦ Βιργιλίου πανδοχεύς, τοῦ Κολόμβου μεταπράτης, τοῦ Σαιξπήρου κρεοπώλης, τοῦ Λουθήρου μεταλλουργός, τοῦ Κρομβίλλου ζυθοποιός, τοῦ Λιναίου ἱερεύς, τοῦ Φραγκλίνου σαπωνοποιός καὶ τοῦ Ρουσσὼ ὡρολογοποιός.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ

Τρεῖς ἦσαν αἱ Σειρῆνες αἱ θυγατέρες τῆς Μελπομένης καὶ τοῦ Ἀχελώου: ἡ Παρθενόπη, ἡ Λευκωσία καὶ ἡ Λίγεια, αἵτινες μετεμορφώθησκν εἰς τέρατα ὑπὸ τῆς Δήμητρος διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Περσεφόνης.

Τρεῖς ἦσαν αἱ χάριτες: ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Θάλεια καὶ ἡ Εὐφρυσύνη.

Τρεῖς ἦσαν αἱ Ὧραι, πυλωροὶ τοῦ Οὐρανοῦ: Ἡ Εὐνομία, ἡ Δικη καὶ ἡ Εἰρήνη.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Κατωτέρω παραθέτομεν πίνακα ἀραβικῶν ἀριθμῶν μετὰ τῶν ἀντιστοίχων ἑλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν. Οἱ ἑλληνικοὶ καὶ ρωμαϊκοὶ ἀριθμοὶ εἶναι σήμερον ἐν χρήσει μόνον εἰς ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα καὶ εἰς τοὺς τίτλους Βασιλέων, Πατριαρχῶν καὶ Παπῶν.

Ἀραβικοὶ	Ἑλληνικοὶ	Ρωμαϊκοὶ	Ἀραβικοὶ	Ἑλληνικοὶ	Ρωμαϊκοὶ
1	α΄	I	90	ϙ΄	XC
2	β΄	II	91	ϙα΄	XCI
3	γ΄	III	100	ρ΄	C
4	δ΄	IIII ἢ IV	101	ρα΄	CI
5	ε΄	V	200	σ΄	CC
6	στ΄	VI	300	τ΄	CCC
7	ζ΄	VII	400	υ΄	CD
8	η΄	VIII	500	φ΄	D
9	θ΄	VIIII ἢ IX	600	χ΄	DC
10	ι΄	X	700	ψ΄	DCC
11	ια΄	XI	800	ω΄	DCCC
20	κ΄	XX	900	τ΄	CM
21	κα΄	XXI	1000	͵α	M
30	λ΄	XXX	1500	͵αφ΄	MD
31	λα΄	XXXI	1935	͵ατλε΄	MCMXXXV
40	μ΄	XL	2000	͵β	MM
41	μα΄	XLI	2001	͵βα΄	MMI
50	ν΄	L	3000	͵γ΄	MMM
51	να΄	LI	4000	͵δ	$\overline{IV}$
60	ξ΄	LX	5000	͵ε	$\overline{V}$
61	ξα΄	LXI	5001	͵εα΄	$\overline{VI}$
70	ο΄	LXX	10000	͵ι	$\overline{X}$
71	οα΄	LXXI	20000	͵κ	$\overline{XX}$
80	π΄	LXXX	50000	͵ν	$\overline{L}$
81	πα΄	LXXXI	100000	͵ρ	$\overline{C}$

ΑΝΤΩΝΗ ΓΙΑΛΟΥΡΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΧΟΡΟΣ

ΚΙ' ΕΝΑ παράξενο ποὺ δὲν τὸ περίμενά ποτέ μου. Ἐγὼ ὁ ἐρημίτης φερμένος ἀπὸ μερικοὺς νέους φίλους σ' ἕνα ντάνσιγγ.

Τά παιδιὰ ἐπιμένουν νὰ μοῦ μάθουν τὴν καινούρια ζωὴ ποὺ δὲν τὴν γνωρίζω. Πίσω ἀπὸ ἕνα τραπέζι καθιστὸς πίνω τὸ πιοτό μου καὶ κοιτάζω Ὁ χορὸς ἀνάφτει.

Τὰ ζευγάρια στριφογυρίζουν ἐνθουσιασμένα στὸ φόξ-τρότ καὶ στὸ ταγκὸ ἀπολαβαίνοντας τὴν ὁμορφιὰ τῆς ρυθμικῆς κίνησης. Τὰ πόδια τινάζονται, τὰ χέρια ἀγκαλιάζουν.

Ἡ τζάζ μπάντ βροντάει μὲ φοβερὸ θόρυβο. Ἂς πιῶ λοιπὸν κι' ἐγὼ ρουφιὰ-ρουφιὰ τὸ πιοτό μου κι' ἂς ξεχάσω τὰ βιβλία καὶ τὰ χειρόγραφα.

Ἕνας ἀέρας ἀπόλαυσης πλανιέται μέσα στὴν αἴθουσα ἀνεβαίνοντας ἀπ' ὅλα ἐκεῖνα τὰ νέα κορμιὰ ποῦ γλεντοῦνε καὶ χαίρονται. Γέλοια χτυπητὰ ξεσπάνουν ἀδιάκοπα. Ἀντηχοῦν καινούργια ἄγνωστα γιὰ μένα τραγούδια.

Τ' ἀκούω καὶ θυμᾶμαι τὰ παλιὰ τραγούδια, τοὺς παλιοὺς σκοποὺς ὅσοι ἄναψαν καὶ μένα τὰ νειᾶτα.

Τὰ μαῦρα καὶ τὰ ξανθὰ μαλιὰ τῶν ζευγαριῶν ἀρωματισμένα κυματίζουν ἀνάλαφρα στὴν ἀδιάκοπη κίνηση Μερικοὶ τραβιοῦνται ἀγκαλιασμένοι στὸ κυλικεῖο.

Φιλιά. Χάδια.

Ἕνας νέος σιάζει μὲ τὸ χέρι τὰ πυκνὰ μαῦρα μαλιά του. Ὀρμέμφυτα φέρνω κι' ἐγὼ τὸ χέρι στὰ λίγα ἄσπρα ποὺ μοῦ μένουν στὸ κεφάλι.

Ἡ τζάζ-μπάντ ξακολουθεῖ νὰ φρενιάζῃ.

Κάθουμαι καὶ παρακολουθῶ ὅλη αὐτὴ τὴ δυνατὴ ζωὴ ποὺ καρδιοχτυπᾶ, γλεντᾶ καὶ χορεύει μὲ τόση ἡδονή.

Τὴν κυττάζω ἀκίνητος κι' ἀδύναμος καπετάνιος ἐγὼ ναυαγισμένου παλιοῦ καραβιοῦ, ποὺ καθισμένος στὴν ἀκρογιαλιὰ παρακολουθεῖ μὲ θάμπος τὰ καινούργια βαπόρια ἁρματωμένα μὲ νειᾶτα καὶ μὲ ὅλων τῶν στερνῶν ἐφευρέσεων τὰ σύνεργα ν' αὐλακώνουν τὴ θάλασσα γεμάτα ἐλπίδες.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Ἀθήνα 1934.

ΕΠΩΔΑΙ

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ

'Ο ἔρως δὲν γεννᾶται ἀλλὰ δημιουργεῖται.

Διὰ τὴν γυναῖκα γενικῶς δὲν ὑπάρχει ἔρως, ἀλλὰ συμφέρον· καὶ ἄλλοτε τοῦτο λέγεται χρῆμα καὶ ἄλλοτε γάμος.

Αἱ εὐαίσθητοι καρδίαι ζητοῦσι νὰ τὰς ἀγαπῶσιν, αἱ μάταιαι νὰ τὰς προτιμῶσι.

Πνεῦμα καὶ αἴσθημα, ὡς ἐξιδανικεύεται παντὸς ἀγαπῶντος τὸ αἴσθημα, ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν παλαιὸν καὶ γνήσιον ἔρωτά του. Ἅπαξ ἀγαπᾶ τις εἰς τὸν κόσμον καὶ ὁ πρῶτος ἔρως οὐδέποτε λησμονεῖται.

Οἱ ἄνδρες ζητοῦν τὸ ἀπόλυτον στὸν ἔρωτα. Γι' αὐτὸ δὲν φταῖν' ἡ γυναῖκες. Ἀνατὸλ Φρὰνς

'Ο ἔρως ἐστὶν ἡ μελωδικωτέρα ἐξ ὅλων τῶν ἁρμονιῶν καὶ ἔχομεν ἔμφυτον τὸ αἴσθημα αὐτοῦ

Μπαλζὰκ

'Η τάξις τῶν ἡδονῶν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ διστίχου εἰς τὸ τετράστιχον, ἀπὸ τοῦ τετραστίχου εἰς τὸ ἀσμάτιον, ἀπὸ τοῦ ἀσματίου εἰς τὸ ἆσμα, ἀπὸ τοῦ ἄσματος εἰς τὴν ᾠδήν, ἀπὸ τῆς ᾠδῆς εἰς τὸ λυρικὸν ποίημα, ἀπὸ τοῦ λυρικοῦ ποιήματος εἰς τὸν διθύραμβον. 'Ο σύζυγος ὅστις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ διθυράμβου ἐστὶ μωρός.

Balzac

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

,Η γυνὴ φαίνεται ἀντιπροσωπεύουσα τὴν ἐσχάτην ἀσθένειαν καὶ ὅμως εἶναι ἡ μεγάλη ἰσχύς· ὁ ἀνήρ, ἐφ' οὗ ἐρείδονται ὁλόκληροι λαοὶ εἶναι ἠναγκασμένος νὰ ἐρείδηται ἐπὶ μιᾶς γυναικός. **V. Hugo**

Αἱ γυναῖκες καὶ τὸν διάβολον θὰ ὑπανδρεύοντο ἂν ἦτο πλούσιος.

V. Hugo

Γυνὴ στερουμένη αἰδοῦς εἶναι καθὼς φαγητὸν ἄνευ ἅλατος.

'Η γυνὴ εἶναι ἕν θελκτικὸν πλᾶσμα, ὅπερ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας ἀποσύρει τὴν καρδίαν του, μεθ' ὅσης ἀφαιρεῖ καὶ τὰ χειρόκτιά του. Μπαλζάκ

Αἱ γυναῖκες παρέχουσι τὴν εὔνοιάν των οὐχὶ εἰς τοὺς μᾶλλον ἀξίους αὐτῆς, ἀλλὰ εἰς τοὺς μᾶλλον ἐπιζητοῦντας αὐτήν· ἐντεῦθεν αἱ συχναὶ ἀπάται, εἰς ἃς αὗται ἐμπίπτουσιν.

Δὲν γηράσκει ποτὲ ἡ καρδία τῶν γυναικῶν. Μόνον τὸ σῶμά των μαραίνεται. (Γκὺ ντὲ Μωπασὰν)

Τὸ μόνον εὐχάριστον εἰς μίαν γυναῖκα ὅταν γηράσῃ εἶναι ὅτι οἱ ἄνδρες δὲν δύνανται πλέον νὰ τὴν κάμουν νὰ ὑποφέρῃ.

Ἀνατὸλ Φράνς

'Η γυνὴ δύναται νὰ παρασύρῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὸν ἄνδρα εἰς τὴν αὐτοκτονίαν καὶ ἐν διαστήματι 2 λεπτῶν νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν παράδεισον.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ

ὑπὸ **Χαρ. Λ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ**

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ζωὴ πυρετωδῶς προσπαθοῦσα νὰ βελτιώσῃ ὑλικῶς τὴν ὕπαρξιν ἔπαυσε σχεδὸν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν καλλιτεχνίαν, θεωροῦσα αὐτὴν ὡς ἀναχρονισμὸν καὶ τοὺς καλλιτέχνας ὡς ὄντα χειμαιρικὰ καὶ ἀνωφελῆ.

'Η καθημερινὴ ζωὴ ἀρνουμένη

'Ο κ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

τὴν πρὸς τὴν Τέχνην συνεργασίαν, φρονεῖ ὅτι τὸ ὠφέλιμον δὲν ἔχει ἀνάγκην τοῦ ὡραίου.

Τὸ ὄνειρον, ἡ σκέψις, τὸ πνεῦμα δὲν ἔχουν πλέον διὰ τοὺς πολλοὺς λόγον ὑπάρξεως. 'Η ἀκαλαίσθητος μηχανὴ θριαμβεύει καὶ ὁ Τεχνίτης ἀδρανὴς, νοσταλγεῖ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ οἰκιακὰ σκεύη τῶν χωρικῶν ἔφερον τὴν σφραγῖδα τῆς καλαισθησίας, τὸ μειδίαμα τῆς ψυχῆς τοῦ τεχνίτου. «Ἂν ὅλοι ἀγαποῦσαν κάτι ἀπ' τὸ ἀτελείωτο βιβλίο ποῦ αἰώνια ἡ Φύσις μᾶς γράφει μαγικά, τότε ἡ ***Ἐργασία*** θὰ στεφάνωνε τὰ μέτωπα, θὰ εὐτυχοῦσε ὁ Κόσμος» ἔγραφε πολὺ δικαίως ἐξέχουσα προσωπικότης τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς τέχνης.

Ἀναμφιβόλως, εἰς τὴν σημερινὴν κακοδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος συντελεῖ ἀρκετὰ καὶ ἡ ἀπόσβεσις τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος.

Οἱ ἄνθρωποι ἀπατῶνται συνήθως εἰς τὸ ζήτημα τῆς διακρίσεως τοῦ ὠφελίμου ἀπὸ τοῦ μὴ τοιούτου.

Κατὰ τὸν καλλιτέχνην εἶναι ὠφέλιμον πᾶν ὅ,τι παρέχει ἁγνὴν καὶ σταθερὰν σχετικῶς εὐτυχίαν καὶ ὡς τοιαύτην θέτει εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τὴν ἔκτασιν, τὴν ἁρμονίαν, τὸ ὄνειρον, αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ ὁποῖα μᾶς ἀποσπῶσι ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς ὑλικῆς ζωῆς.

Μόνον ἐπὶ τοῦ δευτέρου, οὕτως εἰπεῖν ἐδάφους τῆς Τέχνης, αἱ προλήψεις καὶ αἱ φυλετικαὶ ἔχθραι κα-

ταπαύουν καὶ ἐπιτυγχάνεται πραγματικὴ συναδέλφωσις.

Κατανοεῖ τις τὸ ὠφέλιμον τῶν ὡραίων Τεχνῶν, παραδεχόμενος τὴν ἁρμονίαν κυριαρχοῦσαν τῶν παθῶν διὰ τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς συνηθείας τῆς τάξεως, τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀληθοῦς. Ὡς ἐκ τούτου, λέγει ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἤθελε νὰ βλέπῃ τὴν νεολαίαν διδασκομένην τὴν Ἰχνογραφίαν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐννοήσῃ τὸ ἀληθῶς ὡραῖον.

Ὑπῆρξε δὲ ἐποχὴ καθ' ἣν τὰ καλλιτεχνικὰ ἐργαστήρια ἦσαν τόσον πολυσύχναστα ὅσον καὶ αἱ φιλοσοφικαὶ σχολαί.

Ὁ Πλάτων εἰς τὸ τρίτον περὶ Δημοκρατίας βιβλίον του λέγει: «Θὰ ἀτενίζωμεν πρὸς τοὺς καλλιτέχνας οὕτως ὥστε οἱ πολῖται νὰ ὑφίστανται ψυχωφελεῖς ἐντυπώσεις ἐξ ὅλων τῶν πέριξ ἀντικειμένων καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας νὰ τείνουν ἀσυναισθήτως εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ ὀρθοῦ λόγου».

Ἡ τέχνη ἀποκαλύπτει τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς ζωῆς καὶ ὑποδεικνύει τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Κατὰ τὸν διάσημον γλύπτην **Rodin** ἡ Τέχνη εἶναι ἡ τέρψις τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον εἰσχωρεῖ εἰς τὴν Φύσιν καὶ μαντεύει τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον τὴν ἐμψυχώνει.

Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς εὐφυΐας ἡ ὁποία βλέπει καθαρὰ εἰς τὸ Σύμπαν ἀναζωογονοῦσα καὶ φωταγωγοῦσα αὐτὸ διὰ τῆς συνειδήσεως. Ἡ Τέχνη εἶναι ἡ ὑψηλοτέρα ἀποστολὴ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ γύμνασμα τῆς σκέψεως προσπαθούσης νὰ κατανοήσῃ τὸν κόσμον διὰ νὰ τὸν ἑρμηνεύσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ καλλιτέχνης ὁμοιάζει πρὸς εὔηχον καὶ ὑπερευαίσθητον λύραν, τῆς ὁποίας αἱ δονήσεις παραγόμεναι ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐντυπώσεων κάθε ἐποχῆς ἐπεκτείνονται εὐεργετικῶς εἰς ὅλους τοὺς θνητούς.

Οἱ καλλιτέχναι δὲν χρησιμεύουν μόνον ὡς κάτοπτρον τῶν αἰσθημάτων καὶ ἰδεῶν τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ περιβάλλοντός των. Οἱ μεγάλοι διδάσκαλοι τῆς Τέχνης προσφέρουν εἰς τὴν γενεάν των νέας ψυχικὰς κατευθύνσεις καὶ νέας ἰδέας, τὰς ὁποίας πολλάκις μετὰ κόπου καθιστῶσιν ἀποδεκτὰς, παλαίοντες πρὸς ἀπηρχαιωμένας ἕξεις καὶ συνηθείας· ὅσον δὲ περισσότερον οἱ ἀριστοέχναι οὗτοι εἶναι μεγαλοφυεῖς τόσον περισσότερον καὶ παραγνωρίζονται.

Δὲν εὐεργετεῖ κανεὶς ἀτιμωρητὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Χ. Λ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ζωγράφος

ΜΟΝΟΣ

Στὴν κάμαρά μου τὴ θαμπὴ κτυπᾷ τὰ τζάμια ἡ βροχὴ
καὶ μέσα στ' ὄνειρο θαρρῶ πὼς στὴν ψυχή μου στάζει,
ποὺ ταπεινὰ σὲ μιὰ γωνιὰ θλιμμένη λέει προσευχή,
γιὰ κάποιο ποὺ τὴν τυραννᾷ ἀπόκρυφο μαράζι.

Μέσ' ἀπ' τὴ σκέψι τὴ θολὴ σὰ διαβατάρικα πουλιά,
περνοῦν πολλὲς ἀνάμνησες γλυκύπικρες, πλανεῦτρες,
ποὺ μὲ θυμίζουν τραγικὰ τ' ἀξέχαστά μου τὰ παληά,
τὸ μαγεμένο μου χωριό . . . κάτι μορφές γητεῦτρες.

Ἄχ! στὴ σιγὴ πόσες περνοῦν· κι' ὅμως θὰ μένουν στὰ στερνά
κι' ἄλλες, ποὺ πάλι μιὰ βραδυὰ θὰ μὲ ἐπισκεφθοῦνε,
ἔτσι σὰν τώρα ποὺ βαθειὰ ὅλη ἡ φύση θὰ πονᾷ
καὶ τῆς καρδιᾶς μου οἱ χορδὲς τὴν ὕλίψη θὰ σκορποῦνε.

Στὸν ἄσπρο τοῖχ' ἀντίκρυ μου, ἕνα ρολόγι ρυθμικά,
τὸν πονεμένο ἦχό του στὴ σιγαλιὰ ἁπλώνει,
σ' ἕνα τραπέζ' ἐγὼ γυρτὸς σὲ κείμενα ἑλληνικά,
κι' ἀπ' ἔξω μιὰ συρτὴ βροχὴ π' ὅλο καὶ δυναμώνει!...

Δημήτριος Κ. Παπαδόπουλος

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Β΄.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν Αἰγύπτῳ πρῶτος τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν ἐδίδαξεν ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος, ὁ ὁποῖος τυγχάνει καὶ ὁ θεμελιωτὴς τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἤκμασεν ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους.

Ἡ Ἐκκλησία ἢ τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας περιλαμβάνει σήμερον ἐννέα (9) Μητροπόλεις ἤτοι: τὰς Μητροπόλεις Τριπόλεως, Λεοντοπόλεως, Πηλουσίου, Ἑρμουπόλεως, Πτολεμαΐδος, Ἀξώμης, Ἰωαννουπόλεως, Νουβίας καὶ Καρθαγένης. Μέχρι τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἀειμνήστου Φωτίου, ὁ Ἀλεξανδρινὸς Θρόνος δὲν εἶχεν ὑποκειμένας αὐτῷ Μητροπόλεις, ἀλλ' ἀπετέλει μίαν ἐπαρχίαν διῳκουμένην ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ ὑφ' ἑνὸς ἢ δύο Μητροπολιτῶν οἱ ὁποῖοι ἦσαν Πατριαρχικοὶ Ἐπίτροποι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἢ Καΐρῳ.

Πρῶτος ὁ Πηχης Φώτιος ἐπανίδρυσεν ἓξ Μητροπόλεις ἀνεξαρτήτους καὶ ἀπεκατέστησεν εἰς αὐτὰς Μητροπολίτας μὲ κυριαρχικὰ δικαιώματα. Ἵδρυσε δὲ τὰς Μητροπόλεις Πηλουσίου, Λεοντοπόλεως, Πτολεμαΐδος, Ἀξώμης, Νουβίας καὶ Μέμφιδος καὶ οὕτω τὸ Συνταγμάτιον τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου ἐπὶ Φωτίου περιελάμβανεν ἑπτὰ Μητροπόλεις ἤτοι ἓξ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθείσας καὶ μίαν τὴν προϋπάρχουσαν Μητρόπολιν Τριπόλεως.

Ὁ νῦν εὐκλεῶς Πατριαρχεύων Μελέτιος ὁ Β΄. ἐν τῇ μερίμνῃ Του, ὅπως καλλίτερον ἐξυπηρετηθῶσιν αἱ ἀνάγκαι τοῦ γριστεπωνύμου πληρώματος τοῦ Θρόνου, κατήργησεν τὴν Μητρόπολιν τῆς Μέμφιδος καὶ ἀντ' αὐτῆς ἵδρυσε τὴν τῆς Ἑρμουπόλεως ὡς καὶ τὰς Μητροπόλεις Ἰωαννουπόλεως καὶ Καρθαγέννης καὶ οὕτω τὸ Συνταγμάτιον περιλαμβάνει σήμερον τὰς ὡς ἄνω ἐξονομασθείσας ἐννέα Μητροπόλεις.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ἡ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας διῳκεῖτο ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων διὰ Συνόδου, ἀποτελουμένης ἐκ πάντων τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Θρόνου καὶ

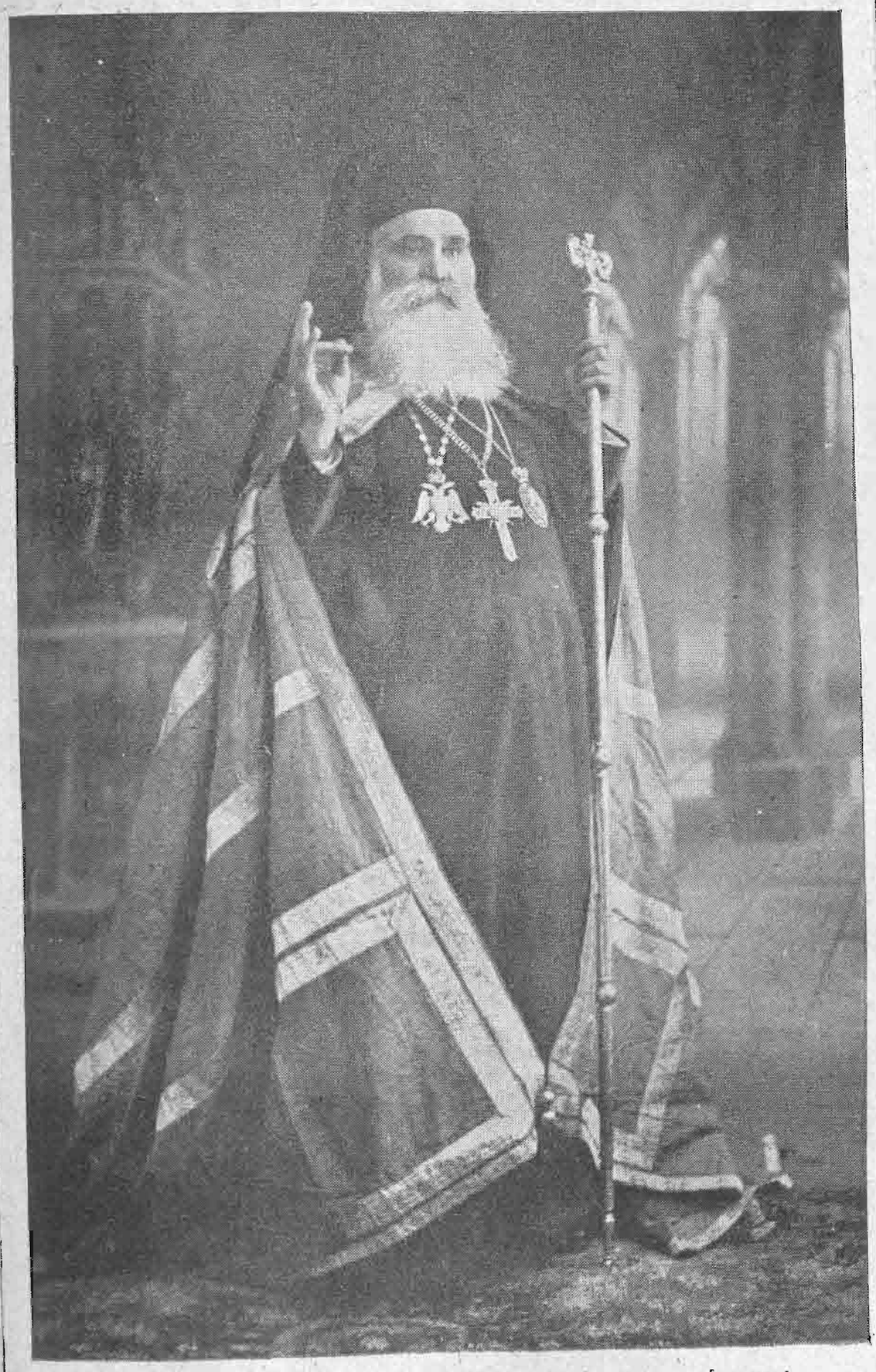

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ Ο Β΄.

συγκαλουμένης ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου δὶς ἢ τρὶς τοῦ ἔτους. Ὅταν ὅμως τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἠλαττώθη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ καταστῇ ἀδύνατος ἡ συντήρησις τῶν Μητροπολιτῶν, τότε αὕτη διῳκεῖτο μόνον ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, ὅστις ἐλλείψει Μητροπολιτῶν ἐν τῷ Θρόνῳ, ἐξελέγετο καὶ οὗτος ὑπὸ τῆς ἐν Κων)πόλει Ἱ. Συνόδου τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου. Τὸν θεσμὸν τῆς Συνοδικότητος ἐπανέφερεν εἰς τὸν Ἀλεξανδρινὸν Θρόνον ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Φώτιος, ὅστις κατὰ ἀραιὰ διαστήμματα συνεκάλει ἐκτάκτως πάντας τοὺς Μητροπολίτας τοῦ Θρόνου πρὸς σύσκεψιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων σοβαρῶν Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ὅμως Μελετίου τοῦ Β΄. νέος ἄνεμος ἀνακαινίσεως, διαρρυθμίσεως καὶ τάξεως πνέει εἰς τὴν τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίαν. Ὁ μεγαλεπίβολος οὗτος Πατριάρχης, ἅμα τῇ ἐκλογῇ Του κατέβαλεν ἀόκνους προσπαθείας πρὸς ἐμπέδωσιν μιᾶς τάξεως καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ. Ηὔξησε τὸν ἀριθμὸν τῶν Μητροπόλεων, ἐπλήρωσε τὰς χηρευούσας, ἐθέσπισε τὸν Συνοδικὸν θεσμὸν καὶ καθώρισε τὰ καθήκοντα τῆς Ἱ. Συνόδου διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερ. 13 Νοεμ. 1931 Πατριαρχικῆς Διατάξεως, περιλαμβανούσης 34 ἄρθρα καὶ καθ' ἣν ἅπαντες οἱ Μητροπολῖται τοῦ Θρόνου εἶναι αὐτοδικαίως καὶ μέλη τῆς διοικούσης Συνόδου. Ἡ Σύνοδος τῶν Μ)τῶν συνεδριάζει τακτικῶς δὶς τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις κληθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου δι' ἐπειγούσης φύσεως ἐκκλησιαστικὰ ἢ δικαστικὰ ζητήματα.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ἰσχύει τὸ ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων ὁριζόμενον σύστημα τῶν Πρεσβείων τῆς χειροτονίας.

Οἱ Μητροπολῖται τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας κατὰ σειρὰν τῶν πρεσβείων τῆς χειροτονίας εἶναι οἱ ἑξῆς :

Ὁ Τριπόλεως	***Θεοφάνης***
Ὁ Λεοντοπόλεως	***Χριστοφόρος***
Ὁ Ἑρμουπόλεως	***Νικόλαος***
Ὁ Πηλουσίου	***Παρθένιος***
Ὁ Ἀξώμης	***Νικόλαος***
Ὁ Ἰωαννουπόλεως	***Ἰσίδωρος***
Ὁ Νουβίας	***Ἀρσένιος***
Ὁ Καρθαγένης	***Κων)τῖνος***
Ὁ Πτολεμαΐδος	

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας εἶναι δεύτερος κατὰ σειρὰν τῶν λοιπῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν, ἑδρεύει ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ διοικεῖ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας, ἐκτεινομένην ἐφ' ὅλης τῆς Ἀφρικανικῆς Ἠπείρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων.

ΕΚΛΟΓΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας εἰς προγενεστέρους χρόνους ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας ἄνευ ὡρισμένων διατάξεων κελευουσῶν ἐπακριβῶς τὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ. Πολλάκις μάλιστα ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλ. Κων)λεως. Μελέτιος ὁ Β΄. καθώρισεν ἐπακριβῶς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς Πατριάρχου διὰ Π)γικῆς ἐν Συνόδῳ Διατάξεως ὑπὸ ἡμερ. 27 Ἰουνίου 1934, καθ' ἣν ἅμα τῇ γηρείᾳ τοῦ Θρόνου ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Π)γικὸς Ἐπίτροπος ἀναγγέλλει τὴν χηρείαν εἴς τε τοὺς Μ)λιτας καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ Θρόνου. Τὴν 8ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς γηρείας τοῦ Θρόνου συνέρχονται οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Α΄. τῇ τάξει καὶ ἐκλέγουσι τὸν Τοποτηρητήν, ὅστις φροντίζει μετὰ τῆς Συνόδου τῶν Μ)λιτῶν διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ἥτις ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἀπὸ 36 ἐν ἐνεργείᾳ Πρεσβυτέρους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸν Ἀρχιδιάκονον τοῦ Θρόνου, τοὺς Ἱερ. Προϊσταμένους τῶν ναῶν ἑκάστης ἔδρας Μητροπόλεως, ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κοινοτικῶν καὶ ἄλλων σωματειακῶν ὀργανώσεων ὡς καὶ ἀπὸ τοὺς Εὐεργέτας τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ οὕτωσὶ καταρτισθεῖσα ἐκλογικὴ Συνέλευσις κατόπιν προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ Τοποτηρητοῦ συνέρχεται ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Σάββα εἰς ὡρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῶν τριῶν ὑποψηφίων, ἐχόντων τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὁριζόμενα προσόντα, ἐκ τῶν ὁποίων μετὰ τὴν νενομισμένην ἱεροτελεστίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀποτελουμένη τοὐλάχιστον ἐξ ἑπτὰ (7) Μητροπολιτῶν, προβαίνει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Πατριάρχου.

(Ἐὰν οἱ Μητροπολῖται εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν 7, τότε ὁ ἀριθμὸς τῶν 7 συμπληροῦται δι' Ἀρχιερέων τῶν Πατριαρχείων Κων)πόλεως, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων ἢ τῶν ἐγγὺς Αὐτοκεφ. Ἐκκλησιῶν Κύπρου καὶ Ἑλλάδος). Ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας τίθεται κλῆρος μεταξὺ τῶν ἰσοψηφισάντων. Τὴν ἐκλογὴν ἐπακολουθεῖ ἀμέσως ἡ ἐνθρόνισις τοῦ ἐκλεγέντος Πατριάρχου, προηγεῖται δὲ ταύτης ἡ εἰς Ἀρχιερέα χειροτονία του, ἐὰν οὗτος τυγχάνει μὴ ὢν Ἀρχιερεύς.

Ἡ ἐκλογὴ ἀναγγέλλεται τῇ Πολιτείᾳ, ἥτις καὶ ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγνωρίσεως ἢ μὴ τοῦ ἐκλεγέντος

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας φέρει τὸν Τίτλον «***Κριτὴς τῆς Οἰκουμένης***» καὶ φορεῖ δύο ἐπιτραχήλια, ἐξ ὧν τὸ ἕν ἄνωθεν τοῦ Σάκκου, ὅπερ καλεῖται «***Κριτᾶτον***». Τὸ προνόμιον τοῦτο — τοῦ φέρειν μίτραν καὶ δύο ἐπιτραχήλια μετὰ τοῦ τίτλου «Κριτὴς τῆς Οἰκουμένης»—ἔλαβε πρῶτος ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος, ὅτε ἐν ἔτει 1019, κατ' ἄλλους δὲ 999—1093 διαμένων ἐν Κων)πόλει ἐπενέβη εἰς ἔριδα τοῦ Βασιλέως Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου καὶ τοῦ Πατριάρχου Σεργίου τοῦ Β΄.

Ὁ Πατριάρχης Θεόφιλες [συνεβίβασεν ἀμφοτέρους καὶ ὁ μὲν Βασιλεὺς ἔδωκεν αὐτῷ τὸ στέμμα, ὅπερ ἔφερεν ὡς δῶρον, ὁ δὲ Πατριάρχης Σέργιος τὸ ὠμοφόριόν του, καὶ καὶ ἐδόθη αὐτῷ ὁ τίτλος «Κριτὴς τῆς Οἰκουμένης» μετὰ τοῦ προνομίου τοῦ φορεῖν δύο ἐπιτραχήλια καὶ μίτραν. Τιτλοφορεῖται δὲ «***Θειότατος καὶ Μακαριώτατος***».

Ἡ φήμη δὲ τοῦ νῦν Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας εἶναι ἡ ἑξῆς :

«***Μελετίου τοῦ Πανιγιωτάτου Θειοτάτου τε καὶ Μακαριωτάτου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, Πάπα καὶ Πατριάρχου τῆς Μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, Λιβύης, Πενταπόλεως, Αἰθιοπίας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου, Πατρὸς Πατέρων, Ποιμένος Ποιμένων, Ἀρχιερέως Ἀρχιερέων, τρίτου καὶ δεκάτου τε τῶν Ἀποστόλων καὶ Κριτοῦ τῆς Οἰκουμένης, πολλὰ τὰ ἔτη.***»

Ἀπὸ τῆς 7ης Μαΐου 1926 τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας ποιμαίνει θεοφιλῶς καὶ ἐπαξίως ὁ ἀπὸ πρώην Κων)πόλεως Μελέτιος ὁ Μεταξάκης, Πρωθιεράρχης θελήσεως, ἰσχύος καὶ ἐπιβολῆς.

Κατόπιν ἀπὸ τὴν τρικυμίαν τῶν μετριοτήτων αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τόσα ἔτη συνεσκότισαν τὴν αἴγλην τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου, ἀνέλαβε καὶ πάλιν τοὺς οἴακας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἁλκάδος, Κυβερνήτης πεπειραμένος, ἐπιδέξιος καὶ ἐπιφανής, μὲ νεῦρα χαλύβδινα καὶ στερρά, μὲ χαρακτῆρα γρανιτώδη, καθ' οὗ κάθε κῦμα ὀθνεῖον πέπρωται νὰ συντριβῇ. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς Του ἕνα καὶ μόνον στόχον ἔταξε καὶ ἔχει· τὴν ἐξύψωσιν τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου καὶ τὴν ἀνασύνταξιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῆς πραγμάτων. Νυχθημέρως ἀγρυπνεῖ καὶ ἐργάζεται. Ηὔξησε τὸν ἀριθμὸν τῶν εν ἐνεργείᾳ Μητροπόλεων. Καθιέρωσε τὸν Συνοοικον θεσμόν. Ὥρισε οἱὰ Συνοοικῶν Πράξεων τὸν τρόπον τῆς εις τὸ μελλον ἐκλογῆς Πατριάρχου καὶ Μητροπολιτῶν τοῦ Θρονου.

Ἀνήγειρε Σχολεῖα. Ἐθεμελίωσε Ναούς. Ἀνεστήλωσεν Ὀρφανοτροφεῖα καὶ Νοσοκομεῖα καλλιμάρμαρα καὶ καλλιομητα, τῇ τῶν πολυταλάντων αρωγῇ καὶ συναντιλήψει πρὸς σωτηριαν τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν πενήτων. Τῆς μορφώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου επεμελήθη καὶ ἵδρυσεν Ἱεροσπουδαστήριον. Ἐφήρμοσε τὸ νέον Ἡμερολογιον. Προέκτεινε τὰ ὅρια τῆς οικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου ἐφ' ὅλης τῆς Ἀφρικανικῆς Ἠπείρου, πρὸς εὐχερεστέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν. ἀναγκῶν τῶν αὐτόσε Χριστιανῶν

Δεινὸς καὶ γλαφυρὸς ἐκκλησιαστικὸς Ρήτωρ ὤν, ἐκαλλιέργησε τὸ κήρυγμα καὶ ἵδρυσε κατηχητικὰς σχολάς. Δεξιῶς τοῦ καλάμου χειριστης τυγχάνων, συνέγραψεν πολλὰ συγγράμματα, μαρτυροῦντα τὴν εὐρυμάθειαν καὶ το κῦρος τῆς γνώμης Του, ἀνακαινισας συνάμα τελείως καὶ τὸ Πατριαρχικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ Θρόνου, πλουτίσας τοῦτο διὰ τελευταίου συστήματος μηχανημάτων καὶ στοιχείων.

Ὥρισε τὸν τύπον καὶ τὰ χρώματα—κυανοῦν ἐπὶ βάσεως μελαίνης—τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ὃν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἔκπαλαι ἀπονέμει ἐπ' εὐλογίᾳ καὶ ἐπιβραβεύσει ἀρετῆς καὶ διήρεσε τοῦτον εἰς τρεῖς τάξεις. Μελέτιος ὁ Β'. εἶναι ὁ Πατριάρχης τῶν μεγάλων χειρονομιῶν καὶ κατευθύνσεων, εἶναι ὁ μεσουρανῶν Ἀστὴρ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ ὑπέροχος Φυσιογνωμία τῆς καθ' ὅλου Ὀρθοδόξου Ἱεραρχίας, ἥτις δι' ἰδιαιτέρας ὅλως ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ τὸν περιβάλλει λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεώς Του, τῆς γλωσσομαθείας, τῆς εὐρύτητος τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων, τῆς εὐπαιδείας, τοῦ ἤθους, τῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ χαρακτῆρος Του, τοῦ χαλυβδίνου τοῦ γενναίου καὶ ἀποφασιστικοῦ.

Ἡ καρποφόρος δρᾶσις τοῦ Μελετίου Μεταξάκη εἰς τὰς διαφόρους προγενεστέρας ὑψηλὰς θέσεις, εἰς ἃς ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας Τὸν ἔταξε, καὶ ἡ λίαν ἐπιτυχὴς ἑξαετὴς διακυβέρνησις τῆς ἐν τῇ Μαύρῃ Γῇ Ἐκκλησίας τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου, ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ὁποίας χρυσοῖς γράμμασι θ' ἀναγραφῇ ἡ εὐκλεὴς Πατριαρχεία Του, μαρτυροῦσι τὸ ἔξοχον καὶ εὔτροφον πνεῦμα Του, τὴν κατὰ πάγκοινον ὁμολογίαν ποιμαντορικὴν καὶ διοικητικὴν Του ἱκανότητα καὶ ἀνωτερότητα καὶ προμνηστεύονται τῇ Ἐκκλησίᾳ Ταύτῃ εὐρὺ καὶ ἔνδοξον μέλλον.

ΣΗΜ. — Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους **1936** θὰ δημοσιευθῇ ἡ δρᾶσις τῶν **Σεβ. Μητροπολιτῶν** τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου μετὰ τῶν προσωπογραφιῶν καὶ τῶν βιογραφικῶν των σημειωμάτων.

ΙΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ

Ἀκήκοας λόγον; συναποθανέτω σοι· ἐν φίλῳ καὶ ἐχθρῷ μὴ διηγοῦ.
Σειράχ

— —

Δι' οὐδὲν ἄλλο ὀργίζεται ὁ Θεὸς τόσον ὅσον διὰ τὴν κατάκρισιν του πλησίον.
Πλάτων

— —

Ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον.
Μένανδρος

— —

Ἡ ἀμέλεια ρίζα τῶν κακῶν.
Ἐπίκτητος

Ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεία ἐγένετο καὶ παρεσκευασμένη. – Οἱ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλὴ μενεῖ·
Ἀβακούμ

— —

Ἡ πίστις ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρὰ ἐστὶ καθ' ἑαυτήν.
Ἰακὼβ

— —

Πίστις, μήτηρ καὶ στεφάνη καὶ συμπεραίωσις τῶν ἀρετῶν ὑπάρχει. Βέλτιον ἀπορούντας σιωπᾷν καὶ πιστεύειν ἢ ἀπιστεῖν διὰ τὸ ἀπορεῖν.
Ἀθανάσιος

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ο ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΙΕΡΑΡΧΗΣ

Μητροπ. ΠΑΦΟΥ **ΛΕΟΝΤΙΟΣ**

Τοποτηρητὴς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Κύπρου

Σεβ. Μητροπολίτης Πάφου κ. Λεόντιος ὁ Γ΄, κατὰ κόσμον ὀνομαζόμενος Ἀντώνιος Σάββα Λεοντίου, ἐγεννήθη τῇ 9ῃ Μαρτίου (π. ἡ.) 1896 ἐν Λεμεσῷ, πόλει τῆς Κύπρου, ὅπου καὶ ἀπεφοίτησε τοῦ τε Δημοτικοῦ σχολείου καὶ τοῦ Γυμνασίου Λεμεσοῦ, ἀριστεύσας εἰςἀμφότερα. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν αὐτοῦ τῷ 1913 ἠσπάσατο τὸν ἀσκητικὸν βίον πλησίον Ἁγιορειτῶν Μοναχῶν ἔν τινι Μονυδρίῳ, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου, ὅπου ἐπὶ ἑξαετίαν περίπου ἠσχολήθη καὶ εἰς τὴν ζωγραφικὴν τέχνην ἐκμαθὼν αὐτὴν κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἁγιορειτικῆς Ἁγιογραφίας. Τῷ 1919 ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ Παν. Μητροπολίτου Κιτίου κ. Νικοδήμου καὶ ὡς ὑπότροφος τῆς Μητροπόλεως Κιτίου ἐσπούδασεν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὅπου μετὰ λαμπρὰν ἐπὶ τετραετίαν ἐπίδοσιν ἀπέκτησε τὸ δίπλωμα τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας καὶ πάλιν ἀριστεύσας.

Τῷ 1923 διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ Παγκυπρίου Ἱεροδιδασκαλείου, ὅπου ὑπηρετήσας ἐπὶ τριετιαν ἔπειτα προσεκλήθη καὶ ὑπηρέτησεν ἐπὶ διετίαν ὡς καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου καὶ ἱεροκήρυξ τῆς Μητροπόλεως Πάφου. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σταδίου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ νέᾳ αὐτοῦ ταύτῃ διακονίᾳ ἐκήρυξε μετὰ θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζήλου μεγάλου διακριθεὶς ὡς ἱεροκήρυξ καὶ ἀγαπηθεὶς ὑπὸ τοῦ Παφιακοῦ λαοῦ, τοσοῦτον, ὥστε οὗτος ὁμοφώνως νὰ καλέσῃ κατόπιν αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον Πάφου.

Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐν Πάφῳ ἐργασίας αὐτοῦ τῷ 1928, τῇ συστάσει τοῦ προσφιλοῦς αὐτοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἀμίλκα Σ. Ἀλιβιζάτου, ἀπεστάλη ὡς ὑπότροφος εἰς Ἀμερικὴν δι' ἀνωτάτας Θεολογικὰς σπουδὰς καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῷ **General Theological Seminary** τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπερ εἶναι ἡ Θεολογικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἀγγλικανῶν ἐν Ἀμερικῇ. παρακολουθῶν συγχρόνως καὶ Φιλοσοφίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ **Columbia** τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἀφοῦ τὸ πρῶτον ἀνεκηρύχθη **Bachelor of Theology** ὁ ἱερολ. κ. Λεόντιος, κατόπιν ἀπέκτησε καὶ τὸν ἐπιστημονικὸν τίτλον **Master in Sacred Theology** μετὰ παντὸς προνομίου Ἀγγλικανοῦ Θεολόγου τοῦ βαθμοῦ τούτου καὶ μεθ' ὑψηλῆς διακρίσεως γενομένης δεκτὴς ὡς ἀρίστης τῆς ἐναισίμου αὐτοῦ διατριβῆς «**Church and State in the Byzantine Empire**», ἥτις καὶ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῷ «**American Church Monthly**».

Ἐν Ἀμερικῇ σπουδάζων μετέσχεν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας συνεδρίων ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ συγκληθέντων ὑπὸ τοῦ **Federal Council of Churches of Christ in America** καὶ ἑτέρων συνεδρίων ἐν Οὐασιγκτῶνι, τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἀμερικῆς, συνεχιζόντων τὰς ἐργασίας τοῦ Παγχριστιανικοῦ Συνεδρίου τῆς Λωζάνης πρὸς ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ συγκληθέντων ὑπο τοῦ **National Council of the American Episcopal Church**. Συγχρόνως πρὸς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ καὶ ἐνῷ διετέλει εὑρισκόμενος ἀκόμη ἐν Ἀμερικῇ, ἐγένετο καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐν Πάφῳ καὶ Λευκωσίᾳ τὸν

'Απρίλιον τοῦ 1930 πανηγυρικὴ καὶ δμόψυχος ὑπό τε τοῦ λαοῦ καὶ 'Εκκλησίας εἰς Μητροπολίτην Πάφου, ἀναγγελθεῖσα αὐτῷ τηλεγραφικῶς.

'Επίσης καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ὡς 'Αντιπροσώπου τῆς 'Εκκλησίας Κύπρου ἐν τῳ Συνεδρίῳ Λάμπεθ, συγκροτηθέντι ὑπὸ τῶν 'Αγγλικανῶν ἐν Λονδίνῳ τὸν 'Ιούλιον 1930, ἔνθα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων τῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν συνεζήτησεν ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῆς 'Αγγλικανικῆς καὶ 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας.

'Εκ Λονδίνου ἐπιστρέψας εἰς Κύπρον ἐχειροτονήθη εἰς πρεσβύτερον τὴν 3 Αὐγούστου 1930, καὶ καθιερώθη κατόπιν εἰς Μητροπολίτην Πάφου τὴν 6ην Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ποιμαίνων ἔκτοτε καὶ διαχειριζόμενος τὸν Θρόνον Πάφου, ὅστις διὰ τῶν ἐνεργειῶν του ἀπέκτησε διὰ πρώτην φορὰν καὶ ἀστικὴν περιουσίαν.

'Η Α. Σ. δμιλεῖ καὶ γράφει, ἐκτὸς τῆς 'Ελληνικῆς, τὴν 'Αγγλικὴν καὶ Γαλλικήν, πλὴν δέ τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης ἐναισίμου αὐτοῦ διατριβῆς «'Εκκλησία καὶ Πολιτεία ἐν τῇ Βυζαντινῇ Αὐτοκρατορίᾳ» ἐδημοσίευσε καὶ μελέτας τινὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς 'Εκκλησίας Κύπρου.

Κατὰ τὸ ἐν Κύπρῳ κρατοῦν ἀρχαῖον συνοδικὸν σύστημα καὶ ὁ Μητροπολίτης Πάφου ὡς καὶ οἱ ἄλλοι Μητροπολῖται τῆς Νήσου εἶναι τακτικὰ καὶ διαρκῆ μέλη τῆς 'Αγ. καὶ 'Ι. Συνόδου τῆς 'Εκκλησίας Κύπρου καὶ Πρόεδροι τῶν ἐπισκοπικῶν καὶ 'Εκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ 'Εφετείων τῶν Μητροπολιτικῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν.

Τὸ ἑπόμενον ἔτος, 1931 ἐξελέγη καὶ πάλιν δμοφώνως ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου Κύπρου ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Αὐτοκεφάλου 'Εκκλησίας τῆς Κύπρου ἐν τῇ «Δογματικῇ 'Επιτροπῇ» τῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν, ἥτις προώριστο ἵνα συνέρχηται κατ' ἔτος καὶ συνεργάζηται ἀφ' ἑνὸς μετὰ τῶν 'Αγγλικανῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου μετὰ τῶν Παλαιοκαθολικῶν πρὸς ἕνωσιν τῶν 'Εκκλησιῶν τούτων μετὰ τῆς 'Ορθοδοξίας. Μετέβη δέ εἰς Λονδῖνον πρὸς τοῦτο καὶ κατ' 'Οκτώβριον τοῦ 1931 ἀντεπροσώπευσε τὴν 'Εκκλησίαν Κύπρου ἐν τῇ 'Αγγλοορθοδόξῳ Δογματικῇ 'Επιτροπῇ, συγκληθείσῃ ἐν τῷ Παλατίῳ Λάμπεθ καὶ ἐκεῖθεν μεταβὰς μετὰ τῶν ἄλλων 'Ορθοδόξων 'Αντιπροσώπων εἰς Βόννην τῆς Γερμανίας ἔλαβε μέρος ἐν τῷ μετὰ τῶν Παλαιοκαθολικῶν συνεδρίῳ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Τῇ 16 Νοεμβρίου 1933 μεταστάντος πρὸ Κύριον τοῦ ἀειμνήστου 'Αρχιεπισκόπου Νέας 'Ιουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου Κυρίλλου τοῦ Γ' ὁ Σεβ. Μητροπ. Πάφου Κύριος Λεόντιος, ὡς κατέχων τὴν πρώτην τῇ τάξει μεταξὺ τῶν ἐν Κύπρῳ Μητροπολιτικῶν ἑδρῶν ἐγένετο Τοποτηρητὴς τοῦ 'Αρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου καὶ Προσωρινὸς Πρόεδρος τῆς Αὐτοκεφάλου 'Εκκλησίας Κύπρου.

Τὸ ἔργον αὐτοῦ ὡς Τοποτηρητοῦ τοῦ 'Αρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Κύπρου καὶ προέδρου τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου Κύπρου κατέστη δυσχερέστατον, ἕνεκα τῆς ἐκ Κύπρου ἀναγκαστικῆς ἀπουσίας τῶν δύο ἑτέρων 'Αγίων Συνοδικῶν τῆς Κύπρου, τῶν Παν. Μητροπολιτῶν Κιτίου καὶ Κυρηνείας, ἐν ὑπερορίᾳ διατελούντων, ἕνεκα τῆς ὁποίας καθίσταται κανονικῶς ἀδύνατος ἡ ἐκλογὴ 'Αρχιεπισκόπου.

Τοιουτοτρόπως ἀπὸ ἑνὸς ἔτους καὶ πλέον μόνος οὗτος ἐκ τῶν 'Ιεραρχῶν τῆς Νήσου ἐπὶ τόπου εὑρισκόμενος πηδαλιουχεῖ τὴν 'Εκκλησίαν τοῦ 'Αποστόλου Βαρνάβα, δεινῶς χειμαζομένην καὶ κατὰ παντοίων κινδύνων παλαίουσαν, ἀλλὰ μετὰ πίστεως ἀκραδάντου πρὸς τὸν θεῖον αὐτῆς ἱδρυτήν, ὅτι θὰ ἐπιτάξηται τῷ γαλεπωτάτῳ κλύδωνι καὶ θὰ καταπαύσῃ, θὰ εἰρηνεύσῃ δὲ τὴν 'Εκκλησίαν αὐτοῦ, δίδων αὐτῇ καὶ τὸν Πρωθιεράρχην αὐτῆς.

'Ο Σεβ. Μητροπολίτης Πάφου κ Λεόντιος δεξιὸς τοῦ λόγου καὶ τοῦ καλάμου χειριστὴς ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ἀληθῶς ὑπερόχους ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν φυσιογνωμίας του ἀνὰ τὴν 'Ανατολὴν 'Ορθοδόξου κλήρου.

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Λύπην γὰρ εὔνους οἶδε θεραπεύειν φίλος.
Μένανδρος

'Η ἐμπιστοσύνη ὑπόκειται ὡς ὁ ἔρως, εἰς τὸν μέγαν νόμον τοῦ ὅλου ἢ τοῦ μηδενὸς ἢ ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει.

Πλούσιος οἶκος ἐξ οὗ ἐξωρίσθησαν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εὐποιΐα ὁμοιάζει πρός ὄρος ἐγκλεῖον ἐν τοῖς κευθμῶσιν αὐτοῦ πληθὺν πολυτίμων καὶ οὐδενὶ χρησιμευόντων μετάλλων.
Κομφουκίου

Τοῖς μὲν διὰ ἡλίου πορευομένοις ἕπεται κατ' ἀνάγκην σκιά, τοῖς δὲ διὰ δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος.
Σωκράτης

Ζῶσι καλῶς εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον: οἱ ἐπιεικεῖς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας των, οἱ φιλόφρονες πρὸς τοὺς ὁμοίους των, οἱ ἀνδρεῖοι πρὸς τοὺς ἐχθρούς των, οἱ ὑπομονητικοὶ πρὸς τοὺς γονεῖς των, οἱ μισοῦντες τοὺς κακούς, οἱ σεβόμενοι τοὺς σοφούς καὶ οἱ πανοῦργοι πρὸς τὰς γυναῖκας.

Πῶς δύναται νὰ ἔχῃ ἄνεσιν ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ὁ ἀγρὸς κεῖται πλησίον ποταμοῦ, ἡ γυνή του ἔχει ἐραστήν, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν του ἐμφολεύει ὄφις;

'Ακούσας ὁ Μ. 'Αλέξανδρος ὅτι ἐλιδορεῖτο ὑπό τινος, βασιλικὸν εἶναι, εὐεργετῶν τις νὰ κακολογῆται.
Πλούταρχος

Πρὸς εὐπλοΐαν μὲν χρειάζεται κυβερνήτης καὶ ἄνεμος, πρὸς εὐδαιμονίαν δὲ λογισμὸς καὶ τύχη.

'Ο ἀνοίγων σχολεῖον κλείει μίαν φυλακήν.
V. Hugo

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Ο εὐρυμαθὴς Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 1ῃ 'Ιουλίου 1868 ἐν Μαδύτῳ τῆς Θράκης, ἐκ πτωχῶν γονέων, 'Αναστασίου ἱερέως καὶ Φωτεινῆς. Περατώσας δὲ τὰς προκαταρκτικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ἐφοίτησεν εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολὴν καὶ εἰς τὴν ἱερατικὴν Σχολὴν Κ)πόλεως (1884—1887), μετὰ δὲ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀποφοίτησιν. εἰς τὴν ἐν 'Ιεροσολύμοις Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Σταυροῦ (1887—88) καὶ μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν διάλυσιν αὐτῆς εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Σχολὴν Σμύρνης (1888—89) ἐξ ἧς ἔλαβε καὶ τὸ γυμνασιακὸν δίπλωμα,

'Εγγραφεὶς δὲ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, ἐφοίτησεν εἰς αὐτὴν ἐπὶ διετίαν (1889—91), ὅτε συνέγραψε καὶ ἐδημοσίευσε τὴν πρώτην αὐτοῦ ἱστορικὴν πραγματείαν περὶ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος Μαδύτου (1890) ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ καθηγητοῦ Στ. Λάμπρου. Εἶτα τυχὼν τῆς προστασίας τῆς βασιλίσσης 'Ολγας, μετέβη πρὸς εἰδικὰς θεολογικὰς σπουδὰς εἰς Ρωσίαν, ἔνθα ἐφοίτησεν ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὰς 'Ακαδημίας Κιέβου (1891—93) καὶ Πετρουπόλεως (1893—95), ἔλαβε δὲ ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης τὸ θεολογικὸν δίπλωμα ἀνακηρυχθεὶς διδάκτωρ (2 Σεπτεμβρίου 1894) ὑποβαλὼν ἐναίσιμον διατριβὴν «**Περὶ τοῦ 'Αγ. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**».

Μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν αὐτοῦ ἐκ τῆς Θεολογικῆς 'Ακαδημίας Πετρουπόλεως, διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἀπὸ τοῦ 1894 ἐπανιδρυθείσης ἐν 'Ιεροσολύμοις Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ, ἀρξάμενος τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ τῇ 1ῃ 'Οκτωβρίου 1895, μετὰ τετραετίαν δὲ περίπου καὶ διευθυντὴς αὐτῆς, ὅτε καὶ προσῆλθεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Κλήρου, προχειρισθεὶς τῇ μὲν 28ῃ Μαΐου 1900 εἰς Διάκονον, τῇ δὲ 14ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς Πρεσβύτερον καὶ 'Αρχιμανδρίτην παρὰ τοῦ Πατριάρχου 'Ιεροσολύμων. Οὕτω δ' ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Σταυροῦ εἰργάσθη συνεχῶς ἐπὶ δεκατετραετίαν (1895—1909) γράφων συγγρόνως καὶ ἐν τῇ «Νέᾳ Σιών». 'Αποιμακρυνθεὶς ἐξ 'Ιεροσολύμων διέτρεψεν ἐπὶ διετίαν περίπου ἐν 'Αλεξανδρείᾳ ὡς Προϊστάμενος τῆς ἑλληνικῆς Κοινότητος 'Αλεξανδρείας (1909—11) χωρὶς νὰ παύσῃ ἀσχολούμενος περὶ τὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας γράφων ἐν τῷ «'Εκκλησιαστικῷ Φάρῳ» καὶ τῷ «Παναθηναίῳ». 'Ακριβῶς δὲ τότε (1910) ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν, ὡς «πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα συγγράψαντα» **τὸ Δίπλωμα 'Επιτίμου Διδάκτορος τῆς Θεολογίας.**

Τῷ 1911 ἐκλήθη ὡς διευθυντὴς τῆς ἐν 'Αθήναις Ριζαρείου 'Εκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἐν ᾗ εἰργάσθη ἐπὶ δωδεκαετίαν (1911—23), ἐν τῷ μεταξὺ δὲ χρόνῳ διατηρῶν καὶ τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς. Τῇ 5ῃ Φεβρουαρίου τοῦ 1914 ἐξελέγη καθηγητὴς τῆς Γενικῆς 'Εκκλησιαστικῆς 'Ιστορίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ 'Εθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, διαδεχθεὶς τὸν 'Αναστάσιον Διομ. Κυριακὸν Τῶν παραδόσεων αὐτοῦ ἤρξατο τῇ 20ῇ Μαρτίου 1914. 'Εδίδαξε δ' ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὡς τακτικὸς καθηγητὴς ἐπὶ ἐννέα ἔτη (1914—23).

Τῇ 8ῃ Μαρτίου 1923 ἐξελέγη

ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Ἀθηνῶν. Δι' ἀποφάσεως τῆς μετά τινας μῆνας σενελθούσης Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγκριθείσης καὶ ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὠνομάσθη« **Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρος τῆς Ὀρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**» τιτλοφορηθείς «**Μακαριώτατος**».

Μετὰ τοῦτο προτάσει τῆς Θεολογικῆς Σχολης τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῆς ὁλομελείας τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τῇ 25ῃ Ἀπριλίου 1923, παμψηφεὶ ἐξελέγη Ἐπίτιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐξακολουθήσας καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην νὰ διδάσκῃ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐπί τινας ὥρας κατ' ἔτος.

Τῷ 1926 ἱδρυθείσης τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κατελέγη μεταξὺ τῶν πρώτων μελῶν αὐτῆς καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, ὅστις τυγχάνει εὐρυτάτης μορφώσεως καὶ συγγραφεὺς δοκιμώτατος γράψας ἀπὸ τοῦ 1890—1925 περὶ τὰ 335 ἔργα κατὰ τὴν **ἀναγραφὴν** τῶν ἔργων αὐτοῦ ἀποτελοῦσαν ὁλόκληρον βιβλίον ἐξ 24 σελίδων.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ἐκδίδει ἀπὸ τοῦ 1923 τὴν «Θεολογίαν» καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ συγγράφῃ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ ἔργα μεγάλης ἱστορικοεκκλησιαστικῆς ἀξίας.

ΙΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ

Μέγας πλοῦτος καὶ θησαυρὸς ἀσφαλέστατος εἶναι ὁ τοῦ Θεοῦ φόβος.
Χρυσόστομος

Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστίν.
Ἰάκωβος

Δίωκε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην.
Τιμόθεος

Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἔτη ἀσεβῶν ὀλίγα.
Ὡσηέ

Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς.
Δαυΐδ

Τῶν μὲν χρημάτων τὴν ζημίαν πάλιν ἔνι λαβεῖν, λόγον δ' ἐκπηδήσαντα ἅπαξ, ἀνακτήσασθαι πάλιν οὐκ ἔνι.
Χρυσόστομος

Κηρία μέλιτος λόγοι καλοί, γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴασις ψυχῆς.
Σολομών

Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα, διατηρεῖ ἐκ θλίψεων τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
Σολομών

Ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι καὶ βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι.
Ἰάκωβος

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ὁ Μακαρ. Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ Μητροπολίτης Βαρσοβίας πάσης Πολωνίας καὶ Πρόεδρος τῆς Αὐτοκεφάλου Ὀρθοδ. Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας κ. Διονύσιος κατὰ κόσμον Κωνσταντῖνος, ἐγεννήθη τῇ 4)16 Μαΐου 1874 ἐν Μούρομ τῆς ρωσικῆς ἐπαρχίας Βλαδιμήρσκαγια.

Ὁ πατήρ του Νικόλαος Βαλενδήνσκης ἦτο ἱερεύς.

Τὰ πρῶτα γράμματα ἐξέμαθεν ἐν τῇ πατρίδι του, εἶτα ἐφοίτησεν εἰς τὸ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὸν Σεμινάριον τῆς Οὔφας (1896). Τῷ 1897 φοιτητὴς ὢν ἐκάρη μοναχὸς μετονομασθεὶς Διονύσιος, πρὸς τιμὴν τοῦ ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγείτου, χειροτονηθεὶς τὸ αὐτὸ ἔτος καὶ διάκονος, τὸ δὲ 1899 ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος. Τὰς θεολογικὰς του σπουδὰς ἐπέρανεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Ἀκαδημίαν Καζάν (1900), ἧς καὶ διωρίσθη ὑφηγητὴς λαβὼν τὸν τίτλον τοῦ «***Μαγίστρου τῆς Θεολογίας***» κατόπιν ἐπιτυχοῦς ἐξετάσεως εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιστημονικὴν διατριβὴν ἐπὶ τοῦ θέματος «Τὰ ἰδεώδη τῆς ρωσικῆς ὀρθοδόξου ἀλλογενοῦς ἱεραποστολῆς». Τὸ 1901—1902 ἐδίδαξε τὴν Ἐκκλ Ἱστορίαν εἰς τὸ Ἐκκλ Σεμινάριον Συμφερουπόλεως (Ρωσίας). Τὸ 1902 προαχθεὶς εἰς Ἀρχιμανδρίτην διωρίσθη ἐπόπτης τοῦ Σεμιναρίου Χόλμ καὶ εἶτα διευθυντὴς αὐτοῦ, διευθύνας αὐτὸ μέχρι τοῦ 1911. Τῷ 1913 ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Κρεμέντσης, τῷ δὲ 1922 προήχθη εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Βολυνίας καὶ Κρεμέντσης μέχρι τοῦ 1923 ὅτε προήχθη εἰς Μητροπολίτην Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας, διατηρήσας συνάμα μέχρι τοῦ 1934 καὶ τὴν ποιμαντορίαν τῆς Ἐπαρχίας Βολυνίας. Ἀπὸ τοῦ 1925 διατελεῖ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ποιμαντικῆς καὶ Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας καθὼς καὶ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βαρσοβίας.

Ὡς Ἐπίσκοπος Κριμέντσης διετέλεσε μέλος τῆς Πανρωσικῆς Τοπικῆς Ἐκκλησ. Συνόδου ἐν Μόσχᾳ (1917) καὶ μέλος τῆς Πανουκρανικῆς Τοπικῆς Ἐκκλησ. Συνόδου ἐν Κιέβῳ (1918). Ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Βολυνίας διετέλεσε μέλος τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας (1922—23) ἧς ἀπὸ τοῦ 1923 τυγχάνει Πρόεδρος. Ὁ Μακαρ. Μ)της Πολωνίας κ. Διονύσιος μετέσχε τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν Ἄθωνι συγληθείσης τὸν Ἰούνιον τοῦ 1930 Προσυνοδικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς συγκρότησιν τῆς Οἰκουμ. Συνόδου, ἀπὸ δὲ τοῦ 1930 διατελεῖ Πρόεδρος τῆς προσυνοδικῆς Συνελεύσεως πρὸς συγκρότησιν Παμπολωνικῆς Ἐκκλ. Συνόδου ἐν Βαρσοβίᾳ. Τυγχάνει δὲ μέλος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρίας τῆς Βαρσοβίας «**La Caisse du nom de Mianowski**», μέλος τῆς Πολωνικῆς Ἑνώσεως διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διεθνοῦς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ πρόεδρος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐπιτροπῆς τῆς αὐτῆς Ἑνώσεως κατὰ τὰ ἔτη 1930—34, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάνης, μέλος τοῦ Οἰκουμ. Συμβουλίου τοῦ Πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ συγχρόνως μέλος τοῦ καθηγητικοῦ Συλλόγου τῆς Θεολογίας τοῦ ὡς εἴρηται Συμβουλίου.

Εἶναι δὲ τετιμημένος διὰ τῶν κατωτέρω παρασήμων, ἁπάντων πρώτης τάξεως: τοῦ Πολωνικοῦ «Πολωνικῆς Ἀναγεννήσεως», τοῦ Σερβικοῦ «Ἁγίου Σάββα», τοῦ Βουλγαρικοῦ «Ἀστικῆς Ἀξίας», τῶν Ρουμανικῶν «Ρουμανικοῦ Στέμματος» καὶ Ρουμανικοῦ Ἀστέρος» καὶ τοῦ «Σταυροῦ τοῦ Παναγίου Τάφου».

Εὐρείας μορφώσεως τυγχάνων, ὁμιλεῖ καὶ γράφει τὴν ρωσσικήν, πολωνικὴν καὶ ἰταλικήν, ἐξέδωκε δὲ τύποις ἀφθονίαν ἐπιστημονικῶν συγγραμάτων ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς φύσεως, ἐξ ὧν προέχουσι «Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ Θεολογία τοῦ Ἰωάννου. Χόλμ 1909», «Τὰ προσκυνήματα τῆς πόλεως Βάρνης. Χόλμ 1912», «Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς ρωσικῆς πατριωτικῆς φιλολογίας τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. Βαρσοβία 1926», «Χριστιανικὴ ἀρχαιολογία, ὁ χαρακτὴρ αὐτῆς καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ μέθοδος Βαρσοβία 1928», «Συναξαριστὴς τῶν Ἑλλήνων Μαρτύρων εἰς τὰς ἐν Ρώμῃ κατακόμβας τοῦ Ἁγ. Καλλίξτου. Βαρσοβία 1928», τὸ μνημειῶδες ἐπιστημονικὸν ἔργον «Λεξικὸν χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας καὶ λειτουργίας. Βαρσοβία 1932» καὶ τὸ ἔργον «Χριστιανισμὸς καὶ τέχνη».

SMANOGLIO

ΙΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ

Ἁληθὴς ἱεραρχία τίς ἂν εἴη, πλὴν ἡ ψυχὴς θεοφιλοῦς εὐσέβεια; ἧς τὸ εὐχάριστον ἀθανατίζεται παρὰ τῷ Θεῷ, συνδιαιωνίζον ἡλίῳ καὶ σελήνῃ, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ.

Φίλων

— —

Εἶπεν Ἐφραὶμ, πεπλούτηκα· εὗρον ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ, οὐχ εὑρεθήσονται αὐτῷ· διὰ ἀδικίας ἃς ἥμαρτεν.

Ὡσηέ

— —

Ἐξολοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπερειδόμενοι ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ τῇ αὐτῶν δυνάμει.

Σοφωνίου

— —

Ἀδριάντα μὲν τῷ σχήματα, ἄνδρα δὲ ἡ πρᾶξις κοσμεῖ. Οὕτω ζῆν προαιροῦ, ὡς μή τε ὑπὸ τῶν δυνατωτέρων καταφρονεῖσθαι, μή τε τοῖς καταδεεστέροις φοβερὸς εἶναι.

Πλούταρχος

Κάτων ἰδὼν μειράκιον ἐρυθριάσαν ἐν συναντήσει αὐτοῦ, ἔφη· «Θάρρει ὦ Μειράκιον! τοιοῦτον γὰρ ἔχει τὸ χρῶμα ἡ ἀρετή».

Κάτων

— —

Μετὰ σοφῶν συμβουλεύου, καὶ μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμός σου.

Σοφ. Σολωμ.

— —

Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

Ματθαῖος

— —

Μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν. ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζεται, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθαι.

Παῦλος

— —

Πολλοὶ μὲν πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται.

Θεόγνιδος

— —

Πᾶν τὸ ζητούμενον ἁλωτὸν ἐστίν.

Σοφοκλῆς

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜ. ΘΡΟΝΟΥ

Ο ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

(Στρυνόπουλος)

Ἐγεννήθη ἐν Δελλιώναις τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου 1872 καὶ βαπτισθεὶς ὠνομάσθη Λουκᾶς. Τὰ πρῶτα γράμματα ἐξέμαθεν ἐν τῇ σχολῇ τῆς πατρίδος του καὶ τῷ 1888 εἰσήχθη

πρῶτον ἐν τῇ ἐν Φαναρίῳ λειτουργούσῃ τότε Πατρ. Κεντρ. Ἱερατικῇ Σχολῇ καὶ εἶτα τῷ 1889 εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολήν, ἐξ ἧς ἀριστοῦχος ἀπεφοίτησεν τῷ 1897 κεχειροτονημένος διάκονος καὶ φέρων τὸ ὄνομα Γερμανός. Διετέλεσε διευθυντὴς τῶν Σχολῶν καὶ ἱεροκήρυξ Ραιδεστοῦ (1897—99) καὶ εἶτα ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα ἐν Μέτραις (1899—1900).

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1900 πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ὡς ὑπότροφος τοῦ Ζωγραφείου κληροδοτήματος εἰς Γερμανίαν, ἔνθα ἐφοίτησεν ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἄλλης, Λειψίας, Στρασβούργου καὶ Λωζάνης, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας τὸν Ἰούλιον τοῦ 1903. Ἐπανακάμψας ἐξ Ἑσπερίας διωρίσθη τῷ 1904 καθηγητὴς τῆς Θεολογίας τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς, χειροτονηθεὶς εἰς πρεσβύτερον καὶ προχειρισθεὶς εἰς Ἀρχιμανδρίτην διατελέσας ὡς τοιοῦτος μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1907, ὅτε διωρίσθη Σχολάρχης αὐτῆς ἐξακολουθῶν συνάμα νὰ διδάσκῃ ἐν αὐτῇ. Τῷ 1912 ἡ Ἐκκλησία ἐπιβραβεύουσα τὰς πρὸς τὴν Χαλκίτιδα Σχολὴν ὑπηρεσίας του, προήγαγεν αὐτὸν εἰς Τιτουλάριον Μητροπολίτην Σελευκείας. Ἐξηκολούθησε δὲ διευθύνων τὴν Σχολὴν μέχρι τοῦ Μαρτίου 1922, ὅτε ἐπὶ Πατριαρχείας Μελετίου τοῦ Δ'. ἐξελέγη Μητροπολίτης τῆς νεοσυσταθείσης Μητροπόλεως Θυατείρων καὶ Ἔξαρχος Δυτικῆς καὶ Κεντρώας Εὐρώπης μὲ ἕδραν τὸ Λονδῖνον. Τῷ 1924 ἐκλεγέντος τοῦ Μητροπολίτου Ἀμασείας Ἐξάρχου Κεντρώας Εὐρώπης μὲ ἕδραν τὴν Βουδαπέστην, ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων ὠνομάσθη Ἔξαρχος Δυτικῆς καὶ Βορείου Εὐρώπης ἀντιπροσωπεύων συνάμα τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Κανταβρυγίας καὶ Πριμάτῳ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἐσχάτως δὲ καὶ παρὰ τῇ Παλαιοκαθολικῇ καὶ τῇ Σουηδικῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων ἐξεπροσώπευσε τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖον κατὰ διαφόρους περιόδους εν Ρωσίᾳ, Ἀμερικῇ, Φιλανδίᾳ, Γενεύῃ καὶ Λωζάνῃ, διατελῶν συνάμα καὶ τακτικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου εἰς ὅλα τὰ ἐν Εὐρώπῃ Θεολογικὰ καὶ Ἑνωτικὰ συνέδρια.

Ἐτιμήθη οια τοῦ τίτλου τοῦ «Διδάκτορος τῆς Θεολογίας» τῶν Πανεπιστημίων Ὀξφόρδης καὶ Νέας Ὑόρκης καὶ δι' ἀνωτέρων παρασήμων διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν.

Πολυγραφώτατος δὲ τυγχάνων ἐδημοσίευσεν ἐμπεριστατωμένας καὶ ἐμβριθεῖς θεολογικας μελέτας εἰς διάφορα Ἐκκλησιαστικα Περιοδικὰ, ὁμιλεῖ δὲ καὶ γράφει τὴν γαλλικὴν, γερμανικὴν καὶ ἀγγλικήν.

Ο ΛΗΜΝΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

(Δανιηλίδης)

Σεβ. Μητροπολίτης Λήμνου κ. Στέφανος ἐγεννήθη ἐν τῷ χωρίῳ Σαρδὲς τῆς Λήμνου τῷ 1869 ἐκ πατρὸς Κωνσταντίνου Δανιηλίδου Κων)λίτου καὶ μητρὸς Μαρίας Παπᾶ Τριανταφύλλου ἐκ Σαρδῶν. Τὰ πρῶτα γράμματα ἐδιδάχθη ἐν τῇ Σχολῇ τῆς πατρίδος του καὶ εἶτα ἐν τῇ τοῦ Κάστρου. Τῷ 1887 τῇ προστασίᾳ τοῦ Λήμνου Ἰωακεὶμ εἰσήχθη ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολ. Σχολῇ ἐξ ἧς τῷ 1894 ἀπεφοίτησε. Ἐχειροτονήθη διάκονος ἐν τῷ Ναΐσκῳ τῆς Θ. Σχολῆς τὴν 25ην

Μαρτίου 1894 ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Αἴνου Λουκᾶ καὶ προσελήφθη τὸ αὐτὸ ἔτος Ἀρχιδιάκονος τοῦ Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου, διανύσας συνάμα ἐπὶ δύο ἔτη (1894—96) ἐν τῷ αὐτόσε Γυμνασίῳ

Τῷ 1897 ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος καὶ προεχειρίσθη εἰς Πρωτοσύγκελλον ὑπὸ τοῦ Ἀδριανουπόλεως

Κυρίλλου, διαμείνας παρ' αὐτῷ ὡς Πρωτοσύγκελλος, ἱεροκῆρυξ καὶ ἐπόπτης τῶν Σχολῶν τῆς Ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1901, ὅτε ἐψηφίσθη βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως ὑπὸ τὸν ψιλὸν τίτλον Μυρέων, χειροτονηθεὶς ὑπό τῶν Μητροπολιτῶν Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου, Διδυμοτείχου Φιλαρέτου καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ροδοστόλου Ἀνθίμου.

Τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1904 προήχθη εἰς Μητροπολίτην Βοδενῶν, ποιμάνας τὴν Ἐπαρχιαν ταύτην μέχρι τοῦ 1910, ὅτε προήχθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Πελαγωνίας, ἐξ ἧς τὴν 13ην Μαΐου 1912 μετετέθη εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Λήμνου, ἣν ἐπὶ 23 ὁλόκληρα ἔτη θεοφιλῶς ποιμαίνει. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λήμνου κ. Στέφανος διετέλεσε μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκκλ. Δ)ριου ὡς καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἑλλάδος κατὰ το 1930. Τυγχάνει δὲ τετιμημενος οιὰ δύο ἀνωτέρων ἑλληνικῶν παρασήμων, ὁμιλεῖ δὲ καὶ γράφει τὴν τουρκικὴν, γαλλικὴν καὶ σλαβονικήν.

Ο ΣΙΣΑΝΙΟΥ-ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ ΔΙΟΔΩΡΟΣ

(Κάρατζης)

Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διόδωρος ἐγεννήθη ἐν Τριγλείᾳ τῆς Προύσης τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1881 ἐκ πατρὸς Σοφοκλέους Κάρατζη καὶ μητρός Ζωῆς, τὸ γένος Νικολάου Τιτάγκου. Ἀποφοιτήσας τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς τῆς πατρίδος του μετέβη εἰς Κων)πολιν καὶ ἐφοίτησεν ἐπὶ ἕν ἔτος εἰς τὴν Σχολὴν Κοντοσκαλίου καὶ ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ Μεγ. τοῦ Γένους Σχολήν. Εἶτα δὲ τῇ προστασίᾳ τοῦ Μητροπολίτου Προύσης Ναθαναὴλ, συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς του ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Ἱερᾷ Θεολ. Σχολῇ. Χάρις εἰς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ καὶ τὸ σεμνόν τοῦ ἤθους μεγάλως ἐξετιμήθη παρὰ τοῦ τότε Μεγάλου Πρωτοσυγκέλου Χρυσοστόμου Καλαφάτη, συμπολίτου αὐτοῦ, ὅστις ἀπο-

κατασταθεὶς εἰς τὴν Μητρόπολιν Δράμας, προσέλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν του. Ἀποφοιτήσας τῷ 1905 τῆς Θεολ. Σχολῆς μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα, ἀπαιτήσει τοῦ προστάτου αὐτοῦ, ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν Σχολῶν Τριγλείας, ἅτινα διηύθυνε ἐπὶ δύο συναπτὰ ἔτη.

Ἐκεῖθεν ἀπεσπάσθη παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Προύσης Ναθαναὴλ καὶ ἐκλήθη νὰ διευθύνῃ τὰ ἐκπαιδευτήρια Μουδανίων, ὅτε ὁ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ διαμένων Μητροπολίτης Δράμας Χρυσόστομος, ἀπεφάσισε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ἐκάλεσεν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς Δράμαν καὶ ὑπηρετήσῃ παρ' αὐτῷ. Πρὸς τοῦτο διωρίσθη διευθυντὴς τῶν Σχολῶν Ἀλλιστράτης καὶ τοῦ αὐτόθι λειτουργοῦντος Οἰκοτροφείου. Τὴν 27ην Σεπτεμβρίου χειροτονεῖται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Πλεύνας, τῆς περιφερείας Δράμας, διάκονος καὶ μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καλεῖται παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν Ἀποστόλου νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Σέρρας Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου καὶ νὰ διδάσκῃ ὡς καθηγητὴς εἰς τὸ αὐτόθι ἑλληνικὸν Γυμνάσιον καὶ εἰς τὸ Ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην παρέμεινεν ἐπὶ ἕν ἔτος, εἶτα δὲ διωρίσθη Ἀρχιδιάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σμύρνης, καὶ ὡς καθηγητὴς εν τῇ αὐτόσε Εὐαγγελικῇ Σχολῇ καὶ ἐν τῷ Κεντρικῷ Παρθεναγωγείῳ. Μετὰ ἕν ἔτος ὑποδείξει τοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου, ψηφίζεται Ἐπίσκοπος τῆς χηρευσάσης Ἐπισκοπῆς Μεσχονησίων καὶ χειροτονεῖται παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου πρεσβύτερος ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς. Τὴν δὲ 12ην Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Ἐπίσκοπος.

Ἀποκατασταθεὶς εἰς τὴν ἔδραν του ἐποίμανε θεοφιλῶς τὴν Ἐπισκοπὴν ταύτην τιμώμενος καὶ ὑπεραγαπώμενος παρὰ τοῦ εὐσεβόφρονος καὶ τὰ μάλα φιλοξένου λαοῦ τῆς πόλεως τῶν Μοσχονησίων.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἑπομένου ἔτους 1913 ἐκλέγεται Ἐπίσκοπος Καμπανίας. Ἔκτοτε δὲ ἐπὶ δέκα καὶ ὀκτὼ συναπτὰ ἔτη διετέλεσε Ποιμενάρχης τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, ἣν πολλαχῶς ἐξυπηρέτησε μὴ παραλείπων νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τὴν φιλόξενον πόλιν Θεσσαλονίκης, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου αὐτῆς Γενναδίου.

Μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν Βουλγάρων ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἀνατ. Μακεδονίας τὸ τότε ἐν Θεσ)νίκῃ ἑδρεῦον Ἀρχιερατικὸν Συμβούλιον εἰς τὸν Διόδωρον ἀπέβλεψε καὶ αὐτὸν ἀπέστειλε ὡς ἐπόπτην εἰς τὴν χηρεύουσαν Μητρόπολιν Σερρῶν, εἰς ἣν ἐγκατασταθεὶς καὶ ἐπὶ τριετίαν ὅλην ποιμάνας αὐτὴν, πολυτίμους προσέφερεν ὑπηρεσίας εἴς τε τὴν πολυπαθῆ πόλιν τῶν Σερρῶν καὶ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν ὁλόκληρον, καταλιπὼν πανταχοῦ ἀρίστας ἐντυπώσεις.

Τῷ 1924 παρὰ τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Πατριαρχείων Κων)πόλεως προήχθη εἰς Μητροπολίτην Καμπανίας, τὴν δὲ ἐννάτην Δεκεμβρίου τοῦ 1930, ἐξελέγη παμψηφεὶ παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Διαρκοῦς Ἱ. Συνόδου Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης, ὅπου ἐξακολουθεῖ νὰ ποιμαίνῃ ταύτην ἐπισπασάμενος τὴν ἀμέριστον συμπάθειαν καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ ποιμνίου τῆς Ἐπαρχίας.

Τῷ 1931 ἐξελέγη παρὰ τῆς Ἱ. Συνόδου Τοποτηρητὴς τῆς χηρευ-

ούσης Ἱ. Μητροπόλεως Καστορίας διατελῶν ὡς τοιοῦτος μέχρι σήμερον θεωρούμενος καὶ παρὰ τῆς Ἐπαρχίας ταύτης ὡς εἷς ἐκ τῶν ἐπιλέκτων Ἀρχιερέων.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1933 μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου 1934 διετέλεσε Συνοδικὸν μέλος ἐκλεγεὶς Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ μέλος τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. διακριθεὶς διὰ τὴν καθόλου αὐτοῦ δρᾶσιν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκτιμῶσα τὰ ἐξαιρετικὰ Αὐτοῦ προσόντα ἐξελέξατο αὐτὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ἐνδρομὴν τῶν προσκυνητῶν κατὰ τὸ Πάσχα τοῦ 1933 ἔνθα ἔτυχεν ἐξαιρετικῶν τιμῶν καὶ περιποιήσεων.

Ο ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

(Σταυρίδης)

ΕΓΕΝΝΗΘΗ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 1866 ἐν Σηλυβρίᾳ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ἐκ πατρὸς Ἐλευθερίου Σταυρίδου καὶ μητρὸς Τζόγιας Διον. Βινιέρη. Τὰ πρῶτα γράμματα ἐδιδάχθη εἰς τὴν σχολὴν τῆς πατρίδος του καὶ εἶτα εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μ. τοῦ Γένους Σχολὴν ἐξ ἧς τῷ 1884 ἀπεφοίτησε. Ἐδίδαξε ἐπὶ 4 ἔτη εἰς τὰς Σχολὰς Σηλυβρίας καὶ εἶτα ἐφοίτησεν ἰδίαις δαπάναις εἰς τὴν Θεολ. Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τὰ Πανεπιστήμια Λειψίας καὶ Μαρβούργου. Τῷ 1893 ἀνεκηρύχθη Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας. Ἐπανακάμψας εἰς τὴν πατρίδα του διωρίσθη καθηγητὴς τῶν Ἀρχιγενείων Ἐκπαιδευτηρίων (1893—96) ἅτινα διωργάνωσε καὶ ἀνύψωσε καὶ εἶτα τῆς ἐν Χάλκῃ Ἐμπορ. Σχολῆς διδάξας ἐν αὐτῇ ἀπὸ τοῦ 1896 μέχρι τοῦ 1903. Τῷ 1898 ἐν τῷ ἐν Πέραν Ἱ. Ναῷ τῶν Εἰσοδίων ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ Ε'. τῷ δὲ 1899 πρεσβύτερος ἐν τῷ ναϊδρίῳ τῆς Ἐμπορ. Σχολῆς ὑπὸ

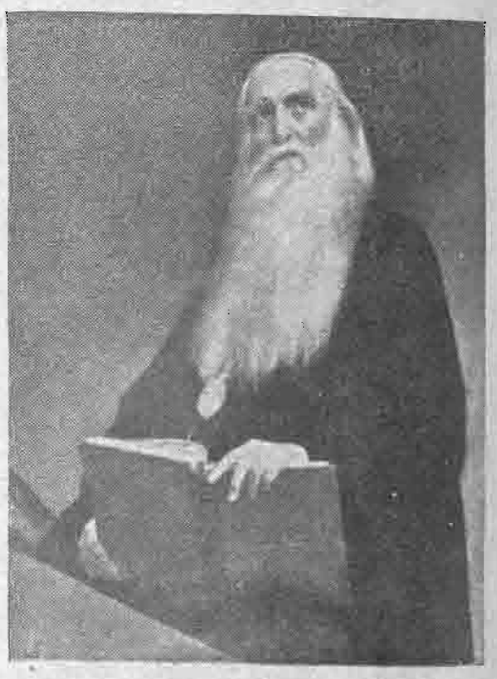

τοῦ Σηλυβρίας Κωνσταντίνου. Τῷ 1903 διωρίσθη ἱερ. Προϊστάμενος καὶ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολίτου Δέρκων ἐν Μακροχωρίῳ, ὅπου λίαν κοινωφελῶς εἰργάσθη ἱδρύσας ἀγαθοεργὰ σωματεῖα καὶ ἀδελφότητας μέχρι τοῦ 1911, ὅτε ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους ὑπὸ τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνόδου τῆς Θεσσαλονίκης, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Θεσσαλονίκης Ἰωακεὶμ τοῦ Σγουροῦ, ὅστις καὶ ἐχειροτόνησεν αὐτὸν εἰς Ἀρχιερέα ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 1911. Ἡ Κοινότης Μακροχωρίου ἐπὶ τῇ προαγωγῇ του ἐτίμησεν αὐτὸν διὰ συγχαρητηρίου καὶ εὐχαριστηρίου ψηφίσματος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῷ ἐνεχείρησε μίτραν, ὠμόφορον, ἐγκόλπιον καὶ ποιμαντικὴν ῥάβδον. Τῷ 1924 ἡ Ἐπισκοπὴ Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγ. Ὄρους προήχθη εἰς Μητρόπολιν. Ὁ Σεβ Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ κ. Σωκράτης διετέλεσε μέλος τῆς ἐν Θεσσαλοίνκῃ συγκληθείσης Συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου (1917), τοῦ ἐν Ἀθήναις συγκληθέντος Ἀνωτάτου Ἐκκλ. Δικαστηρίου (1918), τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἑλλάδος (1932—34) καὶ διώκησε τοποτηρητικῶς τὸ τμῆμα Νιγρίτης τῆς Ἐπαρχίας Σερρῶν (1917—18) καὶ δὶς τὴν Ἐπαρχίαν Ἀρδαμερίου (1922—24) καὶ ἀπὸ τοῦ 1933 μέχρι σήμερον.

Μελετηρότατος τυγχάνων ἐδημοσίευσε μελέτας καὶ διατριβὰς εἰς διαφόρους ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ καὶ ἐκδίδει ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἐπαρχίας του Ἀρναία-Λιαρίγκοβα «Θρησκευτικὰ μαθήματα· εἰς μηνιαῖα φυλλάδια ἅτινα διανέμει δωρεάν. Ὁμιλεῖ καὶ γράφει τὴν γερμανικὴν καὶ γαλλικήν.

ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΠΛΗΓΑΙΣ

Νεκροῖ τοὺς πόνους ἡ στοβαΐνη,
ὁ χρόνος κλείνει κάθε πληγή,
μὰ τῆς καρδιᾶς μας τὴν πληγὴ δὲν κλείνει,
οὔτε τὸ σάβανον, οὔτε ἡ γῆ.

Μία ἀνάμνησις μᾶς μένει μόνη
παρηγοργιά μας καὶ γιατρικό,
αὐτὴ τοὺς πόνους μᾶς βαλσαμώνει
καὶ μᾶς γιατρεύει μέ τὸ χτυκιό.

Καὶ μιὰ ἐλπίδα γεννάει πλάνο,
ὅτι τελεύει ὁ χωρισμὸς
καιώνια πλέον ἐκεῖ ἐπάνω
θὰ μᾶς ἑνώνῃ ὁ οὐρανός

Ν. Α. Σαράδος

ΣΒΥΣΜΕΝΑ ΟΝΕΙΡΑ

'Απόψε, θλέψι μου, σὲ νοιώθω πειὸ πολύ. Σὲ νοιώθω βαρειὰ νὰ πνίγῃς τὴν ψυχή μου καὶ νὰ μοῦ παίρνῃς ὁλοένα κάτι ἀπὸ τὴ ζωή μου.

Τί θέλεις ὅμως ἀκόμη νὰ μοῦ πάρῃς;

Μήπως ἐκεῖνο ποὺ ἔχασα γιὰ πάντα καὶ ποὺ ἄδικα ἐλάτρευσα στὴ ζωή μου;

Αὐτὸ μοῦ τῶχεις κι' ὅλας πάρει. Τότε τί ἄλλο; Μήπως τὴν ἀνάμνησί του τὴν γλυκειά;... Μὰ αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο ποὺ μοῦ ἀπέμεινε καὶ τὸ μόνο ποὺ ἔχω νὰ λατρεύω σ' ὅλη τὴ ζωή μου;

"Ω! μὴ θελήσῃς νὰ μοῦ τὸ πάρῃς κι' αὐτό!...

Τί θὰ καταλάβῃς; Γιὰ σένα δὲν ἀξίζει τίποτε.

Γιὰ μένα ὅμως ἀξίζει μιὰ ὁλόκληρη ζωή.

"Αφισέ με, μὲ σύντροφο τὴν βαρειά μου θλέψι καὶ μοναξιά, ἄφισέ με ἥσυχο νὰ θρηνήσω μόνος μου τὰ παληά μου ὄνειρα, τὰ τόσον ὄμορφα καὶ γλυκά.

"Αφισέ με νὰ βρέχω μὲ δάκρυα τὰ χρόνια ἐκεῖνα τὰ παληά, τα χρόνια ἐκεῖνα τὰ τρισευτυχισμένα καὶ καλά.

Γιὰ σένα εἶναι ὅλα αὐτὰ πεθαμμένα καὶ ξεχασμένα· μὰ γιά μένα ὅμως ἀκόμα ζοῦν καὶ θὰ ζοῦν αἰώνια!...

Τοὺς δίνουν ζωὴ ἡ ἀναλλοίωτη θέρμη τῆς ἀγάπης μου, ἡ ψυχή μου, ἡ ζωή μου.

Λυπήσου με, ὦ θλέψι, κι' ἄφισέ μου τοὐλάχιστον τὴν ἀνάμνησί τους τη γλυκειά, γιὰ νὰ κλαίω αἰώνια τὰ χρόνια ἐκεῖνα τὰ παληά, τὰ ὄνειρά μου ἐκεῖνα τὰ σβυσμένα...

10 'Οκτωβρίου 1934

Στρς

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΒΥΔΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ
ΕΠΟΠΤΟΥ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ ΑΡΓΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
(ΑΘΩΣ)

"Ηθη καὶ "Εθιμα. — Καταστατικὸς Χάρτης.— Μοναί.— Σκῆται.—Κελλία. 'Ησυχαστήρια.— Καλύβαι.—'Ιερὰ Κοινότης. 'Επιστασία.—Διοικητικὸν Σύστημα—Πολιτικὴ Διοίκησις.—Χαιρετισμός.—Κοινόβιοι καὶ 'Ιδιόρρυθμοι Μοναί.—'Ολονύκτιοι 'Ακολουθίαι. — 'Αγρυπνίαι.— Διακονήματα. —Ποναί.— Κομβοσχοίνιον.— Γέροντες καὶ ὑποτακτικοί.—Κληρονομικὸν Δίκαιον.— Βιβλιοθῆκαι.— Κειμήλια. —'Ιστορικοὶ θησαυροί.

ΕΛΑΒΟΝ ἐκ τοῦ σύνεγγυς κατὰ τὸ τελευταῖον ταξείδιόν μου εἰς "Αγιον "Ορος τὸν ἅγιον ὄντως τοῦτον τόπον καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸν καταστατ. χάρτην τοὐαγιωνύμου "Ορους ἐπιχειρῶ διὰ τῆς παρούσης μελέτης ὄχι νὰ ἱστορήσω τὸ "Αγιον "Ορος, ἀλλὰ νὰ περιγράψω αὐτὸ γνωρίζων εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ 'Ημερολογίου που εὑρίσκεται ὁ ἅγιος τοῦ 'Αγίου "Ορους τόπος, ποῖον εἶναι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ποία ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τούτου, ποία ἡ ὀργάνωσις αὐτοῦ καὶ ποῖος ὁ ἰδιαίτερος χαρακτὴρ αὐτοῦ.

Σκοπὸς τῆς περιγραφῆς ταύτης εἶναι τὸ μὲν νὰ ἱκανοποιήσω τὸ ἐνδιαφέτον πάσης χριστιανικῆς ψυχῆς, ποθούσης νὰ γνωρίσῃ τὰ κατ' αὐτὸ τὸ δὲ νὰ προκαλέσω τὸ ἐνδιαφέρον παντὸς ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ καὶ ἰδίᾳ κληρικοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ γνωρίσῃ τὸ "Αγιον "Ορος διὰ νὰ ἴδῃ αὐτόθι μίαν ἰδιαιτέραν κοινωνίαν ἀνθρώπων ἐγγύτερον τῷ Θεῷ εὑρισκομένων, καὶ ἐχόντων εἰς ὕψιστον βαθμὸν ἐρριζωμένην εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν τὴν εἰς Θεὸν πίστιν καὶ ἀνεπτυγμένην τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην καὶ χριστιανικὴν αὐταπάρνησιν.

'Ο ἐπισκέπτης ἐφωδιασμένος μὲ ἄδειαν τοῦ ὑπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς 'Ελλάδος ἢ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὅταν κατευθυνθῇ εἰς "Αγιον "Ορος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀποβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπίνειον αὐτοῦ τὴν Δάφνην διὰ τὸν ἀπαραίτητον ἔλεγχον τῶν ὁποίων διενεργεῖ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ ἀστυφυλακὴ τοῦ 'Αγίου "Ορους μετά τινος φουστανελλοφόρου κλητῆρος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ 'Αγίου "Ορους.

Μετὰ τὸν ἔλεγχον τοῦτον, ὁ ὁποῖος ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῆς ἀδείας καὶ εἰς τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ καθεστῶτος τοῦ 'Αγίου "Ορους, νὰ μὴ εἰσέρχωνται εἰς αὐτὸ γυναῖκες, ἀποβιβαζόμενος ὁ ἐπισκέπτης εὑρίσκεται πρὸ λεμβούχων μοναχῶν περικυκλούντων μὲ τὰς λέμβους αὐτῶν τὸ ἀτμόπλοιον.

Εἶναι ὄντως συγκινητικὸν νὰ βλέπῃ

τις μοναχοὺς ὁδηγοῦντας λέμβους, ἁτμακάτους καὶ ἁλιεύοντας εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ 'Αγίου Ὄρους, διότι ἐνθυμεῖται ὅτι ἔργον τῶν ἁγίων 'Αποστόλων ἦτο ἡ ἁλιεία.

'Αποβιβαζόμενος εἰς τὴν Δάφνην ὁ ἐπισκέπτης συναντᾷ ξενοδοχεῖον, λιμεναρχεῖον, ἀστυφυλακήν, τηλεγραγεῖον, τηλεφωνεῖον, τελωνεῖον καὶ οὐδὲν πλέον τούτων.

'Εκεῖ θὰ συναντήσῃ καὶ τοὺς λεγομένους αὐτόθι «βουρδουναρέους», ἤτοι λαϊκοὺς ἀνθρώπους ἔχοντας ἡμιόνους ἢ ἵππους πρὸς ἐνοικίασιν διὰ τὴν

'Ο Θεοφ. 'Επίσκοπος 'Αβύδου
κ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

μεταφορὰν τῶν ἐπισκεπτῶν ἀπὸ τοῦ ἐπινείου τῆς Δάφνης μέχρι Καρυῶν εἰς ἀπόστασιν δύο ὡρῶν ἀπὸ τῆς Δάφνης εὑρισκομένων.

'Απὸ τοῦ σημείου τούτου ὁ ἐπισκέπτης καταλαμβάνεται ὑπὸ διηνεκοῦς ἀγωνίας, καθ' ὅσον βαδίζει διὰ μέσου στενῶν ἀτραπῶν πέριξ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι, ὀλίγγον προξενοῦντες, κρημνοὶ καὶ ὁδῶν ἀνηφορικῶν καὶ κατωφερικῶν φρίκην ἐμποιουσῶν καὶ μετὰ τηλαιπωρίαν δύο ὡρῶν ὁλοκλήρων εἰσέρχεται εἰς τὰς Καρυάς πρωτεύουσαν τοῦ 'Αγίου Ὄρους, μικρὰν πολίχνην τῆς ὁποίας αἱ ὁδοὶ παρουσιάζουσιν ὄψιν χωρίου οὐχὶ τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος καὶ κατευθύνεται εἰς τὸ λεγόμενον «Πρωτᾶτον», ἕδραν τῆς 'Ιερᾶς Κοινότητος τοῦ 'Αγίου Ὄρους καὶ τῆς ἐπιστασίας εἰς ἣν θὰ ἐπιδείξῃ τὰ συστατήρια γράμματα τοῦ ὑπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς 'Ελλάδος ἢ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

'Η σεβασμία τῶν ἁγίων πατέρων μορφὴ καὶ ἡ εὐγένεια τῶν τρόπων αὐτῶν παρὰ τὴν καλογηρικὴν στιγνότητα πείθει τὸν ἐπισκέπτην τοῦ 'Αγίου Ὄρους, ὅτι εὑρίσκεται ἐν ἁγίῳ Τόπῳ ἐνώπιον ἀρχῶν αἵτινες ἐκπροσωποῦσι τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ.

'Η ἐξιδιασμένη αἴθουσα τῶν συνεδριῶν τῆς συνάξεως ἐν τῷ Πρωτάτῳ ἔχουσα ἐν ἀπότυπῳ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἣν ἀποκαλῶσι «Κυρίαν Θεοτόκον» καὶ τὸ κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς αὐτὴν ἱερὸν ἔθιμον νὰ ποιῇ ὁ εἰσερχόμενος τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἐπισκέπτην τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι εὑρίσκεται ἐν ἁγίῳ Τόπῳ.

Συμπλήρωμα τῆς ἱερᾶς ταύτης συγκινήσεως προβάλλει ἐνώπιον παντὸς ἐπισκέπτου ἡ ἄφθαστος προθυμία τῶν πατέρων ἐπιστατῶν, οἵτινες θέτουσι διὰ συστατηρίων πρὸς τὰς 'Ιερὰς Μονὰς γραμμάτων εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπισκέπτου τὰς 'Ιερὰς Μονὰς προθύμους εἰς φιλοξενίαν καὶ διαπιστοῖ ὁ ἐπισκέπτης πλὴν τῆς εἰς Χριστὸν ἀκραιφνοῦς πίστεως καὶ τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς ἐκδηλουμένην.

Μελετῶν τὸν καταστατικὸν τοῦ 'Αγίου Ὄρους χάρτην πληροφορεῖται ὅτι ἡ χερσόνησος τοῦ Ἄθω ἀπὸ τῆς Μεγάλης Βιγλας καὶ ἑξῆς ἀποτελεῖ αὐτοδιοίκητον τμῆμα τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους ὀνομάζεται Ἅγιον Ὄρος, καὶ ὅτι ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος τοῦ ἁγιωνύμου τούτου ὄρους, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναπαλλοτρίωτον, εἶναι κυριαρχικῶς κατατετμημένον εἰς τὰς ἐν αὐτῷ ὑπαρχούσας εἴκοσι Κυριαρχικάς, Βασιλικὰς καὶ Πατριαρχικὰς Σταυροπηγιακὰς Μονάς.

Ὅτι αἱ κυριαρχικαὶ αὗται Μοναὶ κατὰ ἱεραρχικὴν τάξιν ἀπ' αἰώνων κρατοῦσαν εἶναι αἱ ἑξῆς:

1) 'Ι. Μονὴ Μεγίστης Λαύρας
2) » τοῦ Βατοπεδίου
3) » τῶν 'Ιβήρων
4) » τοῦ Χιλιανδαρίου (Σερβ.)
5) » τοῦ Διονυσίου
6) » τοῦ Κουτλουμουσίου
7) » τοῦ Παντοκράτορος
8) » τοῦ Ξηροποτάμου
9) » τοῦ Ζωγράφου (Βουλγ.)
10) » τοῦ Δοχειαρίου
11) » τοῦ Καρακάλλου
12) » τοῦ Φιλοθέου
13) » Σίμωνος Πέτρας
14) » τοῦ 'Αγίου Παύλου
15) » τοῦ Σταυρονικήτα
16) » τοῦ Ξενοφῶντος
17) » τοῦ Γρηγορίου
18) » τοῦ 'Εσφιγμένου
19) » τοῦ 'Αγ. Παντελ. (Ρωσ.)
20) » τοῦ Κωνσταμονίτου

ὅτι πλὴν τῶν κυριάρχων τούτων Μονῶν ἐν 'Αγίῳ Ὄρει ὑπάρχουσι Σκῆται, Κελλιὰ καὶ 'Ησυχαστήρια ἄτινα εἶναι ἐξαρτήματα μιᾶς ἑκάστης τῶν κυριάρχων τούτων 'Ιερῶν Μονῶν, ὅτι τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ὑπάγεται πνευματικῶς ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου καὶ διατηρεῖ τὸ μνημόσυνον μόνον τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου, ὅτι διοικεῖται ἐπὶ τῇ βάσει Καταστατικοῦ Χάρτου, ὅστις ἐψηφίσθη ὑπὸ ἐκτάκτου Διπλῆς Συνάξεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν εἴκοσι κυριάρχων Μονῶν, ὑπὸ ἡμερομ. 10 Μαΐου 1924, ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου καὶ ἐκυρώθη ἁρμοδίως προσαρτηθεὶς εἰς τὸ κυρωτικὸν διάταγμα τῆς 1ης 'Ιουνίου 1926.

'Εν Καρυαῖς ὁ ἐπισκέπτης εὑρίσκει τὴν 'Ι. Κοινότητα τοῦ 'Αγίου Ὄρους ἑδρεύουσαν ἐν τῷ Πρωτάτῳ καὶ ἀσκοῦσαν τὴν πραγματικὴν διοίκησιν τοῦ 'Αγίου Ὄρους.

'Η 'Ιερὰ Κοινότης ἀπαρτίζεται ἐξ εἴκοσι ἀντιπροσώπων τῶν εἴκοσι 'Ιερῶν Μονῶν λαμβανομένου ἑνὸς ἐξ ἑκάστης τούτων δι' ἐκλογῆς διενεργουμένης κατ' ἔτος ἐν ἑκάστῃ 'Ιερᾷ Μονῇ καὶ λέγεται «'Ιερὰ Κοινότης τοῦ 'Αγίου Ὄρους 'Αθω» 'Η ὑπηρεσία τῶν ἀντιπροσώπων τούτων εἶναι ἐνιαυσία δυναμένη νὰ παραταθῇ ἐὰν ἐκ νέου ἐκλεγῇ τις ὑπὸ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ Μονῆς. Λειτουργεῖ δὲ τὸ διοικητικὸν τοῦτο σῶμα ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ. 'Η 'Ιερὰ Κοινότης συνεδριάζει δὶς τῆς ἑβδομάδος διοικητικῶς καὶ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος δικαστικῶς, ὡς δευτεροβάθμιον δικαστήριον. 'Εκτελεστικὴ ἐξουσία τῆς 'Ιερᾶς Κοινότητος εἶναι ἡ λεγομένη «ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ».

Αὕτη ἔχει εἰδικὸν καταρτισμόν.

Αἱ εἴκοσιν ἱεραὶ Μοναὶ διαιροῦνται εἰς πέντε τετράδας, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα ταῦτα ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν ἐπὶ ἕν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1 'Ιουνίου καὶ λῆγον τὴν 31 Μαΐου τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Αἱ τετράδες, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁ-. ὁποίων καταρτίζεται κατ' ἔτος ἡ 'Ιερὰ 'Επιστασία, εἶναι αἱ ἑξῆς:

Α΄ Τετράς	Β΄ Τετράς
1) Μεγίστη Λαύρα	1) Μονὴ Βατοπεδ.
2) Μονὴ Δοχειαρίου	2) Κουτλουμουσίου
3) Μονὴ Ξενοφῶντος	3) Καρακάλλου
4) Μονὴ 'Εσφιγμένου	4) Σταυρονικήτα

Γ΄ Τετράς

1) Μονὴ 'Ιβήρων
2) Παντοκράτορος
3) Φιλοθέου
4) Σίμωνος Πέτρου

Δ΄ Τετράς	Ε΄ Τετράς
1) Χιλιανδαρίου	1) Διονυσίου
2) Ξηροποτάμου	2) Ζωγράφου
3) Ἁγίου Παύλου	3) Ἁγ. Παντελ.
4) Γρηγορίου	4) Κωσταμονίτου

Ὁ πρῶτος τῇ τάξει ἑκάστης τετράδος φέρει τὸν τίτλον «πρωτεπιστάτης» εἶναι πρόεδρος τῆς ἐπιστασίας καὶ κρατεῖ τὴν ράβδον τοῦ πρώτου. ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάμῃ βῆμα.

Ἡ Ἱερὰ ἐπιστασία ἀντιπροσωπεύουσα τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ἐκπληροῖ ἅμα καὶ καθήκοντα δημαρχιακὰ καὶ Εἰρηνοδικείου, κρατεῖ δὲ ἑκάστη τῶν Ἐπιστασιῶν καὶ ἓν μέρος τῆς τετραμεροῦς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος σφραγῖδος, ἡ ὁποία φέρει ἐν τῷ μέσῳ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου «ἡ πλατυτέρα» καὶ κύκλῳ τὴν περιγραφὴν «Σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω».

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἱερὰν κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ οἱ Ἐπιστάται μετὰ τῶν συνοδειῶν αὐτῶν διαμένουσιν ἐν Καρυαῖς εἰς εἴκοσιν ἰδιαίτερα καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μεγαλοπρεπῆ οἰκήματα, ὀνομαζόμενα κονάκια, τῶν ὁποίων ἕκαστον εἶναι ἰδιοκτησία τῆς ἀντιπροσωπευομένης ὑπ' αὐτοῦ ἱερᾶς Μονῆς.

Εἰς τὰς Καρυὰς αἱ ὁποῖαι ὡς εἴρηται εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἁγίου Ὄρους εὑρίσκεται καὶ ἡ πολιτικὴ διοίκησις ἥτις ἑδρεύει σήμερον εἰς τὸ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Πάντων σεμνυνόμενον κελλίον τοῦ Γέροντος Ἀνθίμου, τοῦ ὁποίου τὸ ἐνοίκιον πληρώνει ἡ Ἱερὰ Κοινότης. Ὁ πολιτικὸς διοικητὴς ἔχων τὸν βαθμὸν Νομάρχου διορίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς αὐτὸ ἔχει τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ. Ἔχων ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς αὐτοῦ τὴν δύναμιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς διοικήσεως ἐποπτεύει πλὴν τῶν ζητημάτων τῆς ἀσφαλείας καὶ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἐφελκύων τὴν προσοχὴν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἐπὶ τῶν παραβάσεων οἱασδήποτε ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μοναχικῆς ἀρχῆς.

Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐποπτικῶν τούτων καθηκόντων αὐτοῦ, ὁ διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπικοινωνεῖ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ τῶν λοιπῶν μοναχικῶν ἀρχῶν. παρακάθηται εἰς τὰς συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ὁσάκις κληθῇ ὑπ' αὐτῆς καὶ διατάσσει τὰ ὑπ' αὐτὸν ὄργανα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ τῶν μοναχικῶν ἀρχῶν πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς τῶν ἐπιστατῶν.

Ἀλλ' εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦτο ὁ πολιτικὸς διοικητὴς συναντᾷ μεγάλας δυσκολίας λόγῳ τῆς αὐστηρᾶς μυστικῆς τηρήσεως τῶν πρακτικῶν καὶ αὐστηρᾶς ἀποκρύψεως ἀπ' αὐτοῦ τῶν πράξεων τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν. Πλὴν τῆς διοικήσεως καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Πρωτάτου ὑπάρχει ἐν Καρυαῖς καὶ ὁ ἱερὸς Ναὸς τοῦ Πρωτάτου ἔνθα ἐκκλησιάζονται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἱερὰν Κοινότητα καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πολίχνης ταύτης.

Ἐν Καρυαῖς ὑπάρχει ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. ἐν αὐταῖς ἑδρεύει ὁ ἰατρὸς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου κ. Παγκράτιος καὶ ὑπάρχουσι διάφορα κελλία ἀνήκοντα εἰς κυριάρχους ἐκ τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν. Πλὴν τούτων ὑπάρχει μικρὸν ξενοδοχεῖον, ταχυδρομεῖον, τηλεγραφεῖον, τηλεφωνεῖον, διάφορα καταστήματα τῶν ὁποίων πλεῖστα ἐργάζονται μοναχοὶ καὶ ἐλάχιστοι ἐκ τῶν περιοίκων λαϊκοί.

Τὸ μονοπωλεῖον τοῦ καπνοῦ ἡ Ἱερὰ Κοινότης πωλεῖ εἰς ἰδιώτην ἔναντι τιμήματος διατιθεμένου ὑπὲρ τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς. Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν δίδεται καὶ τὸ μονοπωλεῖον τοῦ κρέατος ὅπερ πωλεῖται ἐν Καρυαῖς δὶς τῆς ἑβδομάδος.

Αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ αἱ κυρίαρχοι, αἱ ὁποῖαι ἀναλλοιώτως εἶναι εἴκοσι διαιροῦνται κατὰ τὸ διοικοῦν αὐτὰς σύστημα εἰς Κοινοβίους καὶ Ἰδιορρύθμους.

Κοινόβιοι εἶναι :

1) Ἱερὰ Μονὴ Διονυσίου

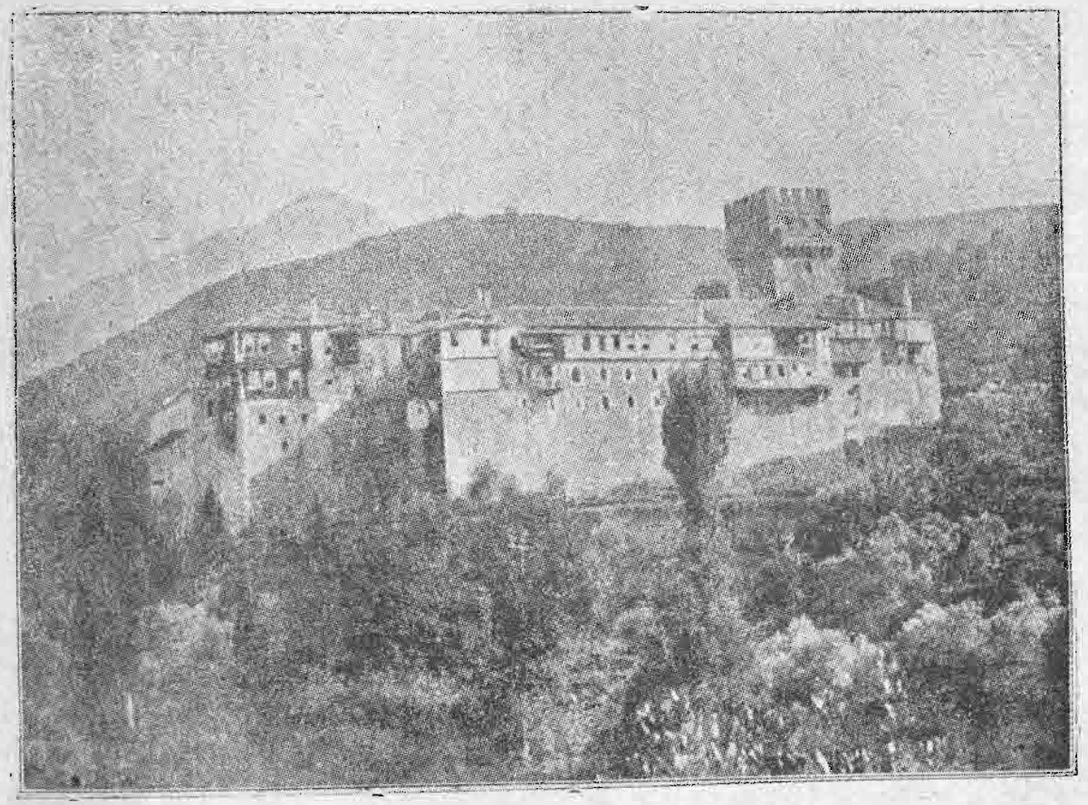

Ἡ ἐπὶ γραφικωτάτης τοποθεσίας Ἱερὰ Κοινόβιος Μονὴ τοῦ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥ

Χαιρετισμὸς καθημερινὸς μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν Καρυῶν καὶ τῶν Μονῶν εἶναι «Εὐλογεῖτε» καὶ ἡ ἀπάντησις «ὁ Κύριος».

Κατὰ καθεστώς, ἀπ' αἰώνων κρατοῦν ἐν τῇ πολίχνῃ τῶν Καρυῶν. σύδεμία φιλοξενία δίδεται εἰς τοὺς ἐπισκέπτας.

Ἐφωδιασμένος ὁ ἐπισκέπτης μὲ τὸ συστατήριον γράμμα τῆς Ἱερᾶς ἐπιστασίας τὸ λεγόμενον «Ἱεροκοινοσφάγιστον«, ἀρχίζει τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἱερῶν Μονῶν καὶ ἄλλων ἐξαρτημάτων, ἀρχόμενος κατὰ προτίμησίν του.

2)	»	»	Σίμωνος Πέτρας
3)	»	»	Ἁγίου Παύλου
4)	«	»	Ξενοφῶντος
5)	»	»	Γρηγορίου
6)	»	»	Ἐσφιγμένου
7)	»	»	Ἁγ. Παντελεήμ.
8)	»	»	Κωσταμονίτου
9)	»	»	Κουτλουμουσίου
10)	»	»	Ζωγράφου
11)	»	»	Καρακάλλου

Τὰς κοινοβίους ταύτας ἱερὰς Μονὰς διοικοῦσιν οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν μετὰ τῶν Γεροντιῶν τῶν ἱερῶν Μονῶν.

Διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγουμένου συ-

νέρχονται πάντες οἱ μοναχοὶ ἑκάστης Μονῆς οἱ συμπληρώσαντες ἑξαετίαν ἀπὸ τῆς κουρᾶς αὐτῶν καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐνεργουμένης ἐνώπιον τῆς Γεροντίας ἐκλέγουσιν ὑποψηφίους ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ τῶν ἄνω τῆς ἡλικίας 40 ἐτῶν, ἐξ ὧν οἱ δύο τούτων πλειοψηφίσαντες τίθενται εἰς δευτέραν ψηφοφορίαν καὶ ὁ πλειοψηφίσας τούτων ἐκλέγεται ἡγούμενος. Ἐν ἰσοψηφίᾳ τῶν δύο τελευταίων ἐκλέγεται ὁ εἷς διὰ κλήρου.

Τὸ πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς διαβιβάζεται εἰς τὴν ἐν Καρυαῖς Ἱερὰν Κοινότητα διὰ τὴν κατὰ τὰ ἔθιμα ἐγκαθίδρυσιν τοῦ ἡγουμένου.

Ἡ ἐκλογὴ ἡγουμένου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος γνωστοποιεῖται καὶ εἰς τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον.

Ὅλοι οἱ μοναχοὶ ἑκάστης Κοινοβίου Μονῆς ἀποτελοῦσι μίαν οἰκογένειαν μὲ κοινὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα.

Ἀπὸ τοῦ ἡγουμένου μέχρι τοῦ δοκίμου οἱ Μοναχοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συνέρχωνται εἰς κοινὴν προσευχὴν καθημερινῶς, κατ' ἐλάχιστον 8 ὥρας καθ' ἕκαστον εἰκοσιτετράωρον, πλὴν τῶν συχνοτάτων ὁλονυκτίων ἀγρυπνιῶν καὶ προσευχῶν. παρακάθηνται εἰς κοινὴν τράπεζαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπολύτως ἀπαγορεύεται τὸ κρέας. Δὶς τῆς ἑβδομάδος τρέφονται μόνον μὲ ξηρὸν ἄρτον μεθ' ὕδατος καθ' ὁλόκληρον τὸ εἰκοσιτετράωρον. Ἑκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν νηστεύουσι τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον καὶ μόνον τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας παρατίθεται ἔστιν ὅτε ἰχθὺς νωπὸς ἢ ἁλίπαστος. Ἡ διατήρησις ζώων καὶ ἰδίᾳ ὀρνίθων ἀπολύτως ἀπαγορεύεται.

Ὁ ἡγούμενος καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Γεροντία εἰς οὓς εἶναι ἐμπεπιστευμένη ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ Κοινοβίου παρακάθηνται τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς μετὰ τῶν λοιπῶν μοναχῶν εἰς τὴν Κοινὴν τράπεζαν, δίδοντες αὐτοὶ πρῶτοι τὸ παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ τῶν Καθεστώτων, ἀπαγρυπνοῦσι τὴν λαθροφαγίαν καὶ ἐμπράκτως διδάσκουσι τὴν ἀκτημοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην καὶ παρέχουσι αὐτοὶ πρῶτοι τὸν ἀπόλυτον σεβασμὸν καὶ τὸ κῦρος εἰς τὰ κοινοβιακὰ θέσμια.

Τὰ διακονήματα εἰς τὰ Κοινόβια ἀναλαμβάνουσι ἐκ περιτροπῆς οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου ἄνευ τινος ἀμοιβῆς. Δὲν ἀποκλείεται ὁ κατὰ τὸ ἔν ἔτος ἀντιπρόσωπος τῆς Μονῆς ἐν Καρυαῖς τὸ ἑπόμενον ἔτος νὰ ἦναι ὁ ζυμωτὴς ἢ ὁ μάγειρος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Λόγῳ τῆς σκληρᾶς ταύτης διαίτης ἐν ταῖς Κοινοβίοις Μοναῖς παρουσιάζονται συχνότατα ἀσθένειαι πτώσεως τοῦ στομάχου, φθίσεως καὶ κήλης ἥτις προέρχεται ἐκ τῆς καθημερινῆς καὶ παρατεταμένης ὀρθοστασίας.

ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΙ ΜΟΝΑΙ

Ἰδιόρρυθμοι Μοναὶ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει εἶναι αἱ ἑξῆς :

1) Ἱ. Μονὴ Μεγίστης Λαύρας
2) » Βατοπεδίου
3) » Ἰβήρων
4) » Χιλιανδαρίου
5) » Παντοκράτορος
6) » Ξηροποτάμου
7) » Δοχειαρίου
8) » Φιλοθέου
9) » Σταυρονικήτα

Αὗται διοικοῦνται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς συνάξεως τῶν προϊσταμένων ἑκάστης Ἱερᾶς Μονῆς ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικοῦ Κανονισμοῦ μὴ ἀντιτιθεμένου εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν Ἱερῶν τούτων Μονῶν ἔχουσιν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ μετέχωσι τῆς κοινῆς προσευχῆς, ἡ αὐστηρότης ὅμως ἡ παρατηρουμένη εἰς τὰς Κοινοβίους Μονὰς δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς Ἰδιορρύθμους Μονάς.

Ἐλάχισται ἡμέραι τοῦ ἔτους καὶ ὡρισμένας μετέχουσι κοινῆς Τραπέζης, κατὰ δὲ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τοῦ ἔτους οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ἰδιορρύθμου Μονῆς ζῶσιν ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς εἰς κελλία ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (Γέροντας καὶ ὑποτακτικὸς ἢ ὑποτακτικοί) ἀποτελοῦντες ἑκάστη δυὰς ἢ τριὰς μίαν οἰκογένειαν λαμβάνουσαν ἐκ τοῦ ἱεροῦ κοινοῦ τὴν λεγομένην διακονιάν συνισταμένην εἰς ὡρισμένην κατὰ μῆνα ποσότητα ἄρτου, ἐλαίου, ὀσπρίων, τυροῦ, ἐλαιῶν, βουτύρου, οἴνου, ὕλης φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως καὶ συμπληρουμένην μὲ χρηματικὸν ποσὸν κατὰ μῆνα, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὁ Γέροντας ἢ ὁ ὑποτακτικὸς ἐκ τοῦ ἱεροῦ κοινοῦ ἔκ τινος διακονήματος, τὸ ὁποῖον ἀσκοῦσι δι' ἀποφάσεως τῆς Συνάξεως τῶν προϊσταμένων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἢ ἐν τῇ διοικήσει καὶ διαχειρίσει τῶν προσόδων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἡ ἀκτημοσύνη ἐν ταῖς ἰδιορρύθμοις ἱεραῖς Μοναῖς δὲν εἶναι τι ἐπιβεβλημένον.

Ἡ χρησιμοποίησις κρέατος ἐν τῇ διαίτῃ ἀφίεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μοναχῶν καὶ ὁ μονοπωλιακῶς διαθέτων τὸ κρέας δικαιοῦται νὰ φέρῃ πρὸς πώλησιν εἰς τὰς ἰδιορρύθμους Μονάς. Σιωπηρῶς καὶ κατ' ἀνοχὴν αἱ ἰδιόρρυθμοι μοναὶ τρέφουσιν ὄρνιθας καὶ ἄλλα ζῶα.

Εἰς τὰς Κοινοβίους Μονὰς ὁ ἡγούμενος μετὰ τῆς Γεροντίας συγκροτοῦσι τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον, εἰς τὰς ἰδιορρύθμους δὲ ἡ σύναξις τῶν προϊσταμένων, αἱ δὲ ποιναὶ τὰς ὁποίας δικαιοῦνται νὰ ἐπιβάλωσι τὰ πρωτοβάθμια ταῦτα δικαστήρια εἶναι αἱ ἑξῆς :

1) Κανόνα διὰ κομβοσχοινίου ἤτοι ὡρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας ὑποχρεοῦται ὁ καταδικασθεὶς νὰ στρέφῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ κομβοσχοίνιον ἐπιλέγων εἰς ἕκαστον κόμβον αὐτοῦ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς» καὶ ἱστάμενος ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἢ ἐνώπιον ἱερᾶς εἰκόνος.

2ον) Ἐπακτὴν νηστείαν μέχρι 40 ἡμερῶν καθ' ἃς ὁ καταδικασθεὶς τρέφεται μὲ ξηρὸν ἄρτον καὶ ὕδωρ.

3ον) Περιορισμὸν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

4ον) Περιορισμὸν ἔν τινι ἐξαρτήματι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἢ ἐν ἑτέρᾳ Ἱερᾷ Μονῇ μέχρις ἑνὸς ἔτους.

5ον) Ἔκπτωσιν τοῦ διακονήματος.

6ον) Ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῶν συνεδριῶν.

7ον) Στέρησιν ἀδείας ἱεροπραξίας μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ἀρνεῖται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων τούτων δικαστηρίων ὅταν καταστῶσι τελεσίδικοι ἀποστέλλονται πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τὴν πολιτικὴν διοίκησιν.

Πλὴν τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὑπάρχουσιν αἱ σκῆται, τὰ κελλία, αἱ καλύβαι, τὰ ἡσυχαστήρια καὶ τὰ καθίσματα. ἄτινα μετὰ τῆς περιοχῆς καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν εἶναι ἀναπαλλοτρίωτα καὶ ἀναφαίρετα κτήματα τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν. Οἱ διαμένοντες εἰς τὰ ἐξαρτήματα ταῦτα μοναχοὶ εἶναι ἀδελφοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. τῆς ὁποίας κτῆμα εἶναι τὸ ἐξάρτημα εἰς ὃ ἀνήκουσι.

Πᾶν ἐξάρτημα τηρεῖ ἀκριβὲς μοναχολόγιον τῶν ἐν αὐτῷ μοναχῶν καὶ ἰδιαίτερον τῶν δοκίμων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα κατ' ἔτος θεωρεῖ ἡ Κυρίαρχος Μονὴ εἰς ἣν καὶ ἕκαστον ἐξάρτημα πληρώνει ἐτήσιον φόρον.

Τὰ κυριώτερα τῶν ἐξαρτημάτων τούτων εἶναι αἱ Σκῆται καὶ τὰ Κελλία.

Ὑπάρχουσιν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει δώδεκα σκῆται ὧν ἄλλαι μὲν εἶναι κοινόβιοι καὶ ἕτεραι ἰδιόρρυθμοι.

Κοινόβιοι σκῆται εἶναι αἱ ἑξῆς :

1) Ἡ σκήτη τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος (Ρωσσικοῦ) ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Βογορδίτσα).

2) Ἡ τῆς τοῦ Παντοκράτορος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ.

3) Ἡ τῆς Μεγίστης Λαύρας ἐπ' ὀνόματι τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

4) 'Η τῆς Μονῆς Βατοπεδίου ἐπ'ὀνόματι τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου.

'Ιδιόρρυθμοι δὲ σκῆται εἶναι :

1) 'Η τῆς Μεγίστης Λαύρας ἐπ' ὀνόματι τῆς 'Αγίας Ἄννης.

2) 'Η τῆς αὐτῆς 'Ιερᾶς Μονῆς ἐπ' ὀνόματι τῆς 'Αγίας Τριάδος (τῶν Καυσοκαλυβίων).

3) 'Η τῆς τοῦ Βατοπεδίου ἐπ' ὀνόματι τοῦ 'Αγίου Δημητρίου.

4) 'Η τῆς τῶν 'Ιβήρων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

5) 'Η τῆς τοῦ Κουτλουμουσίου ἐπ' ὀνόματι τοῦ 'Αγίου Παντελεήμονος.

6) 'Η τῆς τοῦ 'Αγίου Παύλου ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου (Νέα Σκήτη).

7) 'Η τῆς αὐτῆς Μονῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ 'Αγίου Δημητρίου Λάκκου.

8) 'Η τῆς τοῦ Ξενοφῶντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Οἱ ἐν ταῖς σκήταις μοναχοὶ ὀφειλετικῶς ἐκτελοῦσι τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ προσέρχονται τακτικῶς εἰς τὰς καθημερινὰς ἀκολουθίας καὶ ἀγρυπνίας τοῦ Κυριακοῦ ἤτοι τοῦ Ναοῦ τῆς σκήτης ὑποκείμενοι ἄλλως εἰς πειθαρχικὰς ποινάς.

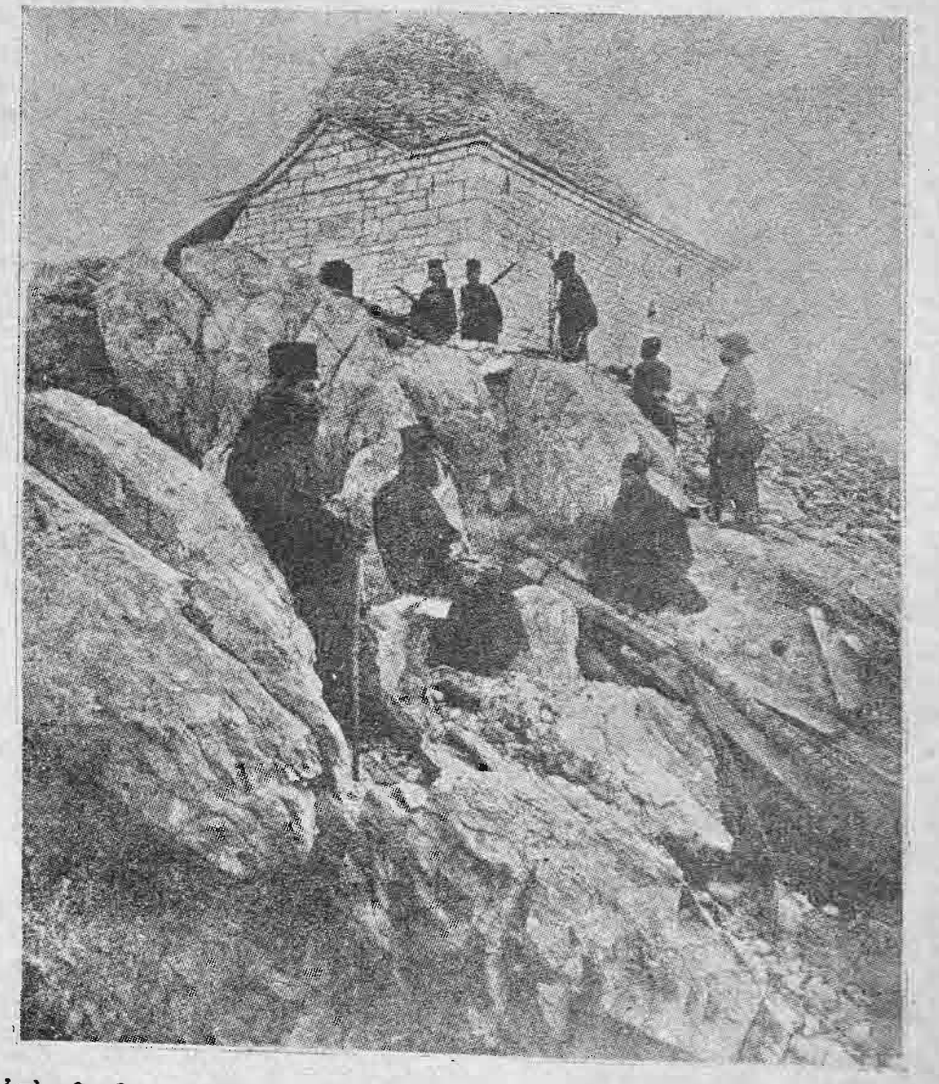

'Ο ἐπὶ τῆς βραχώδους καὶ ἀποκρήμνου κορυφῆς τοῦ Ἄθω ἱστορικὸς ναὸς ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ἕκαστος δόκιμος πρὸ τῆς κουρᾶς αὐτοῦ δύναται νὰ ἀλλάξῃ γέροντα τῇ γνώσει καὶ ἐγκρίσει τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ. 'Απὸ τῆς κουρᾶς ὅμως καὶ ἐξῆς ὀφείλει νὰ μένῃ ἰσοβίως ἐν τῇ ὑπακοῇ τοῦ Γέροντος αὐτοῦ ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς παρ' ἄλλου Γέροντος προσλήψεως αὐτοῦ. 'Εὰν τοιοῦτον τι συμβῇ ἡ Κυρίαρχος τῆς 'Ιερᾶς Σκήτης Μονὴ πειθαρχικῶς διώκει τὸν τοῦτο διαπράξαντα Γέροντα. 'Η σχέσις τοῦ Γέροντος πρὸς τοὺς ὑποτακτικοὺς εἶνι σχέσις πνευματικοῦ Πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν ὑποτακτικοὶ ὀφείλουσι σεβασμὸν καὶ τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τὸν Γέροντα, οὗτος δὲ πατρικὴν συμπεριφοράν.

'Εκάστη Σκήτη διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Δικαίου. τῶν Συμβούλων καὶ τῆς Συνάξεως τῶν Γερόντων αὐτῆς, ἐχει ἰδίαν σφραγῖδα φέρουσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ τὸ τῆς Κυριάρχου Μονῆς διηρημένη εἰς τρία ἢ τέσσαρα τιμήματα κατοικούμενα ἀνὰ ἓν παρ'ἑκάστου συμβούλου καὶ χρησιμοποιεῖται μόνον εἰς τὰ ἀνταλλασσόμενα μετὰ τῆς Κυριάρχου 'Ιερᾶς Μονῆς ἔγγραφα.

Τὸ ταμεῖον ἑκάστης σκήτης συντηρεῖται ἐκ διαφόρων ἐλεῶν καὶ βοηθημάτων.

'Εν περιπτώσει θανάνου τοῦ Γέροντος Καλύβης τινος ἡ Κυρίαρχος 'Ιερὰ Μονὴ λαμβάνει τὸ καθιερωμένον ψυχομερίδιον καὶ τάσσει εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γέροντος τὸ πρῶτον τῆς συνοδείας αὐτοῦ πρόσωπον καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρώτου τὸ δεύτερον τῆς συνοδείας πρόσωπον καὶ ἐγγράφει εἶτα τρίτον πρόσωπον.

Οἱ μοναχοὶ τῶν σκητῶν εἶναι ἐργατικώτατοι· ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου αὐτῶν κερδίζουσι τὸν ἄρτον αὐτῶν καὶ ἀσχολοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὲ τὴν ἁγιογραφίαν καὶ τὴν ξυλουργικὴν χειροτεχνίαν.

Σπουδαιότητα μεταξὺ τῶν ἐξαρτημάτων ἔχουσι καὶ τὰ κελλία.

Ἕκαστον κελλίον παραχωρεῖ ἡ Κυρίαρχος Μονὴ ἐπὶ ὡρισμένῃ τιμῇ εἰς διαδοχὴν τριῶν προσώπων, φερόντων κανονικῶς τὴν κουρὰν αὐτῶν. Συντάσσονται ὁμόλογα μεταξὺ τῆς Μονῆς καὶ τῶν τριῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ὁμολόγῳ προσώπων ἐν οἷς περιγράφεται καὶ ἡ ἔκτασις καὶ ἡ ἐν γένει περιουσία τοῦ Κελλίου.

'Ο πρῶτος τοῦ κελλίου μεταξὺ τῶν τριῶν προσώπων λέγεται Γέροντας. 'Η περιουσία τοῦ κελλίου μετὰ τὴν ἀγορὰν ἐκ τῆς Κυριάρχου Μονῆς, θεωρεῖται κτῆμα τῶν τριῶν τούτων προσώπων ἐντὸς τοῦ 'Αγίου Ὄρους. Τὰ τρία ταῦτα πρόσωπα δικαιοῦνται νὰ πωλήσωσι τὴν περιουσίαν τοῦ κελλίου καὶ τὸ κελλίον εἰς πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἐγκρίνει ἡ Κυρίαρχος 'Ιερὰ Μονή, ἀλλὰ καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα δέον νὰ εἶναι μοναχοί. 'Εν περιπτώσει θανάτου Γέροντος κελλίου τινὸς ἀνταλλάσεται ὑπὸ τῆς Κυριάρχου Μονῆς, τὸ ὁμόλογον διὰ νέου τοιούτου ἀφοῦ καταβληθῇ τὸ τριμερίδιον, τὸ ὁποῖον ὁρίζει τὸ ἀπὸ τοῦ 1909 Πατριαρχικὸν Σιγίλλιον καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 56 τοῦ 1911 πρακτικὸν τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐγγράφεται ἐν αὐτῷ πρῶτος μὲν ὁ δεύτερος δεύτερος δὲ ὁ τρίτος καὶ τρίτος ἐὰν ὑπάρχει ἐν τῇ συνοδείᾳ αὐτοῦ δεδοκιμασμένον πρόσωπον.

'Η ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τοῦ κελλίου ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τρία αὐτὰ πρόσωπα πλὴν τῆς ἐκμεταλεύσεως τῶν δασῶν, ἥτις ἀνήκει τῇ Κυριάρχῳ 'Ιερᾷ Μονῇ, ἥτις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας τῶν κελλίων. Οἱ κελλιῶται ἐν 'Αγίῳ Ὄρει κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι μεγάλοι εἰσοδηματίαι καὶ μεγαλέμποροι μοναχοὶ ἐκμεταλλευόμενοι τὰ προϊόντα τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς αὐτῶν.

'Ο ἐπισκέπτης τοῦ 'Αγίου Ὄρους

ἐὰν ἐπεκτείνῃ τὴν ἔρευναν αὐτοῦ θὰ πληροφορηθῇ ὅτι οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἔχουσιν ἐξαιρετικὰς προνομίας ἀναγνωρισθείσας ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Θὰ ἴδῃ ὅτι ἕκαστος μοναχὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους δύναται νὰ εἰσαγάγῃ ἄνευ τελωνειακοῦ δασμοῦ εἴδη μέχρις ὀκτακοσίων ὀραχμῶν χρυσῶν κατ' ἔτος. Ὅτι τὰ ἐξ Ἁγίου Ὄρους ἐξαγόμενα δασικὰ καὶ ἄλλα προϊόντα δὲν φορολογοῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ὅτι ἄνευ ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ οὐδεμία κρατικὴ ἐπίταξις.

Ὅτι ἡ ἁλιεία ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν μοναχῶν καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μοναχῶν εἶναι ἐλευθέρα καὶ ἀπηλλαγμένη πάσης φορολογίας.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ εἶναι ἠθικὸν καὶ ὑλικὸν κεφάλαιον μέγα. Εἶναι ἠθικὸν κεφάλαιον διότι ἐμπερικλείει Ἱερὰ Κειμήλια ἀφθάστου ἀξίας καὶ πνευματικὸν θησαυρὸν κεκρυμμένον ἐν βιβλιοθήκαις ἀπεράντοις καὶ εἶναι προωρισμένον νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἱερὸν ἐνδιαίτημα πάντων τῶν ἐπιποθούντων μεγαλυτέραν προσέγγισιν ἑαυτῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πιστοτέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, μακρὰν τῆς τύρβης, τοῦ κόσμου καὶ τῶν δεινῶν αὐτοῦ.

Εἶναι δὲ καὶ ὑλικὸν κεφάλαιον μέγα, διότι ἔχει ἀτιμήτους θησαυροὺς καὶ διαχειρίζεται μεγάλην ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν.

Τὸ λυπηρὸν ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ διατυπώσει εἶναι ὅτι βαθμηδὸν ἐκλείπουσιν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει οἱ δυνάμενοι νὰ συνεχίσωσι τὴν ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν αὐτοῦ ἱστορίαν, ὅτι μένουσι αὐτόθι ἄχρηστα τὰ ἱερὰ αὐτοῦ κειμήλια καὶ οἱ πνευματικοὶ θησαυροί, καὶ ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἤρχισαν νὰ ὑπεισέρχωνται εἰς τὸ Ἅγιν Ὄρος τινὲς θεωροῦντες αὐτὸ ὡς καταφύγιον μετὰ τὸ κοινωνικὸν ναυάγιον,

Αἱ πλουσιώταται βιβλιοθῆκαι τοῦ Ἁγίου Ὄρους αἱ ὑπάρχουσαι εἰς τὰς Καρυὰς καὶ εἰς ἑκάστην Ἱερὰν Μονὴν καὶ Σκήτην διὰ τριῶν κλειθρων κεκλεισμέναι ἀνοίγονται μόνον πρὸς δεκάλεπτον ἐπίδειξιν τῶν χειρογράφων αὐτῶν εἰς ἐπισκέπτας. Αὐστηρῶς δὲ ἀπροσπέλαστος εἶναι εἰς τοὺς μοναχοὺς τόσον ἕνεκα τῆς πλεοναζούσης ἀμαθείας τῶν μοναχῶν ὅσον καὶ ἕνεκα τῶν ὑπαρχουσῶν σχετικῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων.

Ὅλαι αἱ ἐλπίδες νῦν στρέφονται εἰς τὴν αὐτόθι λειτουργοῦσαν ἀπό τινος ἐν Καρυαῖς Ἀθωνιάδα Σχολήν. τὴν ὁποίαν συντηροῦσιν αἱ ἱεραὶ Μοναὶ καὶ ἐνισχύουσιν αἱ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἐπιβαλλόμεναι φορολογίαι ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων προϊόντων τοῦ τόπου.

Ἐν κατακλείδι τῆς μελέτης μου καὶ περιγραφῆς ταύτης καθῆκον μου θεωρῶ ὅπως τονίσω ὅτι τὸ Ἅγιον Ὄρος θὰ ἐξεπλήρου πληρέστερον τὸν προορισμὸν αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἐπεκράτει ἐν αὐτῷ τὸ πνεῦμα τῆς ἀποκλειστικότητος.

Ἐὰν οἱ μοναχοὶ ἐπέτρεπον καὶ τὴν ἔξωθεν βοήθειαν καὶ συνεργασίαν, θὰ ἦτο μεγαλυτέρα ἡ ἐξύψωσις τοῦ ἁγίου τούτου τόπου.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ ἐπέτρεπον τὴν αὐτόθι ἐγκατάστασιν ἔστω καὶ προσωρινὴν διὰ τὴν συνεργασίαν μεμορφωμένων προσώπων, διὰ νὰ ἐξέλθωσι ἐκεῖθεν εἰς φῶς πνευματικοὶ θησαυροὶ καὶ ὁμολογουμένως μεγάλοι πυρσοὶ δυνάμενοι νὰ φωτίσουν ὁλόκληρον τὴν Οἰκουμένην.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ εἶχον ἐκεῖ μίαν ἀρχιερατικὴν ἐπιστασίαν καὶ ἀριθμόν τινα θεολόγων κληρικῶν διὰ τὴν καλυτέραν διοικητικὴν ὀργάνωσιν τοῦ τόπου. Καὶ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ εἶμαι αἰσιόδοξος διότι διεπίστωσα ὅτι καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην ἤρχισαν ν' ἀνομολογῶσι τὰ ἠθικώτερα καὶ ἁγιώτερα ἐν Ἁγίῳ Ὄρει πρόσωπα.

† Ὁ Ἀβύδου ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΓΝΩΜΑΙ

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ

Οἱ ἐρῶντες ματαίως μακρύνονται εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἀποφεύγουσι τὸν κόσμον. Οἱ τοιοῦτοι φέρουσι πανταχοῦ τὸ βέλος ἐν τῇ καρδίᾳ, καθὼς ἡ φεύγουσα ἔλαφος φέρει πολλάκις τὸν θανατηφόρον μόλυβδον ἐν τοῖς σπλάγχνοις.

— —

Ὁ ἔρως ἀναπτύσσεται καὶ αὐξάνει κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ παρεντιθέμενα προσκόμματα.

— —

Ὁ ἐμμανῶς ἐρῶν λησμονεῖ τὸν Θεόν.

— —

Ἡ μὲν χαρὰ τοῦ ἔρωτος εἶναι ταχεῖα, ἡ δὲ θλῖψις αἰωνία!

— —

Ὁ ἔχων ἔρωτα ἔχει καὶ λύπην.

— —

Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ ἐλπίς

— —

Ἡ φυγὴ εἶναι ὁ μόνος τοῦ ἔρωτος ἐχθρός, ὃν οὗτος φοβεῖται.

— —

Ἐν ἔρωτι, πάσης ψυχῆς τιθεμένης κατὰ μέρος, ἡ γυνὴ ἐστὶ καθὼς ἡ λύρα, ἥτις δὲν παραδίδει τὰ ἀπόρρητα αὐτῆς ἢ πρὸς ἐκεῖνον ὅστις ἐπίσταται νὰ παίξῃ δι' αὐτῆς.

Balzac

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Καλὴ γυνὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία θέλει ὅ,τι ὠφελεῖ καὶ εὐχαριστεῖ τὸν σύζυγόν της.

— —

Ἡ γυνὴ συνενοῖ ἐν ἑαυτῇ τὰς 4 πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς. Εἶναι **πρόσθετις** τῶν σκέψεων, **ἀφαίρεσις** τοῦ βαλαντίου, **πολλαπλασιασμὸς** τῶν δαπανῶν καὶ **διαίρεσις** τῶν φίλων.

Balzac

— —

Ὁ μόνος τρόπος, καθ'ὃν δύνασαι νὰ ἴδῃς τὰ σφάλματα γυναικὸς περὶ ἧς ἐνδιαφέρεσαι εἶναι νὰ κλείσῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου.

— —

Ἡ γυνὴ ἐστὶν εὐφρόσυνον ὄργανον ἡδονῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ γνώσκῃ τις τὰς φρικιώσας αὐτῆς χορδὰς, νὰ σπουδάζῃ τὴν θέσιν, τὸ δειλὸν κλειδοκύμβαλον, τὴν μεταβαλλομένην καὶ ἰδιότροπον δακτυλοθεσίαν.

Balzac

— —

Οὐδόλως ἀπαντῶνται πλέον ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἀνθρώπου δύο στιγμαὶ ἡδονῶν ὁμοίων, καθὼς δὲν ὑπάρχουσι δύο φύλλα ἀκριβῶς ὅμοια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δένδρου.

Balzac

ΑΙ ΦΥΛΑΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

Φυλὴ	λευκὴ	ἑκατομ. 1018	Φυλὴ	Ἰνδικὴ	ἑκατομ. 50
»	κιτρίνη	» 690	»	Μαύρη	» 145
»	Μαλεζικὴ	» 76	διάφοροι		» 76

ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ

Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι	150.000.000	Ἐκ μεταφορᾶς	750.000.000
» Καθολικοὶ	380.000.000	Ἑβραῖοι	16 000.000
» Εὐαγγελισταὶ	220.000.000	Μωαμεθανοὶ	260.000.000
Ἧτοι χριστιανοὶ	750.000.000	Μονοθεΐσταὶ ἐν ὅλῳ	1.026.000.000

ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΣΙΑΣ

Βουδδισταί, Κομφουχισταὶ, Ταοϊσταὶ	630.000.000	Ἐκ μεταφορᾶς	910.000.000
Βραχμανισταὶ	280.000.000	Ἄθεοι (ἄνευ θρησκείας)	120.000.000
	910,000.000	Πολυθεΐσταὶ	1.050.000.000

ΕΒΡΑΙΟΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

Εὐρώπη	9.870 000	Ἀβησσυνία	100.000
Ἀσία	688.000	Αἴγυπτος	60.000
Ἀσιατ. Τουρκία	250.000	Τουνησία	55.000
Παλαιστίνη	160.000	Βόρειος Ἀφρικὴ	45.000
Ἀσιατ. Ρωσσία	100.000	Ἀμερικὴ	4.410.000
Ἰρὰκ	90.000	Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι	3 000.000
Ἀραβία	50.000	Καναδᾶς	130.000
Ἀφρικὴ	480.000	Ἀργεντινὴ	100.000
Γαλλικὸν Μαρόκον	110.000	Αὐστραλία	25.000

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ τῷ 1844 ἐν τῇ ἱστορικῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Χάλκῃ, ἐπὶ λόφου πευκοφύτου, ἡ Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, συνεχίζει ἔκτοτε τὸ ἔργον αὐτῆς, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ, ἀοιδίμου Οἰκουμ. Πατριάρχου Γερμανοῦ τοῦ Δ΄

Ὁ Σχολάρχης Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μιλήτου κ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ

ὁρισθέντα σκοπὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

Καὶ ὁ μὲν ἐπιστημονικὸς καταρτισμὸς τῶν τροφίμων ἐπιτυγχάνεται δι' ἀρτίας ἐγκυκλίου καὶ θεολογικῆς παιδεύσεως, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ προγράμματι, ὅπερ ἀναδεικνύει τὴν Σχολὴν ἰσοδύναμον πρὸς τὰς πανεπιστημιακὰς Θεολογικὰς Σχολάς. Ἡ δὲ ἐκκλησιαστικὴ καὶ καθόλου ἱεροπρεπὴς μόρφωσις συντελεῖται διὰ συστήματος, μόνον εἰς τὴν Χαλκίτιδα Θεολογικὴν Σχολὴν προσιδιάζοντος καὶ διὰ τοῦτο ἀποφαίνοντος αὐτὴν μοναδικὸν ἵδρυμα μεταξὺ πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Θεολογικῶν Σχολῶν.

Ἤδη ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς λειτουργοῦσα ἐντὸς Μονῆς, κατὰ τὸ ἀνέκαθεν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἰσχύον σύστημα τῆς ἐν ταῖς Μοναῖς μορφώσεως τοῦ ἱεροῦ κλήρου — σύστημα τὸ ὁποῖον ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπωφελέστατα ἐφαρμόζει καὶ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία — συνεχίζει καὶ ἡ Σχολὴ τὸ μοναστικὸν πνεῦμα καὶ τὰς μοναστικὰς παραδόσεις.

Ἡ ἔναρξις καὶ ἡ κατάπαυσις τῶν ἡμερησίων μαθημάτων καθαγιάζεται διὰ κοινῆς προσευχῆς, τελουμένης ἐν τῷ ναῷ τῆς Σχολῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Σχολάρχου. Οὕτως οἱ μαθηταὶ τακτικῶς ἀκροώμενοι τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Ὄρθρου καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας, κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐν τῷ ἑορτολογίῳ ὁριζομένας ἡμέρας, καὶ ἐκτελοῦντες ἐκ περιτροπῆς πάσας τὰς λειτουργικὰς ὑπηρεσίας,

ἀπὸ τῶν πρώτων μαθητικῶν ἐδολίων λαμβάνουσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταρτίζωνται εἰς τὴν τελετουργικὴν τάξιν

Πόσον δὲ κατανυκτικαὶ εἶναι αἱ ἱ. ἀκολουθίαι ἐν τῷ ναῷ τῆς Σχολῆς, μαρτυρεῖ ἡ πυκνὴ συρροὴ εὐλαβῶν προσκυνητῶν ὄχι μόνον ἐκ τῆς νήσου, ἀλλὰ καὶ ἐκ Κ)πόλεως, ἰδίᾳ κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς τῆς Χριστιανωσύνης. Ἡ αὐστηρὰ διατήρησις τοῦ βυζαντινοῦ μέλους, ἡ ἐν πάσῃ τάξει καὶ ἐκκλησιαστικῇ εὐπρεπείᾳ διεξαγωγὴ τῆς ἱερουργίας, ἰδίᾳ δὲ ἡ τηρουμένη κατὰ ταύτην ἡσυχία, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς σπανίως συναντᾷ τις ἐν τοῖς ἐνοριακοῖς ναοῖς, πάντα ταῦτα προσδίδοντα ὡραιότητα καὶ μυστικὴν γοητείαν εἰς τὴν προσευχήν, ὑποτρέφουσι τὴν εὐσέβειαν τοῦ ἐκκλησιάσματος. Ὅτι ἠκροάσθησαν τῶν κατανυκτικῶν τελετῶν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος ἐν τῷ ναῷ τῆς Σχολῆς, αἰσθάνονται τὴν ἐποικοδομητικὴν ἐπενέργειαν αὐτῶν. Οἱ ἀποφοιτῶντες τῆς Σχολῆς συναποκομίζουν εἰς τὰς ψυχάς των τὴν ἀνάμνησιν τῆς κοινῆς προσευχῆς, ὡς μίαν τῶν ὡραιοτέρων ἐντυπώσεων τῆς μαθητικῆς ζωῆς των.

Εἰς μόρφωσιν ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως παρὰ τοῖς μαθηταῖς συντελεῖ καὶ ἡ εὐλαβὴς τήρησις τῶν σεβασμίων τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεων καὶ θεσμῶν, ὡς λ. χ. τῆς νηστείας, καὶ δὴ καὶ ἡ ἀνέκαθεν ἐν χρήσει μοναχικὴ περιβολή, ἥτις καταργηθεῖσα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, εἰσήχθη καὶ αὖθις πρὸ τριετίας εἰς τὰς τρεῖς ἀνωτέρας τάξεις. Διὰ τοὺς τὸ πρῶτον περιβαλλομένους **τὸ ῥάσον** — εἶναι δὲ οὗτοι οἱ κατ' ἔτος

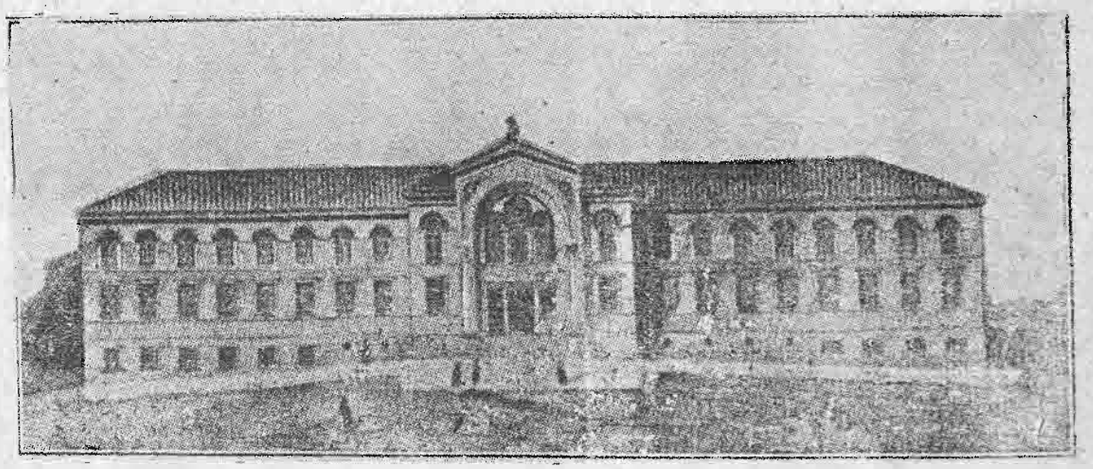

Ἡ Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ

καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τῆς τραπέζης ἀνάγνωσιν Πατερικῶν ἔργων, ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου ὁριζομένων, γινομένην ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τῶν μαθητῶν, διαρκοῦντος τοῦ γεύματος, τοῦ ὁποίου μετέχουσι καὶ ὁ Σχολάρχης καὶ οἱ καθηγηταί.

Ἡ μακρὰν τῆς κοσμικῆς τύρβης καὶ τοῦ θορύβου τῶν πόλεων διαβίωσις τῶν μαθητῶν, ὁ ἁρμονικὸς συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πράξεως ἐν τῷ προγράμματι, ὁ μετὰ τὴν ἐργα-

Ὁ Παν. Ἀρχιμ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ καθηγητὴς τοῦ Θεολ. Τμήματος

σίκν τῆς ἡμέρας ἑσπερινὸς ἀνὰ τὸν μυροβόλον λόφον περίπατος, τοῦ ὁποίου τὴν ὡραιότητα ἀνάγλυφον παρέστησεν εἰς ἀμιμήτους στίχους ὁ ἀλησμόνητος Γ. Βιζυηνός, τρόφιμός ποτε τῆς Σχολῆς, ὁ ὁμαλὸς καὶ κανονικὸς βίος, τοῦ ὁποίου τὰς σκοπίμους φάσεις καὶ τὰς ἐναλλαγὰς ρυθμίζει ὁ χαλκόστομος κώδων τοῦ ποιητοῦ, ἡ εὐπρέπεια καὶ ἡ εὐρυχωρία τοῦ κτιρίου κατὰ πάντα ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὸν προορισμὸν τῆς Σχολῆς, ὅπερ καταστραφὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου σεισμοῦ τῷ 1894 ἀνήγειρε καὶ ἐδωροφόρησε πάλιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῷ 1896 ἡ μεγαλοδωρία τοῦ Παύλου Σκυλίτση Στεφάνοβικ, δαπανήσαντος πρὸς τοῦτο 25 χιλ. Λ Τ. χρυσᾶς. Πάντα ταῦτα εἶναι ὡς τόσον συντελεσταὶ τῆς μορφώσεως τῶν μελλόντων λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ὅτι δὲ κατὰ τὸν ἐνενηκονταετῆ βίον της ἡ Σχολὴ ἐξεπλήρωσε κατὰ τὸ πλεῖστον τὸν σκοπόν της, μαρτυρεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑξακοσίων περίπου ἀποφοίτων της, τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι ἱερωμένοι, ἀπὸ πολλῶν θέσεων ὑπηρετήσαντες καὶ ὑπηρετοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ δὴ ὡς ἱεράρχαι κοσμήσαντες καὶ κοσμοῦντες θρόνους πατριαρχικοὺς καὶ μητροπολιτικούς, οὐ μόνον ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ, κατὰ τὸν ἀπ' ἀρχῆς προσδοθέντα εἰς τὴν Σχολὴν διορθόδοξον χαρακτῆρα. Ἡ ἀρτιότης τῆς παρεχομένης ἐγκυκλίου καὶ θεολογικῆς παιδεύσεως ἐν πλαισίῳ ἱερο-πρεποῦς καὶ ἐκκλησιαστικῆς διαπαιδαγωγήσεως, κατὰ τοὺς ἀρχαιοπρεπεῖς τύπους καὶ τὰς σεμνὰς παραδόσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐξακολουθεῖ νὰ προσελκύῃ πολλαχόθεν τοῦ Ὀρθοδόξου κόσμου μαθητάς. Ἐὰν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ μαθηταὶ οὗτοι ἀποτελοῦσι σήμερον τὸ ἕν τρίτον τοῦ συνόλου,

εὐχαρίστως διαπιστοῖ ὅτι ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐπαυξάνει ὁσημέραι τὸν διορθόδοξον αὐτῆς χαρακτῆρα.

Τὴν Σχολαρχίαν τῆς Θεολ. Σχολῆς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της μέχρι σήμερον, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἐλάμπρυναν οἱ :

Σταυρουπόλεως Κ. Τυπάλδος 1844—62.

Ἀρχιμ. Φιλόθεος Βρυένιος 1862—63.

Ἀρχιμ. Νικηφόρος Γλυκᾶς 1864.

Ἀρχιμ. Ἄνθιμος Πρεσλαύας 1865—66.

Ἀρχιμ. Γερμανὸς Γρηγορᾶς 1867—69.

Ἀρχιμ. Σπυρίδων Βρετός 1867 1870.

Ἀρχιμ. Βασίλειος (εἶτα Σμύρνης) 1870—72.

Ἀρχ. Γρηγόριος Φωτεινός 1873.

Ἀρχιμ. Βασίλειος (εἶτα Σμύρνης) 1874—76.

Ἀρχιμ. Γερμανὸς Γρηγορᾶς 1877 - 97.

Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κλεόβουλος 1897—99.

Σταυρουπόλεως Ἀπόστολος Χριστοδούλου 1899—1906.

Κασσανδρείας Εἰρηναῖος 1906—1907.

Σελευκείας Γερμανὸς Στρυνόπουλος 1907 - 22.

Ἀρχιμ. Μελέτιος Λουκάκης 1922—23.

Σταυρουπόλεως Ἰωακεὶμ Πελεκάνος 1923—31.

Τραχείας Ἀλέξανδρος Ζῶτος Δεκ. 1931—Φεβρ. 1932

Μιλήτου Αἰμιλιανὸς Φεβρ. 1932 ...

Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1932 τὴν Θ. Σχολὴν διευθύνει λίαν ἐπαξίως ὁ ἀπὸ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μιλήτου κ. Αἰμιλιανός, (ἴδε βιογραφ. Ἐγκ. Ἡμερ. 1934 σελ. 185) ἱεράρχης μορφωμένος. λεπτὸς τοὺς τρόπους καὶ ἀξιοπρεπὴς τὴν ἐμφάνισιν, διακρινόμενος διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσίν του. Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς δι' ἰδιαιτέρας ὅλως ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης τὸν περιβάλουσι διὰ τὸ μειλίχιον τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν ὄντως πατρικὴν πρὸς αὐτοὺς συμπεριφοράν του. Τυγχάνει ῥήτωρ δεινὸς καὶ καλλιεπής, ὀξυγράφου δὲ καλάμου κάτοχος, δημοσιεύσας πλεῖστας ὅσας μελέτας εμβριθεῖς, εἰς διάφορα ἐκκλησιαστικὰ περιοδικά. Εἰς τὸ βαρὺ τῆς διδασκαλίας ἔργον ὑποβοηθεῖται ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Χρυσοστόμου Κορωναίου ἀποφοίτου τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Στρασβούργου κληρικοῦ ὡσαύτως μορφωμένου καὶ ζηλωτοῦ, ὅστις ἐν προσεχεῖ μέλλοντι ἐξέχουσαν θέσιν θέλει καταλάβῃ ἐν τῷ κλήρῳ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, λόγῳ τῶν πολλῶντου προσόντων καὶ τῆς πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεώς του.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων διανύεται εἰς ἑπτὰ ἔτη, διαιρεῖται δὲ ἡ Σχολὴ εἰς δύο τμήματα : τὸ γυμνασιακὸν, ἐκ τεσσάρων τάξεων καὶ τὸ θεολογικὸν ἐκ τριῶν.

Ἡ σύνθεσις τοῦ διδάσκοντος σήμερον προσωπικοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς: Σχολάρχης, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μιλήτου κ. Αἰμιλιανός. Καθηγηταὶ τοῦ Θεολ. Τμήματος : Σχολάρχης, ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κορωναῖος, Ἰω. Πανα-γιωτίδης, Ἀπ. Μέξης. Προσεχῶς δὲ ἀναλαμβάνουσι καὶ οἱ καθηγηταὶ Γ. Ἀναστασιάδης καὶ Ἐμμ Φωτιάδης. ***Καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασιακοῦ τμήματος :*** **Ubeyt Bedrettin, Ahmet Faik, Mehmet Faik,** Φ. Πασχαλίδης, Ἀπ. Μέξης, Ἀλ. Ἰατρόπουλος, Στυλ. Στασινόπουλος, Σάβ. Χατζημηνᾶς. Γ. Μάτακας, Ἐ. Φουντόπουλος ἰατρος τῆς Σχολῆς, Δημ. Ἀσπρόπουλος, Μιχ. Χατζηαθανασίου.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Θεολογικοῦ τμήματος.—Οἱ καθήμενοι εἶναι οἱ τελειόφοιτοι

Τὰ διδασκόμενα ἐν τῷ Θεολογικῷ τμήματι μαθήματα εἶναι : α') ***τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ κλάδου*** : 1) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Π. Διαθήκην, 2) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Κ. Διαθήκην, μετὰ στοιχείων Ἱ. Κριτικῆς, 3) Ἱ. Ἑρμηνευτικὴ, 4) Ἑβραϊκὴ Ἀρχαιολογία, 5) Ἐξήγησις Π. Διαθήκης, 6 Ἐξήγησις Κ. Διαθήκης. β') ***τοῦ ἱστορικοῦ κλάδου*** : 7) Ἐκκλησ. Ἱστορία, ἀρχαία, μέση, νεωτέρα καὶ νεωτάτη, 8) Πατρολογία, 9) Χριστιαν. Ἀρχαιολόγία, 10) Συμβολική, γ') ***τοῦ Συστηματικοῦ κλάδου*** : 11) Ἀπολογητικὴ, 12) Δογματικὴ, 13) Ἠθικὴ Χριστιανικὴ, δ') ***τοῦ Πρακτικοῦ κλάδου*** : 14) Ἐκκλησ. Δίκαιον, 15) Ὁμιλητικὴ, 16) Ποιμαντική. Φροντιστήρια μετὰ σχετικῶν γυμνασμάτων γίνονται εἰς τὰ μαθήματα τῆς Ἐξηγητικῆς, τῆς Ἐκκλησ. Ἱστορίας, τῆς Πατρολογίας, τῆς Δογματικῆς, τοῦ Ἐκκλησ. Δικαίου καὶ ἰδίᾳ τῆς Ὁμιλητικῆς, τῶν μαθητῶν τῆς ΣΤ΄ καὶ Ζ΄ τάξεως προπονουμένων δὶς τοῦ ἔτους εἰς τὸ ἐπ' ἐκκλησίας κήρυγμα Ὡς προεισαγωγικὰ εἰς τὴν ἱ. Θεολογίαν διδάσκονται καὶ τὰ φιλοσοφικὰ, ἤτοι

'Ιστορία τῆς Φιλοσοφίας, Φιλοσ. Ἠθικὴ, Λογικὴ καὶ Ψυχολογία.

Οἱ τελειόφοιτοι ἅμα τῷ πέρατι τῶν ἐξετάσεων, καθοσιοῦνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας ὡς «διδάσκαλοι τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Θεολογίας» ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, ἐπευλογουμένην ὑπὸ τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου, μετὰ Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Σχολῆς.

Οἱ κατὰ τὸ παρὸν σχολικὸν ἔτος ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ Μητρώῳ τῆς Σχολῆς μαθηταὶ εἶναι οἱ ἑξῆς:

Τάξις Ζ΄. Καραπιπέρης Χρυσόστομος, Κοβάσεβ:τς Ἰωάννης, Κωνσταντινίδης Εὐάγγελος, Μουχάλης Γεώργιος, Νεστορίδης Διονύσιος ἱερομόναχος, Πλακωτάρης Κων)τῖνος διάκονος.

Τάξις ΣΤ΄. Ἀποστολίδης Μιχαὴλ, Βασιλειάδης Βασίλειος, Βιζβίκης Κων)τῖνος, Ζαχαρόπουλος Χρυσόστομος, Ἰσιδωρίδης Μιχαὴλ, Κοτάκης Δημήτριος, Κουτρουμπῆς Νικόλαος Διάκονος, Μαυροφρύδης Χρῆστος, Νάσκαρης Δωρόθεος ἱερομόναχος, Παπαϊωάννου Ἰωάννης, Πουλερόπουλος Ἀθανάσιος, Τσοκώνας Χρῆστος, Φράγκος Δημήτριος, Ψαλιδάκης Εὐάγγελος.

Τάξις Ε΄. Δαμδᾶς Κων)τῖνος, Καντώνης Ἀλέξανδρος, Λουκᾶς Ἰωάννης, Μαυροφρύδης Ἀναστάσιος, Νάτσης Ἀθανάσιος, Παπαδόπουλος Δημήτριος, Παπαγρήστου Νικόλαος, Πατσογιάννης Κων)τῖνος, Τσαμπάζογλους Νικηφόρος, Τσαούσης Σωτήριος, Ψωμᾶς Ἰωάννης.

Τάξις Δ΄. Βαρελόπουλος Γεώργιος, Ξενιὸς Κωνσταντῖνος, Παπαδόπουλος Ἄνθιμος, Σπύρος Ἀθανάσιος, Χαρισιάδης Χαραλάμπης

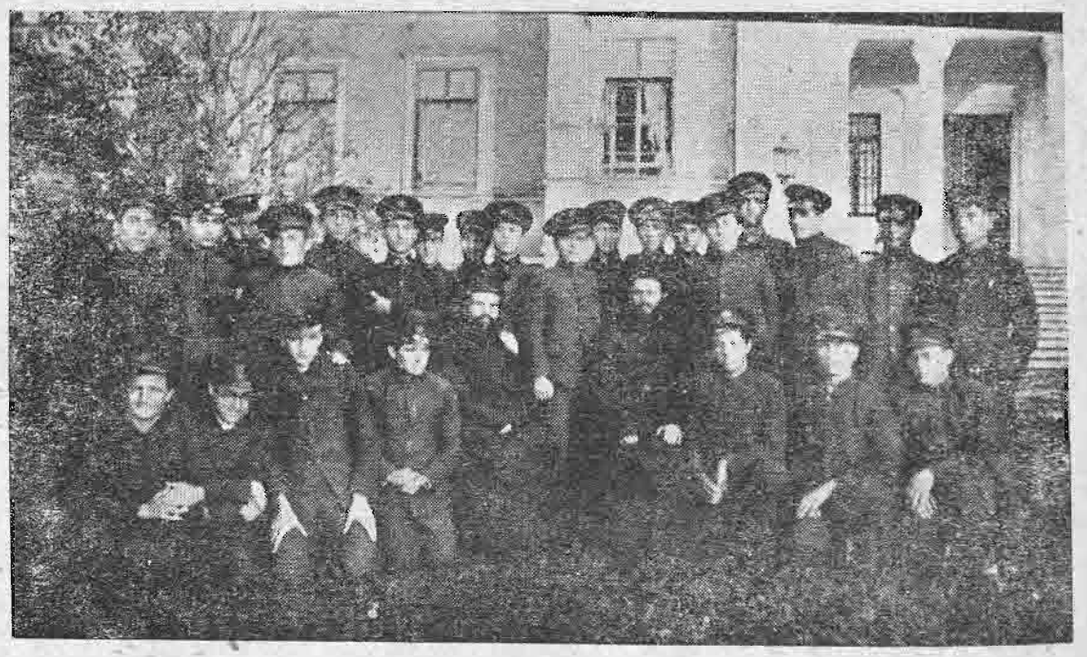

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασιακοῦ τμήματος

Τάξις Γ΄. Ἀράπης Ἀντώνιος, Ἀναστασιάδης Ἀθανάσιος, Καρατζᾶς Ἀριστείδης, Κωνσταντινίδης Ἐμμανουήλ, Οἰκονομίδης Φοῖβος, Ὀρφανίδης Γεώργιος, Πελτέκος Ἰωάννης, Στεφάνοβικ Στέφανος.

Τάξις Β΄. Ἀβραμίδης Ἀβραάμ, Ἀγγελόπουλος Μιχαήλ, Ἀνδρέου Κων)τῖνος, Γιακαλῆς Ἐλευθέριος, Ζαγοριανὸς Ἀπόστολος, Καρακάσης Ἀλέξανδρος, Λαυριώτης Ἀγάπιος διάκονος, Παπαγιαννακόπουλος Βενέδικτος διάκονος, Παπανικολάου Γρηγόριος, Περιπατόπουλος Θεμιστοκλῆς, Πρεμετίδης Δημήτριος, Ραφαηλίδης Ἄγγελος, Τσέλος Τιμολέων.

Τάξις Α΄ Ἀλατόπουλος Ἰωάννης, Μωϋσάκης Παντελεήμων, Ναρλῆς Γεώργιος, Νικολαΐδης Γεώργιος, Ψιάχας Παναγιώτης.

ΕΚ ΤΟΥ "ΟΛΟΠΟΡΟΥ"

Ο ΑΘΩΣ

. . . . . .

Κρυσταλλωμένε Ἄθωνα, μὲ θάμβος σὲ κυττάζω
Διὰ τὸ γιγαντῶδές σου ἀνάστημα θαυμάζω.
Εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς γῆς τάς ρίζας σου ἁπλώνεις
καὶ μὲ τὰ μαῦρα τάρταρα τὸν οὐρανὸν ἑνόνεις.

Διάδημ' ἀδαμάντινον τὴν κορυφήν σου στέφει·
Τὰ δάσ' εἶναι ἡ ζώνη σου ἡ κόμη σου τὰ νέφη·
ἡ ἀστραπὴ τὸ βλέμμα σου· ὁ χείμαρρος φωνή σου
καὶ ὁ ἀνεμοστρόβιλος ἡ βροντερὰ πνοή σου.

Καθὼς ὁ πρῶτος ἄνθρωπος τῆς πλάσεως, ἀρχαῖος,
σὺ πρῶτος ἔλαβες ζωήν, καὶ θέλεις τελευταῖος
προσφέρει τὸν αὐχένα σου εἰς τὸν σφαγέα χρόνον·
νὰ ρέῃ βλέπεις ὑπὸ σὲ ἡ κόνις τῶν αἰώνων.

Κατακλυσμὸς δὲν ἔλουσε ποτὲ τὸ μέτωπόν σου.
Ἀσπάζεται ἡ θάλασσα τὰς ἄκρας τῶν ποδῶν σου

. . . . . .

Παναγ. ΣΟΥΤΣΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ

'Ο Οἰκουμ. Πατριάρχης τιτλοφορεῖται ΘΕΙΟΤΑΤΟΣ καὶ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ ἢ 'Η Α. Θ. Π. (Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης).

Οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι καὶ Πρόεδροι τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τιτλοφοροῦνται ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΙ ἐκτὸς τοῦ σήμερον Πατριαρχεύοντος ἐν 'Αλεξανδρείᾳ κ. κ. Μελετίου τοῦ Β'. ὅστις τιτλοφορεῖται ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ καὶ τοῦτο, διότι προϋπῆρξεν Οἰκουμ. Πατριάρχης.

Οἱ Δώδεκα πρῶτοι Μητρ]λῖται ἐκ τῆς 1ης στήλης τοῦ Συνταγματίου τιτλοφοροῦνται ***Σεβασμιώτατοι Γέροντες. Σεβασμιώτατοι*** ὡσαύτως κατὰ τὴν αὐστηρὰν Φαναριωτικὴν τάξιν τιτλοφοροῦντιαί καὶ οἱ δώδεκα Συνοδικοί. Πάντες οἱ λοιποὶ Μητροπολῖται τιτλοφοροῦνται ***Πανιερώτατοι,*** ὁ δὲ Θεσ)νίκης ἐν τῃ 'Επαρχίᾳ του ***Παναγιώτατος*** 'Ο Πατριάρχης ἐν τῇ πρὸς τοὺς Μητροπολίτας ἀλληλογραφίᾳ Του προσαγορεύει πάντας ἀνεξαιρέτως ***'Ιερωτάτους.***

Οἱ 'Επίσκοποι ***Θεοφιλέστατοι*** καὶ ***Πανιερώτατοι.***

Οἱ ἐψηφισμένοι Μητροπολῖται ἢ 'Επίσκοποι ***Θεοφιλέστατοι.***

Οἱ Μ. Πρωτοσύγκελλοι, οἱ Μ. 'Αρχιδιάκονοι, 'Αρχιγραμματεῖς τῆς 'Ι. Συνόδου καὶ ἐν γένει οἱ Πρωτοσύγκελλοι καὶ 'Αρχιδιάκονοι τῶν Μητροπόλεων ***Πανοσιολογιώτατοι.***

Οἱ 'Αχιμανδρῖται καὶ λοιποὶ Θεολόγοι ἄγαμοι ὀφφικιάλοι κληρικοὶ τιτλοφοροῦνται ***Πανοσιολογιώτατοι, Πανοσιώτατοι*** δὲ οἱ μὴ Θεολόγοι

Οἱ 'Ιερομόναχοι ***'Οσιώτατοι.***

Οἱ Οἰκονόμοι καὶ λοιποὶ Θεολόγοι ἔγγαμοι ὀφφικιάλοι κληρικοὶ τιτλοφοροῦνται ***Αἰδεσιμολογιώτατοι, Αἰδέσιμοι*** ἢ ***Αἰδεσιμώτατοι*** δὲ οἱ μὴ Θεολόγοι.

Οἱ Διάκονοι, ἐν γένει, ***'Ιερολογιώτατοι***

Οἱ 'Οφφικιάλοι τῆς Μ. τοῦ Χρ. 'Εκκλησίας ***'Εντιμολογιώτατοι.***

Οἱ Μουσικοδιδάσκαλοι καὶ 'Ιεροψάλται ***Μουσικολογιώτατοι.***

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΛΑΙΑΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

ΘΡΑΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἡ ΜΟΥΣΙΚΗ, ὅπως ὅλαι αἱ καλαιτέχναι, ἐκαλλιεργήθη κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καλλίτερον τὰς θρησκευτικὰς τελετάς. Καὶ διὰ τοῦτο ὅπου ἡ λατρεία ἐμορφώνετο περισσότερον, ἐκεῖ ἡ ποίησις καὶ ἡ μουσικὴ τέχνη ἀνεπτύχθησαν ἐνωρίτερον. Τοῦτο νὰ ἐξημερώνουν θηρία καὶ νὰ συγκινοῦν δένδρα καὶ ποταμούς. Κατὰ τὴν Μυθολογίαν, κατέβη ζωντανὸς εἰς τὸν "Αδην διὰ νὰ συναντήσῃ τὴν σκιὰν τῆς συζύγου του Εὐρυδίκης καὶ μὲ τὴν Μουσικὴν τόσον ἔθελξε τὴν βασίλισσαν Περσεφόνην ὥστε ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ ὁδηγήσῃ

'Ο λόγιος Ἐπίσκοπος 'Ελαίας κ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ εἰς τὸ γραφεῖόν του

συνέβη εἰς τὴν Θράκην.

"Οταν ἐγίνετο ἡ 'Αργοναυτικὴ ἐκστρατεία ἔλαβε μέρος εἰς αὐτὴν ὁ ὑπέροχος μουσικὸς ΟΡΦΕΥΣ, υἱὸς τοῦ Οἰάγρου βασιλέως τῆς Θράκης καὶ τῆς Μούσης Καλλιόπης. 'Η λύρα καὶ τὸ ἆσμα του εἶχον τὴν δύναμιν τὴν νεκρὰν εἰς τὴν ἄνω ζωήν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ προεπορεύετο καὶ δὲν θὰ τὴν ἔβλεπε κατὰ πρόσωπον πρὶν ἢ ἐξέλθουν τῆς περιοχῆς τοῦ "Αδου. Τούτου μὴ ἐκπληρωθέντος ἡ Εὐρυδίκη ἀνεμίχθη μὲ τὰς ἄλλας σκιάς, ὁ δὲ 'Ορφεὺς ἀνέβη εἰς τὴν

Γῆν καὶ ἔζη περίλυπος ἀποφεύγων κάθε σχέσιν πρὸς τὰς γυναῖκας τῆς Θράκης, αἱ ὁποῖαι ὠργισμέναι διὰ τὴν περιφρόνησιν διεμέλισαν τὸν Ὀρφέα καὶ ἔρριψαν τὴν κεφαλὴν μὲ τὴν λύραν του εἰς τὸν ποταμὸν Ἔβρον.

Ἀπὸ τὴν Θράκην μετεδόθησαν πρὸς νότον θρησκευτικαί τινες τελεταὶ καὶ ἡ συναφὴς μουσική, ὅπως ψάλλει Γεώργιος ὁ Βιζυηνὸς εἰς τὸ «Ἆσμα Θρακῶν.»

Ἀπὸ τὴ Θράκη βρὲ παιδιά, ἀπὸ τὴν Πιερία, ἐβγῆκεν ἡ Θρησκεία.
Κ' ἐσπείραν αὔρες τοῦ Θρακιᾶ ἀπ' τὴ χρυσῆ της δᾶδα μιὰ σπίθα στὴν Ἑλλάδα.
Καὶ τὴν ἐσπείρανε κοντὰ στὴν παλαιὰν Ἀθήνα στὴν πρώτην Ἐλευσίνα.
. . . . . .
Ἀπὸ τὴ Θράκη βρὲ παιδιά, ἀπ' τὸν Ὀρφέα ἐγίνη ἡ πρώτη ψαλτοσύνη.
Καὶ τῆς Μαρίτσας τὰ νερὰ τὴν σύραν γάλι ἀγάλι ὡς κάτου στ' ἀκρογιάλι.
Καὶ τὴν ἐπῆγαν στὰ νησιὰ μὲ τὴ δική μας λύρα, τὴ νιόπαντρη καὶ χήρα.
Κι' αὐτὴ παντρέφτηκε ξανὰ καὶ γέννησε στὰ ξένα, τραγούδια ξακουσμένα.

Ὁ μῦθος φέρειὼς ἱδρυτὴν τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων τὸν υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Χιόνης, θυγατρὸς τοῦ Βορέου. Ὠνομάζετο ΕΥΜΟΛΠΟΣ, ὁ δὲ Εὐριπίδης τὸν θέλει ἀρχηγὸν τῶν Θρακῶν οἱ ὁποῖοι ἦλθον εἰς βοήθειαν τῶν κατοίκων τῆς Ἐλευσῖνος πολεμούντων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Ἔπεσε μαχόμενος πρὸς τὸν Ἐρεχθέα καὶ φέρεται ὡς διδάξας τὴν μουσικὴν εἰς τὸν Ἡρακλέα. Θρᾷξ, ἐπίσης ἦτο καὶ ΘΑΜΥΡΙΣ τὸν ὁποῖον μνημονεύει ὁ Ὅμηρος. Ἔψαλλεν εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν τῆς Οἰχαλίας ἄσματα χαρακτῆρος κοσμικοῦ μᾶλλον ἢ θρησκευτικοῦ.

***

Ὅταν οἱ Ρωμαῖοι ὑπέταξαν τὴν Θράκην, οἱ μὲν τῆς βορείου ἦσαν βάρβαροι καὶ ἀπολιτιστοι **sine cultu vel legibus**, οἱ δὲ νοτιώτεροι διετέλουν εἰς στενωτάτην συγγένειαν καὶ ἐπικοινωνίαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, φιλόμουσοι καὶ πρῶτοι ἐκπολιτισταὶ τῶν παλαιῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Στράβων (67 π. Χ. — 23 μ. Χ.) περὶ τῆς μουσικῆς λέγει ὅτι εἶναι δύο εἰδῶν, θρακικὴ καὶ ἀσιατική, διαφέρουσαι ὡς πρὸς τὸ μέλος τὸν ρυθμὸν καὶ τὰ ὄργανα. «Ἀπὸ τοῦ μέλους καὶ τοῦ ρυθμοῦ καὶ τῶν ὀργάνων καὶ ἡ μουσικὴ πᾶσα Θρακία καὶ Ἀσιᾶτις νενόμισται· δῆλον δὲ ἔκ τε τῶν τόπων ἐν οἷς αἱ Μοῦσαι τετίμηνται. Πιερία γάρ καὶ Ὄλυμπος καὶ Πίμπλα καὶ Λείβηθρον τὸ παλαιὸν ἦν Θράκια χωρία καὶ ὄρη· τόν τε Ἑλικῶνα καθιέρωσαν ταῖς Μούσαις Θρᾷκες, οἱ τὴν Βοιωτίαν ἐποικίσαντες, οἵπερ καὶ τὸ τῶν Λειβηθριάδων Νυμφῶν ἄντρον καθιέρωσαν. Οἵ τε ἐπιμελητὴν τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Θρᾷκες λέγονται, Ὀρφεύς τε καὶ Μουσαῖος καὶ Θάμυρις καὶ τῷ Εὐμόλπῳ δὲ τοὔνομα ἐνθένδε καὶ οἱ τῷ Διονύσῳ τὴν Ἀσίαν ὅλην καθιερώσαντες μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, ἐκεῖθεν καὶ τὴν πολλὴν μουσικὴν μεταφέρουσιν.»

Ὁ ποιητὴς τῶν Μεταμορφώσεων Ὀβίδιος ζῶν ἐν ἐξορίᾳ εἰς τοὺς Τόμους παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δουνάβεως ἔγραψεν ἐκεῖθεν τῷ 12 μετὰ Χριστὸν ἔμμετρον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Θράκης Κότυν τὸν Ε΄ ζητῶν τὴν προστασίαν καὶ τὴν φιλοξενίαν του. Ὀνομάζει αὐτὸν εὐγενῆ τὴν καταγωγὴν διάδοχον τοῦ Εὐμόλπου καὶ τοῦ Ἐριχθονίου, μειλίχιον τὸν χαρακτῆρα, πρᾶον, πεπροικισμένον μὲ ποιητικὴν φύσιν. «Ἐξ ὅλων τῶν βασιλέων—γράφει—οὐδεὶς πλειότερόν σου ἐκαλλιέργησε τὰς ὡραίας τέχνας, τὰς γλυκείας αὐτὰς σπουδὰς καὶ οὐδεὶς ἀφιέρωσε περισσότερον χρόνον δι' αὐτάς... Ὁ Ὀρφεὺς δὲν εἶναι πλέον ὁ μόνος ποιητὴς τῆς χώρας ταύτης καὶ ἡ χώρα τῶν Βιστόνων ὑπερηφανεύεται διὰ τὸ πνεῦμα σου... Διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν Πιερίδων διανοίγεις ὁδὸν πρὸς τὰ λάμποντα ἄστρα. Μᾶς συνδέει ἕνας ἐπὶ πλέον δεσμός. Καὶ οἱ δύο μας εἴμεθα μεμυημένοι εἰς τὰ ἴδια μυστήρια. Ὡς ποιητὴς ἐκτείνω πρὸς ποιητὴν τὰς ἱκέτιδας χεῖρας μου καὶ ζητῶ εἰς τὴν χώραν σου ἄσυλον καὶ προστασίαν.»

***

Ἡ χώρα τοῦ Ὀρφέως τοῦ Εὐμόλπου καὶ τοῦ Θαμύριδος δὲν καθυστέρησε καὶ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Δυστυχῶς ὅμως δὲν σώζονται ὀνόματα Θρακῶν μουσικῶν παλαιοτέρων, ὅπως ἐν γένει καὶ αἱ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μας εἶναι πενιχραὶ αἱ πληροφορίαι. Γνωρίζομέν φέρ' εἰπεῖν τὸν καταρτισμὸν πολυμελοῦς μουσικοῦ χοροῦ εἰς τὸν Μέγαν ναὸν τῆς Σοφίας, γνωρίζομεν τὴν ἐπίδρασιν τῆς λειτουργίας εἰς τοὺς ἀπὸ Βορρᾶ ὑψηλοὺς ξένους, ἐλθόντας διὰ τὴν ἐκλογὴν θρησκείας. Καὶ ὑποθέτομεν ὅτι ὑπὸ τὸν μεγαλοπρεπῆ θόλον καὶ τὰ ἁρμονικὰ τόξα τῆς Ἁγίας Σοφίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἠχοῦν τυχαῖαι συνθέσεις. Μέσα εἰς τὴν μεγαλειώδη ἀρχιτεκτονικὴν ἁρμονίαν καὶ τὴν σεμνὴν εἰκονογραφίαν, ἡ μουσικὴ ἀκαλαισθησία δὲν εἶχε τόπον, ἦτο δὲ φυσικὸν ἡ μουσικὴ νὰ μὴ καθυστερήσῃ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἡ ὁποία μάλιστα ἐφρόντισε θαυμασίως διὰ τὴν ἠχητικὴν τοῦ Ναοῦ. Δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ τέχνη τοῦ Ὀρφέως νὰ νικηθῇ ἐπὶ τοῦ θρακικοῦ ἐδάφους, εἰς τὴν νοτιανατολικὴν γωνίαν τοῦ ἐποίου ἐκτίσθη ὁ Μέγας Ναός. Δὲν γνωρίζομεν ὅμως ἀκριβῶς οὔτε ἔν «Κύριε ἐλέησον» πῶς ἐψάλλετο ὑπὸ τοῦ πολυμελοῦς χοροῦ, μόνη δὲ ἡ γνωστὴ ἀντιφωνία δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν. Σεμνὰ λείψανα ρυθμῶν ἐπίσης διασώζονται ἕως σήμερον ἀβλαβῆ τὰ τετράσημα «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ «Ἀλληλούϊα» τῆς ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου τὰ ὁποῖα ἐν σχέσει πρὸς τὴν βυζαντινὴν ὅλην μουσικὴν δὲν εἶναι διαφωτιστικώτερα τῶν ὀλιγίστων λέξεων τῆς ἀρχαιοτάτης θρακικῆς γλώσσης, οὔτε διαφωτιστικώτερα τοῦ «Ὕμνου τοῦ Ἀπόλλωνος» ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρχαιοελληνικὴν μουσικήν.

Διὰ νὰ διατηρηθῇ ἕν μέλος χρειάζονται δύο τινά, πλήρης μουσικὴ γραφὴ καὶ ἀνάγνωσις ἢ ἐκτέλεσις ἀκριβής. Ἀμφότερα ἦσαν ἀτελῆ. Τὰ ἐκκλησιαστικὰ μέλη ἐγράφοντο μέχρι πρὸ ἑκατονταετηρίδος ἀτελῶς καὶ συντόμως, ἡ δὲ ἀνάγνωσις τῶν ἱερογλυφικῶν ἐκείνων ὑπὸ τῶν ψαλτῶν μὴ τεχνικῶς πάντοτε με-

μορφωμένων, ἐχώλαινε καὶ ἡ ἡμιμάθεια κατέστρεφε τὰς γραμμὰς καὶ τοὺς ρυθμούς. Ὁ καλλίφωνος δὲ ἱεροψάλτης, ἀμαθὴς ὢν προετιμᾶτο βεβαίως, ὅπως καὶ σήμερον, ἀπὸ τὸν μὴ καλλίφωνον τεχνίτην, διότι ηὐχαρίστει τὰ ἄμουσα ὦτα τοῦ ὄχλου ἢ τῶν ἰθυνόντων τὸν Ναὸν ρυθμιστῶν τῆς μουσικῆς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν πάντοτε ἁρμόδιοι, ἡ δὲ ἁρμοδία ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ συνέτασσε μόνον ἱεροὺς κανόνας κατὰ τῶν εἰσαγόντων θυμελικὰ μέλη καὶ διαίας φωνὰς καὶ κεκλασμένα ψαλσίματα καὶ κάθε ἀηδίαν ἀοιδοῦ, τὸν ὁποῖον εὐφραίνει ὁ οἶνος καὶ ἐνθουσιάζει ἡ γενναιοδωρία τοῦ πληρώνοντος, οὐδόλως δὲ ἐτρόμαζεν οὔτε τρομάζει ἡ σκιὰ τῶν κανόνων.

Ἐκτὸς ἄλλων λόγων καὶ ἡ ἔλλειψις σαφοῦς καὶ εὐκόλου μουσικῆς γραφῆς καὶ διδασκαλίας εἶναι νομίζω αἰτία τοῦ ὅτι οὔτε ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ διεσώθη ὑπὸ τὴν ἀρτιωτέραν μορφήν, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβῃ πρὸ τοῦ δεκάτου αἰῶνος, οὔτε δὲ ὀνόματα εἰδικῶν μουσικῶν, τῶν καλλιτέρων τοὐλάχιστον κἂν γνωρίζομεν, μαζὶ μὲ τὸ τί συνέθετον, πῶς ἀκριβῶς ἔψαλλον, πῶς κατήρτιζον μουσικὸν χορὸν καὶ τί ἕκαστος προσέφερεν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν μέχρις ὅτου αὕτη φθάσῃ εἰς σύνθεσιν πολυμελεστάτου χοροῦ, ἐκτελοῦντος μέλη ἀνάλογα, ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν σύνθεσιν τοῦ Μεγάλου Ναοῦ. Διὰ τοῦτο εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ περιορισθῶμεν εἰς τοὺς μετὰ τὸν δέκατον αἰῶνα μουσικούς, τοὺς ὁποίους περιλαμβάνουν αἱ παρακάτω γραμμαὶ μὲ συντομωτάτας σημειώσεις.

Ἰωάννης Βατάτσης. — Ἦτο Ἀδριανουπολίτης, ἔγγονὸς τοῦ στρατηγοῦ Κωνσταντίνου Βατάτση. Ὁ Θεόδωρος Λάσκαρις ἀνακηρυχθεὶς αὐτοκράτωρ εἰς τὴν Νίκαιαν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Πόλεως ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων τὸ 1204, ἐπροτίμησεν ὡς γαμβρὸν καὶ διάδοχόν του τὸν ἰδιώτην Ἰωάννην Βατάτσην (1222—1254) ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν 32ετῆ βασιλείαν του ἔδειξεν πόσον ἦτο ἄξιος τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐκλογῆς. Ἦτο εἰδήμων τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ συνέθεσεν ἄσματα ἱερά. Ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Μαγνησίαν, ὅπου καὶ μέχρι τοῦ 1922 ἐσώζετο ἡ εἰκών του εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Δημήτριος Ραιδεστηνός. — Πρεσβύτερος τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας ζήσας μεταξὺ 1300 καὶ 1400.

Θεόδωρος Κλαδᾶς. — Δομέστικος Καλλικρατείας, σύγχρονος τοῦ προηγουμένου.

Γεώργιος Ἀλιάτης. — Ἱερομόναχος Σηλυβρίας κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα.

Γεώργιος Ραιδεστηνός. — Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ραιδεστὸν περὶ τῷ 1650 καὶ ἐσπούδασε τὰ γράμματα καὶ τὴν μουσικὴν εἰς τὴν πατρίδα του κατ' ἀρχὰς καὶ ἔπειτα εἰς τὴν Κ)πολιν, ὅπου διὰ τὴν φωνὴν καὶ τὴν τέχνην του διωρίσθη πρωταψάλτης τὸ 1680.

Γαβριήλ. — Θρᾷξ μουσικὸς ἄγνωστος κατ' ἄλλα ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔζησε τὸν 17ον αἰῶνα.

Γεννάδιος Παλαμᾶς. — Ἀγχιαλίτης, περίφημος μουσικὸς τοῦ 17ου αἰῶνος.

Γεώργιος. — Πρωτοψάλτης Γάνου καὶ Χώρας περὶ τὸ 1700. Σύγχρονοί του περίπου οἱ ***Γρηγόριος Πλαγιώτης καὶ Γεώργιος Πλαγιώτης*** καὶ Μανουὴλ Παπᾶς Πλαγιώτης.

Μελχισεδέκ. — Ἐπίσκοπος Ραιδεστοῦ μουσικὸς τοῦ 18ου αἰῶνος.

Χρύσανθος. — Ἐκ τῶν τριῶν μεταρρυθμιστῶν τῆς μουσικῆς γραφῆς. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Μάδυτον περὶ τὸ 1775 καὶ ἐτελειοποίησε τὰς σπουδάς του εἰς τὴν πατριαρχικὴν Ἀκαδημίαν Φαναρίου. Ἐξέμαθε τὴν γαλλικὴν καὶ λατινικὴν γλῶσσαν. Ἐδιδάχθη καλῶς τὴν μουσικὴν καὶ ἐχειροτονήθη ἱερεύς, τὸ δὲ 1814 ἐτιμήθη διὰ τοῦ ὀφφικίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Ἐπισκεφθεὶς βιβλιοθήκας εἰς τὰς ὁποίας ὑπῆρχον μουσικὰ χειρόγραφα, συνέγραψε μὲ τὸν Πρωτοψάλτην Πέτρον Βυζάντιον τὸ «Μέγα Θεωρητικὸν» ἐκδοθὲν τὸ 1832. Ἔπαιζε πλαγίαυλον καὶ Νέι. Εἶχεν ἀρχίσει νὰ διδάσκῃ πρῶτος τὴν νέαν μουσικὴν γραφὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐτιμωρήθη διὰ περιορισμοῦ εἰς τὴν Μάδυτον, ἔπειτα ὅμως ὑπὸ Κυρίλλου τοῦ Ζ΄ ἐκτιμηθεὶς δεόντως ἀνεκλήθη καὶ διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθείσης ἐν Κων)πόλει Μουσικῆς Σχολῆς μέχρι τοῦ 1821 διατηρηθείσης. Ἀπὸ τοῦ 1820 μέχρι τοῦ 1833 ἐχρημάτισε Μητροπολίτης Δυρραχίου, ἀπὸ τοῦ 1833—1836 Σμύρνης καὶ 1836—1846 Προύσης, ὅπου ἀπέθανε. Ἔγραψε πρῶτος ἐγχειρίδιον τοῦ θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ μέρους τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἐκδοθὲν τὸ 1821 ἐν Παρισίοις, ὁπόθεν ἔγινε γνωστὸς καὶ ἐξετιμήθη ὑπὸ τῶν μουσικολόγων τῆς Εὐρώπης.

Γεώργιος Ραιδεστηνός. — Ἦτο δωδεκαετὴς ὅταν τὸ 1842 τὸν παρέλαβε ὁ γέρων μοναχὸς Δομέτιος ἐν Ραιδεστῷ διὰ νὰ τὸν διδάξῃ μουσικὴν εἰς τὴν ὁποίαν παιδιόθεν εἶχε κλίσιν καὶ σπανίαν καλλιφωνίαν. Ἀπέθανεν ὅμως ὁ προστάτης του, διεζεύχθη ὁ πατήρ του Εὐστράτιος τὴν μητέρα του Παρασκευὴν καὶ ὁ Γεωργάκης 17ετὴς ἦλθεν εἰς τὴν Πόλιν διὰ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ τελειοποιηθῇ. Θεόδωρος ὁ Φωκαεὺς τὸν συνέστησε καὶ προσελήφθη ὡς ἀριστερὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ὑψωμαθείων. Ὁ ἐν Ἀντιγόνῃ ἐφησυχάζων Πατριάρχης Κωνστάντιος ὁ ἀπὸ Σιναΐου ἀκούσας πολλὰ τὰ καλὰ περὶ αὐτοῦ, τὸν παρέλαβε καὶ ἐφρόντισε νὰ τὸν μαθητεύσῃ παρὰ τῷ Πρωτοψάλτῃ Κωνσταντίνῳ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐδιδάχθη τὴν παλαιὰν μουσικὴν γραφὴν καὶ τὸ σεμνὸν ὕφος, ἕνεκα τοῦ ὁποίου εὐδοκιμήσας εἴς τινας ἐνορίας ἐκλήθη εἰς τὸν Πατριαρχικὸν ναὸν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου ὡς Λαμπαδάριος. Ὀκτὼ ἔτη ὡς τοιοῦτος καὶ πέντε ἔτη ὡς Ἄρχων Πρωτοψάλτης συνεκίνει τοὺς προσκυνητὰς τοῦ σεπτοῦ Κέντρου τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀπέθανε τὸ 1888 εἰς ἡλικίαν 58 ἐτῶν, ὡς δεξιὸς ψάλτης Δζιβαλί ὅπου προσελήφθη ἅμα τῇ

παραιτήσει του ἀπὸ τὴν πρωτοψαλτείαν καὶ ὅπου κατέληξεν ἀφοῦ περιέφερε τὸ μουσικόν του τάλαντον εἰς τὸν Γαλατᾶν καὶ τὸ Σταυροδρόμιον. Οἱ ἐπιζῶντες μαθηταὶ καὶ ἀκροαταί του ἐξαίρουν τὴν σεμνὴν μουσικὴν ἐκτέλεσίν του, δεῖγμα τῆς ὁποίας ἐξεδόθησαν ὑπ' αὐτοῦ δύο μουσικὰ κλασικῆς ἀξίας ἔργα, ἡ «Μεγάλη Ἑβδομὰς» καὶ τὸ «Πεντηκοστάριον». Τὸ τρίγοργον εἶναι ἀπηγορευμένον ἐκτὸς τῶν καλλιφωνικῶν εἱρμῶν. Διδαχθεὶς τὴν παλαιὰν καὶ νέαν μουσικὴν γραφὴν ἐδίδασκεν εἰς τοὺς μαθητάς του μόνον τὴν νέαν καὶ ἐπανελάμβανεν ὅτι αἱ ὑπὸ διαφόρων μεταφράσεις τοῦ ἰδίου μέλους ἐκ τῆς παλαιᾶς δὲν εἶναι ἀκριβῶς ὁμοιόμορφοι, διότι δὲν εἶναι ὁμόφωνος ἡ ἑρμηνεία τῶν μουσικῶν χαρακτήρων.

Περὶ τῆς φωνῆς του διηγοῦνται ὅτι ἐλευθέρως μετεχειρίζετο τρεῖς κλίμακας μὲ πάχος φωνῆς ἀντιστρόφως ἀνάλογον πρὸς τὸ ὕψος τῶν τόνων, ἡ δὲ στάσις του ἦτο τοιαύτη ὥστε ἦτο δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ ὁ ἀκροατὴς πόθεν ἡ φωνὴ ἐκείνη.

Ἀγαθοκλῆς Παναγιώτης.—Ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἶνον καὶ διωρίσθη εἰς τὸ Ἄργος ὅπου κατέφυγε κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν.

Ἀνέστης Χανεντές.— Ἡδύμολπος μουσικὸς Ἀδριανουπολίτης ἀποθανὼν τὸ 1858.

Θωμᾶς Ραιδεστηνός.— Μοναχὸς καὶ μουσικὸς θανὼν τὸ 1868.

Ἀντώνιος Λαμπαδάριος —Τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐξ Ἀδριανουπόλεως, ἀνεψιὸς τοῦ Π)χου Κυρίλλου ΣΤ'. Ἀπέθανε τὸ 1828 εἰς τὴν Ρωσίαν.

Γεράσιμος Κανελλίδης.—Ἐγεννήθη εἰς τὴν Τυρολόην τὸ 1833 καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Κ)λιν τὸ 1881. Ἐδιδάχθη τὴν ἐκκλ. μουσικὴν καὶ καὶ εἰργάσθη ὡς ψάλτης, διακρινόμενος διὰ τὴν εὐστροφίαν τῆς φωνῆς καὶ τὸ ψάλλειν ἄνευ διφθέρας διάφορα μέλη προχείρως ἐμπνευσμένα καὶ συνήθως πολὺ ἐπιτυχῆ. Τὸν ἐζήτησάν ποτε νὰ ξαναπῇ ἕνα «Ἄξιον ἐστίν» καὶ εἶπεν ὅτι δὲν τὸ ἔχει γραμμένο οὔτε ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἐπαναλάβῃ. ἀλλ' ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ ἕν καλλίτερον. Καὶ καθὼς διηγοῦνται οἱ ἐπιζῶντες θαυμασταί του, πράγματι ἔλεγε.

Γεώργιος Μιχαηλίδης ὁ Σαραντεκκλησιώτης.— Γλυκὺς ψάλτης, γεννηθεὶς τὸ 1840 εἰς τὴν κωμόπολιν Σκοπὸν τῆς περιφερείας Σαραντεκκλησιῶν. Μετέβη εἰς Ἅγιον Ὄρος ὅπου ἐξέμαθε τὴν ἐκκλ. μουσικὴν καὶ ἐλθὼν εἰς Κ)πολιν εἰργάσθη ὡς ἱεροψάλτης διαφόρων ναῶν. Ἀπέθανεν τὸ 1890 ὡς πρωτοψάλτης τοῦ ναοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ Γαλατᾶ. Ἦτο τέλειος γνώστης τῶν ρυθμῶν καὶ λιγύφθογγος ἐκτελεστὴς σοβαρᾶς μελῳδίας.

† Ὁ Ἐλαίας ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Ἀφιερωμένο σὲ μιὰ χαμένη ἀγάπη

ΕΛΑ, μαζί μου . . . Ὅλα τώρα σώπασαν
κ' εἴμαστε οἱ δυό μας μέσ' στὴ νύχτα μόνοι·
σκορπᾶ τ' ἀγέρι μυστικὸ νανούρισμα
μὰ στὴν καρδιά μου ἀγρυπνοῦν οἱ πόνοι.

Δὲν θὰ σοῦ πῶ, πῶς σ' ἀγαπῶ... Περάσανε
τὰ χρόνια πυὺ θαρροῦσα εὐτυχισμένα,
δὲν θέλω πειὰ νὰ θυμηθῆς στ' ἀνώφελα
τὰ περασμένα ποὺ δὲν ζοῦν γιὰ σένα.

Μονάχα τώρα ποὺ δὲν μὲ κυττάζουνε,
θέλω μπροστά σου μιὰ νὰ γονατίσω . . .
Μὴ φοβηθῆς... Ξεύρω νὰ κλαίω μόνος μου
μὴ φοβηθῆς.... σιγὰ θὰ σοῦ μιλήσω . . .

Ἄχ νἄξευρες! Μὰ ὄχι! Δὲν λέω τίποτε...
Εἶν' ἡ καρδιά σου πλέον ξένη στὴ δική μου,
καλλίτερα τὰ λόγια μου νὰ σβύσουνε...
Ἄχ! νἄσβυνε μαζί τους κ' ἡ ζωή μου!

(Χάϊνε)

22-12-934

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΛΑΜΑΡΤΖΗΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ

Ὁ ἐκ τῶν ἐγκρίτων ὁμογενῶν καθηγητῶν τῆς Πόλεώς μας κ. Νικόλαος Ἐμμαν. Καλαμαρτζῆς, διευθυντὴς καὶ καθηγητὴς τοῦ εὐλαβῶς χαράσσοντος τὰς γραμμὰς ταύτας ἐν τῇ Σχολῇ Γλωσσῶν, ὁ τιμῶν διὰ τῆς πολυτίμου συνεργασίας του, τὸν παρόντα τόμον τοῦ Ἡμερολογίου τούτου, ἀνήκει εἰς τὴν ἐπίλεκτον φάλαγγα τῶν φιλοτίμων Σκαπανέων τῶν Γραμμάτων τῶν νεωτέρων χρόνων. Γεννηθεὶς ἐν Σιατίστῃ τῆς Μακεδονίας τῷ 1884, διήκουσε τὰ πρῶτα μαθήματα ἐν τῇ Σχολῇ τῆς πατρίδος του καὶ εἶτα ἐσυνέχισε τὰς σπουδάς του ἐν Ἀθήναις, ἀνακηρυχθεὶς τῷ 1907 «Διδάκτωρ τῶν Μαθηματικῶν» τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐπὶ 4 ἔτη ἐδίδαξεν εἰς τὰ Γυμνάσια Κοζάνης καὶ Σιατίστης. Τῷ 1911 ἐλθὼν εἰς Κ)πολιν ἤρξατο διδάσκειν τὰ Φυσικομαθηματικὰ κατὰ καιροὺς εἰς τὴνΜ. τοῦ Γ. Σχολήν, εἰς τὸ Ἐθν. Λύκειον, εἰς τὸ Ἰωακείμιον, διατελέσας συνάμα διευθυντὴς τῆς διαλυθείσης Ἐθν. Σχολῆς Γλωσσῶν καὶ Ἐμπορίου καὶ Γυμνασιάρχης τοῦ Ζωγραφείου Γυμνασίου. Μετὰ τὴν καταργησιν τῶν Γυμνασιαρχιῶν παρέμεινεν ὡς καθηγητὴς τῶν Φυσικομαθηματικῶν ἐν τῷ Ζωγραφείῳ, Ζαππείῳ καὶ τῷ Κεντρικῷ Παρθεναγωγείῳ.

Ὁ κ. Ν. Καλαμαρτζῆς, κάτοχος εὐρείας καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, ὁμιλῶν καὶ γράφων τὴν γαλλικὴν καὶ γερμανικήν, γλυκὺς τοὺς τρόπους καὶ συμπαθὴς τοῖς πᾶσι τυγχάνων, κατέχει ὅλως ἰδιαιτέραν θέσιν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ὑπ' αὐτοῦ μορφωθέντων ἀπείρων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ διεθνῇ κοινωνίᾳ τῆς Πόλεώς μας, ἥτις δι' ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως τὸν περιβάλλει.

Ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀξιόλογος μελέτη τοῦ μορφωμένου καὶ λογίου καθηγητοῦ, περὶ «τοῦ μέλλοντος τοῦ παιδίου» ἡ ὁποία εἶναι ἀπόρροια τῆς πολυετοῦς πείρας του καὶ ἐν ᾗ τόσον θαυμασίως μὲ περισσὴν τέχνην καὶ γλαφυρότητα ἀναλύει τὸ σπουδαιότατον τοῦτο κοινωνικὸν πρόβλημα, τονίζων ἐν αὐτῇ ἀληθείας ἀδιαψεύστους καὶ δίδων ὑποθήκας καὶ παραινέσεις σοφὰς καὶ πολυτίμους, τόσον πρὸς τὴν σπουδάζουσαν νεότητα ὅσον καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς, διὰ τὴν ἐκλογὴν καταλλήλου βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς οἰκογενειακῆς καὶ κοινωνικῆς εὐτυχίας, πιστοποιεῖ περιτρανῶς τὸ πόσον οὗτος ἐνεβάθυνε καὶ ἐψυχολόγησε τὰς παρ' ἡμῖν κρατούσας ἐσφαλμένας ἀντιλήψεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ μέλλοντος τῶν τέκνων μας καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἔξω τῆς σχολῆς ἐπιτυχίας τῶν μαθητῶν του.

ΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ὑπὸ Ν. ΚΑΛΑΜΑΡΤΖΗ καθηγητοῦ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἀνέκαθεν ἕνα ἀπὸ τὰ πειὸ δύσκολα ζητήματα, ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς γονεῖς καὶ αὐτὰ τὰ παιδιά, ὅταν ἀρχίζουν νὰ σκέπτωνται διὰ τὸ μέλλον των, εἶναι ἡ ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις καὶ ἡ δι' αὐτῆς ἐξασφάλισις τῆς ζωῆς. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἰς τὰς ἡμέρας μας εἶναι πολὺ περισσότερον περίπλοκον, λόγῳ τῆς παγκοσμίου κρίσεως, τῆς ἐλλείψεως ἐργασίας καὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ πληθωρισμοῦ, ὁ ὁποῖος βαίνει αὐξανόμενος, κατὰ τὰς στατιστικὰς παρατηρήσεις, εἰς ὅλας τὰς χώρας.

Ἡ δύσκολος ὅμως σημερινὴ ἐποχή, ἀντὶ νὰ μᾶς ἀπελπίζῃ, πρέπει τουναντίον νὰ μᾶς καθιστᾷ πολὺ περισσότερον δραστηρίους καὶ προσεκτικούς. Ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν σήμερον πρέπει οἱ γονεῖς νὰ σκέπτωνται διαρκῶς τὸ ζήτημα τῆς μελλοντικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν παιδιῶν των εἰς τὴν κοινωνίαν. Εἰς τὴν μικρὰν των ἡλικίαν τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ παρακολουθοῦνται ἀγρύπνως καὶ νὰ χειραγωγοῦνται εἰς τὴν στοιχειώδη σχολικήν των μόρφωσιν, χωρὶς ἡ βοήθεια νὰ βλάπτῃ τὴν αὐτενέργειαν τοῦ παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει σὺν τῷ χρόνῳ νὰ μάθῃ νὰ στηρίζεται εἰς τὰς ἰδίας του δυνάμεις καὶ δεξιότητας.

Οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ ἀναζητοῦν τὰς κλίσεις τοῦ τέκνου των ὡς καὶ τὰς ἀτελείας του· τὰς κλίσεις, διὰ νὰ παράσχουν τὰ μέσα τῆς ἀναπτύξεώς του συμφώνως πρὸς αὐτάς· τὰς ἀτελείας, διὰ νὰ φροντίσουν διὰ τῆς συστηματικῆς ἀγωγῆς νὰ τὰς θεραπεύσουν, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν. Ὅταν δὲ σὺν τῷ χρόνῳ μορφωθῇ γνώμη περὶ τοῦ προσφυεστέρου διὰ τὸ παιδὶ ἐπαγγέλματος, πρέπει ὅλαι αἱ προσπάθειαι νὰ συντονισθοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐκείνην. Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ἀπὸ τοὺς νέους μας, ὅτι μόνη ἡ τελεία εἰς ἕνα κλάδον κατάρτισις, ἠμπορεῖ νὰ τοῖς ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχήν, τὴν οἰκονομικήν των ἀνεξαρτησίαν καὶ ὅτι πλὴν τῆς εἰδικῆς μορφώσεως καλὸν εἶναι νὰ ἐφοδιάζεται καὶ μὲ ἄλλας βοηθητικὰς γνώσεις, τεχνικάς, καλλιτεχνικάς, ξένων γλωσσῶν, λογιστικῆς κ. τ. λ.

Ἀλλ' αἱ τοιαῦται ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς ζωῆς ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους ἀναλόγα καθήκοντα, διότι αὐτοὶ μόνοι διὰ τῶν γνώσεών των καὶ τῆς πεί-

ρας των, ἠμποροῦν νὰ πραγματοποιήσουν ἐπιτυχῆ καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς συγχρόνους ἀνάγκας διαμόρφωσιν τοῦ παιδιοῦ, εἴτε γενικήν, εἴτε ἐπαγγελματικὴν τοιαύτην. Βεβαίως τὰ παιδιὰ δὲν ἔχουν τὰς αὐτὰς προδιαθέσεις καὶ φυσικὰς δυνάμεις. Ἀλλ' ἡ σημερινὴ κοινωνία παρουσιάζει τόσας ποικιλίας, ὥστε καὶ οἱ πτωχότεροι τὸ πνεῦμα ἔχουν μερικὰς ἱκανότητας διὰ νὰ κάμουν κάτι προωρισμένον δι' αὐτούς.

Ἡ ἀγωγὴ πρέπει νὰ διαπλάσῃ τὸ ἄτομον ἐν ἁρμονικῇ ἀναπτύξει τοῦ ἤθους, τῆς διανοίας καὶ τοῦ σώματος.

Μεγίστη προσπάθεια πρέπει νὰ καταβληθῇ εἰς τὴν σωματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν θεμελίωσιν τῆς ὑγείας τοῦ παιδιοῦ, διότι τοῦτο ἔχει κεφαλαιώδη σημασίαν διὰ τὴν μελλοντικὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξίν του. Ἔπειτα πρέπει νὰ τονωθῇ καὶ διαμορφωθῇ ἡ βούλησις, ἡ ἐποία ὅμως ὀφείλει νὰ στρέφεται πρὸς τὴν ἠθικήν, διότι βούλησις ἀντίθετος θὰ εἶναι ἀφορμὴ δυστυχίας τοῦ ἀτόμου καὶ βλάβης τῆς κοινωνίας. Ἡ μόρφωσις χαρακτῆρος εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον ἐπιτυχίας εἰς τὴν ζωήν. Τέλος πρέπει νὰ ἀνευρεθῇ ἡ ἰδιοφυΐα καὶ καλλιεργηθοῦν καὶ ἐνισχυθοῦν αἱ πνευματικαί, καλλιτεχνικαὶ καὶ κοινωνικαὶ προδιαθέσεις καὶ δυνάμεις. Πρέπει νὰ παύσωμεν νομίζοντες, ὅτι ἡ ἐκμάθησις μιᾶς ξένης γλώσσης εἶναι τὸ «ἅπαντον» τῆς μορφώσεως καὶ παρασκευῆς τοῦ παιδιοῦ διὰ τὴν ζωήν. Βεβαίως αἱ ξέναι γλῶσσαι εἶναι πολύτιμον ἐφόδιον καὶ ὅταν συνυπάρχῃ καὶ ἡ συστηματικὴ ἀγωγὴ εἶναι δυνατὸν πολλάκις καὶ μόνον δι' αὐτῶν νὰ κερδίζῃ κανεὶς τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Εἶναι ὅμως προτιμώτερον καὶ ἀσφαλέστερον αἱ ξέναι γλῶσσαι νὰ προορίζωνται ὡς ὄργανον μᾶλλον τῆς ἐπαγγελματικῆς προαγωγῆς τοῦ νέου ἢ ὡς προσωρινὸν, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, καταφύγιον καὶ ὄχι ὡς τελικὸς σκοπὸς τῆς μορφώσεως αὐτοῦ.

Τὸ ἐπάγγελμα δὲν πρέπει νὰ καθορίζεται τυχαίως, οὔτε κατὰ τὰς ὑποδείξεις ἀνευθύνων, οὔτε συμφώνως πρὸς τὰς ὀρέξεις καὶ ματαιοδοξίας μας. Εἶναι ζήτημα ἐξαρτώμενον ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ παιδιοῦ. Ἀπαιτεῖ προσεκτικὴν ἀνάλυσιν τῶν ψυχικῶν του προδιαθέσεων καὶ κλίσεων. Ἂν οἱ ἄνθρωποι ἐβάδιζον ἐσκεμμένως εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν θὰ ἐβλέπομεν εἰς τὴν κοινωνίαν τὸ τραγελαφικὸν θέαμα νομικῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔπρεπε νὸ εἶναι λογογράφοι, ἰατρῶν οἱ ὁποῖοι θὰ ἔπρεπε νὸ εἶναι ἔμποροι, ἢ ἐμπόρων, οἱ ὁποῖοι προωρίζοντο νὰ εἶναι μηχανικοί. Αὐτὰ σημαίνουν κατάπτωσιν τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ δυστυχίαν καὶ ἀπογοήτευσιν τῶν ἀτόμων. Ἡ ἀνθρωπίνη μηχανή, ὡς σῶμα, πνεῦμα καὶ ψυχή, διαφέρει οὐσιωδῶς ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἄτομον. Ἠμπορεῖ νὰ εἶναι χρησιμοτάτη καὶ δημιουργική, ὅταν χρησιμοποιῆται εἰς τὸν κύκλον, διὰ τὸν ὁποῖον ὑπὸ τῆς φύσεως προωρίσθη, τοὐναντίον δὲ ἄχρηστος καὶ ἀνωφελής, ὅταν ματαίως παρεσκευάσθη διὰ κλάδους ξένους πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν αὐτῆς.

Αἱ ὀλίγαι αὐταὶ ὑποδείξεις, ποὺ μᾶς ἀπησχόλησαν ἀνωτέρω, ἂς μὴ νομισθῇ, ὅτι ἐνδιαφέρουν μόνον ἐκείνους, τοὺς πλείστους ἄλλως τε, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν νά ζήσουν διὰ τῆς ἐργασίας των. Πλούσιαι καὶ πτωχαὶ οἰκογένειαι πρέπει νὰ ἀναπτύσσουν τὴν ἰδίαν προσπάθειαν, προκειμένου περὶ τῆς μορφώσεως τῶν τέκνων των εἴτε ἀρρένων, εἴτε καὶ θηλέων. Καὶ ὅτι μὲν οἱ πτωχοὶ πρέπει νὰ ὁπλισθοῦν διὰ τὴν ζωήν των, εἶναι αὐτονόητον. Ἀλλὰ καὶ οἱ πλούσιοι —καὶ τοῦτο ἐπιθυμῶ ἰδιαιτέρως νὰ τονίσω ἐδῶ— πρέπει νὰ μὴ ὑστεροῦν εἰς τὴν προσπάθειάν των αὐτὴν ἐπαναπαυόμενοι εἰς τὰ πλούτη των. Αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ὑπάρξεως, αἱ ἀνατροπαί, ἡ ἐναλλαγὴ τῆς τύχης, αἱ ἀντίξοοι περιστάσεις καὶ καταστροφαί, εἶναι ἐνδεχόμενον ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην νὰ ὑποχρεώσουν εἰς ἐργασίαν τοὺς γεννηθέντας εἰς τὰ πλούτη καὶ ἀνατραφέντας μὲ οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν. Πόσον σκληρὰ θὰ εἶναι ἡ θέσις ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔζων ἐν εὐμαρείᾳ χωρὶς νὰ προβλέπουν ποτὲ ἐνδεχομένην καταστροφήν, ὅταν ἀπροσδοκήτως εὑρεθοῦν εἰς τὴν δύσκολον θέσιν τῆς ἐκμηδενίσεως τῶν πόρων των. Συνηθισμένοι εἰς ἐπιπολαίαν μόρφωσιν, ἔχοντες ὡς μόνην ἀσχολίαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κοσμικῶν των ὑποχρεώσεων, ἀντιμετωπίζουν ἐξαφνικὰ τὴν οἰκονομικὴν στενοχωρίαν, ἴσως δὲ καὶ τὴν δυστυχίαν.

Οἱ ἰσχυροὶ φίλοι τῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν, στρέφουν συνήθως τὰ νῶτα, ὅταν ἡ ἀτυχία μᾶς πλήξῃ. Καὶ τότε πρέπει νὰ φροντίσωμεν μόνοι μας διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἡ θέσις τῶν κοριτσιῶν εἶναι βέβαια πολὺ δυσχερεστέρα· εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐργασθοῦν καὶ διατηρήσουν τὴν ἀξιοπρέπειάν των καὶ τὴν τιμήν των.

Διὰ τοῦτο πρέπει οἱ γονεῖς νὰ προπαρασκευάζουν τὸ πνεῦμα τῶν παιδιῶν των δι' ἕνα τοιοῦτον ἐνδεχόμενον, μιᾶς ἡμέρας χωρὶς ἄρτον καὶ νὰ ἐμφυσήσουν εἰς αὐτὰ τὸ συναίσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς αὐτοπεποιθήσεως, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ τότε νὰ βαδίσουν εἰς τὴν ζωὴν μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψηλά, περισώζον α ἑαυτὰ διὰ τῆς ἐντίμου ἐργασίας των. Τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον εἰς τὰς εὐτυχεῖς των ἡμέρας ἤσκουν χάριν ἀναψυχῆς καὶ διὰ νὰ μὴ συνηθίζουν εἰς τὴν ἀδράνειαν, θὰ χρησιμοποιηθῇ τώρα διὰ νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν ἐκπεσόντα τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐργασία δὲν εἶναι ἐντροπὴ· τοὐναντίον ἔσωσε πολλοὺς ἀπὸ τὴν κατάπτωσιν καὶ τὴν καταισχύνην. Ἂς μὴ λησμονήσωμεν καὶ ἐδῶ τὸ ἀθάνατον ἰῶν προγόνων μας πνεῦμα, ποὺ διεκήρυξε πρὸ τόσων αἰώνων τὸ πάντοτε ἐπίκαιρον «***ἔργον οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη τόνειδος***».

Κ)πολις, Δ)βριος 1934.

Ν. ΚΑΛΑΜΑΡΤΖΗΣ
Καθηγητής

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἀραράτ ἐστάθη ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε.— Εἰς τὰ ψυχρὰ ὕδατα τοῦ Κύδνου λουσθεὶς ἠσθένησεν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος.— Παρὰ τὸν Εὐρυμέδοντα ὁ Κίμων τῷ 465 ἐνίκησε τοὺς Πέρσας.— Πλησίον τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ ἔκειτο ἡ πόλις Γόρδιον, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔκοψεν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος τὸν Γόρδιον δεσμόν.— Ἐν τῇ θέσει τῆς Ἀσφαλτίτιδος λίμνης ἔκειντο κατὰ τὴν ἱερὰν Γραφήν, τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορα.

ΟΙ ΔΕΚΑ ΡΗΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

Ἀντιφῶν, Ἀνδοκίδης, Λυσίας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Αἰσχύνης, Λυκοῦργος, Δημοσθένης, Ὑπερίδης καὶ Δέκαρχος.

Ἀλλὰ πλὴν τούτων ὑπῆρξαν καὶ οἱ ἑξῆς: Κόραξ, Τισίας, Ἐμπεδοκλῆς, Γοργίας, Θρασύμαχος καὶ Ἀθήναιος.

Καὶ τέσσαρες Δημαγωγοί: Σόλων, Περικλῆς, Κλεισθένης καὶ Θεμιστοκλῆς.

ΕΚΑΠΝΙΖΟΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ;

Ὑπετίθετο μέχρι τοῦδε ὅτι ἡ ἕξις τοῦ καπνίζειν εἰσήχθη ἐξ Ἀμερικῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ εὑρέθησαν πολυάριθμοι πίπαι ἐκ χώματος, ξύλου ἢ μετάλλου εἰς Ἀγγλιαν, Ελβετίαν, Ἰρλανδίαν καὶ ἀλλαχοῦ παναρχαίας κατασκευῆς, ἀρχαιολόγοι τινες κλίνουσι νὰ πιστεύσωσιν ὅτι οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐκάπνιζον. Τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζει ἄλλως περικοπὴ τοῦ Ἡροδότου, ἀναφέροντος ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Ἀρόξων, πιθανῶς ἐπὶ τοῦ Βόλγα, ἔρριπτον εἰς τὴν πυρὰν ξηρὰς ὀπώρας καὶ εἰσέπνεον τὸν ἐξ αὐτῶν προερχόμενον καπνόν. Οὕτως ἐπετύγχανον τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα καὶ τὴν αὐτὴν μεθην τὴν ὁποίαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες οἰὰ τοῦ Οἴνου. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐπιβεβαιοῦσιν ὁ Πομπόνιος Μέλας καὶ ὁ Πλίνιος, προσθέτοντες ὅτι ὁ καπνος φυτῶν τινων θεραπεύει τὰς ἀσθενείας.

ΒΙΣΜΑΡΚ—ΓΥΖΩ—ΘΙΕΡΣΟΣ

Ὁ Βίσμαρκ παρεκλήθη ποτὲ ὑπὸ τοῦ κόμητος Ἀνζεμπουρ νὰ γράψῃ ὀλίγας λέξεις εἰς τὸ λεύκωμά του. Ἀνοίξας αὐτὸ εἶδεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς σελίδος τα ὀνόματα τοῦ Γυζὼ καὶ τοῦ Θιέρσου. Ὁ μὲν πρῶτος εἶχε γράψει: «Εἰς τὸ διάστημα τῆς ζωῆς μου, ἔμαθον δύο τινά: τὸ μὲν πρῶτον, νὰ συγχωρῶ, τὸ δεύτερον δὲ ποτὲ νὰ μὴ λησμονῶ τὸ καλὸν ποὺ μοῦ ἔκαμαν». Ὑποκάτω τούτου ὁ Θιέρσος εἶχε γράψει: Ἡ λήθη εἰς τὰ πταίσματα τοῦ πλησίον εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸν καλὸν ἄρθρωπον». Κάτωθι τούτων ὁ Βισμαρκ προσέθηκε: «Τὸ κατ' ἐμὲ, ἔμαθον νὰ λησμονῶ πολλὰ καὶ νὰ ζητῶ συγχώρησιν πολλάκις».

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ Α. Σ. ὁ διαπρεπὴς Ἀρχιεπίσκοπος Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς
κ. **ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ**

Ὁ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ Ἐκκλησία τοῦ Νέου Κόσμου, ἧς τὸ πλήρωμα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑξέχοντας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁμογενεῖς, τρέφοντας βαθὺ αἴσθημα εὐλαβείας, ἀφοσιώσεως καὶ ὑϊκῆς στοργῆς πρὸς τὴν Μητέρα Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὸ πρῶτον ὠργανώθη κυρίως ὑπὸ τοῦ κατ' Αὔγου-

στον τοῦ 1918 μετὰ πολυμελοῦς συνοδείας μεταβάντος εἰς Ἀμερικὴν τότε Μ)λίτου Ἀθηνῶν καὶ νῦν Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Μελετίου Μεταξάκη, ὅστις διώρισε Συνοδικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, (διότι μέχρι τοῦ 1922 αἱ ἐν διασπορᾷ Ὀρθόδοξοι Κοινότητες ὑπείγοντο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος) τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Ροδοστόλου κ. Ἀλέξανδρον (νῦν Κερκύρας). Ὁ Ροδοστόλου Ἀλέξανδρος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἀρχιερεὺς ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε ἐνεργὸν Ἐκκλ. διοίκησιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ συνεκέντρωσε ὅλας τὰς Ὀρθοδόξου Κοινότητος.

Ὁ Ἀθηνῶν Μελέτιος ἐκλεγεὶς εἶτα Οἰκ. Πατριάρχης ὑπήγαγε καὶ πάλιν διὰ Συνοδικῆς πράξεως ἁπάσας τὰς ἐν διασπορᾷ Ὀρθοδόξους Κοινότητας εἰς τὸ Οἰκουμ. Π)χεῖον καὶ τὸν Μάϊον τοῦ 1922 ἀνεκήρυξε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀμερικῆς εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν μὲ τρεῖς ὑποκειμένας Ἐπισκοπὰς, τὴν τῆς Βοστώνης, τοῦ Σικάγου καὶ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

Ἕδρα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὡρίσθη ἡ Ἀστόρια ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὅπου καλλίδμητον ἀργότερον ἀνηγέρθη Ἀρχιεπισκοπικὸν Μέγαρον. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Β. καὶ Ν.Ἀμερικῆς περιλαμβάνει σήμερον τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, τὸν Καναδᾶν, τὴν Ν.Ἀμερικὴν, τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Κούβαν, μὲ 245 καλῶς ὀργανωμένας Κοινότητας, 245 ἱερεῖς, 3 διακόνους καὶ 450 ἱεροψάλτας. Εἰς πολλοὺς δὲ Ναοὺς ψάλλουσιν ἁρμονικώτατα πολυφωνικοὶ χοροὶ κυρίως ἐκ τῆς Νέας Γενεᾶς. Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀμερικῆς λειτουργοῦσι περὶ τὰ 325 ἑλληνικὰ τετρατάξια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπογευματινὰ Σχολεῖα, 10 ἰδιωτικὰ τοιαῦτα καὶ 6 ἡμερήσια. Ἁπαξαύτως ἕκαστος Ναὸς ἔχει καὶ Κατηχητικὴν Σχολὴν καὶ λειτουργοῦσι ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ περὶ τὰς 250 τοιαύτας, ἐκπληροῦσαι λίαν ἐπωφελῶς τὸν ἱερὸν σκοπόν των. Τὸ Ὀρθόδοξον πλήρωμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀνέρχεται εἰς 600 χιλιάδας περίπου καὶ διαιρεῖται ὡς ἀναφέρεται ἀνωτέρω εἰς 245 Κοινότητας, ὧν ἀρχαιοτέρα τυγχάνει ἡ ἐν Νέᾳ Ὀρλεάνῃ τῆς Πολιτείας Λουϊζιανας ὀργανωθεῖσα τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1863. Ἑκάστη Κοινότης κέκτηται Ναὸν καὶ Σχολὴν καὶ Συλλόγους νέων καὶ νεανίδων μορφωτικοὺς καὶ κοινωνικούς. Αἱ μεγάλαι Κοινότητες ἔχουσι καὶ διαφόρους τοπικοὺς πολιτικοὺς Συλλόγους, ὧν προέχουσιν αἱ μεγάλαι ἑλληναμερικανικαὶ Ὀργανώσεις «Ἀχέπα» καὶ «Ἰκάπα». Τὰς πνευματικὰς δὲ ἀνάγκας τοῦ πληρώματος θεραπεύουσιν αἱ μεγάλαι ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» καὶ «Ἀτλαντίς», τὰ ὁμώνυμα αὐτῶν μηνιαῖα Περιοδικὰ ἐκδιδόμενα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὡς καὶ περὶ τὰς 25 ἑβδομαδιαῖαι, δεκαπενθήμεροι καὶ μηνιαῖαι ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἐκδιδόμενα εἰς διαφόρους Κοινότητας τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ.

Οἱ ὁμογενεῖς τοῦ Νέου Κόσμου κατέχουσι καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ ὑψηλὰς θέσεις καὶ διαπρέπουσιν εἰς ὅλας

τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας, τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γράμματα ὑπὲρ δὲ τοὺς 100 καθηγηταὶ διδάσκουσι εἰς ἀμερικανικὰ καὶ καναδικὰ Πανεπιστήμια, Λύκεια καὶ Γυμνάσια μεγάλως ἐκτιμώμενοι ὑπὸ τῶν ξένων συναδέλφων των.

Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς λίαν ἐπαξίως καὶ θεοφιλῶς ποιμαίνει ἀπὸ τῆς 24ης Φεβρουαρίου τοῦ 1931 ὁ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1930 ἀπὸ Κερκύρας εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Β. καὶ Ν Ἀμερικῆς προαχθεὶς Σεβ. κ. Ἀθηναγόρας, ἱεράρχης κάτοχος εὐρείας μορφώσεως καὶ ἐξαιρετικῆς ἱκανότητος, τιμῶν πράγματι τὴν Ὀρθόδοξον Ἱεραρχίαν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ. Ὁ Σεβ. κ. Ἀθηναγόρας, κατὰ κόσμον Ἀριστοκλῆς Σπύρου, (ἴδε βιογραφίαν Ἡμερολ. 1934 σελ. 158), ἐγεννήθη ἐν Τσαραπλανοῖς τῆς Ἠπείρου τῇ 25ῃ Μαρτίου 1886. Τῷ 1903 εἰσήχθη εἰς τὴν Θ. Σχολὴν Χάλκης ἐν ᾗ κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀποφοιτήσεώς του 1910 ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ τότε Ἐλασσῶνος καὶ νῦν πρώην Χίου κ. Πολυκάρπου καὶ διωρίσθη Ἀρχιδιάκονος τοῦ Μητροπολίτου Πελαγωνείας (καὶ νῦν Λήμνου) κ. Στεφάνου, ὑπηρετήσας ἐν τῇ Μητροπόλει ταύτῃ μέχρι τοῦ 1919, ὅτε ἐκλήθη ὡς γραμματεὺς καὶ Ἀρχιδιάκονος τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τότε Ἀθηνῶν Μελετίου.

Ἐν τῇ Μητροπόλει Ἀθηνῶν ὑπηρέτησε μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1922, ὅτε ἐψηφίσθη Μητροπολίτης Κερκύρας καὶ Παξῶν χειροτονηθεὶς εἰς Πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ τότε Ἐπισκόπου Ταλαντίου καὶ νῦνΜ)του Ἀργολίδος κ. Ἱεροθέου καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας εἰς Ἀρχιερέα. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀθηναγόρας διέπρεψεν ὡς ἀρχιδιάκονος Πελαγωνείας καὶ εἰργάσθη καρποφόρως ἐν τῇ ἐπικαίρῳ ταύτῃ Ἐπαρχίᾳ, ἀφίσας ἀνεξίτηλα ἴχνη τῆς δράσεώς του, ἐν τῇ Μακεδονικῇ ταύτῃ μεγαλουπόλει. Ὡς Ἀρχιδιάκονος δὲ καὶ Γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ Μεγαλεπηβόλου καὶ ρηξικελεύθου Ἀθηνῶν Μελετίου, ἐξεπλήρωσεν ἀνελλιπῶς τὰ πολυσχιδῆ καθήκοντά του, ἐπισπασάμενος τὴν εὐκρέσκειαν τοῦ τε Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἱεραρχίας ὅλης, ἥτις πρὸς ἐπιβράβευσιν τῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσιῶν του τὸν προήγαγεν ὁμοφώνως εἰς Ἀρχιερέα.

Ἡ Κέρκυρα καὶ οἱ Παξοὶ μαρτυροῦσι τὴν ἱκανότητα καὶ δραστηριότητα τοῦ Σεβ. Ἀθηναγόρα, τοῦ ὑπερόχου ἱεράρχου καὶ καλοῦ καὶ εὐαγγελικοῦ Λευίτου, ὅστις ἀνεξίτηλα ἴχνη κοινωφελοῦς δράσεως ἀφῆκεν ἐν τῇ μυροβόλῳ μεγαλονήσῳ. Ἐν Ἀμερικῇ διέθεσεν ὅλας τὰς δυνάμεις του καὶ τὴν ψυχικήν του ἀντοχὴν παντὶ δὲ σθένει ἠγωνίσθη καὶ ἐξακολουθεῖ ν' ἀγωνίζηται τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, τὸν ἀγῶνα τὸν ἔντιμον πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ τακτοποίησιν τῶν ἐκεῖ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ ἐκρίζωσιν τῶν ζιζανίων ἐκ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, ἐφ ὃν ἐργάτην ἡ τῆς Ἐκκλησίας φωνὴ τὸν ἔταξε.

Ἀγωνίζεται νυχθημέρως πρὸς κατίσχυσιν καὶ ἐμπέδωσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ εὐπρεπείας. Ἀνήγειρε ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸν Ὀρθόδοξον Καθεδρικὸν Ναὸν Νέας Ὑόρκης τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1932. Ἤνοιξε Σχολάς. Συνέπυξεν Ἀδελφότητας καὶ Φιλανθρωπικὰ Σωματεῖα.

Τὴν πενιανάνεκούφισε καὶ τὰγράμματα ἐνίσχυσε. Ὁ δρόμος ὅμως ὃν πορεύεται εἶναι δρόμος μετ' ἐμποδίων παντοίων ἀλλ' οὐδὲν τὸν καταπονεῖ, οὐδὲν τὸν πτοεῖ.

Πορεύεται ἀνὰ μέσον τῶν τριβόλων καὶ ζιζανίων εὐσταλὴς καὶ ἀκμαῖος, ὡπλισμένος μὲ τὴν πανοπλίαν τῆς ἐπιτελέσεως ἑνὸς ὑψίστου καθήκοντος πρὸς τὴν τροφὸν Ἐκκλησίαν καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν ἁγίων συμφερόντων αὐτῆς καὶ μόνον. Τὸ ἄσπιλον παρελθόν του καὶ ἡ μέχρι τοῦδε καρποφόρος ἱερὰ Διακονία του, προοιωνίζονται καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀμερικῆς εὐρὺ καὶ κατὰ πάντα ὄλβιον μέλλον.

Ὁ Σεβ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρας εἰς τὸ βαρὺ τῆς ποιμαντορίας του ἔργον ὑποβοηθεῖται μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συγκεντρωτικοῦ διοικητικοῦ σηστήματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἁγίου Φραγκίσκου κ. Καλλίστου, ἑδρεύοντος ἐν Σικάγῳ καὶ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρ)πῆς κ. Ἀθηναγόρα Καββάδα, ἀμφοτέρων κληρικῶν μορφωμένων καὶ ἐναρέτων.

Ο ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ

ΘΕΟΦ. κ. Κάλλιστος ἐγεννήθη ἐν Πελοποννήσῳ τῷ 1880. Μετά τὴν ἐκ τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀποφοίτησίν του ὑπηρέτησε λίαν εὐδοκίμως ὡς ἐφημέριος τῶν Κοινοτήτων Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ Λός Ἄντζελες. Τῷ 1927 ἡ Ἐκκλησία ἐπιβραβεύουσα τὴν πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσιωσίν του καὶ τὰς πρὸς τὴν Αὐτὴν

ὑπηρεσίας του τὸν προήγαγεν εἰς Ἐπίσκοπον Ἁγίου Φραγκίσκου. Ἀπὸ τοῦ 1930 ὁ Ἅγιος Φραγκίσκου ἑδρεύει ἐν Σικάγῳ, ὡς βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, διακρίνεται δὲ διὰ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος του, τὴν ἱεροπρέπειάν του καὶ τὴν πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσίν του.

Ο ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
(Καββάδας)

ΠΑΝΟΣΟΛ. Πρωτοσύγκελλος κ. Ἀθηναγόρας Καββάδας ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ τῷ 1885. Μετὰ τὰς θεολογικάς του σπουδὰς διετέλεσε Σχολάρχης διαφόρων Γυμνασίων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑποδιευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς. Εἶτα εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης, ὁπόθεν ἀποφοιτήσας μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἱεράτευσεν ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ, Χέβερχιλλ καὶ Βοστώνῃ. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐκτιμῶν τὰ πολλαπλᾶ προσόντα καὶ τὴν εὐρεῖαν μόρφωσιν τοῦ Παν. Ἀθηναγόρα προσέλαβε τοῦτον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ τῷ 1932 προήγαγεν αὐτὸν εἰς Πρωτοσύγκελλον.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΙΕΡΕΙΣ

ΝΑΟΣ ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Ν ΥΟΡΚΗΣ: Ἱερατ. Προϊστάμενος

Ἀρχιμ. Ἀστέριος Παπαστερίου.

Ἐπιτροπή: ***Θεόδωρος Γεωργουλιάνος*** Πρόεδρος, Παρ. Παρασκευόπουλος, Δημ. Δαμάσκος, Κων. Δαμασκηνός, Ἰωάν. Γαλανός, Χαρίλαος Ἀνυφαντάκης, Χριστοδ. Ἀσπρομάτης. Ἡ Κοινότης διατηρεῖ ἀπογευματινὴν σχολὴν μὲ 110 μαθητὰς καὶ μαθητρίας, καὶ μὲ δύο διδασκαλίσσας. Ὁ Πανοσιολ. Ἀχιμ. κ. Ἀστέριος Παπαστερίου κατὰ κόσμον Ἀλκιβιάδης, ἐγεννήθη τῷ 1880 ἐν Μοναστηρίῳ τῆς Μακεδονίας ἐκ πατρὸς Ἀστερίου ἱερέως. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν Θεολ. Σχολὴν Χάλκης τῷ 1900 ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1907 χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Πελαγωνείας Ἰωακείμ Φορτσούλου εἰς διάκονον ἐν τῷ ναῷ τῆς σχολῆς τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων τοῦ αὐτοῦ ἔτος. Ἱερεὺς δὲ ἐχειροτονήθη κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ Ἀθηνῶν Θεοκλήτου ὑπὸ τοῦ Θεσ)νίκης Γενναδίου ἐν τῷ ἐν Θεσ)νίκῃ ναῷ τοῦ Ἁγ. Νικολάου. Τὸ πρῶτον ἐδίδαξε ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ Παρθεναγωγείῳ Μοναστηρίου, εἶτα διηύθυνεν ἐπὶ τριετίαν τὴν σχολὴν τῆς Μονῆς τοῦ Τιμ. Προδρόμου παρὰ τὴν Βέροιαν, ἀπὸ τοῦ 1913 διωρίσθη Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Γενιτσῶν καὶ Σλανίτσης μέχρι τοῦ 1916 ὅτε διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ Α' Γυμνασίου καὶ τοῦ διδασκαλείου Ἀρρένων Θεσσαλονίκης, εἶτα Τοποτηρητικῶς ἐποίμανε τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως μέχρι τοῦ 1923 ὅτε ἀνεχώρησεν εἰς Ἀμερικήν. Ἐκεῖ ἱεράτευσεν εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Ὑπαπαντῆς Ἥστ Πίτσβουργ, Ἁγ. Γεωργίου Νιοῦ Μπίτφορτ, Εὐαγγελισμοῦ Ν. Ὑόρκης καὶ νῦν ἱερατεύει ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἐλευθερίου Ν Υ.

Ὁ Πανοσολ. Ἀρχιμ. κ. Ἀστέριος διακρίνεται διὰ τὴν εὐρεῖαν μόρφωσιν καὶ τὴν πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσίν του, ἀπολαύει δὲ πάντοτε ἰδιαιτέρας ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως ἀπὸ μέρους τῶν Χριστιανῶν του, λόγῳ τῶν πολλαπλῶν του ἀρετῶν καὶ προσόντων.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΙΤΤΣΜΠΟΥΡΓ : Ἱερ. Προϊστ. ***Ἀρχιμ. Ἰωακεὶμ Μαλαχίας***. Ἐπιτροπή : ***Θεοφάνης Μάνος*** Πρόεδρος, Κ. Διαμαντόπουλος ἀντιπρόεδρος, Γ. Ἀντωνόπουλος Ταμίας, Γ. Μπουλάνης Γραμματεύς, Σύμβουλοι : Στυλ. Σακκόραφος, Ἀλ. Κοπίτας, Χρ. Νικολόπουλος, Παν. Καλογερόπουλος, Παν. Χρόνης, Βασ. Λάγγας, Ἰωάν. Κούκλης, Γ. Στρατηγός, Στέφ. Παμφύλας, Σπυρ. Τζαΐδας, Ἀντ. Κοπίτας, Δημ. Ζαφειράκος.

Ὁ Παν. Ἀρχιμ. κ. Ἰωακείμ Μαλαχίας κατὰ κόσμον Δημήτριος, ἐγεννήθη ἐν Ἰκαρίᾳ τῷ 1886 ἐκ πατρὸς Ἠλία Ζ. Μαλαχία, ἐφοίτησε δὲ εἰς τὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολὴν καὶ τῇ ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῇ, τῇ ἠθικῇ καὶ ὑλικῇ προστασίᾳ τοῦ Μεγ. Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ΄. ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1911 χειροτονηθεὶς διάκονος τῇ 15ῃ Αὐγούστου 1911 ἐν τῷ Π)χικῷ ναῷ ὑπὸ τοῦ Δεβρῶν Προκοπίου τῇ ἐντολῇ τοῦ προστάτου του καὶ τῇ 8ῃ Σεπτεμ. 1914 ἱερεὺς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Μ)λίτου Δράμας Ἀγαθαγγέλου.

Διετέλεσε Ἀρχιδιάκονος τῆς ἱστορικῆς τῶν Δέρκων Ἐπαρχίας ἐπὶ Ἀρχιερατείας Καλλινίκου μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1914, ὅτε ἠναγκάσθη ν' ἀπέλθῃ εἰς Ἑλλάδα ὅπου διωρίσθη ἐφημέριος τοῦ Ἑλλ. Στόλου ἐπὶ τοῦ «Κιλκίς». Μεταβὰς ἀργότερον εἰς Ἀμερικὴν διετέλεσε Πρωτοσύγκελος τοῦ Ἀμερικῆς Ἀλεξάνδρου καὶ εἶτα ἱεράτευσεν εἰς τὰς Κοινότητας Ὄκλαν, Βοστώνης, ὅπου ἐπὶ διετίαν ἐφοίτησεν εἰς τὴν Νομικὴν σχολὴν τοῦ ἐνταῦθα Πανεπιστημίου, Λόουελλ Μάς. Βαλτιμόρης καὶ Πίττσμπουργ. Ὁ Παν. κ. Ἰωακείμ ἐφοίτησεν ὡσαύτως ἐπὶ τριετίαν εἰς τὴν γαλλικὴν σχολὴν Ἁγ. Αἰκατερίνης Ἀλεξανδρείας, εἶναι κάτοχος δὲ τῆς γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς ὡς καὶ τῆς τουρκικῆς γλώσσης καὶ διεκρίθη εἰς ὅλας τὰς διακονίας εἰς ἃς ἡ Ἐκκλησία τὸν ἔταξε καὶ δὴ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ τῶν Δέρκων, εἰς τοὺς Χριστιανοὺς τῆς ὁποίας προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

ΝΑΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΛΙΤ ΜΙΤΣΙΓΚΑΝ. Ἱερατ. Προϊστάμενος : ***Ἀρχιμ. Ἰωακεὶμ Δουλγεράκις.*** Ἐπιτροπή : ***Βασίλειος Σιαμπῆς Πρόεδρος***, Νικ. Παυλῆς Ἀντιπρόεδρος, Γ. Πολίτης Γραμματεύς, Ι. Σαΐτης Ταμίας, Σύμβουλοι: Χαράλ. Κοσσαρᾶς. Δημ. Βούβλιας,

Ὁ Παν. Ἀρχιμανδρίτης Ἰωακείμ Δουλγεράκις, κατὰ κόσμον Γεώργιος, ἐγεννήθη ἐν Ρεθύμνῳ τῆς Κρήτης τῷ 1890. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων τοῦ Σχολαρχείου, προεχειρίσθη διάκονος τῆς Ἱ. Μονῆς Ρουστίκων τῷ 1910 ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Ρεθύμνης Διονυσίου. Τῷ 1912, διάκονος ὤν, κατετάχθη ἐθελοντὴς εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Καπετὰν Κλειδῆ, ἀκολούθως εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Ἀρχηγοῦ Χρίστου Μακρῆ, Ὑφηγητοῦ τῆς Θεολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ. Ἔλαβε

μέρος εἰς πολλὰς μάχας, διακριθεὶς διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ γενναιότητα. Τῷ 1918 διορίζεται Ἀρχιδιάκονος τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ρεθύμνης. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν Γυμνασιακῶν αὐτοῦ σπουδῶν ἐν Ρεθύμνῳ, προτάσει τοῦ Ἐπισκόπου Ρεθύμνης Τιμοθέου, χορηγεῖται αὐτῷ ὑποτροφία παρὰ τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν του εἰς τὴν Θεολογ. Σχολὴν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου.

Χειροτονεῖται εἰς Ἱερομόναχον καὶ προάγεται εἰς Ἀρχιμανδρίτην τῷ 1922 ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ρεθύμνης Τιμοθέου. Ἐν Ἀθήναις ἐνεργείᾳ τοῦ τότε Ἀρχιδιακόνου τῆς Μητροπόλεως καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρα, διορίζεται ἐφημέριος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Ἰσιδώρου Λυκαβητοῦ. Εἶτα μετέβη εἰς Ἀμερικὴν καὶ ὑπηρέτησεν εὐδοκίμως ὡς ἐφημέριος καὶ διδάσκαλος εἰς τὰς Κοινότητας Γκουῶρεν Ὀχάϊο, Κόντον Ὀχάϊο, ἔνθα εἰργάσθη μετὰ ζήλου καὶ ἀνηγέρθη ἐκ βάθρων μεγαλοπρεπέστατον Ἑλληνικὸν σχολεῖον, εἰς Ρασὶν Γουϊσκόνσιν, καὶ ἐπὶ ἑξαετίαν ὑπηρετεῖ εἰς τὴν ἐν Φλίντ Μίτσιγκαν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Κοινότητα «Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» ὡς ἐφημέριος καὶ διδάσκαλος.

Ὁ Ἐρίτ. κ. ***Βασίλειος Σιαμπῆς*** Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἰδιοκτήτης ἀριστοκρατικοῦ Ζαχαροπλαστείου, ὁρμᾶται ἐκ Κεραστάρι Ἀρ-

καδίας, τυγχάνει μέγας Δωρητὴς τοῦ Κοινοτικοῦ Ναοῦ καὶ μέλος διαφόρων Ἀμερικανῶν καὶ Ἑλληνι-

κῶν Σωματείων, μεγάλας προσφέρων ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κοινότητα καὶ τοὺς ὁμογενεῖς τῆς πόλεως Φλίντ Μίτσιγκαν.

ΝΑΟΣ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΤΕΡΛΩ ΙΟΨΑ. Ἱερατ. Προϊστάμενος: Ἱερεὺς ***Παναγιώτης Ζαπάντης.*** Ἐγεννήθη τῷ 1874 ἐν Μούνδριτσα Ὀλυμπίας. Μετέβη εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Τῷ 1927 ἐχειροτονήθη ἐν

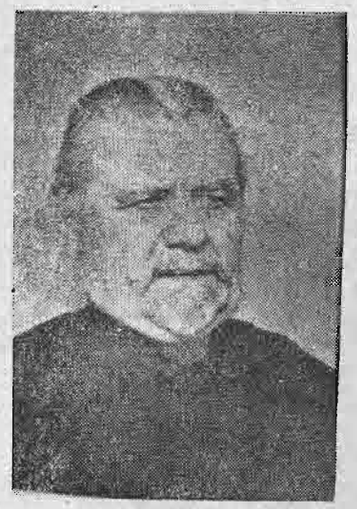

τῷ ἐν Βάσιγκτῶνι ναῷ τῶν Ἁγίων Κων)τίνου καὶ Ἑλένης, τῷ μὲν Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου εἰς διάκονον τῇ δὲ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ εἰς πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ νῦν Μητροπολίτου Δράμας κ. Βασιλείου Κομβοπούλου. Εἶτα ἱεράτευσεν ἐν τῇ Κοινότητι Ρόκφορθ Ἰλλινόες καὶ νῦν ἱερατεύει ἐν **Waterloo IOWA.** Ὁ Αἰδ. κ. Παναγιώτης διακρίνεται διὰ τὸ ἄμεπτον τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν ἀνελλιπῆ ἐπιτέλεσιν τῶν ἱερατικῶν του καθηκόντων.

ΝΑΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΣΜΠΟΥΡΥ ΠΑΡΚ Ν. Υ. Ἱερατ. Προϊστάμενος: ***Ἀριστείδης Παλαΐνης*** Προλύτης Θεολογίας. Ἐπιτροπή: ***Σπυρ. Μιχαλόπουλος*** Πρόεδρος, Ἰωάννης Σταύρου ἀντιπρόεδρος, Λαζ. Καρατζᾶς ταμίας, Σταμ. Ἀρβανίτης γραμματεύς, Σύμβουλοι: Χ. Ἀγγελόπουλος, Δ. Ἀποστόλου, Β. Ἀργυράκης, Δημ. Χελιώτης, Π. Καροῦνος, Ἀθ. Παπαηλίου, Ν. Παναγιωτόπουλος, Κ. Σαββίδης, Σ, Σκόπας, Σ. Σκόκος, Ι. Σιγαλός.

Ὁ Αἰδ. κ. Ἀριστείδης Παλαΐνης ἐξ Αἰτωλοκαρνανίας ὁρμώμενος, προλύτης τῆς Ι. Θεολογίας, διπλωματοῦχος τῆς Ἱερατ. Σχολῆς Ἁγ. Ἀθανασίου καὶ δύο ἀμερικανικῶν Θεολ. Σχολῶν, ἐχρημάτισε Γεν. γραμματεὺς τῆς Κοινότητος τοῦ Χρυσοῦ Κανόνος, ἀργότερον δὲ γραμματεὺς τῆς Ἐπισκοπῆς Σικάγου. Τὴν 20ην Ἀπριλίου 1929 ἐχειροτονήθη ἐν Σικάγῳ διάκονος καὶ τὴν 3ην Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρεσβύτερος

ὑπὸ τοῦ τότε Ἐπισκόπου Σικάγου κ. Φιλαρέτου. Μετὰ τὴν χειροτονίαν του, ἱεράτευσεν εἰς τὰς Κοινότητας Σιοῦ Σίτυ, Γκράντ Ράσιγκ, Καλαμαζοῦ Μοσκῆγεν, Ἁγ. Βαρβάρας Ν. Ὑόρκης καὶ Ἁγ. Γεωργίου Ἄσμπουρυ Πάρκ Νέας Ὑερσέης.

Ὁ Αἰδ. κ. Ἀριστείδης διωργάνωσεν ὅλας τὰς ἀνωτέρω Κοινότητας ἐπὶ νέων βάσεων, διακρίνεται δὲ διὰ τὰ μεστῶν ἐννοιῶν κηρύγματά του καὶ ἀπολαύει πολλῶν συμπαθειῶν καὶ μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης παρὰ τῶν χριστιανῶν τῶν Κοινοτήτων εἰς ἃς ἱεράτευσεν.

Σημ. – Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1936 θὰ συνεχισθῇ ἡ δημοσίευσις τῶν φωτογραφιῶν καὶ βιογραφιῶν τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν Προέδρων τῶν Ἐπιτροπῶν μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν Ἐπιτρόπων τῶν Ἱερ. Κοινοτικῶν Ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ἐκπνέων ὁ Βύρων ἀνεφώνησεν: «***Ἂς κοιμηθῶμεν!***»

Ὁ Νέλσων ἐζήτησεν «***ἕν φίλημα***».

Ὁ Δάντης ἐψιθύρισε: «***Σφίξατέ μοι τὴν χεῖρα, ἀγαπητοί μου, ἀποθνήσκω!***»

Ὁ Βίσμαρκ: «***Φῶς, φῶς, φῶς!***»

Ἡ Ἐλισάβετ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας: «***Ὅλους τοὺς θησαυρούς μου διὰ μίαν μόνην στιγμήν!***»

Ὁ Τάσσος: «***Εἰς τὰς χεῖρας σου Κύριε!***»

Ὁ Οὐάλτερ Σκὼτ: «***Αἰσθάνομαι ὡς νὰ ἀναπλάσσωμαι ἐκ νέου***».

Ὁ Μόζαρτ ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν σύζυγόν του: «***Μὴ μὲ παρηγορῇς ὦ Αἰμιλία.... Ἤδη λάβε τὰ τελευταῖα τονίσματα, κάθισον εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ ψάλλε τὸν ὕμνον τῆς Παρθένου, ὅπως ἄπαξ ἔτι ἀκούσω τὴν ἁρμονίαν ἐκείνην, ἥτις ἐπὶ τόσα ἔτη ὑπῆρξεν ἀληθὲς βάλσαμον διὰ τὴν καρδίαν μου.***»

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ περιφήμου Γερμανοῦ φιλολόγου καὶ θεολόγου Μελάγχθωνος, εὑρέθη ἐπ' αὐτοῦ τεμάχιον χάρτου, ὅπερ ἀπηρίθμει τὰ καλὰ τοῦ θανάτου καὶ περιεῖχε τὰ ἑξῆς: «***Ὅταν ἀποθάνῃς Μελάγθων θέλεις ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν. Θέλεις ἐλευθερωθῇ ἀπὸ θλίψεων καὶ ἀπὸ τῶν ἐρίδων τῶν ἀνθρώπων. Θέλεις μεταβῇ εἰς τὸ φῶς. Θέλεις ἴδει τὸν Θεόν. Θὰ μάθῃς τὰ θαυμαστὰ ἐκεῖνα μυστήρια, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ δὲν ἠδύνασο νὰ ἀνεύρῃς. Θὰ μάθῃς, διὰ τί εἶναι οὕτω θαυμαστῶς πλασμένος ὁ κόσμος.***»

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ἡ Α. Σ. ὁ ζηλωτὴς Μητροπολίτης Αὐστραλίας
κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐν τῇ μητρικῇ Αὐτῆς μερίμνῃ πρὸς πληρεστέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ καὶ τοῖς πέριξ ἐν διασπορᾷ διατελούντων πνευματικῶν Αὐτῆς τέκνων, τῷ 1924 ἵδρυσε τὴν Ἐπαρχίαν Αὐστραλίας μὲ ἕδραν τὸ Σίδνεϋ, κατατάξασαν ταύτην κε΄ (25) εἰς τὴν σειρὰν τῆς Α΄ στήλης τοῦ Συνταγματίου τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκ. Θρόνου.

Ἡ Ἐπαρχία Αὐστραλίας περιλαμβάνει τὴν Ἤπειρον τῆς Αὐστραλίας, τὰς Νήσους τῆς Νέας Ζηλανδίας καὶ τὴν Νῆσον Τασμανίαν. Τὸ Ὀρθόδοξον πλήρωμα τῆς Ἐπαρχίας Αὐστραλίας ἀνέρχεται σήμερον εἰς 15 χιλιάδας, διακρίνεται δὲ διὰ τὰ εὐλαβῆ του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν αἰσθήματα καὶ κατέχει ἐπίζηλον θέσιν μεταξὺ τῶν ξένων, τιμῶν τὸ ὄνομα τῆς ὁμογενείας ἐν τῇ ξένῃ. Ἡ Ἐπαρχία Αὐστραλίας (ἴδε Ἐγκυκλοπ. Ἡμερολ. 1934 σελ. 230) ἔχει ἐννέα (9) ὀργανωμένας Κοινότητας: τῆς Δυτικῆς Αὐστραλίας, τῆς Ν. Αὐστραλίας ἀπαρτιζομένην ἀπὸ τὰς παροικίας Πόρτ-Πιρὶ καὶ Ἀδελαΐδος, τῆς Βικτωρίας, τῆς Νέας Νοτ. Οὐαλίας μὲ δύο Κοινότητας — τοῦ Καθεδρικοῦ τῆς Ἁγ. Σοφίας καὶ τῆς Ἁγ. Τριάδος— τῆς Νοτ. Κουϊνσλάνδης μὲ ἕδραν τὴν Βρισβάνην, τῆς Βορ. Κουϊνσλάνδης μὲ ἕδραν τὴν Ἴννισφαλλ καὶ τὴν μικρὰν Κοινότητα τῆς Βορ. Αὐστραλίας μὲ ἕδραν τὴν Δάρουϊν. Ὡσαύτως ἔχει δύο Κοινότητας τῶν Συρίων — Βικτωρίας καὶ Νέας Νοτ. Οὐαλίας—καὶ μίαν Ρωσσικὴν τῆς Βρισβάνης. Ἅπασαι αἱ Κοινότητες ἔχουσι ναοὺς ἐκτὸς τῆς τῆς Πέρθης, ἥτις ἔχει Εὐκτήριον οἶκον, προσεχῶς δὲ οἱ φιλότιμοι ταύτης ἐνορῖται θέλουσι ἀνεγείρῃ ναόν. Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Αὐστραλίας ἱερατεύουσι ἕνδεκα (11) ἱερεῖς, ἤτοι 6 Ἀρχιμανδρῖται—5 Ἕλληνες καὶ 1 Σύριος— 2 Πρωθιερεῖς — 1 Ἕλλην καὶ 1 Ρῶσσος, 2 Οἰκονόμοι καὶ εἷς Σύριος ἱερεύς.

Ἐν πάσῃ τῇ Ἐπαρχίᾳ Αὐστραλίας λειτουργοῦσι ἑπτὰ Μικταὶ Σχολαί, ἤτοι ἐν Πέρθῃ, Πόρτ-Πιρί, Ἀδελαΐδι, Μελβούρνῃ, 2 ἐν Σίδνεϋ καὶ 1 Βισβάνῃ, ἐν αἷς διδάσκουσι 2 διδάσκαλοι καὶ 5 διδασκάλισσαι καὶ φοιτῶσι 570 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι.

Ὡσαύτως κοινωφελῶς δρῶσιἝνδεκα (11) Ἀδελφότητες καὶ πέντε (5) Σύλλογοι τῶν Μακεδόνων, Ροδίων, Ἰθακησίων,Ἀλατσατηνῶν,Κυπρίων, Κυθηραίων, Καστελλοριζίων μὲ κατευθύνσεις τοπικιστικὰς ἐκτὸς τοῦ Συλλόγου Σίδνεϋ «Τὸ Βυζάντιον» ὅστις ἔχει πρόγραμμα Φιλεκπαιδευτικόν. Τὰς πνευματικὰς δὲ ἀνάγκας τῆς ἀχανοῦς ταύτης Ἐπαρχίας θεραπεύουσι δύο ἑβδομαδιαῖαι ἐφημερίδες, τὸ «Ἐθνικὸν Βῆμα» καὶ ὁ «Πανελλήνιος Κῆρυξ» ἐκδιδόμεναι ἀμφότεραι ἐν Σίδνεϋ.

Τὴν Ἐπαρχίαν Αὐστραλίας θεοφιλῶς ποιμαίνει ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1931 ὁ Σεβ. Μητροπ. κ. Τιμόθεος Εὐαγγελινίδης (ἴδε βιογραφίαν Ἐγκυκλ. Ἡμερολ. 1934 σελ. 163) ἱεράρχης μορφωμένος, ζηλωτὴς καὶ ἀκάματος, μὲ σθένος καὶ ψυχικὴν δύναμιν ἀκμαίαν, καταβάλλων ἀόκνους προσπαθείας πρὸς ἐκκλησιαστικὴν διοργάνωσιν τῆς θεόθεν λαχούσης αὐτῷ Ἐπαρχίας. Πρωτοστατεῖ εἰς πᾶν ἔργον κοινωφελὲς καὶ ὡραῖον. Περιοδεύει τὴν ἀχανῆ Ἐπαρχίαν του, κηρύττων, νουθετῶν, ποδηγετῶν καὶ κατευθύνων τὸν ὑπ' αὐτὸν κλῆρον καὶ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τῶν Κοινοτήτων του,

πρὸς βελτίωσιν καὶ ἐξύψωσιν ἀπό τε ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀπόψεως τῆς θέσεως τῶν εὐαγῶν Κοινοτικῶν Καθιδρυμάτων πρὸς πληρεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ των σκοποῦ.

Κεκοσμημένος διὰ πολλῶν σπανίων προσόντων καὶ ἀρετῶν, ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος κατέδειξε καὶ ἐμπράκτως τὴν δημιουργικήν του ἱκανότητα καὶ κατέκτησε τὰς συμπαθείας, τὴν ἀμέριστον ἀγάπην, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν βαθὺν σεβασμὸν τῶν πνευματικῶν τέκνων του, ἅτινα ἐν τῷ προσώπῳ του εὗρον, κατὰ πάγκοινον ὁμολογίαν, τὸν ποιμένα τὸν καλόν, τὸν καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θύοντα ὑπὲρ τῶν προβάτων.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΙΕΡΕΙΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΔΕΛΑΪΔΟΣ καὶ ΠΟΡΤ-ΠΙΡΙ: Ἱερατ. Προϊσταμένος ***Ἀρχιμ. Γερμανὸς Ἡλιοῦ.*** Ἐπιτροπὴ Πόρτ-Πιρί: ***Φίλιππος Ν. Ἀναστασᾶς,*** Σπυρ. Θεολ. Μπεγκλῆς, Δημήτριος Ἐλευθ. Μίζης. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀδελαΐδος εἶναι ὑπὸ παραίτησιν. Ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Γερμανὸς Ἡλιοῦ ἐγεννήθη τῷ 1881 ἐν Μεσοτόπῳ τῆς Λέσβου. Ἀποφοιτήσας τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἐχειροτονήθη τὴν μὲν 27ην Ἰουλίου 1906 εἰς διάκονον τὴν δὲ 31ην Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς πρεσβύτερον ἐν Σωκίοις ὑπὸ τοῦ Ἀννέων Ἀνθίμου. Ὁ Ἀρχ. Γερμανὸς ἀπὸ 23 ἐτῶν ἱερατεύει ἐν Αὐστραλίᾳ, εἶναι ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐκεῖσε εὑρισκομένων ἱερέων καὶ ὁ πρῶτος ἱδρύσας Ἑλληνικὸν Σχολεῖον τῷ 1914 καὶ διοάξας τὰ ἑλληνικὰ Γράμματα ἐν Αὐστραλίᾳ, δεχθεὶς πρὸς τοῦτο τηλεγραφικῶς τῷ 1921 τὰ συγχαρητήρια τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου ὡς καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐαρεσκείας τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Τόμου, ἀποκληθεὶς καὶ δικαίως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Αὐστραλίας **«Γεννάδιος τῆς Αὐστραλίας.»**

Ἀπὸ τοῦ 1925 ἐφημερεύει ἐν Ἀδελαΐδι τελευταίως δὲ διωρίσθη Ἱερ. Προϊστάμενος τῶν Κοινοτήτων Ἀδελαΐδος, Πόρτ-Πιρί καὶ πάσης τῆς Νοτίου Αὐστραλίας, ἀπολαύει δὲ ὅλως ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως, σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν του καὶ δὴ ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν του.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΕΡΘΗΣ καὶ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Ἱερ. Προϊ-

στάμενος ***Οἰκονόμος Χριστοφόρος Κ. Μανέσσης.***

Ὁ Αἰδεσ. Οἰκον. Χριστοφόρος Κ. Μανέσσης, ἐγεννήθη ἐν Καλλιμασίᾳ τῆς Χίου κατ' Αὔγουστον τοῦ 1898. Τὰ πρῶτα γράμματα ἐδιδάχθη εἰς τὸ σχολεῖον Καλλιμασιᾶς, μεθ' ὃ κατετάχθη εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς Χίου, ἀποφοιτήσας ἀριστοῦχος καὶ μὲ διαγωγὴν ἀρίστην.

Προσκληθεὶς ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Πατρίδος του ὑπηρέτησε ταύτην ἐπὶ ἐξαετίαν ἀπελύθη δὲ τὴν 17ην Αὐγούστου 1923, μὲ τὸν βαθμὸν ἀνωτέρου Ὑπαξιωματικοῦ καὶ μὲ διαγωγὴν ἀρίστην. Ἕνεκεν ὅμως διαφόρων βιωτικῶν ἀναγκῶν ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ εἰς Αὐστραλίαν τὸν Ἀπλίριον τοῦ 1924.

Ἡ Κοινότης Πόρτ-Πιρί ἔχουσα ἀνάγκην ἱερέως ἀπέβλεψε πρὸς τὸν σεμνοπρεπῆ Χριστοφόρον Μανέσσην, ὃν καὶ παρεκάλεσε νὰ ἱερωθῇ, ἀφοῦ προηγουμένως νυμφευθῇ. Πράγματι δὲ ὁ Χριστοφόρος ἐστέφθη τὴν σεμνὴν καὶ ἐνάρετον Δ)δα Εὐαγγελίαν Σπάρταλη. Τὸ μυστήριον ηὐλογήθη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Αὐστραλίας κ. Χριστοφόρου, ὅστις καὶ ἐχειροτόνησεν αὐτὸν ἀκολούθως εἰς τὸν ἐν Μελβούρνῃ Ὀρθόδοξον ἱερὸν ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὴν μὲν 29ην Νοεμβρίου 1926 εἰς διάκονον, τὴν δὲ 6ην Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς πρεσβύτερον.

Ἀπὸ ἐφημέριος τῆς Ἑλλ. Ὀρθ. Κοινότητος Πόρτ-Πιρί καὶ πάσης Νοτίου Αὐστραλίας, διωρίσθη τὸν Νοέμβριον τοῦ 1926 ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν τῆς Πέρθης Δυτικῆς Αὐστραλίας, ἔνθα μέχρι τοῦδε ἐφημερεύει, καὶ ἀπολαύει τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐκτιμήσεως συσσώμου τῆς ὁμογενείας ἁπάσης Δυτικῆς Αὐστραλίας.

Διὰ τὰς πολυτίμους πρὸς τὴν παροικίαν Πέρθης ἑπταετεῖς ὑπηρεσίας του, ἐτιμήθη διὰ τοῦ ὀφφικίου τοῦ ***Οἰκονόμου*** ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αὐστραλίας κ. κ. Τιμοθέου, τῆς χειροθεσίας γενομένης τὴν ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς 27ην Μαΐου 1934.

Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πέρθης: ***Πέτρος Μιχελίδης,*** γεννηθεὶς εἰς Καστελλόριζον τῷ 1878 καὶ σπουδάσας ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφίκετο ἐν Πέρθῃ τῆς Αὐστραλίας πρὸ τριακονταετίας καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν βιομηχανίαν καπνῶν καὶ σιγαρέττων. Ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς του εἰργάσθη

καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκεῖσε Παροικίας τῆς ὁποίας ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ εἶναι ὁ κυριώτερος μο-

χλός. Εἰς τὰς προσπαθείας αὐτοῦ ὀφείλεται κατὰ μέγιστον μέρος ἡ ἵδρυσις τῆς Κοινότητος Δυτικῆς Αὐστραλίας, ἡ ὁποία λογίζεται μία ἀπὸ τὰς ἀκμαιοτέρας τῆς Αὐστραλίας.

Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διατελεῖ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἐκλεγόμενος πάντοτε διὰ γενικῆς ὁμοφωνίας τῶν μελῶν αὐτῆς.

Μεμορφωμένος καὶ γλωσσομαθὴς διωρίσθη παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως Προξενικὸς αὐτῆς Πράκτωρ ἐν Δυτικῇ Αὐστραλίᾳ πρὸ εἰκοσαετίας, θέσιν τὴν ὁποίαν ἐπαξίως κατέχει ἀκόμη, τιμῶν οὕτω καὶ παρέχων ἀνεκτιμήτους ἠθικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἐν Αὐστραλίᾳ Ἑλληνισμόν.

Σημ. – Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1936 θὰ καταχωρηθῶσι φωτογραφίαι καὶ βιογραφίαι τῶν κληρικῶν καὶ τῶν προέδρων τῶν Ἐπιτροπῶν μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν Ἐπιτρόπων καὶ τῶν λοιπῶν Κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας Αὐστραλίας.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

ΕΛΠΙΣ

Μὴ λέξεις ἀπογνώσεως, μή! πείσου πῶς κι' ἡ λύπη
καθὼς παρέρχεται τὸ πᾶν, παρέρχεται κι' ἐκλείπει.
Κ' ἐκ τῆς ἀπελπισίας μας τὸ στέλεχος πῶς εἶδα
τὸν χρόνον ἐγκεντρίζοντα πολλάκις τὴν ἐλπίδα.

ΑΛΕΞ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ

ΣΥΜΦΟΡΑ

Τῆς εὐτυχίας τ' ὄνειρον 'σ' ἂν ἀστραπὴ διαβαίνει
κ' ἀφήνει μιὰ μικρὴ βαφὴ 'στὰ πονεμένα στήθια,
Ὅλα φαντάσματα 'στὴ γῆ, ἕνα καὶ μόνο μένει·
ἕνα δὲν εἶναι φάντασμα, τῆς συμφορᾶς ἡ ἀλήθεια.

Γ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ

ΠΙΝΑΞ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΟΚΑΔΩΝ ΕΙΣ ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ

ΟΚΑΔΕΣ	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΚΑΔΕΣ	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΚΑΔΕΣ	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΚΑΔΕΣ	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΚΑΔΕΣ	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΚΑΔΕΣ	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ
1	1.282⁵	18	23.077	35	44.872	52	66.667	69	88.461	86	110.256
2	2.564	19	24.359	36	46.154	53	67.949	70	89.744	87	111.538
3	3.846	20	25.641	37	47.436	54	69.231	71	91.026	88	112.821
4	5.128	21	26.923	38	48.718	55	70.513	72	92.308	89	114 103
5	6.410	22	28.205	39	50. —	56	71.795	73	93.590	90	115.385
6	7.692	23	29.487	40	51.282⁵	57	73.077	74	94.872	91	116.667
7	8.974	24	30.769	41	52.564	58	74.359	75	96.154	92	117.949
8	10.256	25	32.051	42	53.846	59	75.641	76	97.436	93	119.231
9	11.538	26	33.333	43	55.128	60	76.923	77	98.718	94	120.513
10	12.821	27	34.615	44	56.410	61	78.205	78	100. —	95	121.795
11	14.103	28	35 897	45	57.692	62	79.487	79	101.282⁵	96	123.077
12	15.385	29	37.180	46	58.974	63	80.769	80	102.564	97	124.359
13	16.667	30	38.462	47	60.256	64	82.051	81	103.846	98	125.641
14	17.949	31	39.744	48	61.538	65	83.333	82	105.128	99	127.923
15	19.231	32	41.026	49	62.820	66	84.615	83	106.410	100	128.205
16	20.513	33	42.308	50	64.103	67	85.897	84	107.692		
17	21.795	34	43.590	51	65.385	68	87.179	85	108.974		

ΠΙΝΑΞ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΩΝ ΕΙΣ ΟΚΑΔΑΣ

ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΚΑΔΕΣ	Δράμια	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΚΑΔΕΣ	Δράμια	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΚΑΔΕΣ	Δράμια	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΚΑΔΕΣ	Δράμια	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΚΑΔΕΣ	Δράμια
1	0	312	18	14	016	35	27	120	52	40	224	69	53	328	86	67	032
2	1	224	19	14	328	36	28	032	53	41	136	70	54	240	87	67	344
3	2	136	20	15	240	37	28	344	54	42	048	71	55	152	88	68	256
4	3	048	21	16	152	38	29	256	55	42	360	72	56	064	89	69	168
5	3	360	22	17	064	39	30	168	56	43	272	73	56	376	90	70	080
6	4	272	23	17	376	40	31	080	57	44	184	74	57	288	91	70	392
7	5	184	24	18	288	41	31	392	58	45	096	75	58	200	92	71	304
8	6	096	25	19	200	42	32	304	59	46	008	76	59	112	93	72	216
9	7	008	26	20	112	43	33	216	60	46	320	77	60	024	94	73	128
10	7	320	27	21	024	44	34	128	61	47	232	78	60	336	95	74	040
11	8	232	28	21	336	45	35	040	62	48	144	79	61	248	96	74	352
12	9	144	29	22	248	46	35	352	63	49	056	80	62	160	97	75	264
13	10	056	30	23	160	47	36	264	84	49	368	81	63	072	98	76	176
14	10	368	31	24	072	48	37	176	65	50	280	82	63	384	99	77	088
15	11	280	32	24	384	49	38	088	66	51	192	83	64	296	100	78	—
16	12	192	33	25	296	50	39	—	67	52	104	84	65	208			
17	13	104	34	26	208	51	39	312	68	53	016	85	66	120			

Διὰ νὰ μετατρέψωμεν κιλὰ εἰς ὀκάδας πολλαπλασιάζομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν κιλῶν ἐπὶ 0,78 π. χ. 241χ0,78=187,98 ὀκ. Καὶ διὰ νὰ εὕρωμεν τὰ 0,98 τῆς ὀκᾶς πρὸς πόσα δράμια ἀντιστοιχοῦν πολλαπλασιάζομεν ταῦτα ἐπὶ 400 ἤτοι 0.90χ400=392 δράμια καὶ ἔχομεν 187 ὀκ. καὶ 393 δράμια.

Διὰ νὰ μετατρέψωμεν ὀκάδας εἰς κιλὰ πολλαπλασιάζομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀκάδων ἐπὶ 1.282 π. χ. ὀκ. 453χ1,282= 580.746 κιλά

ΟΙ ΕΠΤΑ ΠΕΠΛΟΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΗΣ

Κατέβασε τὰ πυκνὰ πέπλα ποὺ σκέπαζαν τὸ κεφάλι της καὶ στὸ πέσιμό των, πρόβαλαν τὰ ἑλκυστικὰ τὰ φλογώδη μάτια, τὰ σαρκώδη χείλη, κυψέλη ἡδονικῶν φιλιῶν, ὁ λαιμός της ὁ ἀλαβάστρινος.

Κατέβασε τὰ πυκνὰ πέπλα της.

Ξεκούμπωσε τὸ σφικτὰ κλεισμένοἄλλοτε στῆθός της καὶ ἄφησεν, ἐλεύθερη στὸν ἀέρα καὶ τὰ βλέμματα, τὴν τρομώδη σάρκα ποὺ ἐξάπτει τοὺς πόθους καὶ σκορπᾷ θησαυρούς.

Ξεσκέπασε τὸ σφικτὸ κλεισμένο στῆθός της.

Ἐπέταξε μακρυὰ τὴς καλύπτρες τῶν χεριῶν της καὶ χάρισε στὴν ἀνδρικὴ βουλιμία χυτοὺς ὤμους, ὠλένες εὔπλαστες, καλόγραμμους βραχίονας, λεπτοκαμωμένους καρπούς.

Ἐπέταξε μακρυὰ τὴς καλύπτρες τῶν χεριῶν της.

Ἀφῆκε παράμερα σκαρπίνια καὶ κάλτσες, ἐτίναξε ἀδέσμευτα στὴν ἀδιακρισία τῶν ματιῶν καλόσχημα πόδια, τορνευτὰ σφυρά, εὔγλυπτες κνῆμες, σφιχτοδεμένα γόνατα.

Ἀφῆκε παραμερα σκαρπίνια καὶ κάλτσες.

Ἐξέσχισε στὸν ἀκόρεστο ἵμερο τὸν ἕβδομο πέπλο της.

Δόθηκε....

Καὶ ὁ ἄνδρας στὴ μέθη τῆς κατάκτησης, στὸ ἀνάβλυσμα τοῦ πάθους, στὸν κορεσμὸ τῆς τυφλῆς δίψας του, διεσάλπισε τὴ νίκη.

Εἶχε μπροστά του τὴν γυναίκα ὁλόγυμνη, χωρὶς καμμιὰ κρυμμένη πτυχή, χωρὶς καμμιὰ μυστικὴ λεπτομέρεια.

Εἶχε μπροστα του τὴν γυναίκα ὁλόκληρη....

Ἔτσι πίστεψε. Γιατὶ μὲ τὰ παραζαλισμένα του μάτια δὲν εἶδε ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο τῆς γυμνῆς γυναίκας, ποὺ ἦταν πεσμένη μπροστά του, κτῆμά του.

Δὲν εἶδε πῶς ἡ γυναῖκα μὲ τοὺς πέπλους, μὲ τὴς καλύπτρες, μὲ τὸ μεταξὶ ποὺ ἔβγαλε ἀπ' τὸ σῶμα της τύλιξε πολύ, ἐσκέπασε καλά, ἔκρυψε

ἀδιείσδυτα ἕνα κομμάτι ἀπ' τὴν ὕπαρξί της, τὸ πολυτιμώτερο.

Ἔκρυψε τὴν ψυχή της τὴν ἀγύρευτη.

Κ' ἔτσι, ἀπ' τὴν γυναίκα ποὺ θέλησεν ὁ ἄνδρας ὄργανο τῶν παθῶν του καὶ τὴν ἔκαμε, ἡ ψυχή της ἔμεινε παρθένα ἀνέγγιχτη, τυλιγμένη στοργικὰ μὲ τὸ μεταξι, μὲ τὰ πέπλα, μὲ τὴς καλύπτρες, ποὺ πέταξε μακρυὰ τὸ ἀνδρικὸ χέρι, σὰν σκέπαζαν μόνο τὸ πολυπόθητο σῶμά της.

Θ. Κ. Μ.

ΚΑΥΜΟΙ

'Αναστενάζω καὶ θρηνῶ
'σὰν ἔρημο πλατάνι,
κι' ὁ στεναγμός μου μοιάζ' ἀχνὸ,
ποὺ 'βγαίν' ἀπ' τὸ λιβάνι.

Κι' ὅλο μοῦ θλίβετ' ἡ καρδιὰ
καὶ σπαρταρῶ 'σὰν ψάρι,
'ς τοῦ κόσμου τὴν ἀναποδιὰ,
ποὺ δὲν γνωρίζει χάρι.

Μὰ σὺ μ' ἀγάπης μαργιολιὰ,
μὲ τ' ἄπαλό σου χάδι
μοῦ διώχνεις πάντα, κοπελλιὰ,
τῆς λύπης τὸ σκοτάδι.

"Αχ !... Μέσ' 'ς τὴ θλῖψι τὴ βαρειὰ,
ποὺ λὲν οἱ στεναγμοί μου,
δός μου γλυκειὰ παρηγοριὰ,
νὰ πάψουν οἱ καϋμοί μου !...

Μ. Θ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

Ο ΟΜΟΓΛΩΣΣΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ : Ἑσπερινὴ Ἡμερησία Ἐφημερίς. Ἔτος ἐκδόσεως 1925. Προνομιοῦχος Διευθυντής: ***Κ. Βασιλειάδης.*** Διευθυντὴς Συντάξεως: ***Γρηγόριος Γιαβερίδης.*** Διευθυντὴς Διαχειρίσεως: ***Ὀδυσσεὺς Κρυσταλλίδης.***

Συντακτικὸν προσωπικόν: Στέφανος Παπαδόπουλος, Βασ. Κασαπάκης, Ἰορδάνης Μπεκτάσογλους.

Ἀθλητ. Συνεργάτης : Ὀδυσσεὺς Θεοδωρίδης. ***Φωτορέπορτερ :*** Ζηνόβιος Κυριακίδης.

Ἀνταποκριταί :

Ἐν Ἀθήναις : Ἀνδρομέγας Κωνσταντινίδης.

Ἐν Βουκουρεστίῳ : Δημ. Πετροπουλιάδης.

Ἐν Μόσχᾳ : Δημ. Δημητρούλης.

Γραφεῖα Τυπογραφεῖα : Πέραν Λεωφόρος Ἀνεξαρτησίας, Δίοδος Συρίας ἀρ. 10-11.

Τηλεγρ. Διεύθυνσις : «**Apoyevmatini Istanbul**» Ταχυδρ. Κιβώτιον ἀρ. 2187. Τηλεφ. 43403.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ : Πρωϊνὴ ἡμερησία ἐφημερίς Ἔτος ἐκδόσεως 1932.

Προνομιοῦχος καὶ Διευθυντής : ***Γεώργιος Παυλίδης δ. ν.*** Ὑπεύθ. Διευθυντής : ***Περικλῆς Δημητριάδης.*** Διευθυντὴς Τυπογραφείου : ***Γεώργιος Οἰκονομίδης*** (Δημοσιογράφος). Διευθυντὴς Διαχειρίσεως : ***Νικόλαος Χ΄΄ Σάββας.***

Συντακτικὸν προσωπικόν: Γεώργιος Ξανθόπουλος, Γεώργ. Κασαπάκης, Δημ. Νικολαΐδης, **R. Behar.**

Ἀνταποκριτὴς ἐν Ἀθήναις : Βασ. Ἡλιάδης. ***Ἀνταποκριτὴς ἐν Βερολίνῳ :*** Ι. Πελεκανίδης.

Γραφεῖα Τυπογραφεῖα : ***Πέραν, ὁδὸς Μεκτέπ Σάγ, ἀρ. 14.***

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις : «**Dimokratia Istanbul**». Τηλέφ. : *42220.*

ΝΕΩΤΕΡΑ : Πρωϊνὴ ἡμερησία ἐφημερίς. Ἔτος ἐκδόσεως 1933.

Προνομιοῦχος Διευθυντής : Κλεώνυμος Μπαλλῆς. ***Ἀρχισυντάκτης :*** Θεόδ. Κ. Μαρκουΐζος. ***Συντακτικὸν προσωπικόν :*** Βασίλειος Στεφανίδης, Κων)τῖνος Σμυρναῖος.

Γραφεῖα Τυπογραφεῖα : Πέραν, Ἀσμαλῆ Μετζήτ, ὁδὸς Σεχμπενδὲρ ἀρ. 6.

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις : «**Neotera Istanbul**».

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ : Μηνιαῖον ἠθηκοθρησκευτικὸν περιοδικόν, ὄργανον τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου. Ἔτος ἐκδόσεως 1925.

Προνομιοῦχος καὶ Διευθυντής : ***ὁ Μητροπολίτης Χριστουπόλεως Μελέτιος Λουκάκης.***

Γραφεῖα : Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον Φανάριον. Τηλέφ. : *21921.*

Τυπογραφεῖον : «Φαζιλέτ» Τάσσου Βακαλοπούλου, Γαλατᾶ, Γιουξεκ Καλδηρήμ, ἀρ Τηλ. : *41129.*

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις : «**Ortodoksia Rum Patrihane Fener**».

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑΙ ΤΕΛΕΤΑΙ

Τρεῖς Κοινότητες ἑώρτασαν μεγαλοπρεπῶς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δι' ἐκτάκτων πανηγυρικῶν ἐκκλησιαστ. τελετῶν, τὰς ἐπετείους τῆς ἀνεγέρσεως τῶν Ἱερῶν αὐτῶν Ναῶν. Ἡ Κοινότης Βαφεοχωρίου, ἡ Κοινότης Ἁγίου Μηνᾶ Ὑψωμαθείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κων)πόλεως, καὶ ἡ Κοινότης Γενῆ Μαχαλὲ τῆς Ἐπαρχίας Δέρκων.

Αἱ τελεταὶ αὗται μαρτυροῦσι περιτράνως τὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ, ὑφ' ὧν διαπνέονται οἱ κάτοικοι τῶν ὡς ἄνω φιλοτίμων Κοινοτήτων πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν προγόνων των, οἵτινες μὲ θυσίας πολλὰς τοῖς ἐκληροδότησαν τὰ εὐαγῆ Κοινοτικὰ Καθιδρύματα, διὰ τὴν εὐπρεπῆ παρίστασιν καὶ διαιώνισιν τῶν ὁποίων ὀφείλουσι νὰ φροντίζωσιν οὗτοι σήμερον.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ
Ι. ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΒΑΦΕΟΧΩΡΙΟΥ

Ἡ φιλότιμος Ἐφοροεπιτροπὴ τῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Βαφεοχωρίου, ἡ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ***ρέκτου προέδρου*** αὐτῆς κ. ***Δημ. Δεβετζῆ*** καὶ τῶν κ. κ. Ι. Κωνσταντινίδου, Α. Ἀνδρεάδου, Ἀπ. Στυλιανίδου, Κ. Γιαγκόγλου, Φ. Ἰωαννίδου, Ἀρ. Νικολαΐδου, Φιλ. Βαβάκου καὶ Φωτ. Καλφοπούλου, τὴν 6ην Ἰουλίου 1934 ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ἑώρτασε μεγαλοπρεπῶς τὴν Ἑκατονταετηρίδα τοῦ Ἱ. Κοινοτικοῦ ναοῦ τοῦ τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἀνεγερθέντος τῷ 1834 καὶ ἐγκαινιασθέντος τὴν 4ην Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου ταύτης συνέπεσε μὲ τὴν ἑκατοστὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Μεγάλου Οἰκουμ. Πατριάρχου ***Ἰωακείμ τοῦ Γ΄***. γεννηθέντος ἐν Βεφεοχωρίῳ τὴν 6ην Ἰουλίου τοῦ 1834.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Κοινοτικῷ ναῷ ἔλαβον χώραν με-

γαλοπρεπεῖς καὶ ἐπιβλητικαὶ ἐκκλησιαστικαὶ τελεταὶ συγκεντρώσασαι πλῆθος πολὺ ἐγκρίτων ὁμογενῶν, προσελθόντων ὅπως τιμήσωσι καὶ συγχαρῶσι τὴν ἑορτάζουσαν διπλῆν ἑορτήν, φιλότιμον Κοινότητα Βαφεοχωρίου. Τῇ ἐπιμελείᾳ δὲ τοῦ Ἐλλογ. κ. Ι. Παναγιωτίδου καθηγητοῦ τῆς Θεολ. Σχολῆς, τέκνου τοῦ Βεφεοχωρίου καὶ πνευματικοῦ ἀναστήματος Ἰωακείμ τοῦ Γ'. ὅστις ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος καὶ τόν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν, ἐξετυπώθη καλλιτεχνικώτατον «***Ἱστορικὸν Σημείωμα***» ἐξ 90 σελίδων, περιέχον τὴν ἱστορίαν Βαφεοχωρίου ἀπὸ τῆς κτίσεως αὐτοῦ (1805), τὴν τῶν Κοινοτικῶν αὐτοῦ καθιδρυμάτων καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ τῆς τελετῆς τῆς Ἐκατονταετηρίδος μετὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων καὶ τῶν ἐκφωνηθέντων κατ' αὐτὴν λόγων καὶ τῶν προπόσεων εἰς τὸ ἐπακολουθῆσαν τὴν τελετὴν γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν 75 πρόσωπα.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπὴ Βαφεοχωρίου μετὰ τῶν προσελθόντων εἰς τὴν τελετὴν

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ
ΥΨΩΜΑΘΕΙΩΝ

Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1934 ἐπανηγυρίσθη ἐπιβλητικῶς ἡ τελετὴ τῆς Ἐκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀνεγέρσεως καὶ τῶν Ἐγκαινίων (1834) τοῦ Ἱστορικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ Ὑψωμαθείων.

Τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ εὔσημον ταύτην τελετὴν διὰ τὴν Κοινότητα Ὑψωμαθείων, διωργάνωσεν ἡ φιλότιμος Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ἡ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. ***Ἰω. Ζεγκίνογλου πρόεδρου***, Πολ. Σινικτσόγλου, Χρ. Λασκαρίδου, Γ. Παπαδοπούλου καὶ Γ. Ἀλεξιάδου μετὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθείσης ἰδιαιτέρας ἐπὶ τῆς Ἐκατονταετηρίδος Ἐπιτροπῆς, τῆς ἀποτελεσθείσης ἐκ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότη-

Στιγμιότυπον τῆς Ἐκατονταετηρίδος Ἁγ. Μηνᾶ Ὑψωμαθείων

τος Αἰδεσιμ. Οἰκονόμου κ. Γεωργίου Ἀθ. Παπαδόπούλου καὶ τῶν κ. κ. Σταύρ. Ν. Ζερβοπούλου καὶ Θεοδ. Τσίτου. Τῆς ἐπὶ τῇ Ἐκατονταετηρίδι τελεσθείσης ἱερᾶς λειτουργίας, εἰς ἣν ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου κ. Φωτίου τοῦ Β' παρέστη ὁ Πανοσ.

ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱερ. Συνόδου διάκονος κ Κύριλλος Ἀξιώτης ἐν μέσῳ πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἐκκλησιασμάτος, ἐν ᾧ διεκρίνοντο καὶ ἀντιπροσωπεῖαι πλείστων Κοινοτήτων, προέστη ὁ τὴν ἱστορικὴν τῶν Χαλκηδονίων τιμῶν καὶ κλεΐζων Ἐπαρχίαν, Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Θεοδωρουπόλεως κ. Λεοντίου καὶ Χριστουπόλεως κ. Μελετίου, παραστατούμενοι ὑπὸ πλειάδος κληρικῶν. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας καλλιεπῆ καὶ γλαφυρόν, ἐξεφώνησεν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιδιάκονος καὶ Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἐπαρχ. Χαλκηδόνος κ. Μελίτων Χατζῆς, σαγηνεύσας τὸ ἐκκλησίασμα διὰ τῆς χειμαρρώδους εὐφραδείας του.

Τὴν τελετὴν ἐλάμπρυναν διὰ τῆς συμμετοχῆς των οἱ μουσικοὶ χοροὶ τοῦ Ἁγ. Νικολάου Γαλατᾶ, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν Μουσικολ. κ.κ. Ι. Παλάση καὶ Θρασυβ. Στανίτσα, κατακυλίσαντες τὰῶτα τῶν ἐκκλησιασθέντων διὰ τῆς καλλιφωνίας καὶ τῆς μουσικῆς των τέχνης. Ἐπηκολούθησεν ὑποδοχὴ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν, ὅπου ἀντηλλάγησαν προσφωνήσεις καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν Σεβ. Μ)τῶν, τοῦ Π)χικοῦ ἀντιπροσώπου, τοῦ Κλήρου καὶ τῶν παρεστώτων τὸ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Κώδηκι καταστρωθὲν Πρακτικὸν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐκατονταετηρίδος, ἐν ᾧ τὰ τῆς τελετῆς ἐξιστοροῦντο καὶ ὅπερ ἀργότερον, ἐκυρώθη καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου κ. κ. Φωτίου τοῦ Β΄. καὶ εἶτα παρετέθη πλούσιον γεῦμα εἰς τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς, τοὺς κληρικοὺς καὶ τινας ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος. Ἐπὶ τῇ Ἐκατονταετηρίδι τοῦ ναοῦ ἐξετυπώθη καὶ διενεμήθη καλλιτεχνικώτατον «***Λεύκωμα τῆς Ἐκατονταετηρίδος***» περιέγον διαφόρους ἀπόψεις τοῦ ἱστορικοῦ Ἱ. ναοῦ καὶ τοῦ Ἁγιάσματος τοῦ Ἁγ. Μηνᾶ, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἀνεγράφετο λεπτομερὲς «***Ἱστορικὸν Σήμειωμα***» ἐξιστοροῦν τὸν μακραίωνα τοῦ ναοῦ βίον, ἀπὸ τῆς πρώτης κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα ἀνεγέρσεως αὐτοῦ μέχρι τοῦ νῦν. Κατὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν εἰς τὸ ἐκκλησίασμα διενεμήθησαν ἐπίχρυσα «***Ἀναμνηστικὰ Μετάλλια***» φέροντα εἰς τὸ μέσον τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ περιξ τὰς λέξεις «***Ἅγιος Μηνᾶς Ὑψωμαθείων. 1834–1934***».

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΓΕΝΗ ΜΑΧΑΛΕ

Ἡ παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου μικρὰ τοῦ Γενῆ Μαχαλὲ Κοινότης, ἑώρτασε τὴν τὴν 31ην Αὐγούστου παρελθόντος ἔτους, τὴν ἑκατοστὴν ἀπὸ τῆς ἀνεγέρσεως

Οἱ ἱερουργήσαντες Σεβ. Ἀρχιερεῖς μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Ἐκκλησιάσματος

(1834) τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς Ναοῦ, τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου τιμωμένου ἐπέτειον, διὰ παναγυρικῆς τρισαρχιερατικῆς λειτουργίας, καθ' ἣν ἀντεπροσωπεύθη ἡ Α. Θ. Π. διὰ τοῦ Παν. Μεγ. Ἀρχιδιακόνου κ. Γρηγορίου ἐξῆς ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλησιάσματος, προέστη ὁ Σεβ. Μητρ)της Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ μετὰ τῶν Σεβ. Μ)τῶν Εἰρηνουπόλεως κ. Κων)τίνου καὶ Λαοδικείας κ. Δωροθέου, παραστατούμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ Κλήρου τῶν περιξ Κοινοτήτων.

Καλλιεπῆ πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀγαθάγγελος, τοὺς δὲ χοροὺς διηύθυνεν ὁ Μουσικολ. κ. Ἰ. Παλάσης Πρωτοψάλτης Ἁγ. Νικολάου Γαλατᾶ μετὰ τοῦ κ. Θρ. Στανίτσα ἱεροψάλτου τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ, ἐκτε-

λέσαντες ἐμμελέστατα τὰ τῆς λειτουργίας τροπάρια.

Ἐπηκολούθησεν ὑποδοχὴ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Κοινότητος, καθ' ἣν πρόεδρος τῆς Ἐφοροεπιτροπῆς κ. Δημ. Κατσικόπουλος ηὐχαρίστησε δι' ὡραίας προσλαλιᾶς τοὺς προσελθόντας, ἀντιφωνήσαντος καταλλήλως τοῦ προεξάρχοντος Ἀρχιερέως. Μεθ' ὅ εἰς τὸν Κοινοτικὸν Κώδικα ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν παρεστώτων τὸ σχετικὸν Πρακτικὸν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος. Τὴν ψυχωφελῆ ταύτην πνευματικὴν πανδαισίαν ἐπεσφράγισε πλουσία ὑλικὴ τοιαύτη ἐν τῇ ἐπὶ τῆς θαλάσσης μαγευτικῇ τοποθεσίᾳ «Φιριλδάκι», ἧς μετέσχον οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς, ὁ Κλῆρος καὶ πολλοὶ τῶν προσελθόντων ἔκ τε τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑκατονταετηρίδος ἡ ἐκ τῶν κ. κ ***Δημ. Κατσικοπούλου*** προέδρου, Κωνστ. Θεοχαρίδου, Ἀπ. Τζιβελέκη, Κ. Κων)τινίδου καὶ Εὐστρ. Ἐμμανουηλίδου ἀποτελουμένη Ἐφοροεπιτροπὴ τῆς Κοινότητος ἐξέδωκε καὶ διένειμεν ὡραῖον «***Λεύκωμα***» περιέχον καλλιτεχνικὰς ἀπόψεις τοῦτε ἐ. ναοῦ τοῦ προαστείου Γενῆ Μαχαλέ.

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΛΑΙΑΣ

«Κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες τῶν ἀκουόντων τὰ λόγια Κυρίου ἐκ στόματος τῶν Προφητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου Παντοκράτορος καὶ ὁ Ναὸς ἀφ' οὗ ὠκοδόμητο».

Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι,
Εὐσεβὲς Ἐκκλησίασμα.

Ὅσοι ἐμελέτησαν τὴν ἱστορίαν τῶν διαφόρων λαῶν κατέληξαν σύμφωνοι εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἄνθρωποι διαφέρουσιν ἀλλήλων κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ζῆν κατά τὰ ἔθιμα καὶ τὰ ἤθη, διαφέρουσιν ὡς πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὸ πολίτευμα καὶ τὰς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματα. Ἓν ὅμως συναίσθημα εὑρίσκουν κοινὸν πανταχοῦ, τὸ ἔμφυτον συναίσθημα ἐξαρτήσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ ἕν ἢ περισσότερα ὑπεράνθρωπα Ὄντα καὶ μίαν βούλησιν, τῆς ρυθμίσεως τῶν πράξεων συμφώνως πρὸς τὴν βούλησιν τῶν ὄντων τούτων. Τοῦτο εἶναι ἡ θρησκεία.

Θρησκεία εἶναι ἡ ἐξωτερίκευσις συναισθήματος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ κανένα τόπον καὶ ἀπὸ καμμίαν ἐποχὴν δὲν ἔλειψε. συναισθήματος γενικοῦ ὑπὸ ποικίλας ἐκδηλώσεις. Ὅλαι αἱ καρδίαι αἱ κινούμεναι ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸν ἔνστικτον, αἱ ζῶσαι ὑπὸ τὸ οὐράνιον αὐτὸ φῶς, ὅλαι πιέζονται πρὸς ἐκδήλωσιν καὶ ἐκδηλοῦνται ἑκάστη μὲ τὴν γλῶσσαν της καὶ μὲ τὸν ἰδιόρρυθμον τρόπον της.

Ἐὰν παραβάλωμεν τοὺς ὁμηρικοὺς ὕμνους, τὰ βεδικὰ ἄσματα, τοὺς ἰουδαϊκοὺς ψαλμούς, τὰς χριστιανικάς μας ὠδάς, ὁποίαν διαφορὰν θέλομεν ἀνακαλύψει εἰς τὸ ὕφος, τὰς ἰδέας, τὰς ἀντιλήψεις! Ἀλλὰ εἰς ὅλα αὐτὰ διαλάμπει ὁ κοινὸς πόθος τῆς ἐπικοινωνίας πρὸς τὸ ὑπερκόσμιον. Αἱ αἱματηραὶ θυσίαι τῶν ἀπολιτίστων καὶ αἱ πνευματικαὶ θυσίαι τῶν πολιτισμένων εἶναι ἐκδήλωσις μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς βουλήσεως, τῆς ρυθμίσεως τῶν πράξεων συμφώνως πρὸς τὴν βούλησιν τοῦ λατρευομένου ὑπερτάτου Ὄντος.

Ἀπὸ τῶν μυθικῶν προϊστορικῶν χρόνων ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ λαοὶ ὑπῆρξαν ὀπαδοὶ ποικίλων θρησκειῶν. Ἀνεξαιρέτως ὅλοι. Διότι, ἀγαπητοί ἡ καρδία καὶ ἐδῶ προέτρεξε τοῦ νοῦ καὶ τῆς σκέψεως. ὅπως τὸ ζῆν προηγήθη τοῦ φιλοσοφεῖν. Ὁ νοῦς τῆς ἀνθρωπότητητος εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα. ἀλλὰ τὸ κέντρον τῶν αἰσθημάτων. ἡ καρδία. ἐβιάζετο καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιμένῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς σκέψεως. τῆς βραδυπορούσης σκέψεως. ἡ ὁποία ἐχρειάσθη πολλὰς δεκάδας αἰώνων διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ ἀλφάβητον τῆς πίστεως! Ἐπιέζετο ἡ καρδία καὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἐκδηλωθῇ. ἦτο ἀδύνατον νὰ σιωπήσῃ. νὰ μὴ προσευχηθῇ. Διότι ἠσθάνετο ἐξ ἀρχῆς τὴν ὑποχρέωσιν πρὸ τὸ Μέγα. πρὸς τὸ Ἰσχυρόν. πρὸς τὸ Αἰώνιον καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ σεβασθῇ τὴν ἄπειρον Δύναμιν τῆς ὁποίας καθημερινῶς ἠσθάνετο τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν ἐπιρροὴν ἐν τῇ ζωῇ. Κανεὶς δὲν ἠπατᾶτο, διότι ἔβλεπον τὰ ὠφέλιμα θαύματα, τὸν ἀναπνεόμενον ἀέρα, τὴν ἀπαραίτητον τροφήν, τὸ ὕδωρ τὸ ὁποῖον σβύνει τὴν δίψαν καὶ ζωογονεῖ τὴν βλάστησιν τῆς γῆς.

Τὸ ὕδωρ εἰς τὰς πηγάς του συναντᾶται μὲ τὸν βράχον τῆς πίστεως, συναντᾶται μὲ τὴν πνευματικὴν πέτραν. τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὁ Παῦλος ὁ Μέγας ἀρδευτὴς τῶν Ἐθνῶν, ὁ ἀντλήσας μετὰ τὴν ἁμαρτωλὴν Σαμαρείτιδα ὕδωρ ζωηρὸν «ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας».

Ἔνδεκα δὲ αἰῶνας πρὸ τοῦ Παύλου ἐδίψα ὁ Δαβὶδ «Πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα.» Ἀδιάφορον ἂν οἱ ἄλλοι δὲν ἐλάτρευσαν ὀρθά, βλέποντες τὸ ρεῦμα καὶ μὴ ἀνατρέχοντες εἰς τὰς πηγάς. στερούμενοι πνευματικῆς ταχύτητος ἐλάφου!

Οἱ ἄνθρωποι. δείγματα ὄντες ἀτελείας ζῶντες μέσα εἰς τὸ ἡμίφως, περιέπιπτον εἰς σύγχισιν καὶ πάσχοντες ὅ.τι καὶ ὁ ἡμιθεραπευμένος τυφλὸς ἔβλεπον τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντα. τὰ δένδρα ὡς Θεούς. τοὺς θεοὺς ὡς ἥρωας. τὸν Κτίστην ὡς κτίσμα. τὸν Πλάστην ὡς πλάσιν. Ἠθάνοντο ὅμως ὅλοι τὴν ἰδίαν δίψαν. ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς προσευχῆς. πολὺ πρὶν σκεφθῶσι τί εἶναι τὸ Ὕψιστον Ὄν καὶ ἡ πρὸς Αὐτὸ προσευχή.

Προσηυχήθη λοιπὸν ὁ ἄγριος τῆς λιθίνης καὶ τῆς χαλκίνης ἐποχῆς παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου. τοῦ Τίγρητος. τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Γάγγου. Προσηυχήθη ἀργότερον ὁ πυρολάτρης λαὸς ἐνώπιον τοῦ θεάματος τῆς ἀνατελλούσης Σελήνης. τοῦ δύοντος Ἡλίου καὶ τοῦ μυστηριώδους κόσμου τῶν ἄστρων. Ὁ λαὸς τοῦ Φαραὼ κλίνει τὰ γόνατα πρὸ τοῦ Ἀμμωνος Διὸς καὶ παρὰ τοὺς τάφους ὑπὸ τὴν πελωρίαν σκιὰν τῶν πυραμίδων. Ὁ Πλούταρχος ὡμολόγησεν ὅτι δύναταί τις νὰ εὕρῃ πόλεις ἄνευ τειχῶν ἄνευ γραμμάτων, ἄνευ βασιλέων, ἀλλ' ὅτι οὐδεὶς εἶδε ποτε πόλιν μὴ ἔχουσαν ἱερὰ καὶ θεοὺς καὶ εἶνε πιθανώτερον νὰ ἀνακαλύψῃς πόλιν ἄνευ ἐδάφους, παρὰ ἄνευ θρησκείας.

Προσηυχήθησαν δὲ καὶ αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὸ Πάσχα τουτέστι μετὰ τὴν διάβασιν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Σινᾶ ὄρους. παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰορδάνου. κάτω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Ἰεριχοῦς. ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Γαριζίν. μέσα εἰς τὸ θαυμάσιον ἱερὸν τοῦ Σολομῶντος. Προσηυχήθη καὶ ὁ ἄλλος ἐκλεκτὸς λαὸς τῆς ἀρχαιότητος. ἐνώπιον τῶν ἀγαλμάτων. ἐντὸς καλλιμαρμάρων ναῶν. εἰς τὰ ἱερὰ ἄλση εἰς τὰ βαθύσκια δάση. ἐπὶ τοῦ Εὐρίπου, ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου—περὶ

τοῦ ὁποίου γνωρίζομεν ὅτι ὑπῆρχε ναὸς τῆς Ἑκάτης καὶ εἰδωλεῖον τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Θεοῦ τῆς θαλάσσης ὄχι μακρὰν τῆς ὡραίας παραλίας τοῦ προαστείου τούτου καὶ πολὺ πλησίον πρὸς τὰς Συμπληγάδας πέτρας. Πρὶν δὲ ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐλάτρευσεν ὁ λαὸς τοῦ Περικλέους τὸ Ὡραῖον, τὸ Ἀληθὲς καὶ τὸ Ἀγαθόν, ἐγνώρισε τὸν Νοῦν διὰ τοῦ Πυθαγόρα, τὸ Δαιμόνιον διὰ τοῦ Σωκράτους, τὴν Ἰδέαν διὰ τοῦ Πλάτωνος, καὶ τέλος τὸν ἄγνωστον Θεὸν διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ἔκτοτε ἀγαπητοί ἤρχισεν ἡ σπουδαία στροφὴ τῆς Ἱστορίας. Ὁ Ἄγνωστος Θεὸς «ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, τὴν Γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς» καὶ «ἐν ᾧ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμὲν», ὁ ἄγνωστος Θεός ἔγινε γνωστὸς ὄχι μόνον ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἀλλὰ ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης. Ἀνθίστανται ἀλλὰ πίπτουν ἀλληλοδιαδόχως τὰ εἴδωλα, ἱδρύονται δὲ ναοὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, βωμοὶ πνευματικοί, ἐνδιαιτήματα σωζομένων ψυχῶν, ταμεῖα τῆς χάριτος, κέντρα δημοσίας προσευχῆς, θυσιαστήρια ἀναιμάκτου θυσίας, διδακτήρια τῶν ἀσθενῶν εἰς γνῶσιν, σωτηρίας οἰκητήρια, Θεοῦ καὶ λαοῦ ἐντευκτήρια.

Ναόν, τὸν ἱερὸν τοῦτον Ναὸν ἵδρυσαν καὶ οἱ ἡμέτεροι πατέρες πρὸ μιᾶς ἀκριβῶς ἑκατονταετηρίδος διὰ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν πληθυνθέντων μελῶν τοῦ ἄλλοτε πενιχροῦ ἁλιευτικοῦ τούτου συνοικισμοῦ. Καὶ τὸν ἵδρυσαν μὲ τὴν μὴ διαφευσθεῖσαν πρόβλεψιν ὅτι προϊόντος τοῦχρόνουείς τοὺς ταπεινοὺς ἁλιευτικοὺς οἰκίσκους θὰ προστεθῶσιν οἰκίαι τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀπολαύωσι τὰς μαγείας τῆς βοσπορίτιδος παραλίας. Ἔκτισαν ναὸνἐδῶ ὅπουτὸ 313 Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας μετέφερε τὸν Γόρδιον δεσμόν, ἐδῶ ὅπου αἱ καλλοναὶ τῆς θαλλάσης ἁμιλλῶνται πρὸς τὰς ὡραιότητας τῆς ξηρᾶς, ἡ δὲ Ἀσία κοιτὶς τοῦ πρώτου πολιτισμοῦ γειτονεύει μὲ τὴν κοιτίδα τοῦ νεωτέρου, ἐδῶ ὅπου ὁ εὔξεινος βορρᾶς ταράσσει τὸ νοτιανατολικὸν κράσπεδον τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης, ὅπου τὸ κῦμα ὑπὸ τὸν βράχον ὑπενθυμίζει τὸν ῥόχθον τοῦ ἀφανισθέντος Ποσειδῶνος, ἡ δὲ λιγύφθογγος ἀηδὼν — κατὰ Σοφοκλέα εἰπεῖν— μινύρεται χλωραῖς ὑπὸ βάσαις τὰν οἰνωπα νέμουσα κισσόν.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶνκτιτόρων τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ, αἰωνία ἡ μνήμη τῶν εὐεργετῶν, τῶν ἀνακαινιστῶν, τῶν δωρητῶν αὐτοῦ. Αἰωνία δὲ καὶ ἡ καλωσύνη τῶν ἀγαπώντων τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου τούτου τοῦ Κυρίου καὶ τῶν πιστῶς καὶ θεαρέστως ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ζηλωτοῦ πνευματικοῦ Ποιμένος ἐναγωνιζομένων Ἐπιτρόπων καὶ ἐνοριτῶν ὑπὲρ τοῦ σεμνοῦ τούτου ἱδρύματος.

Τί ὑπάρχει ὡραιότερον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ; Τί φυσικώτερον τοῦ ἁλιέως ὅστις ἀφοῦ ρίψῃ τὸ ἀμφίβληστρον ἁλιεύων εἰς τὸν πολύιχθυν Βόσπορον τρέχει εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν νά εὐχαριστήσῃ διὰ τὴν πλουσίαν ἄγραν ἰχθύων; Τί συγκινητικώτερον νὰ ἀνέλθωμεν τὸν παρακείμενον λόφον νὰ ἴδωμεν τὸ εἰδωλεῖον τοῦ Ποσειδῶνος, τὰς συμπληγάδας Πέτρας, τὴν περιστερὰν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸ ἀποκοπὲν τεμάχιον τῆς πρύμνης τῆς Ἀργοῦς, ἡ ὁποία πλέει πρὸς τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου καὶ κατευθύνεται πρὸς τὴν Κολχίδα διὰ τὴν κατάκτοσιν τοῦ χρυσοῦ δέρατος; Τί συγκινητικώτερον τοῦ νὰ ἐνθυμηθῇς τὸ πλοῖον τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, πλέοντος ἐκ τῆς Σκυθίας πρὸς τὸ κλεινὸν Βυζάντιον διὰ νὰ ἱδρύσῃ τὴν Πρωτόκλητον Ἐκκλησίαν; Τί λέγω, ὑπάρχει γραφικώτερον τῆς παραλίας ταύτης, τί ἱστορικώτερον καὶ διεγερτικώτερον παλμούς καὶ σκέψεις καὶ ρ[illegible]μβασμοὺς καὶ ὄνειρα; Ποῦ δὲ ὁ τόπος τῆς παρηγορίας, παρεκτὸς τοῦ ἁγίου τοῦ ἱεροῦ χριστιανικοῦ Ναοῦ; Διότι ποῦ ἄλλοῦ δύνασαι νὰ ἀκούσῃς

αὐτὰ περὶ τῶν ὁποίων ἐντὸς τοῦ Ναοῦ φιλοσοφεῖ ἡ Ἐκκλησία;

Ἄνεις δικαστήριον μεταβῇς — λέγει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος - τὴν ἀμείλικτον τοῦ ἀνθρώπου δικαιοσύνην θὰ συναντήσῃς καὶ μάστιγας καὶ νιγκλῖδας φυλακῶν θὰ ἐνθυμηθῇς. Ἂν εἰς οἰκίαν ἐπιστρέψῃς σὲ ἀναμένει τῶν ὀχληρῶν βιωτικῶν πραγμάτων ἡ μέριμνα. Ἂν εἰς συλλόγους καὶ ἀγοράς, ὅλα ἐκεῖ εἶναι γήϊνα καὶ φθαρτά. Διότι ἢ περὶ τῶν τροφίμων, ἢ περὶ συνεισφορῶν ἢ περὶ πολυτελοῦς τινος τραπέζης ἢ περὶ ἀγορᾶς κτημάτων καὶ ἐπίπλων, ἢ περὶ ἄλλων συμβολαίων καὶ διαθηκῶν καὶ κληρονομιῶν καὶ τῶν λοιπῶν τοιούτων συνδιαλέγονται οἱ ἐκεῖ συναθροιζόμενοι. Καὶ εἰς αὐτὰς δὲ τὰς βασιλικὰς αὐλὰς ἐὰν εἰσχωρήσῃς καὶ ἐκεῖ περὶ τῶν ἰδίων θὰ ἀκούσῃς νὰ γίνεται λόγος καὶ φροντίς, περὶ χρημάτων, περὶ συναστείας, περὶ δόξης τῆς προσκαίρου, πνευματικῆς δὲ φύσεως κανένα δὲν θὰ ἀκούσῃς λόγον. Ἐδῶ δὲ εἰς τὸν ναὸν μόνον περὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν οὐρανίων, περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς, διὰ ποῖον δὲ λόγον ἐγεννήθημεν,διατί τόσον ὀλίγον χρόνον κατασκηνοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸς τί ἀπερχόμεθα ἐντεῦθεν, τί θέλει διαδεχθῇ τὴν παροῦσαν διαβίωσιν, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ ἡμέτερον σῶμα εἶναι πήλινον καὶ ποία ἡ φύσις τοῦ θανάτου, τί ἄραγε εἶναι ἡ παροῦσα ζωὴ καὶ ὁποία τις ἡ μέλλουσα καὶ ἐν γένει οὐδὲν γήϊνον ἐνταῦθα ὑπάρχει ἀλλὰ τὰ ἀναγινωσκόμενα καὶ διδασκόμενα ὅλα πρὸς πνευματικόν τινα καὶ ὑψηλὸν φέρουσι σκοπόν.

Καὶ οὕτω ἀφοῦ λάβωμεν διὰ τὴν παροῦσαν καὶ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν ἐφόδια μεγάλης ἀξίας, ἐξερχόμεθα ἐκ τοῦ Ναοῦ μὲ παρήγορόν τινα ἐλπίδα.

Τοιουτοτρόπως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἂς παρακολουθήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν πανηγυρικὴν ταύτην ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ λειτουργίαν, τὴν ὁποίαν διεξάγει σεμνὴ χορεία Ἱεραρχῶν καὶ εὐαγοὺς κλήρου. Καὶ εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε σήμερον ἂς ἐξέλθωμεν μετ' ὀλίγον ἐκ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, κεκαθαρμένοι ψυχικῶς, ἐποικοδομημένοι ἐν τῇ ἀμωμήτῳ πίστει τῆς Ἁγίας καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, παρηγορημένοι διὰ τὴν χαλεπότητα τῶν ἡμερῶν, εὐέλπιδες πρὸς τὴν καλλιτέραν αὔριον.

Ἡ προσφώνησις τοῦ κ. Δ. Κατσικοπούλου.

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,
Ἀγαπητοὶ συμπολῖται,

Τὴν σημερινὴν εὐφρόσυνον ἐκκλησιαστικὴν πανήγυριν προεκάλεσε τὸ ἱστορικὸν διὰ τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν κοινότητα γεγονὸς ὅτι συνεπληρώθη αἰσίως ὁλόκληρος αἰὼν ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Δέρκων Νικηφόρος καθηγίασε τὸ ἐπὶ τῶν βάθρων τοῦ προϋπάρξαντος τοῦ Προδρόμου ναΐσκου, ἐγερθὲν Σεπτὸν τοῦ ἰδίου προφήτου Σκήνωμα.

Ἡ ἡμέρα αὕτη ἀποτελεῖ σταθμὸν ἐν τῇ ζωῇ τῆς πατρίδος μας.

Ἐὰν λοιπὸν χρησιμοποιήσωμεν καταλλήλως τὸν σπουδαῖον αὐτὸν σταθμὸν καὶ τὴν ἑκατονταετῆ περίοδον τῆς κοινοτικῆς μας ζωῆς, δυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν ἐνίσχυσιν καὶ ἐλπίδας περὶ του μέλλοντος.

Ἡ κοινότης μας ὅσον καὶ ἂν ὑστερῇ ὑπὸ ἔποψιν μεγέθους καὶ ἀριθμοῦ, εἶναι πλουσία ὅμως εἰς αἰσθήματα εὐσεβείας, φιλανθρωπίας καὶ προόδου. Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἱερὸς Ναὸς καὶ ἡ σχολή μας διετηρήθησαν ὡς δύο φάροι ἐπὶ ὁλόκληρον αἰῶνα, ἐμόρφωσαν καὶ διεπαιδαγώγησαν τέσσαρας ὅλας γενεάς, εἶναι τρανὴ ἀπόδειξις ὅτι οἱ συγκροτήσαντες καὶ συγκροτοῦντες τὴν κοινότητα Γενῆ Μαχαλέ διαπνέονται ἀπὸ αἰσθήματα εὐγενῆ φιλομουσίας καὶ προόδου.

Μεγάλην ἀλήθειαν διεκήρυξεν ὁ εἰπὼν ὅτι τὸ πνεῦμα κινεῖ τὴν ὕλην. Τὴν ἀλήθειαν δὲ ταύτην ἐπιβεβαιώνει καὶ ἡ κοινότης ἡμῶν, ἡ ὁποία ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἀσθενὴς ὑλικῶς, ἐπειδὴ εἶναι πλουσία εἰς αἰσθήματα καὶ διαθέσεις ἠδυνήθη νὰ παρακάμψῃ ὅλας τὰς ὑλικὰς δυσχερείας, κατώρθωσε νὰ ὑπερπηδήσῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια, ὥστε νὰ διανύσῃ τὴν λήξασαν ἑκατονταετίαν αἰσίως.

Σήμερον λοιπὸν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρωθείσης ἑκατονταετίας ἔχομεν καθῆκον ἱερὸν νὰ κάμωμεν τὸν ἀπολογισμὸν τῆς συντελεσθείσης ἐν τῇ κοινότητι ἡμῶν ἐργασίας καὶ ἀποδώσωμεν τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς τιμῆς εἰς ὅλους τοὺς συντελεστὰς τῆς κοινοτικῆς μας ζωῆς. Διὰ τοῦτο ἐδοξάσαμεν πρὸ παντὸς τὸν Ὕψιστον ἐν τῷ ἱερῷ μας Ναῷ, διότι διεφύλαξε τὴν προσφιλῆ μας ἐνορίαν σώαν καὶ ἀβλαβῆ ὑπὸ τὴν πατρικὴν σκέπην Αὐτοῦ.

Περιβάλλομεν δι' εὐγνωμοσύνης τὰ ὀνόματα τῶν ἀοιδίμων ἱδρυτῶν, κτιτόρων, ἀνακαινιστῶν, εὐεργετῶν, δωρητῶν καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ναοῦ καὶ τῶν κοινοτικῶν καθιδρυμάτων.

Εὐγνωμονοῦμεν ἰδιαζόντως τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς πολύτιμον εὐμένειαν Αὐτῆς.

Τὸν Οἰκουμ. Πατριάρχην κ. κ. Φώτιον τὸν Β' διότι καὶ ὡς ποιμενάρχης ἡμῶν ἄλλοτε καὶ νῦν ὡς κορυφὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, περιέβαλλε καὶ περιβάλλει τὴν κοινότητα ἡμῶν διὰ στοργῆς πατρικῆς. Τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Δέρκων καὶ σεπτὸν ποιμενάρχην ἡμῶν κ. Ἰωακεὶμ διὰ τὴν πλουσίαν αὐτοῦ στοργὴν καὶ τὸ θερμόν του ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν κοινότητα ἡμῶν.

Τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντῖνον καὶ Λαοδικείας κ. Δωρόθεον, ἀγαθυνθέντας ὅπως συμμετάσχουν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας καὶ συντελέσαντας εἰς τὴνμὲ μεγαλειτέραν αἴγλην καὶ μεγαλοπρέπειαν διεξαγωγὴν αὐτῆς, τὸν εὐαγῆ κλῆρον καὶ τοὺς χοροὺς Ἁγίου Νικολάου τῆς Κοινότητος Γαλατᾶ. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν ῥήτορα τῆς ἡμέρας Θεοφ. Ἐπίσκοπον Ἐλαίας κ. Ἀγαθάγγελον. Εὐχαριστοῦμεν πάντας τοὺς ἠθικῶς ἢ καὶ ὑλικῶς συντρέχοντας τὴν κοινότητα καὶ ἐνισχύοντας αὐτὴν εἰς τὸ ἔργον της. Εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἀξιοτίμους ἀντιπροσώπους τῶν ὁμογενῶν Κοινοτήτων, ὅσοι, ἐκδηλοῦντες φιλάδελφα αἰσθήματα, ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν ἑορτήν μας, ἰδιαιτέρως δὲ τὴν κοινότητα Γαλατᾶ καὶ τὸν ῥέκτην πρόεδρον αὐτῆς κ. Ἰ. Παπανικήταν, τοῦ ὁποίου τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον ἐνχνότατα ἐπιδεικνύεται, Παρακαλοῦμεν δὲ νὰ μεταδώσετε εἰς τὰς Κοινότητας ὑμῶν τοὺς ἐγκαρδίους τῆς ἡμετέρας χαιρετισμούς.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς πάντας τοὺς παραθερίζοντας ἐν τῷ χωρίῳ ἡμῶν καὶ τοὺς ἰδιωτικῶς τιμήσαντας τὴν σημερινὴν πανήγυριν τῆς κοινότητος ἡμῶν διὰ τὴν πρόθυμον ἀντίληψιν, τὴν ὁποίαν παρέχουν πάντοτε εἰς τὴν ἐφορεπιτροπὴν καὶ τοιουτοτρόπως ἐνισχύουνμεγάλως αὐτὴν εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον της. Εἴθε ὁ Ὕψιστος νὰ παρέχῃ πλουσίαν τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας ἐνθαρρύνοντας καὶ ἐνισχύοντας τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν κοινότητα.

ΕΠΩΔΑΙ

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Σεκούνδιος ὁ Πυθαγόριος, φιλόσοφος, ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶ γυνὴ ἔδωκε τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν: «Ἀνδρὸς ναυάγιον, οἴκου ζάλη, συνευτιώμενον θηρίον, συμπλεκομένη λέαινα, φυλαττομένη δράκαινα, κεκοσμιμένη ἔχιδνα, αὐθαίρετος μάχη, πολυτεχνὴς πόλεμος, καθημερινὴ ζημία, ἐργαστήριον ἔνθα δημιουργοῦνται ἄνθρωποι, ζῶον πονηρόν, ἀναγκαῖον κακόν».

Ἡ γυνὴ ἐπλάσθη οὐχὶ ἐκ παγίδος τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ κέρκου ἀλώπεκος. Ἀναπαυομένου τοῦ Πλάστου, ἀλώπηξ ἐλθοῦσα ἥρπασε τὴν παγῖδα τοῦ Ἀδὰμ, ταύτης δὲ καταδιωκομένης, ἡ κέρκος ἀποσπασθεῖσα ἔμεινεν εἰς χεῖρας τοῦ Ποιητοῦ, ἐξ ἧς οὗτος ἠναγκάσθη νὰ πλάσῃ τὴν Εὔαν.

Ἡ γυνὴ συγχωρεῖ μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν κακῶν πράξεων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ καλλονὴ αὐτῆς ὠθεῖ.

Καὶ φεύγει ἡ νεότης μας ὡς ἀστραπὴ ταχεῖα,
ὡς ὥρα σταθερότητος εἰς στήθη γυναικεῖα.

Ἡ ἐνάρετος γυνὴ λέγει ο ὔ ! Ἡ περιπαθὴς λέγει ν α ί ! Ἡ ἰδιότροπος λέγει ν α ὶ καὶ ο ὔ ! Ἡ φιλάρεσκος λέγει οὐδὲ ν α ὶ, οὐδὲ ο ὔ !

Ἡ πρώτη τούτων φρούριον δυσάλωτον. Ἡ δευτέρα πόλις ἄφρακτος. Ἡ τρίτη ὀχύρωμα ἀπαιτοῦν πολιορκίαν. Ἡ τετάρτη ἄγγελος πεπτωκός, ἀναζητῶν (καὶ συνήθως προχείρως εὑρίσκων) κατακτητὴν ἢ κατακτητάς.

Ἡ γυνὴ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἄνθος ἐστὶ καὶ ἀπαιτεῖ κοπλιέργειαν, ἐν τῇ ἐφήβῳ παρεμφερὴς πρὸς κυμαινόμενον πλοιάριον, δεῖται χειρουργίας· ἐν τῇ νεανικῇ, παρομοίᾳ καρποφόρου ἀμπέλου, ἀπαιτεῖ περιποίησιν· ἐν δὲ τῷ γήρατι θησαυρὸς ἐστὶν ἐπιζήτητος.

Ἡ γυνὴ δὶς ἀποθνήσκει· τὴν ἡμέραν καθ' ἣν παύει τέρπουσα καὶ ἐκείνην καθ' ἣν ἐγκαταλείπει τὴν ζωήν. I. I. Βαΐς

ΓΥΝΗ καὶ ΑΝΘΟΣ

Τὸ ῥόδον καὶ ἡ γυνὴ ἔχουν κοινὸν προσὸν τὸ κάλλος καὶ κοινὸν ἐλάττωμα. τὴν ἄκανθαν. Ἡ ἄκανθα τῆς γυναικὸς ὀνομάζεται γλῶσσα.

Τὰ ἄνθη χρησιμεύουν ἐνίοτε ὡς φαρμακευτικὰ εἴδη, ἐνῷ αἱ γυναῖκες εἶναι πάντοτε γένος φαρμακερόν.

Τὰ ἄνθη μαραίνονται. Αἱ γυναῖκες μαραίνουν.

Καὶ τῶν ἀνθέων καὶ τῶν γυναικῶν ὁ προορισμὸς εἶναι τὰ στέφανα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους 1934 πρωτοβουλία τοῦ Μουσικολ. Πρωτοψάλτου Χαλκηδόνος κ. Θεοδ. Γεωργιάδου κατηρτίσθη ἐν τῇ πόλει μας ὑπερτριακονταμελὴς Ἐκκλησιαστικὸς Μουσικὸς

Ὁ Μουσικολ. κ. Θ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Χορός, ἀποτελεσθεὶς ἐκ καλλιφώνων μαθητῶν αὐτοῦ, Ἱεροψαλτῶν καὶ δομεστίκων διαφόρων ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν πέριξ Ἐπαρχιῶν.

Ὁ χορὸς οὗτος ἀρτίως κατηρτισμένος καί προπονηθεὶς ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου διδασκάλου τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς κ. Θεοδ. Γεωργιάδου, ὅστις πλείστους ὅσους μαθητὰς ἀνέδειξε καὶ οἱ ὁποῖοι σήμερον ψάλλουν εἰς διαφόρους ναοὺς πρωτοβαθμίων ἐνοριῶν, ἔκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του εἰς τὸν Κεντρικὸν ναὸν τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας τῆς μεγαλωνύμου τοῦ Σταυροδρομίου Κοινότητος, κατὰ τὴν λειτουργίν τῆς 14ης Δ)βρίου 1934.

Ἀπὸ τὰς Καταβασίας μέχρι τῆς Δοξολογίας ἔψαλλε διηρημένος εἰς δύο χορούς, κατόπιν δε ἡνώθη εἰς ἕνα καὶ ἔψαλε μὲ ἀπαράμιλλον μουσικὴν τέχνην τα τροπαρια τῆς ὅλης Ἀκολουθίας, σαγηνεύσας τὸ πυκνὸν ἐκκλησίασμα, τὸ ὁποῖον κατέκλυσε τον Ναὸν διὰ να ἀκροασθῇ τὸ πρῶτον πράγματι, μιᾶς πρωτοφανους μελωδικωτατης ἀκολουθίας. Ὁ χορος οὗτος ὡς διακριτικὸν σημεῖον φέρει κατὰ τὰς ἀκολουθίας χρυσοῦς Σταυροὺς ἀνὶ κομβίου εἰς τα ράσα καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ προγυμναζόμενος ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ του, ὅστις κατέχει πληρως τὴν Βυζαντινὴν Μουσικήν με προγραμμα τὴν καλλιέργειαν και διαδοσιν τοῦ ἀκριβοῦς καὶ πιστοῦ μέλους τῆς πατρώας Μουσικῆς καὶ καταπολέμησιν παντὸς ὀθνείου νεωτεριστικοῦ συστήματος. Τὸν πρότυπον τοῦτον χορόν ἀποτελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Μουσικολ. κ. Θεοδ. Γεωργιάδου.

Οἱ ἐρασιτέχναι ἱεροψάλται κ. κ. Γεώργιος Φραντζέτης κατέχων ἀρτίως τὴν Βυζ. μουσικήν, καὶ Γ. Μαγκανῆς, οἱ Α΄. ψάλται διαφόρων Ναῶν κ. κ. Ἀβρ. Ἀρσλάνογλους (Σκουτάρεως) Ἀγ. Μπετσόπουλος, Ἰωάν. Ἀναγνωστόπουλος (Ἁγ. Κωνσταντίνου, Ὑψωμαθείων) Δημ. Πετρίδης (Χάλκης), Ν. Φούστας (Γενῆ Μαχαλέ), οἱ Β΄ψάλται κκ. Ἀχ. Ἱερακίδης (Τζιβαλίου), Δημ. Βαξεβάνογλους (Τσεγκέλκιοϊ), Μιλ. Σερδάρης (Χάσκιοϊ), Γ. Καρακάσης (Χάλκης), Γ. Καραμανίδης (Ἁγ. Κωνστ. Ὑψωμαθείων), Β. Κατραντζῆς (Κουσκουντζουκίου), οἱ ἱεροψάλται κ. κ. Χρ. Παπαχρῆστος, Βασ. Παπακαλ-

λινίκου καὶ Πέτρ. Δέρδης, καὶ οἱ δομέστικοι κ. κ. Ἀλ. Γιάκας (Χαλκηδόνος), Κ. Κιμωλιάτης (Πανάγ. Πέραν), Ζαχ. Μακελλαρίδης (Σισλῆ), Κ. Λαμπρινὸς (Φερίκιοϊ), Β. Ἰωαννίδης, Τιμ. Ἰωαννίδης, Κ. Νικολαΐδης, Εὐθ. Ἀλκ. Παπαδόπουλος, Μαρ. Ἀναστασιάδης, Θεοδ. Θεολογίδης, Κ. Κέντρος, Εὐαγ. Πανάρετος, Β. Ἀβραμίδης καὶ Γ. Παλαμίδης.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ

Τὸν δεύτερον τοῦτον Τόμον τοῦ ***Ἐγκυκλοπαιδικοῦ*** μου ***Ἡμερολογίου*** παραδίδων εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ, ὃν εὔχομαι τοῖς κκ Συνδρομηταῖς καὶ Ἀναγνώσταις κατὰ πάντα ὄλβιον, λογίζομαι εὐτυχὴς διότι συνεκέντρωσα ἐν αὐτῷ συνεργασίαν πολύτιμον διακεκριμένων τοῦ καλάμου χειριστῶν, ἥτις μεγάλως θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ φιλαναγνωστικοῦ κοινοῦ.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἡμερολογίου τούτου ἦ ο λίαν εὐρὺ εἰς ὕλην, ἀλλ' αἱ παρενεβληθεῖσαι ἀντιξοότητες καὶ δυσχέρειαι καὶ δὴ ἡ ἔλλειψις χρόνου μὲ ἠνάγκασαν νὰ περικόψω ἐκ τούτου κεφάλαια τινὰ καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐπὶ τοῦ πιεστηρίου ἔτι νὰ παραλείψω τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐμβριθοῦς μελέτης «***Βυζάντιον καὶ Βυζαντινὸν Ἐμπόριον***» τοῦ σεβαστοῦ φίλου κ. Χρήστου Σαρρῆ, τοῦ τόσον ἐπιτυχῶς δουλεύοντος τῷ τε Κερδῴῳ καὶ Λογίῳ Ἑρμεῖ ὡς καὶ «***Συμβουλευτικὴν ἐπιστολὴν***» μικρασιάτου γέροντος σοφοῦ πατρός, πρὸς τὸν ἀποδημοῦντα υἱόν του, χορηγηθεῖσαν μοι ὑπὸ τοῦ προσφιλοῦς μοι φίλου κ. Ἀλεξ. Λ. Ὡραιοπούλου ἀσφαλιστοῦ, ὧν τῆς συγγνώμης εὐελπιστῶ ὅτι θὰ τύχω.

Εὐγνωμονῶν ἀπείρως τοῖς Ἐριτίμοις Συνεργάταις καὶ τοῖς ἀξιοτίμοις Συνδρομηταῖς τοῦ Ἡμερολογίου τούτου καὶ ἰδιαιτέρας ὅλως εὐχαριστίας καὶ βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην ἀπονέμων τῷ πολυτίμῳ φίλῳ κ Στ. Στεφανίδῃ, τῷ ῥέκτῃ **Κ**οινοτικῷ ὑπαλλήλῳ Σταυροδρομίου, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ παρασχεθεῖσαν μοι ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀρωγὴν καὶ συναντίληψιν, τὴν ἐξασφαλίσασαν τῆς ἐκδόσεως τὴν εὐόδωσιν, ἔχω δι' ἐλπίδος, ὁτι τὸ ὁμογενὲς **Κ**οινόν, παρορῶν τὰς τυχὸν ἐλλείψεις καὶ τὰς τυπογραφικὰς τοῦ Τόμου τούτου ἀβλεψίας, θὰ τὸν δεχθῇ μετὰ συμπαθείας πολλῆς καὶ ἀληθοῦς στοργῆς.

Ἐν Γαλατᾷ τῇ 2 Ἰανουαρίου 1935

Σ. Ν. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ
Δημοσιογράφος

Διὰ πᾶσαν δημοσίευσιν ἀφορῶσαν τὸ Ἡμερολόγιον οἱ βουλόμενοι ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν ἐκδότην:

Stavros N. Zervopulos

Posta Kutusu 1170

GALATA

Istanbul

Türkiye

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ 1935

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης κ. κ. ***Φώτιος ὁ Β΄.***

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. κ. ***Μελέτιος ὁ Β΄.***

Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. κ. ***Ἀλέξανδρος***

Ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἱερσολύμων Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. κ. ***Μελίτων***

Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης τῆς Σερβίας κ. κ. ***Βαρνάβας***

Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης τῆς Ρουμανίας κ. κ. ***Μύρων***

Ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Κύπρου Μητροπολίτης Πάφου κ. κ. ***Λεόντιος***

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. κ. ***Χρυσόστομος***

Ἡ Α. Μ. ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας κ. κ. ***Διονύσιος***

Ἡ Α. Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ὄρους Σινᾶ κ. κ. ***Πορφύριος ὁ Γ΄.***

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Πτολεμαΐδος τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Θρόνου κ. κ. ***Κελαδίων***

Ἡ Α. Ε. ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. κ. Κων. ***Σακελλαρόπουλος***

Ὁ Εὐγενέστ. Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κων)πόλει κ. κ. ***Δημ. Καψάλης***

Ὁ Εὐγενέστ. Ναυτ. Ἀκόλουθος Ἑλλην. Πρεσβείας Ἀγκύρας κ. ***Π. Βούλγαρης***

Ὁ Εὐγενέστ. Στρατ. Ἀκόλουθος Ἑλλην. Πρεσβείας Ἀγκύρας κ. ***Χ. Ζωϊόπουλος***

Ὁ Εὐγενέστ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κων)πόλει κ. κ. ***Δημ. Δάμπρου***

Οἱ Σεβ. Μητροπολῖται : Ἐφέσου κ. Ἀγαθάγγελος, Ἡρακλείας κ. Βενιαμίν, Προύσης κ. Νικόδημος, Ροδοπολεως κ. Κύριλλος Θεοδωρουπόλεως κ. Λεόντιος, Χριστουπόλεως κ. Μελέτιος, Μύρων κ. Πολύκαρπος, Λαοδικείας κ. Δωρόθεος.

Οἱ Σεβ. Μ)λῖται τοῦ ἐξωτερικοῦ : Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδων, Κρήτης κ. Τιμόθεος, Θυατείρων κ. Γερμανός, Σερρῶν κ. Κων)τῖνος, Δράμας κ. Βασίλειος, Ξάνθης κ. Πολύκαρκαρπος, Λήμνου κ. Στέφανος, Ἐδέσσης κ. Κων)τιος, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διόδωρος, Ἐλασσῶνος κ Καλλίνικος, Κοζάνης κ. Ἰωακείμ, Νευροκοπίου κ. Φιλόθεος, Ἐλευθερουπόλεως κ. Σωφρόνιος, Παραμυθίας κ. Γεώργιος, Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγ. Ὄρους κ. Σωκράτης, Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως κ. Χρυσόστομος, Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου κ. Ἀγαθάγγελος.

Οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι : Χαριουπόλεως Γεννάδιος, Ἐλαίας Ἀγαθάγγελος, Λεύκης Παγκράτιος, Τρωάδος Εὐστάθιος, Ἀβύδου Γερμανός, Ναζιανζοῦ Φιλόθεος.

Οἱ ἐν τοῖς Π)χείοις: Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχ Ἀδαμάντιος, Μ. Ἀρχιδιάκονος Γρηγόριος, Δευτερεύων Μάξιμος, ὑπογραμματῆς Ἱ. Συνόδου Κύριλλος, Σπυρ Κων)τινίδης διερμηνεύς, Εὐθ. Μαυρίδης διευθ. Τουρκ. Γραφείου, Ἀλεξ. Μελίδης διευθ. Θρησκ. πράξεων, Ἰ. Λεωνίδου διευθ. Π)κόλλου, Ἀλεξ. Φωτιάδης γραμ. Ἐφορ. Θ. Σχολῆς, Γ. Ἀναστασιάδης βιβλιοφύλαξ, Ἐμ. Φωτιάδης γραμ. Α΄. Π)χικοῦ Γραφείου, Στυλ. Ἀντωνιάδης φροντιστής.

Οἱ Ὀφφικιάλοι: Αἰδ. Μ. Οἰκονόμος Κωνστ. Καλλίνικος Μάντσεστερ. Οἱ Ἐντιμολ. κ. κ. Βλ Μιρμίρογλους Μ. Ρήτωρ (3), Γ. Παπαδόπουλος Μ. Πρωτοκοικος, Ἰ. Παπαδόπουλος Μ. Ὑπομνηματογρ, (Θεσσαλονίκη) (2), Χρ. Παπαϊωάννου Μ. Πρωτονοτάριος, Ἀντών. Νικολόπουλος Μ. Νομοφύλαξ, Β. Αἰμιλιάδης Μ. Μυρεψός, Ἰάκωβος Ναυπλιώτης, Μ. Πρωτοψάλτης, Εὐστάθιος Βιγγόπουλος Μ. Λαμπαδάριος, Κ. Ψάχος Μ. Μουσικοδιδάσκαλος (Ἀθῆναι), Ἀλ. Σινιόσογλους Μ. Ὀρφανοτρόφος (Ἀθῆναι), Κ. Μακρίδης Μ. Πριμικήριος, Β. Ὀνουφριάδης Μουσικοδιδάσκαλος.

ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ

Ἱερὰ Κοινότης Ἁγίου Ὄρους Καρυαί (Σωμ. 20), Ἱερὰ Μονὴ Μεγίστης ***Λαύρας,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Βατοπεδίου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Ἰβήρων,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Χιλιανδαρίου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Διονυσίου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Κουτλουμουσίου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Γρηγορίου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Ξηροποτάμου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Ζωγράφου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Δοχειαρίου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Καρακάλλου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Φιλοθέου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Σίμωνος Πέτρας,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Ἁγ. Παύλου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Σταυρονικήτα,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Ξενοφῶντος,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Παντοκράτορος,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Ἐσφυγμένου,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Ἁγίου Παντελεήμονος,*** Ἱερὰ Μονὴ ***Κωνσταμονίτου.***

Ἀθωνιάς Σχολή: Ἀρχιμ Ἀθανάσιος Παντοκρατορινὸς διευθ. Ἀθωνιάδος Σχολῆς, Ἀριστοτέλης Παπανικολάου καθηγητής, Ἱερομόναχος Εὐθύμιος Δοχειαρίτης.

Ἱερὰ Μονὴ Βλατάδων: Ἡγούμενος κ, Ἰωακείμ Ἰσηρίτης (Σωμ. 5).

Οἱ ***ὁσιώτ. Ἱερεῖς τῆς Ἀρχιεπ. Κων)πόλεως:*** ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος (Κουρτουλούς), ἀρχιμ. Κύριλλος (Κουρτ.), ἱεροδ. Τιμόθεος Παζαρίσης (Εὐαγγελίστρια), ἱεροδ. Χριστόδουλος (Φερίκιοϊ), Δημ Προύσαλης (Κουρτ.) ἀρχιμ Ἱερόθεος (Ὑψωμαθεῖα), Οἰκον. Γεώργ. Παπαδόπουλος (Ὑψωμ.) ἱερεὺς Ἰωάν. Γαλάνης (Βακαλή), ἀρχ. Ἀμβρόσιος (Κούμκαπου), Οἰκον. Κω)τῖνος (Βεφᾶ) οἰκον. Νικ, Κριθιώτης (Βλατᾶ), ἱερεὺς Ζαχαρίας (Ξυλόπορτα), ἱερ. Χρύσανθος (Χάσκιοϊ), σύγκελος Σωκράτης (Πασᾶ Μαχαλέ), ἀρχιμ. Λεόντιος (Ὀρτάκιοϊ), ἱερ. Βλάσιος (Κουρούτσεσμε), ἱερεὺς Ἀναστ. Ξένος (Μ. Ρεῦμα), ἱεροδ. Δημ. Βαλλιᾶνος (Μ. Ρεῦμα, ἱερομ. Χρύσανθος (Βαφεοχώριον), ἱερεὺς Γεώργιος Βεζύρογλους (Ἁγ. ΝικόλαοςΝεοχωρίου) σύγκελλος Χρύσανθος (Βαλουκλῆ).

Ἡ Ἐρίτιμος ἐφορεία τῶν Νοσ. Βαλουκλῆ: Οἱ κ. κ. ***Στυλ. Κιομουρτζόγλους πρόεδρος,*** Ν. Λαγούτης α΄ ἀντιπρόεδρος, Ἀδοσίδης ἰατρὸς δ΄ ἀντιπρόεδρος, Λαζ. Κιουρτσόγλους δικηγ. ἔφορος γραμματεύς, Στ. Μαναήλογλους ἰατρὸς, Χρ. Ἀγγελίδης δικηγ., Σταμ. Πούλογλους δικηγ., Β. Παπαθεοδώρου δικηγ., Χαρ. Ἀγνιάδης νομικὸς, Γ, Νικολαΐδης ἰατρός, Ἀλ. Τσάνης γεν, διευθ., Ἀθ. Τσακούσης γραμματεύς, Δημ. Θεραπειανὸς λογιστὴς, Εὐσέβιος Μπουσᾶκας εἰσπράκτωρ.

Οἱ ἐκ τοῦ ἰατρικοῦ Σώματος τῆς πόλεώς μας κ. κ.Τομ. Σγουρδαῖος, Μιχ. Φκκατσέλης, Β. Κῶνος, Δημ. Βαρσάμης, (χημικὸς), Θ. Κεσίσογλους, Χρ. Μάνθος, Ν. Φερμάνογλους, Ἀθ. Κουκούλης, Σταῦρος Λεοντιάδης, Αἰμ. Ταχιντζῆς, Γ. Παλαμίδης, Μεν. Σχοινᾶς, Ἐλ. Τα πεινὸς, Ν. Λιάπης, Χαρ. Κωστόπουλος, Σωκρ. Ἀλεξιάδης, Ἀ. Ἀνανιάδης, Στ. Στεφανόπουλος, Συμ. Καταρτζόγλους, Ἰω. Ἰωαννίδης, Χρ. Παπαδόπουλος, Ἀνδρ. Γιαννόπουλος, Γ. Μαυρομμάτης, Δημ. Κελαϊδίτης,Μ.Ταπτᾶς, Γ.Ἀποστολίδης Ε. Ἀποστολίδης, Κ. Ἀλευρόπουλος Μιγ. Πασχαλίδης, Κων. Καΐρης. Ν. Βαβάκης, Αλκ. Νομισματίδης.

Οἱ ἐκ τοῦ Δικηγορ. Σώματος τῆς πόλεώς μας κ. κ. Ἀχιλ. Μόσχος, Κυρ. Γκιώκας, Μιχ. Μαγίδης, Καλ. Λασκαρίδης,Ἀλκ.Γκετζουστάνογλους, Χαρ. Κόντος, Εὐστ. Σανταλτζόγλους, Κωνστ. Λογοθέτης, Προδ. Φράγκος, Ἰορδ. Καζαντζόγλους, Σοφ. Βεζυρίδης, Θεμ. Ζεμπουλίδης, Σαβ. Σέργιος, Κ. Καρολίδης, Γ. Ζιούρας, Μιχ. Νικολαΐδης.

Οἱ ἐκ τοῦ Τραπεζιτικοῦ Σώματος κ. κ. Δημ. Βοσνιάκος διευθ. Τραπ. Χρυσοβελώνη, Θεμ. Ἀποστολίδης ὑποδ. Τραπ. **Near East**, Ἀθ. Λογοθέτης τμηματάργης **B. O.**, Γεώργ. Παπαδόπουλος τμηματάργης **B. Oll.** (5) Δημ. Πάμφιλος τμηματάργης **B. Comm. Ital.**, Βασιλ. Καμαριώτης **D. O. B.** Δημ. Πανᾶς **B. C. I.** Ἰωάννης Καραζήσης τμηματάργης **B. O.**

Οἱ ἐν τῷ Γεν. Προξενείῳ τῆς Ἑλλάδος κ. κ. Ν. Δάμσας διερμηνεύς, Περ Σούρλας, Γ. Σαρρῆς.

Ἀρχιτέκτονες: Β. Ἀδαμαντίδης, Δημ. Πετσίλας, Ἠλιάδης, Ἀπόστ. Πιστικᾶς, Χαρ. Βλαδίκας.

ΕΝ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΩ

Ὁ ἱερὸς Κλῆρος: Ὁ Ἀρχιερ. Προϊστάμενος Σεβ. Μ)της Εἰρηνουπόλεως ***Κων)τῖνος*** (3), ἀρχιμ. Δαμιανός, ἀρχιμ. Νεόφυτος, οἰκον.Ἀργύριος (15), ἀρχιμ. Συμεών, ἀρχιμ. Νικηφόρος Καζᾶς, ἱερομ. Βασίλειος, ἱερομ. Προκόπιος, οἰκον. Γεώργιος, ἱερομ. Ἀμβρόσιος, ἱεροδ. Ἀνδρέας Λαγούρος, ἱεροδ.Πολύευκτος Φινφίνης, ἱεροδ. Γρηγόριος Καρφόπουλος.

Κεντρικὴ Ἐφορεία: Οἱ κ.κ. ***Ν Σγουρίδης*** πρόεδρος, Μιχ. Κουρεμένος ἰατρός, Ἀντών. Ζαχαριάδης, Λέανδρος Εὐστρατιάδης, Ἰ. Σακελλαρίδης διευθ. Κοινοτ. Γραφείων, Στέφ. Στεφανίδης.

Ἐπιτροπὴ Ναοῦ Εἰσοδίων: Οἱ κ. κ. ***Σοφ. Ντῖνος*** πρόεδρος,

Ν. Πρινάρης ἰατρός, Πολ. Μορφιάδης, Κλ. Μαυρόπουλος, γραμματεύς Ἀνδρέας Καρυστινός (3), Ν Μπέλλας Β΄. ἱεροψάλτης.

Ἐπιτροπὴ Ἁγίας Τριάδος: Οἱ κ. κ. ***Β Ἀφεντούλης*** πρόεδρος. Ν. Πιστώφ, Ν. Τσαγκόπουλος, Ἀλ. Γενήδουνιας, Κ. Κων)νίδης, Γ. Σταυρίδης, γραμματεύς Νέστωρ Ἀριστοκλῆς, Κ. Πρίγκος πρωτοψάλτης.

Ἐπιτροπὴ Ἁγίων Κων)τίνου καὶ Ἑλένης: Οἱ κ. κ. ***Εὐθ. Μαδεντζίδης*** πρόεδρος, Παντ. Μιναηλίδης, Θωμ. Ἀγαλιάδης, Ἀντ. Ἀγγελίδης, Τάκης Ἰωαννίδης πρωτοψάλτης.

Ἐπιτροπὴ Νεκροταφείου: Οἱ κ. κ. ***Ἀλέξ. Στεφανίδης*** πρόεδρος, Ἰωάν. Περβάνογλους, Κ. Περβανίδης, Κ. Παξιμαδᾶς, Ν. Καπεράλης.

Ἐφορεία Σχολῶν: Τέρπανδρος Μαρῖνος δικηγόρος, Ἀντ. Ἀντωνακόπουλος ἰατρός, Γ. Βαφειάδης, Ἰωάν. Ἀλευρόπουλος, Ν. Καβάλης ὀδοντοϊατρός, Σταυρ. Τσελεπίδης, Ἰωάν. Κοζαδῖνος, Α. Ἀλιτζόγλους

Ἡ Εὐγενεστάτη Κα Ζωὴ Καλβοκορέση, ἡ Εὐγενεστ. Κα Βαλεντίνη Ἀδαμίδου, Δ)νὶς Ἄννα Μεϊμαρίδου.

Οἱ Ἐρίτιμοι κ. κ. Κων. Σαπουντζάκης. Κων. Λιτόπουλος (Λεμπόν), Νικ. Ἰγνατιάδης (Πετρογράδ), Π. Σαγρέδος καὶ Σωτ. Σόμογλους (βιομήχανοι), Τώνης Δημητρακόπουλος, (βιομήγανος), Χαράλ. Σπάρταλης, Μιχ. Σεφέρογλους **(Ciné Saray)**, Ἀντών. Σοφιανὸς (ἐργοστ. ἐπίπλων), Δημ. Τζῆμος **(Bebé)**, Ἰωάν. Κάτανος (Ν. Ἀγορά), Σταῦρος Βελισσάριος (Λυών), Ἀναστ. Πασχαλίδης **(Baker)**, Α. Ἀνδρειωμένος (Φωτό Τάν), Λάμπρος Σῖμος, Δημ. Τιτόπουλος, Δημ. Φουρνάρος [**Dimitro-Todori**], Σταῦρος Βελέτσος [Λυών Ντόρ], Παν. Τζιμόπουλος, Φώτιος Κοσμίδης, Χαρ. Ἀγγελίδης [Χαβάνα Παζαρί], Κων. Μολοκῶτος [**Coskün**], Ἀντ. Δαβέλης, Ματθαῖος Καλούμενος [Λουμιέρ], Ζαφειρόπουλος καὶ Σεϊτανίδης [φαρμακοποιοί], Ἀλεξ. Νασούμ, Ν. Καραμβέρης, Τιμολ. Μαμελετζόγλους [καθηγητής], Ἀντ. Καλάδης [ἐργοστ. ἐπίπλων], Πετρ. Μπιμπῆς, Σταῦρος Παρασκευᾶς.

Χρυσ. Πατσικάκης, Ἰωάν. Παστελλᾶς, Δημ. Βελιτζανίδης [Μερινός], Ἀναστ. Σεφεριάδης [Μηχανικός].

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐριτ. κ. Στεφάνου Στεφανίδου κοινοτ. ὑπαλλήλου Πέραν. Οἱ κ. κ. Ἰάκωβος Καλλιβρούσης, Νικήτας Ἐμνιέτογλους, Γεώργ. Καραγιαννόπουλος, Κανάκης Βαφειάδης [Ἄρτεμις], Θ. Σισμάνογλους, Νικόλ. Γουλανδρῆς, Σπυρ. Ἰωαννίδης [Λούβρ], Γεώργ. Τσίτσοβιτς [διευθ. καταστ. Χατζοπούλου Πέραν], Δημ. Μπούρλος [Καφ. Σύνταγμα], Δημ. Γεωργιάδης [διευθ. Μαξίμ], Ἀδελφοὶ Δημητριάδαι [Σταμπούλ Παζαρί].

Ἐμπορορράπται: Π. Πελτέκης Θωμ. Θεοφιλίδης, Γ. Συκιώτης, Χρ. Στυλιανοῦ, Ν. Καπεράλης, Ἀναστ. Οἰκονομίδης. Ἡρ. Βονόρτας.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ ἐριτ. κ, Σοφ. Ντίνου προέδρου Ἐπιτροπῆς Εἰσοδίων Πέραν: Οἱ κ. κ. Κρασσᾶς, Ν. Ἀντωνιάδης, Χρ. Προβατόπουλος, Χρ. Εὐθυμιάδης ἀρχιτέκτων.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ ἐριτ. κ. Θεμ, Κικριλῆ ὀδοντοϊατροῦ: Οἱ κ. κ Θεμ. Κικριλῆς, Ἀντ. Ζαχαριάδης, Γεώργ. Φρυδᾶς.

Τῇ εὐγ, φροντίδι τοῦ ἐξ. ἰατροῦ κ. Στυλ. Παρασκευᾶ: Οἱ κ Στ. Παρασκευᾶς (2). Κ. Κωνσταντινίδης, Μ. Παπαδημητρίου, Κα Σ Δ. Πρωταίου ἰατροῦ, Δ)ὶς Ἑλένη Σταματιάδου ἰατροῦ.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ ἐριτ. κ. κ. Ἰω. Βασιλειάδου φαρμακεμπόρου: Οἱ κ. κ. Ἰ. Βασιλειάδης. Γ. Προκοπίου.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ ἐριτ. κ. Πέτρου Ἀγγελίδου: Οἱ κ. κ. Χαρ. Τσαρόπουλος. Χρ. Στυλιανοῦ, Α. Μάϊνας, Ἐμ. Πανανίδης, Γεώργ. Πουγγῆς, Ἀντ. Παπαχατζῆς.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ ἐρ. κ. Ἀνθ. Ἀνθιμιάδου: Οἱ κ. κ. Σαμουὴλ Στεφανίδης (Ν. Ὑόρκη **Iamaica)**, Μιχ. Βαρασόπουλος, Νικ. Βαζλαματζῆς.

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ

Ὁ ἱερὸς Κλῆρος: Ὁ ἐπίσκοπος ***Ἐλαίας Ἀγαθάγγελος***, ἀρχ. Παγκράτιος, ἀρχιμ. Γεώργ. Ἀμοιρίδης, σύγκελλος Νήφων, διάκονος Μελέτιος Κριθιώτης, Πρωτοψάλτης Ι. Παλάσης, β΄ ψάλτης Θρ Σταντίτσας.

Ἐπιτροπὴ Ἁγ. Νικολάου: Ἰωάν. Παπανικήτας πρόεδρος, Νικ Χ΄΄ Γρηγορίου, Θ. Θωμαΐδης, Πέτρος Κλεινόπουλος, Δημ. Ξανθόπουλος, Ε. Κων)τινίδης, Ν. Θεοδοσιάδης.

Ναυτικοὶ Πράκτορες: Οἱ ἐρίτ. κ. κ. Γεωργ. Μαλλιόγλους (Ρουμανικὴ) Διον. Ἀναγνωστόπουλος Κ. Σισκίδης, (**Byron**) Δημ Ἀράμπογλους Στεφ. Ἐφραιμίδης. Π. Ριζόπουλος **[American Exp. Line)**. Ἀπ. Κανακάρης, Π. Ἀλεξᾶτος, Ν. Κων)τινίδης, Νικ. Βουτσινᾶς.

Ἀσφαλισταί: οἱ κ. κ. Θρ. Ἰλαρίδης, Δημ. Ἀποστόλου, Κ. Ἀρακᾶς.

Οἱ Ἐρίτιμοι κ. κ. Τριαντ. Φούφας (ἀντιπρ. ἑλλην. Ἐργοστασίων], Λιλῆς Ὑαζάπης, Χρυσ. Χρυσοστόμου, Ἀλεξ. Σαρίδης Γ. Φώσκολος, Γ. Μαυρουδῆς, Θεοδ. Μαντζαρίδης, Δημ. Πάντελος. Βασ. Λῖτος, Κων. Τσάρογλους. Νικ. Τσιτούρης. Ὄθων Ἰωαννίδης, Νικ. Πανᾶς, Ἰωάννης Καπετανίδης, Φώτιος Σάρρας, Ἀναστ. Δούσσας, Γεώργ. Βλαστάρδης, Θεοδ. Ζινιέρης, Κωνστ. Ἀμπατζίδης, Ἰωάν. Παπαδόπουλος (ναβιαρόγανον). Γεώργ. Κιλίτης, Τηλ. Ἀλεξανδρίδης, Θεοδ. Χατζόγλους (ναυτ. Πράκτωρ.) Κ. Μοσγόπουλος, Ἀναστ. Ἰωσηφίδης, Ἀποστ. Ἐθνόπουλος. Ἀνδρέας Ἀρζόγλους Ἀλκ. Ἀνδρονίδης (ἐργοστασιάργης) Σταμ. Χρυσόπουλος, Ἰω. Σαγώνης, Κ. Τσόλας, Ναπολ. Στεργιανόπουλος, Γεώργ. Ξανθόπουλος, Ἰάκωβος Καβαδίας καὶ Φώτιος Νικολαΐδης (τυπογρ. **Emel**). Βασιλ. Καραμῆτρος (Βεσίκτας), Γεώργ. Τζαζόπουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀγαθαγγέλου. Οἱ κ. κ. Λ. Νικολαΐδης ἰατρός, Κ. Χανόπουλος ἰατρός, Χαρ. Κουτσουβέλης, Φώτιος Σάββα, Χρ.

Εὐσταθιάδης, Ἐμ. Γεροντάκης, Τομ. Βκλλῆς, Γ. Τζωαννίδης, Γ. Γάκης, Φ. Θωμαΐδης, Δημ. Ποντικάκης [Δ-ξᾶτον], Φώτιος Γιαλαμπούκης.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ ἀξιοτ. κ. Νικολ. Παπαδοπούλου τῆς Τραπέζης **D.O.B.** Οἱ κ. κ. Νικ. Παπαδόπουλος, Ἀντ. Μαλέτσκος, Ἀλεξ. Φόνσος, Ἰωάν. Ἀγγελίδης, Εὐριδίκη Ἀλεξανδρίδου, Βασιλ. Ν. Κουτσόπουλος.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ ἀξιοτ. κ. Παντελῆ Παπαδοπούλου δικηγόρου. Οἱ κ. κ. Σαβ. Φουρτουνιάδης, Ζωή Ν. Νικολαΐδου, Σταυρ. Ἔξαρχος [Ἀμερική], Παντελῆς Παπαδόπουλος.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ ἀξ. κ. Δημ. Σανταλτζίδου φαρμακεμπόρου. Οἱ κ. κ. Δημ. Σανταλτζίδης, Ι. Μεφαλῆς, Ἀναστ. Ζαφειρόπουλος.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ κ. ἀξιοτ. κ. Μιχ. Κατραντζιώτη φαρμακεμπόρου. Οἱ κ. κ. Γεώργ. Γεωργῆεφ, Κλεαν. Ψιακῆς [Ἀθῆναι], Παντελῆς Τσουρούκογλους, Παντελῆς Ψιακῆς, Μιχ. Κατραντζιώτης.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ ἀξιοτ. κ. Ἀντων. Παπαντωνάτου. Οἱ κ. κ. Ἰωακ. Κων)τινίδης, Βασ. Καρδομάτης, **Fred Hendle**, **Firuzan Ali**, Περ. Φαρδῆς, Εὐστάθιος Θεοδωρίδης, Ἀντ. Νικολαΐδης, Ἀντ Παπαντωνᾶτος.

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ ἀξ. κ. Πολυβίου Λουκίδου. Οἱ κ. κ. Μιχ. Ἀλεξάνδρου, Νικολ. Λιαγούρης, Πολύβιος Λουκίδης, Ἀλέξ. Ἐξακουστιδης.

ΣΤΑΜΠΟΥΛ

Τῇ εὐγ. φροντίδι τοῦ κ. Θεοδ. Δεληγιάννη, ἀσφαλιστοῦ. Οἱ κ. κ. **Wilfred La Fontaine** διευθ **British Oak,** Μενέλ. Παυλᾶντος, Ἰωάν. Τριανταφυλλίδης, Δημ. Πετρίδης, Μαρκ. Λαμπρίδης, Μιχ. Κωστομένος, Μαργαρ. Κύρκου, Δ)νὶς Μαρία Ο. Καλέμη, Κα Δέσποινα Θ. Δεληγιάννη, Γεώργιος Λέκκας.

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ἀλεξ. Ὡραιοπούλου ἀσφαλιστοῦ Οἱ κ.κ. Λουκᾶς Ὡραιόπουλος, Κοσμᾶς Βερ. βέρογλους. Λουκᾶς Ἰωαννίδης, Δημ. Μουτεβελῆς, Προδρ. Δζελλάτογλου, Νικ. Νικολαΐδης, **Ἀδελφοὶ** Κόκκινοι, Χρηστ. Μωϋσιάδης, Νικ. Χ'' Μάρκου.

Εὐγ. φροντίδι τοῦ κ. Χρήστου Σαρρῆ. Οἱ κ. κ. Πρόδρ. Ἀτλαμάζογλους, Χρ. Μωϋσιάδης, Χαρ. Ἀκογιάνογλου, Γεώργ. Κάζιλας, Χρ. Σαρρῆς, Βασ. Βιτάλης (Παρίσιοι).

Εὐγ. φροντίδι τοῦ κ. Δημ. Ἡλιάδου. Οἱ κ. κ. Γεώργ. Μεϊμαρίδης, Ἀχ. Γραμματίδης, Μεν. Κωνσταντινίδης, Ἰωάν. Θεοδωρίδης, Χριστόδ. Παπαϊωάννου.

Οἱ Ἐρίτιμοι κ. κ. Γρηγ. Ἀνανιάδης, Βίκτωρ Κάζηλας (ἐργοστ. Μακαρονίων), Χρ. Δραγώνης, Ἰωάν. Χεζεντζόγλους, Β. Νεαπολιτάκης (ἀλευρέμπορος), **Ἀδελφοὶ** Ἐγγονόπουλοι, Χρῆστος Παρασκευόπουλος, Κων)τῖνος Παπαδόπουλος (βουτυρέμπορος), Στυλ. Βούτας, Κ. Γραμματόπουλος, Κων. Βαξεβανόπουλος, Σαβ. Δουράτσογλους, Πρόδ. Παρασκευαΐδης, **Ἀδελφοὶ** Φασιλάκη (χρηματισταί), Χρῆστος Ἠλιάδης, Ἀλέξ. Δεσίπρης (Καμέλια), Ζηνόβ. Κυριακίδης, Ἀντώνιος Παπαδόπουλος, Γεώργ. Κομνηνός, Ἀναστ. Πασγαλίδης (κερεστετζῆς), Γεώργ. Τζιβανόπουλος. Ἀναστάσιος Βαφειάδης, Θεόδ. Δεϊρμεντζόγλους, (Σοκολ **Elite**), Ἰορδάνης Ἰορδανίδης (ἔμπορος), Ἰωάν. Καζακίας. Νικόλ. Τακόπουλος, Βασ. Ἀοσλανίδης, Νικ. Μπελλαλίδης, Γεώργ. Δαμιανίδης, Ἰωάν. Ἀθανασιάδης, Ἀνδρ. Τριανταφυλλίδης, Δημ. Πολίτης, Ἐμ. Μελιταῖος, Εὐ. Τσόλας (φαρμακοποιὸς Ὑψωμαθεῖσ), Λάζαρος Καλλιπολίτης (Μερτζάν 8).

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀρχειοφύλακος τοῦ Οἰκ. Θρόνου Θεοφ. Ἐπισκόπου Χαριουπόλεως κ. Γενναδίου: Ὁ Χαριουπόλεως Γεννάδιος, ἀοχιμ. Γεράσιμος Καλοκαιρινὸς, ἀοχιμ. Σεραφεὶμ Κρασᾶς Σταῦρος Σῖνος, Βασιλ. Γεωγίου, κανδηλάπτης Ἁγ. Τριάδος Πέραν. Δέσποινα Ζησιάδου, οἱ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ ἑταιρείας Πετρελαίων «***Νεφτ-Συντικάτ***» κ. κ. Κωνσταντῖνος Καπόνης, Σταῦρ. Βαλσαμίδης, **Αθ.** Βελοΰκας, Μιχ. Ἀρβανιτίδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἄρχοντος Μ. Πριμικηρίου κ. Κ. Μακρίδου: Κα Ἀντιγόνη Λιανὴ, Π. Γεωργιάδης, Γ. Μαντωνακάκης, Κ. Βαπορίδης διευθ. Σχολῆς Βαλατᾶ,

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ἀλ. Ἀκάτου Πατρ)κοῦ ὑπαλλήλου: οἱ κκ. Σωτ. Ζώης, Γ. Γαβριηλίδης, Εὐστ. Λαμπρόπουλος, Θεμ. Χ'' Δημητρίου, Π. Ξανθούλης, **Ἀλ. Ἄκατος.**

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἱερολ. διακόνου κ. Δωροθέου Κ. Μελπίδου: Προκόπιος ἱερεὺς Νοσοκ. Βαλουκλῆ, Οἰκον. Δημήτριος Γ. Γαλβάνης (Ἤπειρος), Εὐστ. Β. Τσουρούκογλους ἔσωτ. Διευθ. Νοσ. Βαλουκλῆ, Γ. Ζηλανάκης ἰατρὸς, Πέτρος κτίστης, Δ. Ἀθανασιάδης Βασ. Γούναρης, Ἐλεωνόρα Παπαδοπούλου.

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ αἰδ. Οἰκον. κ. Καλλινίκου, ἱεροατ. προϊσταμένου Τζιβαλίου: Οἰκον. Καλλίνικος, Θεοδ. Τριανταφυλλίδης, Σωτήρ. Ἱεροκίδης, Δῆμος Παπάζογλους, Βασ. Ἀβραμίδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ὁσιωτ. Ἱερομ. κ. Ἀναθαγγέλου, ἐφημερίου Φερίκιοϊ: Ἱερομ. Ἀγαθάγγελος, Μαριάνθη Β. Γκόγκα, Οὐρανία Μαυρουδάλλου, Σπυρ. Τσάτσης, Χαρ. Προδρομίδης.

Εὐγ. φροντίδι τοῦ Αἰδ. ἱερέως κ. Χρήστου Τζανδάρη ἱερ. προϊσταμένου Βαλίνου. Φίλιππος Ἀϊβάτογλους, Πανταζῆς Κότσης.

Εὐγ. φροντίδι Ἕλλον. κ. Γεωργίου Σαββίδου διευθ Σχολῆς Βεσικτάς. Γεώργ. Σαββίδης, Ἀλεξ. Χ'' Ζαχαρίου.

Ἡ Ἐρίτιμος Ἐφοροεπιτροπὴ Βαφεοχωρίου. Οἱ κ. κ. Δημ. Δεβετζῆς πρόεδρος, Ι. Κων)τινίδης, Ἀνδρέας Ἀνδρεάδης, Ἀπόστ. Στυλιανίδης, Κ. Γιάγκογλους, Φωτ. Ἰωαννίδης, Ἀριστ. Νικολαΐδης, Φιλ-Βαβᾶκος, Φωτ. Καλφόπουλος.

Ἡ Ἐρίτιμος Ἐπιτροπὴ Ἁγίου Μηνᾶ Ὑψωμαθείων. Οἱ κ.κ. Ἰωάν. Ζεγκίνογλους προεδρος, Χρ. Λα-

σκαρίδης, Πολυχρ Σινικτσόγλους, Γεώργ. Παποδόπουλος, Γεώργ. Ἀλεξιάδης.

ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ

Εὐγ. φροντίδι τοῦ ἐξοχ. ἰατροῦ κ. Π Παπαστράτου. Οἱ κκ. Π Παπαστρᾶτος ἰατρός, Ἀρίσταρχος Χρηστίδης, Κορνήλιος Χρηστίδης.

Εὐγ. φροντίδι τῆς Δ)δος Μαρίκας Ἀγελάστου. Δ)νὶς Μαρίκα Ἀγελάστου, Γεώργ. Βασίλογλους, Ἰωάν. Γαζιάδης.

Εὐγ. φροντίδι τοῦ κ. Σοφοκλέους Ἠλιάσκου ἱδρυτοῦ Σχολῆς Νεοχωρίου. Δ)νὶς Κασσάνδρα Βασιλειάδου διευθ. Σχολῆς Νεοχωρίου, Σοφοκλῆς Ἠλιάσκος (3), Κυριάκος Μαυρίδης.

Οἱ ἀξιότιμοι κκ. Δημ. Σιδερίδης, Πᾶνος Χ'' Προδρόμου, Παν. Ἰωαννίδης, Βασ. Καθαρόπουλος, Χαρ. Καθαρόπουλος, Παν. Τζελάτης, Ἐμ. Ἀγγελίδης (Ροβέρτειος).

ΕΠΑΡΧΙΑ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ

Ὁ Σεβ. Μητ)της Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος, ὁ ἀρνιδ. καὶ ἱεροκῆρυξ κ. Μελίτων Χατζῆς. Οἰκον. Ἀνδρέας ἱερατ. προϊστάμενος ἁγ. Τριάδος Καδήκιοϊ, οἰκον. Ἀνδρέας ἱερατ. προϊστ. Κουσγουντζουκίου.

Οἱ ἐρίτιμοι κκ. Σάββας Γεωργιάδης πρόεδρος Κ. Ἐφορείας Καδήκιοϊ, Μιλτ. Ρόκος, Δημ. Ξανθόπουλος, Χαρ. Ξανθόπουλος (Ζωγράφος), Θεοφ. Θεοφανίδης, Χρῆστος Ἀθανασιάδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ μουσικολ. κ. Θεοδοσ. Γεωργιάδου πρωτοψάλτου Χαλκηδόνος σώμ. 31 διὰ τὰ μέλη τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθέντος Ἐκκλ. Βυζ. Μουσ. χοροῦ (ἴδε ὀνόματα σελ. 185).

Εὐγενεῖ φροντίδι αἰδ. ἱερέως Νικολάου Ἀναγνωστοπούλου: πρεσβύτερος Νικ. Ἀναγνωστόπουλος, Θεοδ. Καλούδης, Ἀδαμ. Ξανθόπουλος.

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ αἰδεσ. ἱερατ. προϊστ. Τσεγκέλκιοϊ: ἱερεὺς Ἀναστ. Καραγιαννίδης. Ἠλίας Κόλιας, Μωϋσῆς Βαλαβανίδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ μουσικ. κ. Θρασυβ. Γκιτζῆ πρωτοψάλτου Ἀγ. Τριάδος Χαλκηδόνος: ἀρχιμ. Δωρόθ. Λαιπρινίδης, Βασ. Νικολαΐδης, Φίλιππος Βάσσος, Θρασ. Γκιτζῆς.

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Νικολ. Ζουμπούλη ἀλευρεμπόρου: αἰδ. Σακελλάριος Ἰωάννης, οἱ κ.κ. Νικ. Ζουμπούλης, Κων. Φιλιππίδης, Στ. Ἀφρογαλίδης, Βασ. Μουμπαγιατζόγλους.

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐλλογ. κ. Βασιλ. Φιλώτη διευθ. Σχολῆς Κουσγουντζουκίου: Οἱ κ. κ. Βασ. Φιλώτης, Προδρ. Γεμενιτζόγλους Δημ. Κατσανάκης.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΔΕΡΚΩΝ

Ὁ Σεβ. Μητροπ. Δέρκων κ. Ἰωακείμ, ὁ παν. Πρωτοσύγκελος κ. Ἀθανάσιος Βροντόλαλος.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Εὐγ. φροντίδι τοῦ κ. Θωμᾶ Σουγιολτζῆ ἱδρυτοῦ Σχολῆς Θεραπείων. Οἱ κ. κ. Ἰωάν. Σιδερίδης, Θωμᾶς Σουγιολτζῆς, Γεώργ. Καλλίνικος, Γεώργ. Κάσας.

Εὐγ. φροντίδι τῆς Ἐλλογ. Δδος Ἑλένης Ἰωαννίδου διευθ. Σχολῆς Θεραπείων. Αἱ κ. κ. Αἰκατ. Ἐμ. Βλάχου, Εἰρήνη Καπράκη, Ἀργυρώ Μωραΐτη, Ε. Μανδηλᾶ, **Laura Spanopulo**, Ἑλένη Ἰωαννίδου καὶ ὁ κ. Ἀνδρέας Βενιαμίν.

ΜΑΚΡΟΧΩΡΙΟΝ

Εὐγ. φροντίδι κ. Δημ. Λαμπρίδου προέδρου Ἐφ)πῆς Μακροχωρίου. Ἀρχιμ. Νικόδημος, ἱεροδ. Καλλίνικος Ἰωαννίδης, Δημ. Λαμπρίδης (2).

ΒΟΥΓΙΟΥΚΔΕΡΕ

Εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Αἰδεσ. Οἰκον. κ. Φιλοθέου, ἱερατ. προϊσταμένου Βουγιούκδερε: ὁ Γρατιανουπόλεως Διονύσιος, Δὸν Νικόλαος Σαλάχας, Δὸν Ρόκας Κολλάρος, οἱ κ. κ. Ἰω. Γόβολος ἰατρὸς (Πρίγκηπος) Νικολ. Καραμάνογλους, Σάβ. Δάτσος [Πρίγκηπος] Κλεονίκη Κωνσταντινίδου, Ἰορδ. Οἰκονομίδης, Ἀ. Μαυρουδῆς, Μαρίκα Λαμπίκη, Χαρ. Μάμας, Καλλιρ. Κελεσίδου Δημ. Μαγούρης, Γεώργ. Γαβριηλίδης, Εὐάγγελος Κύρκου, Ἰω. Βασιλειάδου, Γεώργ. Γιούλης, Ιω. Σαλάχας, Ἰω. Ζήσης

Οἱ ἀξιότιμοι κκ. Ἰω. Βασάλος [2] Νικηφοράκης Δεϊρμεντζόγλους, Γεωργ. Γκουκάκης.

ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Αἰδ. ἱερεὺς κ. Ἀντώνιος Ρεπανέλης.

Ὁ εὐγ. κ. Ἰωάννης Στεφανόπουλος.

Εὐγ. φροντίδι κ. Ζάμπα Ζάμπογλου ἐφοροεπιτρόπου Ἀγ. Στεφάνου. Οἱ κ. κ. Κ Βρατσᾶνος, Κ. Παπαγεωργίου, Γ. Παπαδόπουλος, Ἐμ Κολέμβας, Γεώρ. Τερζίογλου, Α. Παντελίδης, Ἐπαμ. Καβάρας, Μιχ. Νίκας, Α. Ἀγγελίδης, Ε. Ἰωαννίδης, Λεων. Βρατσᾶνος, Ἰορδ. Σκενδέρογλους, Ἰωάν. Ἀλγιανάκ, Σταμ. Μόσχος, Περ. Κοντόπουλος, Ζαμ. Ζάμπογλους.

Εὐγ. φροντίδι τῆς Ἐλλογ. Δδος Ἄννης Παπαδοπούλου διδασκαλίσσης Σχολῆς Ἁγ. Στεφάνου. Χρ. Νάτσικας, Ραλ. Καραβασιλειάδου, Εὐδ. Περβανίδης, Ἑλ. καὶ Ἀν. Κοντοπούλου, Χρ. Νάτσος, Μελ. Δεβελιάδου.

ΓΕΝΗ ΜΑΧΑΛΕ

Ἡ ἐρίτιμος Ἐφοροεπιτροπή. Δημ. Κατσικόπουλος πρόεδρος, Κ. Θεοχαρείδης, Ἀποστ. Τζιβελέκης, Κ. Κων)τινίδης, Εὐστράτιος Ἐμμανουηλίδης.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΗΣΩΝ

Ὁ Σεβ. Μητρ. Πριγκηπονήσων κ. Θωμᾶς, ἀρχιμ Ἀγαθάγγελος ἱερατ. προϊστ, Πριγκήπου

Οἱ παν. ἡγούμενοι τῶν ἱερῶν Μονῶν ἀρχ. Διονύσιος [ἁγ. Γεωργ. Πριγκήπου], ἀρχιμ. Θωμᾶς [Σωτῆρος Χριστοῦ Πριγκ.], ἱερεὺς Λύσανδρος [ἁγ. Νικολάου Πριγκ.], ἱερεὺς Κων]τῖνος Παϊκόπουλος [ἁγ. Γεωργ. Καρύπη Ἀντιγόνη)

Εὐγενεῖ φροντίδι Ἐλλογ. κ. Δημ Γεωργιάδου Διευθ. Σχολῶν Πριγκήπου: Οἱ κκ. Κυριακὸς Γεπερίκογλου, Δημ. Γεωργιάδης, Ἀρίστη Δενδρολιβάνου, Ἀθηνᾶ Πάνου Χρῆστος Κοντογιάννης, Ἰω. Καρυ

δάκης, Κων. Σπέγγος, Ἰω. Γιαμαλάκης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ.Ματθ.Ἰλαρίδου: Οἱ κκ. Στυλ. Παπαργετάκης, Ἀλ. Μαντατζῆς, Γρηγ. Διαμάντης· Κων]τῖνος Βασιλειάδης, Ματθ. Κατσάρης, Ματθ. Ἰλαρίδης

ΧΑΛΚΗ

Ὁ Πανοσ. κ. Κυπριανός ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγ. Κουμαριωτίσης (Ὀρφ. Θηλέων).

Αἰδ. ἱερεὺς κ. Ἀντώνιος Γκάτζος ἱερ. προϊστάμενος Χάλκης.

Ἱερὰ Θεολ. Σχολή.Ἐπίσκοποι Μιλήτου Αἰμιλιανός, οἱ ἐλλογ. καθηγηταί: ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κορωναῖος, Ἀλέξ. Ἰατρόπουλος, Ἀπόστ. Μέξης, Μιχ.Χ΄΄ Ἀθανασίου, Εὐάγ. Φουντόπουλος ἰατρός. Οἱ μαθηταὶ τῶν 7 τάξεων σώμ. 62 (ἴδε κατάλογον ὀνομάτων αὐτῶν σελ. 140).

Εὐγ. φροντίδι τῆς ἐλλογ. Δδος Μαρίκας Ξηρουδάκη διευθ. Ὀρφανοτρ. Θηλέων Χάλκης. Ο κκ. Ἰ. Παναγιωτίδης καθηγητής, Φ. Πασχαλίδης καθηγητής, Κων)τῖνος Σαλβαρίδης, Μικελ. Σμαραλῆς, Ι. Κοβάσεβιτς (τελ. Θ. Σχολῆς). Αἱ κκ. Εὐσταθία Παπαδοπούλου, Ἀναστασία Τσιροπούλου, Ἀσπασία μοναχή, Λουκία Ἰωαννίδου, Κλεονίκη Ράδοβιτς, Ἀλεξάνδρα Κων]τινίδου. Αἱ Δ)δες Μαρίκα Ξηρουδάκη, Ἑλένη Ἀποστολίδου, Ἐλισάβετ Ἰορδανίδου, Ζωή Μόσχου.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΙΜΒΡΟΥ

Ὁ Σεβ. Ἴμβρου καὶ Τενέδου κ. Ἰάκωβος.

Οἱ ἀξιότιμοι κκ. Δημ. Ψευτέλης [3], Χρ. Βάντζος

ΑΘΗΝΑΙ

Οἱ εὐγεν. κκ. Σπυρ. Μουσούρης ἐφοπλ. [σώμ. 5], Σάββας Μπαρμπαρῖγος. Νικ. Ξανθόπουλος.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ὁ ἐξοχ. Ἰατρὸς κ. Βασ. Βαρδόπουλος σωμ. 2, οἱ κ.κ. Σταμ. Χατζόπουλος σωμ. 3 [ἑταιρ. Λιπασμάτων], Ἀλέξ. Γεωργούλας φαρμακέμπορος σωμ. 2.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὁ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Ἰωακεὶμ Πελεκανίδης Ἱερατ. προϊστάμενος Βερολίνου 3.

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Ἱερὸν Κοινὸν Παναγ. Τάφου. Οἱ Σεβ. Νεαπόλεως Παντελεήμων, Διοικαισαρείας Ἀρίσταρχος, Ἰορδάνου Τιμόθεος, ὁ ἀρχιγραμ. ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος, ὁ δραγουμάνος ἀρχιμ. Θεοδώρητος, ὁ ἐπίτροπος τῶν οἰκονομικῶν ἀρχιμ. Βασίλειος ἀρχιμ. Κάλλιστος, ἀρχιμ. Νάρκισσος, ἀρχιμ. Βησσαρίων, ἀρχιμ. Κωνστάντιος, ἀρχιμ Παλλάδιος, ἀρχιμ. Εὐθύμιος, ἀρχιμ. Ἱερώνυμος, ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος, ἱερομ. Ἰουστῖνος, ἱερομ. Σμάραγδος, ἱεροδιάκονος Ἱερόθεος, Μοναχὸς Μόδεστος.

ΑΜΕΡΙΚΗ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπ. Ἀμερικῆς κ.κ. Ἀθηναγόρας σωμ. 15 [Ν. Ὑόρκη].

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκ. Ἁγίου Φραγκίσκου κ. Κάλλιστος σωμ. 5 (Σικᾶγον.)

Ὁ πανοσ. Πρωτοσύγκελλος κ. Ἀθηναγόρας Καββάδας σωμ. 3,

Οἱ πανσ. ἀρχιμ. κ.κ. Αἰμιλιανὸς Πασχαλάκης σωμ. 10, Βασ. Λόκης (Βάσιγκτων) Σωφρόνιος Καραπιπέρης (Μπουφάλο), Δανιὴλ Σκάρπας (Ζάκσονβιλ), Οἱ αἰδεσ Οἰκον κ. κ Δημ, Βαϊνῖκος σωμ. 2 (Σαὶν-Λουΐ), Γεώργιος Μενεξόπουλος (Ν. Ὑόρκη), Ἰωβ Λαυρακᾶς (Κρεβελάντ-Ὄχιο).

Ὁ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Ἰωακεὶμ Μαλαχίας σωμ. 3 (Πίττσμπουργ). Διοικτ- Συμβούλιον Κοινότ. Πίττσμπουργ (ἴδε ὀνόματα σελ. 160), ὁ αἰδεσ. ἱερεὺς κ. Παναγιώτης Ζαπάντης σωμ. 3 (Βατερλώ).

Εὐγ. φροντίδι τοῦ Πανοσιολ ἀρχιμ. κ.Ἀστερίου Παπαστερίου Ν. Ὑόρκη. Ἀρχιμ.Ἀστέριος, Θεόδ. Γεωργουλιάκος, Π. Παρασκευόπουλος, Δημ. Δαμάσκος, Ἰωάν. Καπετανάκης, Ἰωάν. Γαλανός, Σωκρ. Καράκης.

Εὐγ. φροντίδι τοῦ Πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἰωακείμ Δουλγεράκι. Φλίντ Μίτσιγκαν. Ἀρχιμ. κ. Ἰωακείμ Δουλγεράκις (3). Οἱ κκ. Βασ. Σιαμπῆς πρόεδρος (2), Νικ. Παυλῆς ἀντιπρόεδρος, Γ. Πολίτης, Ι. Σαϊτης, Χαριλ. Κοσσαρᾶς, Δημ. Βούβλιας.

Εὐγ. φροντίδι τοῦ αἰδ. ἱερέως κ.Ἀριστείδου Παλαΐνη Ἄσμπουρυ Πάρκ. Ἡ Κοινότης Χρυσοῦ Κανόνος, ἑλλ. Ὀρθ. Κοινότης Ἅγιος Γεώργιος. Οἱ κκ. Σπυρ. Μιχαλόπουλος, Ἰωάννης Σταύρου, Λαζ. Καρατζᾶς, Σταμ. Ἀρβανίτης, Χρ. Ἀγγελόπουλος, Δ. Ἀποστόλου.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ὁ Σεβ. Μητροπ. Αὐστραλίας κ. Τιμόθεος σωμ. 10.

Ὁ πανοσ. Ἀρχιμανδρ. κ. Γερμανὸς Ἡλιοῦ σωμ 2 (Πορτ-Πιρρὶ-Ἀδελαΐς) οἱ κ. κ, Φίλιππος Ἀναστασᾶς 2, Σπ Θεολ. Μπεγκλῆς, Δημ. Μιξης.

Ὁ αἰδεσ. Οἰκον. κ. Χριστοφόρος Μανέσης σωμ. 5 (Πέρθη), ὁ εὐγενέστατος κ Πέτρος Μιχελίδης πρόεδρος Κοιν. Πέρθης σωμ 3, ὁ εὐγ. κ. Ἀντώνιος Τζαννῆς σωμ 2 (Οὐέλλιγκτων) ὁ εὐγ. κ, Κ. Πάντελος σωμ 2 (Ἀδελαΐς). Ὁ εὐγ. κ. Σπῦρος Μόρις (Ἀδελαΐς).

Σημ. – Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Συνδρομητῶν, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν κατεχωρήθησαν εἰς τὸν παρόντα κατάλογον διὰ τὸ μὴ ἔγκαιρον τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀγγελιῶν.

ΣΤΑ ΔΑΝΕΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μαύρη μοῖρα τοῦ βιβλίου
πῶχεις κάπου δανεισμένο,
ἂν τελείως δὲν τὸ χάσῃς
θὰ τὸ βρῇς κουρελιασμένο.

Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐγκυκλοπαιδικὸν

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Εἰκονογραφημένον

ΕΤΟΣ Γον 1936

Ὕλη πλουσία, ποικίλη καὶ ἐνδιαφέρουσα.
Ποίησις καὶ Φιλολογία.
Γνωμικὰ καὶ Ἱστορικὰ Ἀνέκδοτα.
Πληθὺς ὡραίων καὶ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων.
Ἐκτύπωσις Καλλιτεχνικὴ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐνταῦθα	Δ. Τ. 1
Ἐν Ἑλλάδι	Δρχ. 80
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Δολλ. 1

Ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν, ἐπὶ τῇ αὐτῇ τιμῇ.

ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ
ΤΗΝ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935

Αἱ ἀγγελίαι τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ 1936 θὰ διανεμηθῶσι τὸν προσεχῆ Ἰούλιον.

Σημ. — Οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ καὶ Ἀναγνῶσται δύνανται ἐλευθέρως νὰ διατυπώσουν τὴν γνώμην των καὶ νὰ συστήσουν ἐπιβαλλομένας μεταρρυθμίσεις πρὸς βελτίωσιν τοῦ Ἡμερολογίου τούτου ἀπότε ὕλης καὶ ἐμφανίσεως, γράφοντες σχετικῶς πρὸς τὸν ἐκδότην μέχρι τῆς 1 Ἰουνίου 1935.

(Διεύθυνσις ἴδε σελ. 186)

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐνταῦθα	Λ. Τ. 1
Ἐν Ἑλλάδι . . .	Δραχ. 80
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ .	Δολλ. 1